

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

280013

Al
Hoffmeister
L. Hoffmeister

Jx farniga bukisa pri Novicku
1858.

St. 122.

Jakob Fliess

Krojač

III 127

Johannot pint

II. 22.

Das heilige Herz Maria's.

Presveto serce Marije.

MARIJE

ROŽEN CVET.

Molitvene bukve s premissljevanjem
v počesenje nar svetejših serc
Jezusa in Marije.

Z dovoljenjem visoko častitega Lavantinskega
knezoškofijstva.

V CELOVCU 1855.

Natisnil Janez Leon.

280013

280013

N 1112/1976

Prošnja

k Jezusu in Mariji.

(Sv. Alfonza Liguorjana.)

Glej, moj ljubljeni Odrešenik, moj Gospod Jezus Kristus! jaz Tvoj revni služabnik, sim spoznal, koliko veselja Ti naredi, kdor čast Tvoje svete matere razširjati iše, matere, ktero Ti tako priserčno ljubiš, in bi jo toliko rad vidil od vsakega češeno in ljubljeno; za tega del sim tudi te bukve na svetlo spraviti hotel. Ne

vem, komu bi jih bil bolj prav priporočiti zamogel, ko Tebi, kteremu je čast te dobre matere toliko na sercu. Posvetim in priporočim jih tedaj Tebi, svojemu Božjemu Odrešeniku. Sprejmi milostljivo to slabo znamnje moje ljubezni do Tebe in Tvoje ljubljene matere. Vzemi to knjižico v Svoje varstvo, in vnemaj z zaupanjem in ljubeznijo do brezmadežne Device vse tiste, ki jo bodo brali. Daj tudi meni v plačilo za moj trud tisto ljubezen do Marije, ki bi jo s tem majhnim delom tako rad v sercih bravcev užgano vidil.

Tudi k Tebi se obrnem, moja ljuba mati Marija! Ti veš, da sim za Jezusom vse svoje zaupanje, zveličan biti, v Tebe postavil; zakaj spoznam, da se imam za vse dobro, kar sim prejel, za svoje spreobrnjenje, svoj poklic in toliko drugih gnad, ki mi jih je Bog podelil, le Tvojej priprošnji

zahvaliti. Ti veš, da sim si zmiraj prizadeval, Ti kako znamenje svoje hvaležnosti skazati, povsod, očitno in na skrivnem Tvojo čast oznanovati, in vse s sladko in zveličansko andohtjo do Tebe navdati. Torej upam, moja ljubljena Kraljica! da bo tudi to moje darilo Tvojemu maternemu sercu dopadljivo, ker bi Ti ga rad le iz same ljubezni poklonil. Podaj mi tedaj Svojo dobrotljivo roko, in vzemi to knjižico, in jo ohrani ko svojo lastino. Vendar moraš vediti, da za to majhino službo plačila išem; in to naj v tem obstoji, da Te od dnešes z naprej bolj priserčno, ko dosihmal ljubim, da bo vsak, kteremu te bukvice v roke pridejo, od ljubezni do Tebe vžgan, in da se želja, Te ljubiti in Te tudi od drugih ljubljeno viditi, v vsakem pomnoži, tako da bi si vsakteri iz celega serca prizadeval, tako dobro, ko zamore, Tvojo hvalo

oznanovati, in zaupanje na Tvojo mogočno pomoč v sercih drugih obuditi. Amen.

Tako upam, tako se zgódi!

Tvoj

*Te ljubeči, dasiravno
revni služabnik.*

ROŽNA ANDOHT

Mariji v čast
na vse dni mesca maja.

1. dan maja.

Priprava za to andoht.

Jaz sim mati lepe ljubezni, straha
Božjega, spoznanja in svetega upanja.
Sir. 24, 14.

Premišljevanje.

Andoht do naše ljube Božje Matere, ki je že sama na sebi toliko mična in našemu sercu vsa pristojna, je tudi veselo znamenje izvoljenja, in eden narmočnejših pripomog v naše izveličanje. Tako se je od nekdaj v svetej cerkvi terdilo. In kakor močno so krivoverci in hudobni ljudje vsih časov jo zasmehovali in celo preklinjali, se je vendar zmiraj in povsod izpolnovalo in se še dan današni izpolnuje v veliko veselje vsih pravih katoličanov, kar je Marija, kraljica prerokov

enkrat izrekla: „Od zdaj me bojo poveličevali vsi rodovi.“ In zares! od začetka keršanstva noter do današnjega dne, se je glasila nje hvala v pravej cerkvi Božjej, in vrata peklenške je ne bojo ustavile nikdar ne, dokler bo svet stal.

Zato je pa tudi bogoljubnim dušam od nek-daj vse toliko ljubo bilo, kar je bilo prilično, počešenje presvete Device še bolj povzdigniti, in tako so tudi v poslednjih časih eno andoht z sveto radostjo pozdravile, ki se keršanskemu sercu še prijetniši in mičniši, ko vsaka druga dozdeva.

Pobožni častitelji Marijni so namreč jéli med dvanajstimi mesci léta posebno enega z mnogoverstnim premišljevanjem, molitvami in pesmami službi Marijnej posvečevati, naj bi s to andohtjo hudega duha mlačnosti, ki si v naših dnevih serca vernih okužiti spet toliko prizadeva, izgnati ali vsaj oslabiti, in otroško ljubezen do Jezusa in do njegove deviške matere spet izbuditi in oživiti zamogli. To andoht je cerkev poterdila, in v želji, vse vérne za njo vneti, jo z obilnimi odpustki obdarovala.

V razpisu sv. Očeta, papeža Pija VII. se bere: „Vsim vernim, kateri bojo očitno v kakej cerkvi ali doma v sredi svojih domačih mesca maja sveto Devico z počeševanjem, molitvijo in drugimi dobrimi deli častili, se za vsak dan tega mesca odpustek 300 dni, in enkrat v mescu, tisti dan namreč, ko bi svete zakramente pokore in sv. rešnega Telesa prejeli, in za potrebe cerkve po pobožnej misli svetega Očeta molili,

„popoln odpustek podeli, kateri odpustki se tudi dušam v vicah oberniti zamorejo.“

Da se tedaj, preljubeznjivi! tudi v nas ljubezen do Matere Božje toliko bolj obudi, oživi in v djanju skaže, da se mi, in z nami prav veliko drugih vdeleži zakladov gnad, ki nam bojo po Mariji, sosebno te dni dotekali, obernimo ta prijetni mesec v njeno sosebno počeševanje, in jej poklonimo vse priprosto vsak da n darilo otroške ljubezni. Oh, da bi le tudi naše prizadetje Božji blagoslov v vsej obilnosti spremljal, kakor je ta andoht v mnogih deželah, mestih in selih prečudo sadu prinesla!

Že to, da narlepši mesec celega léta, v katerem se cela natora v mladovnej lepoti k novemu živlenju prebudi, in se zemlja z dišečimi cvetlicami krasno pokrije, Devici Mariji v sosebno službo posvetimo, že to nas naj vse v živo spodbôde, da se k novemu, duhovnemu živlenji v Kristusu zbudimo, in nebeškej Kraljici še sladkejih dišav donašamo, kakor so te, ki se iz pomladanskega cvetja krog širijo in kviško vzdigujejo, namreč dišav svetih čednost, ki se po njenem izgledu iz naših serc k jasnemu nebu vzdigovati imajo.

Kaj ni Marija kal, mati lépe ljubezni, strahu Božjega in svetega upanja? Pri meni, nam govori Ona v bukvah Siraha — pri meni je vsa gnada živlenja in resnice, pri meni vse upanje živlenja in čednosti. Pridite vsi k meni, ki me poželite, in nasitite se mojega sadja.“

Vadba.

Oh podajmo se vendar k njej, in prejмимо hvaležno matrne darove, ki nam jih Ona toliko ljubeznivo ponuja; sprôsimo tolaženje v terplenji, sprosimo si njeno pomoč, da serčno na stezo čednosti stopimo, in stanovitno po njej hodimo, zdihujmo vsak dan tega mesca s priserčnim zaupanjem k Njej, pa si tudi prizadevajmo, da bomo njene matrne ljubezni in nje mogočne priprošnje čedalje bolj vredni. To bodi naša vsakdanja vadba, to tudi sad andohti, ktero smo dones v Božjem imenu začeli.

Molitev.

Sveta Marija, mati vsih gnad, pribežališe grešnikov, mogočna varhinja in zvesta rešiteljica rejencev in rejenk svojih! oberni se nam z milostljivimi očmi. Glej, koliko tvojih služabnikov in služabnic se je dones pred tvojim altarjem zbralo, Ti kmalo prvi dan mesca Tebi posvečenega vso podanost in počešenje pokloniti. V resnici, o brezmadežna Mati, sklenili smo terdno, ta mesec s pobožnim in lepim keršanskim življenjem in vsakdanjim prizadevanjem za svete čednosti v Tvojega presvetega Sina in v Tvojo čast posvetiti, in vse storiti, kar premoremo, da bi se vredne

storili Tvojega varstva in priprošnje Tvoje. Sprejmi, o preljuba Mati, sprejmi dobrotljivo to našo priserčno željo, Tebi s to svojo andohtjo Ti vso prijetno službo skazati, in ohrani nam gnado, da v njej pešali ne bomo. Ako nam to eno podeliš, tako tudi vse drugo zadobiti upamo, kar v naše večno zveličanje služi, namreč gnado, pravo pokoro delati, v čednosti in svetosti rasti, in v dobrem stanovitni ostati do konca. Amen.

(Verujem v Boga Očeta i. t. d. Petkrat Oče naš in češena Marija z zverstenjem pet veselih skrivnost sv. Roženkranca.

Lavretanske Litanije.*

Oče naš . . . Češena Marija.

Pod Tvojo pomoč pribežimo i. t. d.

V. Prosi za nas sveta Božja Porodnica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Gnado svojo, o Gospod, Te prosimo, v naše serca vlij i. t. d.

V. Prosi za nas sv. Jožef!

O. Da vredni postanemo i. t. d.

* Glej zadej bolj.

Molimo.

Naj nam presvete Tvoje Matere ženina
i. t. d.

Pesem.

Naj ne mine brez Marijne

Hvale ti nobeden dan,

Duša spevaj, razodevaj

Njeni prečastiti stan;

Premišljavaj, občudavaj

Nje prečudno visokost,

Njo presrečno, D'vico večno

Časti, hvali po vrednost'!

*Sv. Marija, sladko imé — Po Tebi zdi-
huje moje serce.*

*Roža duhovna, milosti polna — Prosi za
nas grešnike vse!*

*Oče naš .. Češena .. Čast bodi Bogu Očetu
i. t. d.*

2. dan maja.

Marije spočetje brezmadežno.

»Ti si vsa lepa, moja prijateljica, in nobenega madeža v Tebi ni.« Visoka pesem 4: 7.

Premišljevanje.

Po večnem sklepu neskončne ljubezni in vsmiljenja nebeškega Očeta je bilo sklenjeno, da večni, edinorojeni Sin človeško natoro na se vzame, človeštvo z Božanstvom brez zmešanja obojega na tenko v enej Božji peršoni združi skoz prečudno pripomoč svetega Duha. To včlovečenje Sina Božjega se je zamoglo pa skoz svetega Duha le v brezmadežnej, vse čistej in vse svetej devici zgoditi; zakaj Narsvetejše se z nesvetim nikdar združiti ne zamore. Ta častiljiva, neomadežna, čez vse čista devica je bila Marija, ona žlahtna pobožna hči svetih starišev Joahima in Ane v Nazaretu, ktera, da si je ravno iz Davidovega kraljevega rodu izhajala, je vendar tiho in samotno od dela svojih rok živela. — Božje prekletstvo, štrafenga silno velikega prelomljenja leži že na 6000 let na celem človeštvu, in madež greha spremlja spočetje in rojstvo vsakega otroka Adamovega. Pervi greh je žalostna erbšina, ki gré od rodu do rodu, in pojde, dokler bo človeštvo na zemlji ostalo. Ta strašna, vesolna postava zadene spočetje vsakega človeka,

le enkrat je zaostala, pri spočetju namreč gnadljivega deteta, presvete Marije. Nikdar ni bila Devica iz rodu Juda, prihodna mati Božjega Sina, le z narmanjšim madežem oskrunjena. To je čudež, kterega spomin cerkev 8. dan decembra, ko praznik čistega spočetja očitno obhaja, in za katero dobroto tudi mi dones, drugi dan svoje andohti Bogu dolžno hvalo dajmo.

Pač se smejo na Marijo besede obrniti: „Ti si vsa lepa, Moja prijateljica, in nobenega madeža v Tebi ni.“

Kdo ne pozná pelda Marije Device, po kterem se nam nje brezmadežno spočetje naprej postavlja?

Mati Božja stoji v tem peldu na zemeljnem okrogu, derži v roki lilijo, in stopi kači na glavo. Zraven ima mesec pod nogami, in venec se jej krog glave blisketá. Lilija pomeni čistoto. Da je pa skoz Božjo gnado tudi izvirnega greha prosta ostala, in da stari zapeljivec že iz paradíža sem nikdar ni oblasti imel, je v svoje zanjke vjeti, se pokaže s podobo kače, kterej ona na glavi stoji. Ker je tedaj tako čista in sveta, je tudi visoko povikšana čez vse človeke na okrogu zemlje stoječa, ko kraljica zemlje.

Mesec, ki se vedno spreminja, zdaj rase in se zdaj spet zmanjšuje, jej leži pod nogami, kar kaže, da se Marija nikdar ni spreminjala ter med dobrim in hudim omahovala. Zvezdni venec, h kteremu glavo povzdiguje, nam znani, da s svojimi mislimi visoko pri Bogu stanuje, in le v njega svoje misli obrnjene ima.

Vadba.

Mi Evini otroci sicer nismo ostali brez porbanega greha, ali očišeni smo ga bili pri svetem kerstu, in tako je tudi naša dolžnost, kači glavo streti in posihmal nobenej skušnjari hudičevej posluha dajati, temuč od jabuke pregrehe se odvracati toliko bolj, kolikor prijetniši se nam dozdeva. Serčno in stanovitno moramo lilijo v rokah ali veliko več čistoto v sercu nositi. Kakor Marija moramo tudi mi svoje misli in želje nad zvezde kviško k Bogu povzdigovati, in vse posvelno in spremenljivo tako rekoč z nogami teptati, ne za vredno imeti, zavolj nja kedaj voljo nebeškega Očeta prelomiti.

Molitev.

Sveta, brezmadežna Devica in Porodnica Božja! Oglej se dones iz trona svoje neizrečene časti na nas uboge grešnike, ki svetlobo Tvojega z večno častjo ovenčanega brezmadežtva v ponižnosti častimo. O Marija, ki si od prvega trenutka svojega življenja vsa čista in lepa pred obličjem Božjim, usmili se nas pri svojem Sinu, ki smo v grehu rojeni in k hudemu nagnjeni, in smo oblačilo nedolžnosti pri kerstu dobljeno sem od mladih nog toliko krat omadežili in oskrunili — zdaj pa se ojstre sodbe bati moramo, ako

Tvoja materna priprošnja jeze pravičnega Sodnika od nas ne odverne. — O usliši dones, ko spomin Tvojega brezmadežnega spočetja obhajamo, ponižno molitev našo! bodi naša priprošnica pri Bogu, pridobodi nam gnado, po Tvojem izgledu gnado Božjo ohraniti, greh sovražiti, in od zdaj za naprej čedalje bolj v svetih čednostih rasti po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

(Verujem v Boga Očeta i. t. d. vse, kakor prvi dan.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas! Kriste usliši nas!

Oče nebeški, vsegamagočni Bog,	} usmili se nas!
Sin vsega sveta rešnji Bog,	
Sveti Duh resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	

Sveta Marija, katero si je nebeški Oče za hčer brez madeža izvolil, — za nas Boga prosi!

Sveta Marija, ktero je Sin Božji med
vsimi ženami ko svojo mater brez
madeža ohranil,

Sveta Marija, ktero je sveti Duh, ko
svojo čisto nevesto s posebnimi
gnadami obciral,

Sveta Marija, Ti zaperti vert, v ktere-
ga kača ni pota našla,

Sveta Marija, Ti častita hiša z Mano
nebeško,

Sveta Marija, Ti čista zemlja, ktere
sad je v zveličanje sveta izrastel,

Sveta Marija, Ti živa skrinja miru in
sprave, ki je bila z narčistejšim
zlatom pokrita,

Sveta Marija, slonokosteni tron narmo-
drejšega Salomona,

Sveta Marija, Ti veličastni tempelj, le
narvikšemu mašniku po redu Mel-
hizedeka odpert,

Sveta Marija, Ti žlahtna hiša, pozi-
dana na vogelno kamnje nedolž-
nosti in čistosti,

Sveta Marija, Ti vsa svetla juterna
zarja Sonca pravice,

Sveta Marija, ktere svetlobe noben
oblak greha ni otampiti zamogel,

za nas Boga pros!

Sveta Marija, ogledalo brez madeža,
ki ga nobeden prah ni omadežiti
zamogel,

Sveta Marija, Ti prečudno lepa roža iz
Jeriha, ki je brez vsega ternja
poerbanega greha izrastla,

Sveta Marija, Ti brezmadežno spo-
četa mati našega Boga,

Mi ubogi grešniki,

Da nam ljubezen Božjo pridobiš,

Da nepokoj v našem sercu ukrotiš,

Da nam naše želje na Božjo čast obra-
čati pomagaš,

Da nam skoz svoje brezmadežno spo-
četje čistost ohraniti pomagaš,

Da nam spokorno življenje ino srečno
smert izprosiš,

Da tudi vernim dušam večni pokoj pri-
dobiš,

Ti brezmadežna Mati Izveličarja,

Jagnje božje, ki gréhe sveta odjemplješ! —

Prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ! —

Usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ! —

Usmili se nas, o Jezus!

Kriste sliši nas, Kriste usliši nas!

za nas Boga prosil! Prosimo Te, usliši nas, Marija!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . Češena Marija . .

V. O Marija, brez greha spočeta, prosi
za nas.

O. Ki pod Tvojo pomoč pribežimo.

Molimo.

O Bog, kateri si presveto Devico poterbanega greha obvarval, in si tako svojemu Sinu vredno prebivališče pripravil; prosimo Te, da nam po njenej priprošnji to gnado dodeliš, od vsih grešnih madežev očišenim k Tebi priti po našem Gospodu Jezusu Kristusu.

Skoz Tvoje sveto devištvo in brezmadežno spočetje, o Marija! nas ohrani čiste na telesu in duši v imenu Boga, Očeta, in Sina in svetega Duha. Amen.

Pesem.

*Vsi častite in hvalite
Mater, vredno hvale vse,
Brez nehanja naj poganja
Njena hvala glasno se:*

D'vica vedna! hvale vredna
Si čez svete duše vse,
Ker, o mila! si dobila
Grešnikom zveličanje.

Sveta Mat' Božja, sladko ime i. t. d.
Sveta D'vic D'vica, sladko imé i. t. d.
 Oče nas . . Češena . . Čast bodi Bogu . .

3. dan maja.

Rojstvo device Marije.

Kdo je tista, ki vstaja ko juterna zarja, lepa ko mesenc, izvoljena ko sonce.^a Vis, pesem. 6, 9.

Premišljevanje.

Nam je že spočetje Device Marije tako častitljivo, da ga s posebnim praznikom poveljujemo, toliko bolj, častit nam mora tedaj dan njenega rojstva biti. Sveta cerkev obhaja ti praznik 8. septembra; v duhu te rožencvetne pobožnosti se hočemo pa tudi dans hvaležno nanj spomniti.

Že ime rojstvo nam kaže namen naše pobožnosti. Če dobri otroci z velikim veseljem rojstni dan svoje ljube matere obhajajo, če tačas, kedar jej grejo srečo vošit in iz rožic lepo spletene venčike darovat, hočejo v ljubezni in hvaležnosti eden drugega prehiteti; kakošnih občutkov morajo tedaj serca Marijnih otrok goreti o dnevu, ki jim je takšino mater prinesel?

Od postave izvirnega greha izvzeta in k Božjemu materstvu namenjena, ni dvomiti, da je Marija narlepši duša bila, ki je iz rok Stvarnika prišla, zakaj Njo moramo po včlovečenji kakor za nar popolnejši, za nar vrednejši delo Vsegamogočnega na tem svetu spoznati.

„Zakaj Bog“ — pravi sv. Tomaž — primerja gnade, ki jih ljudem deli, visokosti, katero jim nameni; tako da je Marija že prej, ko je mati Božja postala, od zgoraj vse gnade prejela, da bi Njo tako visoke časti vredno storile. Zato tudi sv. cerkev o tem prazniku nebeške kraljici nasproti kliče: Tvoje rojstvo, o sveta Devica in Božja porodnica! je celemu svetu veselje oznanovalo; zakaj iz Tebe je bilo sonce pravičnosti rojeno, ki nam je večno življenje prineslo.“

O pač je rojstvo Marije njene pobožne starše Joahima in Ano razveselilo, ker sta v tem milem daru Božjem veliko več dobila, kakor sta v svojem zakonskem stanu le poželeli zamogla. Rojstvo Marije je razveselilo stare očake pred peklom, ki so že jezera let po odrešeniku hrepneli, zdaj pa jim ga bo Marija prinesla. Rojstvo Marije je razveselilo angele v nebesih, ker so vedili, da bo Marija tistega rodila, po katerem se bodo izpraznjeni prostori zaverženih angelov zopet polnili. Posebno veselo pa je za nas Evine otroke rojstvo nove, nebeške Eve, ker Ona je v resnici juterna zarja našega zveličanja, studenc, po katerem nam vse gnade od zgorej pritekajo. V resnici Marija je tista, po kateri se v visoki pesmi z začudenjem vpraša: Kdo je tista, ki vstaja ko juterna zarja, lepa ko mesenc, izvoljena ko sonce?“

Vadba.

Otroci Marije! zbirajmo se torej dans okoli njene zibeli in darujmo tej ljubeznivej in mogočnej stvari vse ponižno svoje prošnje in priporočbe.

Otrok in mati ob enem: koliko zaupanje nas mora oživiti! Zamore kaka mati o spominu svojega rojstva svojim otrokom kej odreči? Če smo grešniki in strahovanja vredni, nam bo gnado izprosila; če smo pravični, nas bo s znamnjem posebne ljubeznivosti razveselila. Hočemo njeno serce razveseliti, posnemajmo Njene čednosti. Vi mali posebno, pridite in glejte Marijo, sveto dete, — svojo predpodobo, svojo mater. Le lilje in rože nedolžnosti Marija pred vsim ljubi in želi. In vi mladenči in device, ki v spomladi življenja cvetite, prinesite te rože tudi vi novorojenemu Detetu; lepšega in Njej ljubšega vezila Jej prinesiti ne morete. In mi kristjani vsi, ktere koli starosti, kterega koli stanú veselimo se z Marijo, da je tako sveta, Bogu tako ljuba in tako polna gnade rojena bila.

M o l i t e v.

O Bog in Oče vsih ljudi! kolikorkrat koli starišem kakega otroka daš, je narimetniši dar, ki jim ga podeliti zamoreš, je le njim zaupan zaklad, kterega prav ceniti, skerbno hraniti in vsih nevarnost in škodvarvati morajo. Tako si tudi z Marijo, tim žlahtnim in svetim Detetom — njene pobožne stariše — Joahima in Ano osrečil — in kako skerbni so bili Marijo tako dobro ohraniti, kakor so jo iz tvoje roke prejeli.

Vsedobrotljivi! dodeli vendar vsim keršanskim starišem modrost in resnobo, svoje otroke dobro izrediti, in tvoje ljubopolne namene zvesto izpolnovati. Vižaj pa tudi vse otroke, da podučanju svojih starišev in učnikov — kakor Marija radovoljno um in serce odprejo, njih opomine in povelja natančno izpolnujejo, jim s tim trude in skerbi zvesto povračujejo, da bojo oboji — otroci in stariši — upanje imeli, se tukaj v času in tamkaj v večnosti veseliti. Po Jezusu Kristusu Gospodu Našem. Amen.

(Verujem i. t. d. kakor 1. maja.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas! Kristus usliši nas!

Bog Oče iz nebes, usmili se nas!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

O sveto Dete Marija! Boga prosi! za nas!

Ti gnadepolna rojena Devica, za nas Boga prosi!

Ti kraljeva hči iz rodu Davida,
 Ti rastlika, ki je vse predstariše na
 popolnosti in gnadi daleč presegla,
 Ti veselje, čast in lepota svojih sta-
 rišev,
 Ti nepokvarjena roža med ternjem,
 Ti ljubezniva cvetlica, ktere duh čed-
 nosti je vso zemljo napolnil,
 Ti nedolžna golobica, ktere glas se je
 danes z veseljem zaslišal,
 Ti Aronova šiba, ki iz Jesetove kore-
 nine izhajaš,
 Ti morska zvezda, ki se je danes k to-
 lažbi in zveličanju vsih prikazala,
 Ti od prerokov predoznanjena hči ne-
 beškega Očeta,
 Ti od angela oznanjena mati Božjega
 Sina,
 Ti v tolikih podobah naznanovana ne-
 vesta svetega Duha,
 Ti sveto, čez vse ljubeznivo gnade
 polno Dete Marija,
 Mi ubogi grešniki,
 Da nam od Boga čisto in sveto ljubezen
 izprosiš, prosimo Te, usliši nas,
 Marija!

za nas Boga prosil

- Da bi Ti svoje serca v lepo zibel pripravili, prosimo Te, usliši nas, Marija!
- Da nam od luči Tvoje zastopnosti podeliš, prosimo Te, usliši nas, Maria!
- Da nam obilnosti svojih gnad uživati daš, prosimo Te, usliši nas, Marija!
- Da bi Te že od Tvojega rojstva posnemati zamogli, prosimo Te, usliši nas!
- Da bi skoz Tebe od smerti k večnemu življenju rojeni bili, prosimo Te, usliši nas, Marija!
- O sveterojena Devica, prosimo Te, usliši nas, Marija!
- O Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ, zanesi nam, o Jezus!
- O Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ, usliši nas, o Jezus!
- O Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ, usmili se nas, o Jezus!
- Kristus, sliši nas! Kristus, usliši nas!
- Gospod, usmili se nas! Kristus, usmili se nas! Gospod, usmili se nas!
- Oče nas . . . Češena Marija . . .
- V. Kdo je tista, ki vstaja, ko juterna zarja?
- O. Lepa ko mesenc, zvoljena ko sonce!

Molimo.

Dodeli, prosimo, o Gospod! svojim služabnikom in služabnicam dar nebeške gnade, da kakor je materstvo blažene Device začetek našega zveličanja bilo, pobožno obhajanje njenega rojstva naš mir pomnoži, po Gospodu našem Jezusu Kristusu Tvojem Sinu, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pesem.

*Tavžentkrat si Ti češena,
 O Marija rožni cvet,
 Teb' enaka ni nobena,
 Take nima celi svet;
 Kar se koli rožic znajde,
 Nobena tak žlahtna ni:
 V Tebi se vsa milost znajde;
 Oh, dodel' jo meni Ti.*

*Mati Kristusova, sladko imé i. t. d.
 Mati milosti Božje, sladko imé i. t. d.
 Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .*

zock

4. dan maja.

Ime Marije.

In devici je bilo ime Marija.
Luk. 1, 27.

Premišljevanje.

Pervo nedelo po prazniku rojstva obhaja cerkev praznik imena Taiste, od ktere sv. pismo naravnost pravi: „In devici je bilo ime Marija.“

Torej bodi dans, četerti dan naše andohti, naše opravilo, sladkost tega imena premišljevat, da se s toliko večim zaupanjem v njeno moč napolnimo. In zares: za imenom Jezus ni bolj svetega, bolj mogočnega imena, ko je ime naše visoko češene matere Marije. To veličastno ime, ki se v pomoč kliče na celem svetu, se vsak dan tavžent in tavžent krat izrekuje, in v svetem veselji poveljuje, varje sveto cerkev brezštevlnih nastav njenih sovražnikov, keršanske kraljestva pred razkačenimi nevernimi zoperniki in vsakega kristjana pred silnimi napadi hudega duha. Zakaj vse prizadevanje pekla pri tistih dušah nič ne opravi, ki stanovitno ime Marije v pomoč kličejo. In, ali se nisi ti, keršanska duša, že večkrat prepričala, da ime Marije serce očistuje, in ga krepča zoper zapeljivost hudega, pobitega duha oserčuje, in mu moč od zgorej podeluje? Poslušaj, kako priserčno sveti Ber-

nard Marijo v pomoč klicati priporoča. „Zvezdo morsko pomeni to ime, piše on —“ torej vmerljivi človek, ki si na nevarnem morju tega življenja od viharjev in hude burje sem ter tje tiran, ne odverni svojega očesa od Marije, te svitle zvezde, če nočeš, da bi te valovi požerli. Se vzdigujejo zoper tebe vetrovi skušnjav, se zadeniš na ojstrove bridkost, obrni se gori proti zvezdi, kliči k Mariji. Te valovi napuha, častilakomnosti, nevošljivosti napadejo, obrni se k zvezdi, kliči k Mariji. Te gnusoba tvojih grehov, strašenje vesti, groza sodbe presune, ako te brezen žalosti in obupnosti napade, obrni se k zvezdi, kliči k Mariji! Nikdar ti naj ne preide ona iz tvojega serca. In da ti toliko bolj gotovo pomoč njene priprošnje dojde, pa ne odstopi nikdar več od izgleda njenega življenja. Ko za njo hodiš, si ne moreš zaiti od prave steze, ko k njej zdihuješ, se ne moreš pogubiti; te ona derži, ne moreš pasti, te ona varje, te nič ne more v strah pripraviti; te ona vodi, se ne boš vtrudil, in ti je ona blaga in mila, boš v zavetje večnega pokoja prihodil.“

Vadba.

Prosi, da gnado dobiš, to prečastito ime s tako priserčno pobožnostjo in spodobnostjo izgovarjati, kakor se visokosti kraljice nebeške in Božje Matere spodobi. Kliči z vse gorečim in ljubečim sercom: O Marija! S to samo edino besedo storiš ravno toliko, ko da bi milost, upanje in življenje samo v pomoč klical; zakaj vse naše klicanje in

zdiho vanje k Mariji se po njenej priprošnji spremeni v klicanje in zdiho vanje k Jezusu Kristusu, ki pa ne pride iz naših serc, ampak iz serca Marije do Gospoda, in po tem potu za toliko bolj gotovo milost najde, za kolikor višji je Marijna svetost od naše grešnosti.

M o l i t e v.

O mogočna Mati Božja, moja ljuba mati Marija! res, da ne zaslužim, Te v pomoč klicati, pa ko me Ti sama ljubiš, in moje zveličanje želiš, mi moreš gnado pridobiti, če ravno moj jezik ni čist, da bi mi bilo mogoče, Tvojega svetega in mogočnega imena vselej v pomoč klicati; zakaj Tvoje ime je pomoč živim in zveličanje umirajočim. O prečista Devica Marija! stôri, da bo od dones zanaprej Tvoje ime ko sapa mojega življenja. O moja gospa in zapovednica! stoj mi vselej na strani, kadar Te v pomoč zakličem; zakaj v vsih mojih skušnjavah, in v vsakej sili, ki nad me pride, nočem nehati, Te v pomoč klicati, in spet in pâlè to lepo ime izrekati: Marija, Marija! Globoko v serce si ga hočem zaznamovati! izgovoriti ga hočem vselej, ko se prebudim, in vselej poprej ko zaspím. Želim celo svoje življenje

tako ravnati, sosebno pa, da bi to storiti zamogel ob uri moje smerti, in da bi potem celo večnost gori v nebesih Tvoje sladko ime hvaliti smel, o dobrotljiva, o usmiljena, o sladka Devica Marija. Amen.

(Verujem i. t. d. kakor 1. dan.)

Litanije.

Gospod usmili se! i. t. d.

Sveta Marija,

O Marija, zavoljo Tvojega imena,

O Marija, ktere ime je sveto,

O Marija, ktere ime je blago in sladko,

O Marija, ktere ime je blagoslovljeno,

O Marija, ktere ime je svetlo,

O Marija, ktere ime je častitljivo,

O Marija, ktere ime je vse veselo,

O Marija, ktere ime je vse gnadljivo,

O Marija, ktere ime je vse ljubeznjivo,

O Marija, ktere ime je mogočno,

O Marija, ktere ime je pomagljivo,

O Marija, ktere ime je brezmadežno,

O Marija, ktere ime je vse tolažljivo,

O Marija, ktere ime je oblastno,

O Marija, ktere ime je prečudno,

O Marija, ktere ime je veličastno,

O Marija, ktere ime je za imenom Božjim in Jezusovim nad vse imena,

za nas Boga prositi

Mi ubogi grešniki,
 Da bi Ti med Bogom in nami srednica
 bila,
 Da bi nam pomagala vojskovati se
 zoper hudobne duhove,
 Da bi nam ko svetla zvezda povsod
 naprej svetila,
 Da bi nas sosebno na vse nevarnosti
 opomnila,
 Da bi nas ne pustila, pogubiti se v
 valovih tega življenja,
 Da bi nam po tem popotovanji srečno
 dala priti v zavetje večnega pokoja,
 Ti svetla zvezda na morji,
 Jagnje Božje i. t. d.
 Oče naš ... Češena ...
 V. Lepota je razlita krog Tvojih ust,
 O. Zato Te je Bog blagoslovil za na vselej.

prosimo
 Te, usliši nas Marija!

Molimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog!
 da bojo Tvoji verni, kateri se veselijo imena
 in varstva presvete Device Marije, po
 njenej pobožnej prošnji vsih zlegov oteti na
 zemlji, in zaslužijo v večno veselje priti
 v nebesih, po Kristusu Gospodu našem.
 Amen.

Pesem.

*Za nas prosiš ino nosiš
 Naše prošnje pred Bogá,
 Zaderžanje ino djanje
 Tvoje vernim zgled nam da.
 Zmota Eve vboge reve
 Je storila vse ljudi,
 Pa Marije vera vbije
 Kačo, da smo rešeni.*

Mati prečista, sladko ime i. t. d.

Mati brez vsega madeža, sladko i. t. d.

Mati nedolžna, sladko i. t. d.

Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

5. dan maja.

Darovanje Marijno.

»Kako ljubeznive so tvoje prebivališa Gospod vojskinih trum! Moja duša si želi in koperni po šotorih Gospodovih.« Ps. 83, 2—3.

Premišljevanje.

Darovanje je praznik, kterega sveta mati katolška cerkev 21. dan novembra obhaja, da spomin praznične stopinje počasti, katero je Marija še ko dete storila.

Bila je pri Judih navada, otroke v službo tempeljna darovati, da bi tamkaj pod varno senco svetega poslopja izrejeni bili. Ker je Marija vedla, da so njeni stariši Gospodu Bogu, kterega so za eno dete prosili, tudi očitno obljubili, zadržano dete posebno Njemu v službo darovati, je obljubo svojih starišev sama prehitela; tri leta stara je že svojega očeta in svojo mater prosila, da bi zdaj svojo obljubo dopolnili. »Ana ni odlagala — pravi sv. Gregor Nisenški — njenih želj dopolniti; peljala je dete v tempelj in tam ga je Gospodu darovala.«

Premislimo zdaj, kako sta Ana in Joahim svoje naržlahtneje blago na svetu Bogu v dar prinesla. Iz Nacareta v Jeruzalem gresta in

svojo ljubljeno hčerko zdaj eden zdaj drugi v naročju nosita, ker je še sama premajhna in premlada bila, trideset ur dalječ težavno pot hoditi. „Angelci — piše sv. Gregor Nikomedenski — so jima v družbi služili in v celih trumah spremljali mlado in čisto Devico, ki se je na altarji Gospodovem darovati hotla.“

Ko sveta družba v tempelj pride, se Marija pohlevno k materi in očetu oberne, jima roke poljubi, ter jih prosi, da bi jo blagoslovili: gre brez da bi si bila dalj pomišljevala, pa stopnicah gor v svetišče, se odpove za vselej svetu in vsemu, kar nam svet ponuditi zamore, se Bogu v dar pri- nese, in se zavsini Nja svetej službi posveti.

In kdo bi zamogel angelsko življenje Marije v tempelju dopovedati? V ljubezni Božji vaditi se in samo sebe Bogu darovati je bilo njeno vedno veselje. Kolikokrat pač je Marija s kraljevim prerokom govorila: „Kako ljubeznive so tvoje prebivališa Gospod vojskinih trum! moja duša si želi in koperni po šotorih Gospodovih.“

Marija je vedno v čednostih rastla, se ve da jej je k temu gnada Božja posebno pomagala; Ona je bila pa tudi črez vse skerbna, da je iz vsih moči s gnado Božjo delala.

Vadba.

Sveta cerkev tirja od svojih pokornih otrok, da bi po Marii vse svoje misli, besede in djanja, čast in blago, dušo in telo in vse, kar nam je drago, ljubo in prijetno Bogu darovali. O tako

posnemajte Njo vsi, ki še na razpotju čednosti in hudobije stojite, posnemajte svojo prelepo predobodo, Marijo, visokoblaženo Devico, spremljajte Njo v zveličarne šotore Gospodove, darujte se čednosti in pravej pobožnosti v sredi tega sveta, ki vas vedno k hudemu mika, služite Bogu če ne z nedolžno saj s spokorno dušo; nikdar vam ne bo žal, če si ta boljši del izvolite.

M o l i t e v.

O ljublenka Gospodova, o preljubeznivo dete Marija! Ko bi vendar zamogel tudi jaz perve leta svojega življenja Tebi darovati in se zavsim v Tvojo službo podati, kakor si se Ti v tempeljnu Bogu darovala in zavsim Njegovej službi izročila. Pa oh, jaz nesrečni! sim veliko let v službi sveta in svojega hudega nagnenja zgubil, sim na Tebe in svojega Boga pozabil. O zgubljeni čas, o katerem vaji ljubil nisim! Zato, o Marija! se znajdem danes v prošnji pred Teboj; glej, dokler še živim, hočem s Teboj služiti Gospodu Bogu, se hočem odpovedati vsim stvarjem, da tako ljubezni svojega Stvarnika zmirom vredneji postanem. O črez vse blagoslovljena! Ti si Njemu nar bolj popolnoma darovala. Glej, tudi jaz položim svoj dar v Tvoje

roke; sprejmi ga milostljivo, in položi ga k nogam svojega Sina; zakaj On tega nikdar ne zaverže, kar Ti, o moja srednica, s svojimi rokami posvetiš. Glej, o moja kraljica! Tebi darujem svojo zastopnost, da bi zmirom na visoko počešenje mislil, ktero Ti zaslužiš; Tebi darujem svoj jezik, da bi Te hvalil; svoje serce, da bi Te ljubil. Sprejmi, o preblažena Devica, ti dar, kterega Ti tako revni grešnik ponudi, prosim Te, sprejmi ga zavolj tiste tolažbe, ki jo je Tvoje serce tačas občutilo, kedar si se v tempeljnu svojemu Bogu darovala. Ali ker Ti tako pozno začnem služiti, je moja dolžnost, da zgubljeni čas s toliko večji gorečnostjo, s toliko priserčniši ljubeznijo zopet domestiti išem. Podpiraj, o usmiljena mati! s svojo mogočno priprošujo mojo slabost, in izprosi mi od svojega Jezusa stanovitost in moč Tebi do smerti zvestim ostati, da Te bom potem v nebesih celo večnost hvaliti zamogel. Amen.

(Verujem i. t. d. kakor 1. maja.)

Litanije.

Gospod usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešni Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Ti dar, kterege sta Joahim in Ana od Boga izprosila,

Ti v tempeljnu darovana Devica,

Ti nar prijetniši dar presvete Trojice,

Ti živi tempelj Božji,

Ti s čistim zlatom ljubezni ozalšana skrinja miru in sprave,

Ti rodovito oljkino drevo v hiši Božjej,

Ti prelep izgled bogoslužnosti,

Ti Judita, od celega sveta pohvaljena,

Ti druga in resnična Estera,

Ti Bogu vekomaj zaročena Devica,

Mi ubogi grešniki, prosimo Te, usliši nas, Marija!

Da bi po Tvojej priprošnji prava cerkev posvečena bila, prosimo Te, usliši nas, Marija!

za nas Boga prosil!

Da bi po Tebi vsi Bogu posvečeni
 stanovi v nedolžnosti in čednosti
 ohranjeni bili,
 Da bi naše serca k nebeškim željam
 obudene bile,
 Da bi se v nas vsih ljubezen do čistosti
 vnela,
 Da bi vse, karkoli je v naši oblasti,
 Bogu popolnoma darovati zamogli,
 Da bi po tem življenju v tempelj Božjega
 veličastva priti zamogli,
 Da bi naši dobrotniki nebeških dobrot
 deležni postali,
 Da bi vse verne duše kristjanov v
 večno veselje prišle,
 Ti Gospodu darovana Devica,
 Jaguje Božje i. t. d.
 V. Bog Jo je izvolil in od vekomaj odločil.
 O. In Jo je v svojem svetišču prebivati dal.

prosimo Te usliši nas, Marija!

Molimo.

O Bog! Tvoja volja je bila, da so
 preblaženo in vselej čisto Devico Marijo
 kakor prebivališče svetega Duha v tempelj-
 nu pred Te postavili; dodeli nam milost-
 ljivo, da po Marijuej priprošnji zaslužimo v
 tempelj Tvojega veličastva sprejeti biti po
 Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Pesem.

Eva strila, da zgubila
Duša je presrečni raj,
Dvica mila je dobila —
Blagor nam! — ga spet nazaj,
Zavolj tega naj razlega
Hvala Tvoja se povsod;
Velik, mali naj Te hvali,
Naj bo vbožic al gospod.

Mati nar svetejši, sladko imè i. t. d.

Mati ljubezniva, sladko imè i. t. d.

Mati prečudna, sladko imè i. t. d.

Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

6. dan maja.

Marijna mladost.

»V začetku in pred vsim časom sim bila stvarjena, in celo večnost ne bom nehala biti, in v svetem prebivališu sim pred njim služila.« Sir. 24. 14.

Premišljevanje.

Tukej v tempeljnu Gospodovem, pred očmi sveta skrita, je Marija stopila že v rahlej mladosti v tisto srečno tovaršijo z Bogom, ki jo molitev človeku pridobi, in je tako od dneva do dneva dalej prišla na potu popolnosti. Vsa podložna tistim, ki so jej bili namestniki Boga in starišev, jih je ponižno spoštovala, njih nauke — ona Bogu posvečena — pridno poslušala, in jim natančno pokoršino skazovala, da si je bila ravno z vsimi darovi svetega Duha obilno obdarovana. Zato je pa Bog s svojim mogočnim varstvom gledal na otročje leta Marije, in rasla je v gnadi in ljubeznjivosti, ko lilija v vertu Božjem.

Občudujmo tega otroka, vsega blagega, ktero, ki še komaj besede izgovarjati zamore, že pred Gospodom na kolenih leži, in njega moli, ki ga je polnega lepote in brez vsega madeža stvaril. Pač z vso pravico zamore ona v ponižnosti svojo hvalo oznanovati in reči: »V začetku

in pred vsim časom sim bila stvarjena, in celo večnost ne bom nehala biti: v svetem prebivališu sim pred Gospodom služila.“ Marija moli, in plamenite besede se vzdigujejo iz njene deviške duše proti nebesom; ona moli, in trume angelov, občudovanja prevzéli, jo izkličejo za svojo kraljico, in sveto nedolžnost v molitvi vidši, jo spoznajo sa tisto, ki je namenjena biti mati Izveličarja vsega sveta.

Marija si je nebeškega ženina izvolila z obljubo večne čistosti, za vse, kar ta svet imá, jej ni mar; pa med tem, ko se vsakej zunajnej časti umika in vsakega posvetnega veselja tvega, kar hčere Izraelske s tolikim kopernenjem išejo, doseže tiha devica čast, ki jej nikdar v misel ni prišla, in pa dušno sladkost, ki jo le Bog sam dati zamore.

Blagor vam, mladenči in device! ako ste, kakor Marija, otroci pobožnih starišev, v Božjem strahu izrejeni, kjer se ljubezen za čednost in spodobnost tako rekoč sama zasadi v mlado serce. Pa oh! kako redko se dan današni še nahaja tista ljuba zadovoljnost v keršanskih hišah, da bi nedolžno veselje k popolnej sreči zadosti bilo, da bi otrok od pobožnih starišev napeljevan, ko iména očeta in matere izgovarjati skuša, že tudi ime nebeškega Očeta in nebeške matere izgovarjati skušal! Kolikokrat se ne zgodi, da stariši sami svoje otroke že za njih perve leta in za celo življenje popačijo, ki jih sami v nevarno in vse posvetno razveselovanje vodijo, ki v rahlih sercih vse poželjenje po vik-

šem veselji zadušé. O da bi vendar stariši uméli, nedolžnost svojih otrok, kolikor narveč morejo, varovati, tim malim čisto veselje otročje starosti podaljšati, da bi si tako čas pridobili, v njih sercih korenino svete vére močno vterditi, ki se v posvetnem hrupu izruje! Da bi pa tudi ljubo mladino grozilo pred nevarnimi vertači tega sveta, tistimi praznimi sanjarijami, tisto prenapeto občutnostjo, ki jim serce večkrat tako pre-rzame, da ničesar nebeškega več v njem prostora ne najde, misel na Boga, ki sam mladost popolnoma razveseluje, ker je on sam nar popolniši ljubezen in lepota; plamen molitve ugasi in jim otroško besedo z Jezusom in Marijo na jeziku umori.

Vadba.

O ne pustimo vendar, da bi se nam nesreča prigodila, da bi natančna tovaršija z Bogom še tako na kratko prenehala. Molimo, molimo brez prenehanja po izgledu Marije. Vrvnajmo vse svoje djanje in nehanje tako, da se bo vse v imenu Božjem godilo; da bo še vsaka naša misel taka, da se bo Bogu darovati zamogla. Tako ne bomo le tačas molili, kadar pobožne dela opravljamo, temuč tudi takrat, kadar opravila in dolžnosti svojega stanu izpolnujemo. Ljubimo torej molitev, kakor jo je Marija ljubila; prizadevajmo si pa tudi, da vedno na čednostih rastemo in tako svojo dušo v Bogu vterdimo, vse svoje djanje Bogu posvetimo z dobrim namenom, čistim duhom in življenjem, da se bo tudi od nas smelo reči, da smo na starosti,

modrosti in gnadi rastli pred Bogom in pred ljudmi.

Molitev.

Ko premislim, presveta Devica! kako vse nedolžno so leta Tvoje mladosti pretekle, kako si že tačas svoj visok poklic spoznala, in torej na Boga obračala vse, kar si storila ali mislila, pokrije rudečica moje lice, da si komaj upam, oči k Tebi kviško povzdigniti. Ali kakor grozno sim se pregrešil, o prečista Devica, Ti mi še zamoreš pomagati, Ti mi boš še pomagala, mi boš gnado pridobila, da se bom odslej svojej slepoti odpovedal, se z gorečo molitvijo pridno k Bogu obračal in oči in ušesa le takim stvarém opiral, ki so me v stanu osrečiti tukej in tamkej. Premodra ljubezen Božja Te je ravno zato srednico med Njim in med človekom postavila, ker je naprej vedel, kako radi da se bomo Tvojemu ljubečemu sercu izročevali. Saj se že zdaj srečnega občutim, da pri tej andohti biti in s Tebo reči zamorem: „Moj ljubej je moj in jaz sim njegov.“ Povsod sim pokoja iskal, in nikjer ga nisim našel, kakor ko sim v dedšini mojega Boga se pomudil. Če

le Tebe imam, o Bog, ne vprašam več po nebesih in zemlji. In ko bi mi vsahnilo tudi telo in duša, si Ti vselej, o Bog, tolažba mojega serca in moja dedšina ve-
komaj. Torej Te moliti hočem v Tvojem svetem prebivališu, poveličevati Tvoje ime in hvaliti Tvoje usmiljenje in zvestobo Tvojo. Visoko častiti hočem Tvoje sveto ime, prepevati Tebi vpričo angelov Tvojih.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor 1. dan.)

Litanije.

Gospod usmili se i. t. d.
 Sveta Marija,
 Sveta Devic Devica,
 Ti blaga pomladanska roža,
 Ti lilija pobožnosti,
 Ti violica ponižnosti,
 Ti rožni vertec vsih čednost,
 Ti hladna senca skušanim,
 Ti moč tim, ki se vojskujejo,
 Ti čast Svojega Boga,
 Ti cvet pravičnih,
 Ti oljka mirú,
 Ti zaničevavka posvetne nečimurnosti,
 Ti izgled lepega zadržanja,

za nas Boga prosil!

Ti prijateljica molitve, za nas Boga prosi!

Ti zaročnica nebeškega Ženina, za nas
Boga prosi!

Ti ogledalo vsim otrokom, za nas Boga prosi!

Ti zvezda mladini, za nas Boga prosi!

Mi vbogi grešniki,

Da za Teboj hodimo v Tvojej nedolž-
nosti in svetosti,

Da za Teboj hodimo v Tvojem modrem
in lepem zadržanji,

Da za Teboj hodimo v gorečej molitvi,

Da za Teboj hodimo v terdnem zau-
panji v Boga,

Da za Teboj hodimo v Tvojej ljubezni
do Boga in bližnega,

Da za Teboj hodimo v pokoršini do
vsih zapoved Božjih,

Da za Teboj hodimo v pokoršini do
duhovske in deželjske gosposke,

Da za Teboj hodimo v prizadevanji, le
Tvojemu Bogu dopasti,

Da za Teboj hodimo v Tvojej zado-
voljnosti in ljubezni do ubožtva,

Da za Teboj hodimo v vsih Tvojih čed-
nostih,

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

prosimo Te, vsliši nas, Marija!

V. Stori me vrednega, hvaliti Te, o presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper Tvoje sovražnike.

Molimo.

Preblažena Devica Marija! Ti vsa prijetna daritev presvetej Trojici, ki si prva Bogu večno čistost obljubila: skoz to vse posebno žlahtnost Tvoje duše Te prosimo, izprosi nam gnado, da po gledanji na Tebe svoje serce od sveta zavsimo odvernemo, si popolnoma po Božej volji ravnati prizadevamo in enkrat v tempelj večne časti pridemo, po Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

Pesem.

Madež se ni v Tebi znašel,

Bog Oče Te je vsadil,

Sveti Duh Te je ociral

Z Tebe je Bog Sin izcvetel:

Vsi jeziki so preslabi

Tebe Roža hvaliti,

Žlahtna Roža, ne pozabi

Na me, o Marija Ti!

Mat' naš' ga Stvarnika, sladko ime i. t. d.

Mat' naš' ga Odrešenika, sladko ime i. t. d.

Oče naš' . . Češena . . Čast bodi . .

7. dan maja.

Zaročenje Device Marije.

»Angel Gabriel je bil od Boga poslan v Galilejsko mesto z imenom Nacaret k Devici zaročenej možu, kateremu je bilo ime Jožef iz hiše Davidove.«
Luk. 1, 26. 27.

Premišljevanje.

Te tih in ljubeznivi praznik je od cerkve na 23. dan januarja ali prosinca napovedan k pobožnemu spominu zaroke in poroke preblažene Device s svetim Jožefom, nad katero je Bog v velikej obilnosti svoj sveti blagor razlil. Dva ljubljena Božja, v katerih srcih so vse čednosti, enako žlahtno dišečim rožam v nar prijetnišem vertu, cvetele, sta bila te dan po Božjej roki skupej zvezana. Zaveza nebeška je bila ta, ne enaka drugim, čeravno po zakramentu svetega zakona, posvečenim zavezam.

Marija je že veliko popred Gospodu obljubo vednega devištva storila ter se z nebeškim ženinom zaročila; ali ravno od tega svojega nebeškega ženina je bila za hčer, mater in nevesto izvoljena in odločena Zveličarja sveta spočeti po čudnem obsenčenju svetega Duha.

Ali ta visoka skrivnost ni smela hitro razglašena biti, zakaj hudobni, v pozemeljsko zamišljeni Judje bi te skrivnosti ne bili zapopadli, ampak krivo obračali in deviško Mater obrekovali in preganjali. Zato je Bog, On, čudni vladar svojih ljubljencov tako vravnal, da je tej svetej Devici njena žlahta enega ženina izvolila po volji Božjej nar čistejšega, nar pravičnejšega izmed vsih človeških sinov, da bi Marijo, svojo in nebeško nevesto varval, branil in Jej v terplenji s tolažbo sodeležno na strani stal. In ti izvoljeni ženin je bil Jožef, sin Matanov iz Jese-tovega rodu in Davidove hiše; zakaj tako beremo v svetih bukvah: „Angel Gabriel je bil od Boga poslan v Galilejsko mesto z imenom Nacaret k Devici zaročenej možu, kteremu je bilo ime Jožef iz hiše Davidove.“

Sveti Jožef, — bil je mož, kteremu sta iz oči sveta resnoba in strah Božji sejala, — se je v svojeji ponižnosti takšine Device, kakor je Marija bila, nevrednega štel in je edino le na povelje velikega duhovna to sveto Devico snubit prišel, zakaj tudi on je, kakor Marija, obljubil, Bogu v vednem devištvu služiti. Tako je bila tedaj ta Devica po vidnej vodbi Božjej temu deviškemu možu zaročena, in ž njim se je iz službe Jeruzalemskega tempeljna, kjer je po svojem darovanji dosihmal v obrambi svetiša živela, zopet v Nacaret podala, kjer je v svetej ljubezni, v nar mirnejšej edinosti s svetim Jožefom živela in v tem duhu je tudi vse svoje dela in molitve opravljati vedla.

Vadba.

Spomin te lepe ženitnine nas mora učiti in opominjati, da moramo pri vsem svojem djanji in nehanji posebno, pa pri volitvi svojega stanú na Božje dopadenje in na izveličanske nauke naše svete vere gledati. Zatorej storite danes ti sklep, posebno vi, ktere previdnost Božja k zakonskemu življenji kliče, da bote ti lepi izgled Device Marije in svetega Jožefa posnemali. Posretujte se v pobožnej molitvi z Bogom, ker On edini ve, kaj je za vsakega Njegovih otrok dobro in zveličavno. Priporočujte se posebno tudi preblāženej Devici in ženinu te svete Božje porodnice, da oba za vas prosita, da pri izvolitvi svojega stana, na katerej večkrat časna in večna sreča ali nesreča za človeka počiva, da pri tej imenitnej izvolitvi ne zabredete. Če z resničnim sercom po izgledu Marije Device in svetega Jožefa storite, potem se Božji blagor tudi vas zognil ne bo, in vi se bote pri vsakoletnej vernitvi spomina Marijne zaroke in poroke tudi svoje poroke z hvaležnim in veselim sercom spominjali.

M o l i t e v.

V Tebi, o Marija, bodi hvaljena presveta Trojica; v Tebi svojej hčeri bodi hvaljen Bog Oče; v Tebi svojej materi bodi hvaljen Bog Sin; v Tebi svojej nevesti bodi hvaljen Bog sv. Duh; hvaljena bodi Marija, ki si s svetim Jožefom poro-

čena bila. Sveta ženin in nevesta! prosim vaji, izprosita vsim, kateri ravno svoj prihodnji stan volijo, pa še dvomeči ne vejo, ktere ga bi si izvolili, izprosita jim to milost, da pri tem imenitnem opravilu ne bodo na meso in kri in na časne dobrote, marveč na veči čast Božjo in svoje dušno izveličanje gledali in glas Gospodov brez odloga sprejeli. Prečista ženin in nevesta! tudi vaji prosim, da bi vsim svojim ljubljencem čisto in njih stanu primerjeno deviško serce zadobila, da bi se tako enkrat vsi v družbi tistih, ki so čistega serca, pri gledanji Božjega obličja razveselovati zamogli.

In zadnjič, o nar posnemovavniši zaročenca! prosim vaji, da vse, ktere je Bog skupej pripeljal, v vednem združenji, v zvestej ljubezni in edinosti ohranita, jih blagoslovita, ter jim tolažbo in veselje nad otroci od Boga izprosita.

Izprosita zakonskim tudi poterpežljivost v terplenji in popolno zaupanje v Boga v zopernih zadevah, da se v življenji Božjej preljubeznivej previdnosti prepustijo, in polni tolažbe svojemu Stvarniku služijo, enkrat pa se v večnih radostih pri

Jezusu, in pri Tebi, Marija! s svetim Jožefom in s vsimi ljubimi Svetniki veselijo. Amen.

(Verujem i. t. d. kakor 1. dan maja.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešni Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveti Jožef,

Sveta Marija, Ti nevesta nar čistejšega mladenča,

Sveti Jožef, Ti ženin nar čistejši Device,

Sveta Marija deviška žena pravičnega moža,

Sveti Jožef, deviški mož Žegnane med ženami,

Sveta Marija, ki nobenega moža ni spoznala,

Sveti Jožef, varh svoje zaročenke,

Sveta Marija, mati Božjega Sina,

za nas Boga prositi!

- Sveti Jožef, krušni Oče Jezusa Kri-
 stusa,
 Sveta Marija, Porodnica Zveličarja
 sveta,
 Sveti Jožef, rednik Deteta Jezusa,
 Sveta Marija, oskerbnica včlovečene
 Besede,
 Sveti Jožef, oskerbnik detetstva Jezu-
 sovega,
 Sveta Marija, varhinja Odrešenikova,
 Sveti Jožef, zvesti vodnik Davidovega
 Sina,
 Sveta Marija, branitelca Božjega De-
 teta,
 Sveti Jožef, ki je Odrešenika na svo-
 jih rokah nosil,
 Sveta Marija, ki je obljubljenega Mesija
 za nas izredila,
 Sveti Jožef, ki je našega Odrešenika
 v svojej hiši varval,
 Sveta Marija, ki je za Sina Narvik-
 šega tako ljubeznivo skerbela,
 Sveti Jožef, pomočnik Božjih sklepov,
 Sveta Marija, ohranitelca nebeškega
 zaklada,
 Sveti Jožef, izvoljeni branitelj Gospo-
 dov,

za nas Boga prositi

Sveta Marija, Ti velika učenica tihe
 ponižnosti,
 Sveti Jožef, Ti učenik popolne po-
 koršine,
 Sveta Marija, Ti brezmadežna neve-
 sta svetega Duha,
 Sveti Jožef, Ti nepokvarjena lilja
 čistosti,
 Sveta Marija, Ti izgled vsih mater in
 zakonskih žen,
 Sveti Jožef, Ti izgled vsih Očetov in
 zakonskih mož,
 Sveta Marija, Ti zaročenka, nevesta
 in zakonska žena svetega Jožefa,
 Mi ubogi grešniki,
 Da vsim ženinom in nevestam nar
 čistejši namen izprosiš,
 Da vse zakonske v miru in ljubezni
 ohraniš,
 Da jim stanu primerjeno čistost in zve-
 stobo zadobiš,
 Da duhovne in neduhovne družbe v
 miru in edinosti obderžiš,
 Da vsim predpostavljenim modrost, njih
 podložne prav vižati, izprosiš,
 Da vsim starišem v keršanskej izreji
 otrok na strani stojiš,

za nas Boga prosil!

prosimo Te, usliši nas, Marija!

Da vse hišne očete in matere v strahu Božjem in lepem redu ohraniš, prosimo Te, usliši nas, Marija!

Da nas vse v britkostih in zopernostih tolažiš in oserčuješ, prosimo Te, usliši nas, Marija!

Da nas o smertnej uri s svetim Jožefom obišeš in k zaupanju obudiš, prosimo Te, usliši nas, Marija!

Da tudi vernim dušam v vica h k pomoči prideš, prosimo Te, usliši nas, Marija!

Jezus, Marija, Jožef, prosimo Vas, uslišite nas!

Jagnje Božje itd. Zanesi nam, o Jezus!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

V. Prosi za nas, o Marija, Ti zvesta žena svetega Jožefa!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih!

Molimo.

Vsemogočni, večni Bog! ki si Marijo, vedno čisto Devico z brezštevlnimi gnadami ozaljšal, Njo svojemu edinorojenemu Sinu Jezusu za mater izvolil, svetemu Jožefu pa, da bi rednik Tvojega ljubega Sina bil, za ženo dal; dodeli nam milost-

ljivo, da, ker spomin nju poroke pobožno
obhajamo, po Nju priprošnji tukaj na zem-
lji v zaželjenem miru živimo, potem pa v
nebesih večno veselje uživamo. Ki živiš
in kraljuješ vekomaj. Amen.

Pesem.

Da si niste dosti čiste
Moje usta čast Jej pēt,
Pa le urno in segurno,
Ona mora čast imēt,
Se lišala, o prezala!
Med ženami vsimi si,
O nevesta Bogu zvesta,
Polna lepih čednosti!

Devica nar modrejši, sladko ime itd.

Devica častitljiva, sladko ime itd.

Devica pohvaljena, sladko ime itd.

Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

8. dan maja.

Oznanenje prečiste Device Marije.

»Enega Sina boš rodila in Ime Jezus mu daj. Ti bo velik, in Sin Narvik-sega imenovan.« Luk., 31—32.

Premišljevanje.

Oznanenje prečiste Device Marije se v katolškej cerkvi 25. dan marca ali sušca s posebnim praznikom obhaja, in nas v svetišče neskončnega vsmilenja Božjega pelje, kjer nam naravno in naravno veči skrivnost naše svete vere in našega zveličanja v pobožne premišljevanje in ponižno molenje pred oči postavlja. Naši grehi, dolgovi in kazni (štrafinge) nas od Boga ločijo. Večni, edinorojeni Sin Božji pride sam na svet, to ločitev odpraviti in nas z Bogom zopet združiti.

Prišel je bil čas, o katerem je vse po Božje modrosti pripravljeno, v pomočnika iz nebes verovalo in obljubljenega v Izraelu željno pričakovalo. Večidel pa so mislili, Zaželjeni bo z mogočnostjo prišel, ki bo mogočnost vsih kraljev sveta presegla. Le ena zmed nar bogatejših in imenitnih Izraelskih hčer, so mislili, bo to visoko čast dosegla, mati Mesijeva biti.

Med tim je bila po neizvednem sklepu Božjem tiha, in zdaj že s pobožnim Jožefom zaročena Devica od Narvikšega k tej časti izvoljena; bila je nar čistejši, nar svetejši nedolžnost, in njeno nikdar omadežano serce ni nobene druge želje poznalo, ko voljo Božjo storiti.

Goreče pobožnosti ravno Marija v svojej tihej sobici v molitvi pred Bogom kleči, ko angel Gabriel poln nebeške ljubeznivosti k njej stopi in jo prijazno pozdravi rekoč: „Češena si, gnadepolna! Gospod je s teboj, žegnana si med ženami.“ Marija, ki je bila sama deviška sramožljivost in ponižnost, se prestraši, in nad angelovim pozdravljenjem pomišlja. Angel pa ji tolažno reče: Ne boj se, Marija! zakaj gnado si našla pri Bogu. Glej, spočela boš v svojem telesu in Sina rodila, in ime Jezus mu daj. On bo velik, in Sin Narvikšega imenovan. Gospod Bog mu bo dal sedež njegovega očeta Davida; kraljeval bo v hiši Jakobovej vekomaj, in nja kraljestva ne bo konca.“ Na to mu odgovori sramožljiva Devica: „Kako se bo to zgodilo, ker moža ne poznam?“ In angel jej reče: „Pri Bogu ni nobena reč nemogoča. Glej, tudi Elizabeta, tvoja teta, ki je nerodovitna in že ostarela, je sina spočela. Moč svetega Duha, ki te bo obsenčil, bo v tebi to storila. Zategavoljo bo sveto dete Sin Božji imenovano.“ Globoko ponižvaje se Marija zdaj prikloni in z Bogu vdano dušo govori: „Glej, dekla sim Gospodova; zgodi se mi po tvojej besedi.“

Vadba.

Na to skrivnost tedaj nas sveta mati katolška cerkev s skerbno materno ljubeznijo trikrat na dan opominja, kedar nas mili glas zvona k molitvi angelskega češenja budi.

Molite tačas s čistim sercom ko angel, s hvaležnim veseljem kot Elizabeta in s ponižnostjo svete katolške cerkve angelovo češenje; premislite takrat vselej pobožno včlovečenje Jezusa, našega Gospoda: „Beseda je meso postala in med nami prebivala;“ pomislite pa tudi Marijno visokost in njeno Bogu vdano ponižnost.

Molitev.

S sladkim veseljem, o sveta Božja porodnica! ponovljamo danes angelovo češenje: „Češena si Marija! gnade polna, Gospod je s teboj.“ Ja Ti si gnado najšla pri Bogu — gnado si najšla pri Bogu Očetu, h kateremu se je dar Tvoje čistoti, Tvoje popolne vdanosti in prelepi kinč Tvojih svetih čednosti ko nar prijetniši dišava kviško povzdigoval. — Ti si gnado najšla pri Bogu Sinu, kateri si je Tvoje prečistokrilo v hišo ženina izvovlil, kjer se je s človeško natoro poročil. — Gnado si najšla pri svetem Duhu, ker si nja Božje vdihnenje s toliko zvestobo sprejemala; da je

vso obilnost gnade v Tvojo sveto dušo razlil, Te vredno prebivališe za Božjega Sina pripraviti. O tako prosi, Ti gnadepolna! Ti med vsimi ženami žegnana! prosi za nas, uboge grešnike, da tudi mi na Tvojej obilnosti delež imamo, in stori, da si Tvoj Sin naše serca za prebivališe izvoli, kakor je Tebe za svojo mater izvolil. O Devica brez vsega madeža, ponižna dekla Gospodova, ki nisi nikoli druge volje poznala, ko voljo svojega Gospoda Boga, ne večji skerbi imela, kakor le nar svetejši voljo Gospodovo hitro in popolnoma dopolniti; o izprosi tudi nam tako pripravno in radovoljno pokoršino, da spoznano voljo Božjo vselaj in v vsem s čistim namenom zvesto dopolnujemo, in enkrat ko zvesti služabniki Božji najdeni bomo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Verujem i. t. d. kakor 1. dan.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.
 Oče iz nebes, vsemogočni Bog, usmili se nas!
 Sin, vsega sveta rešni Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!
 Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!
 Sveta Marija, za nas Boga prosi!
 Ti ki si od arhangela Gabriela nar veselši
 oznanilo prejela,
 Ti gnad polna Devica,
 Ti veselje presvete Trojice,
 Ti blagoslovljena med ženami,
 Ti že pervim starišem obljubljena mati
 našega Odrešenika,
 Ti čudno obsenčeni tempel svetega Duha,
 Ti ponižna dekla Gospodova,
 Ti odperte vrata v naše večno zveli-
 čanje,
 Ti častitljiv šotor kralja vsih kraljev,
 Ti veličastna lepota v Izraelu,
 Ti studenc nebeške tolažbe,
 Ti mati nar čistejši ljubezni,
 Ti svitel oblak z roso nebeškega bla-
 gra,
 Ti zastava naše sprave pri Bogu,
 Ti vedno zelena oljkina vejca v hiši
 Božjej,
 Ti od cele cerkve oblagrovana in hva-
 ljena Devica,
 Ti mati, iz ktere je Beseda meso po-
 stala,

za nas Boga prosi!

Mi ubogi grešniki,
 Da nam od Boga toliko potrebne gnade
 izprosiš,
 Da storiš, da bo Bog tudi z nami,
 Da bi Te vselej vredno častiti za-
 mogli,
 Da nam priserčno ljubezen do žegna-
 nega sadú Tvojega telesa iz-
 prosiš,
 Devica in mati Narvikšega,
 Jagnje Božje i. t. d.
 Oče naš . . Češena Marija . .
 V. Angel Gabriel je prinesel Devici Marii
 češenje.
 O. In Ona je spočela od svetega Duha.

prosimo Te, usliši nas, Marija!

Molimo.

O Bog, po kterega volji je na ange-
 lovo oznanjenje Tvoja Beseda iz prečiste
 Device Marije meso na se vzéla, dodeli
 našim ponižnim prošnjam, da se nam, ki
 jo Božjo porodnico verujemo, po njenej
 priprošnji pri Tebi pomaga — po taistem
 našem Gospodu Jezusu Kristusu, Tvojem
 Sinu, kateri s Teboj živi in kraljuje v
 edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do
 vekomaj. Amen.

Pesem.

Zgled modrosti in čednosti,
 Gnade polna D'vica Ti,
 Božji tempelj, in eksempel
 Vsake svete čednost' si:
 Ni jezika, učenika,
 Da b' Te hvalil, kakor gré,
 Ni ga petja, ni ga cvetja,
 Hvalit', cirat' dosti Te.

Devica mogočna, sladko ime i. t. d.

Devica usmiljena, sladko ime i. t. d.

Devica verna, sladko ime i. t. d.

Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

9. dan maja.

Marijno obiskovanje.

»Marija se je vzdignila in je šla naglo čez gore v eno mesto na Judovskem; in prišla je v hišo Zaharijevo in pozdravila Elizabeto.«
Luk. 1, 39—40.

Premišljevanje.

O skrivnosti oznanenja je angel Gabriel tudi Marii rekel, da je Elizabeta, njena teta, v svojej starosti enega sina spočela, in zdaj je že v še stem mescu svojega upanja. Veliko, nebeško veselje je Marijo napolnilo, ko je tako visok namen od Boga zadobila, vendar je tudi priserčno veselje nad srečo svoje pobožne tete občutila, ter sklenila, jo obiskati. »Marija se je tedaj vzdignila in je šla naglo čez gore v eno mesto na Judovskem; in prišla je v hišo Zaharijevo in pozdravila Elizabeto.«

Ljubezen — ravno o tem sv. Ambrozi piše — vse odlaganje sovraži, dolgo obotavljati se, jej ni lastno.

Ali težavna in dolga je bila pot čez gore iz Nazareta v Hebron — tako se je imenovalo Zaharijevo mesto na Judovskem — okoli 24 ur hodá. Vendar Marijnej neutrudnej gorečnosti ni

pretežavno tudi ne predaleč; njena ljubezen je vse težave, vse nasprotnosti serčno premagala. Srečno je svojo dolgo in težavno pot dohodila, stopila v hišo Zaharijevo, pozdravila Elizabeto, njo zavolj njene sreče blagrovaje, — in v tem hipu, glejte, dá Joanex, predhodnik Gospodov, ko je še v maternem telesu bil, veselo poskakljaje spoznati, da je tisti blizo, kateremu bo enkrat pot pripravljal. Tudi Elizabeta spozna milosti polno skrivnost včlovečenja Božjega, spozna na glas visokost Tajiste, ki jo je obiskat prišla, ko se z začudenjem k Marii oberne, in polna svetega Duha zavpije, rekoč: „Od kod mi pride ta sreča, da me mati mojega Gospoda obiše; ker žegnana si Ti med ženami, in žegnan je sad Tvojega telesa!“

In kaj je zdaj Marija, od lastne tete tako visoko počešena, odgovorila? Marija, ta nar blažniši Devica, je ponižna dekla Gospodova, in tako je tudi njen odgovor o tolikej časti ves ponižen, ves pameten bil. „Duša moja poveljuje Gospoda,“ je z veselohvaležnim sercom rekla, „in moj duh se raduje v Bogu mojem Zveličarju; — zakaj na nizkoto svoje dekle se je ozel; in glej, od zdaj me bodo srečno imenovali vsi narodi: zakaj velike reči mi je storil On, ki je vsemogočen, in katerega ime je sveto!“ Tako govori ponižna dekla in vso čast in hvalo od sebe odverne in jo dá le edinemu Bogu, kterege je za to milost vedno v svojem sercu poveljevala.

To Marijino obiskovanje smo si danes v pobožnem spominu pred našega duha postavili.

Sploh se to vsako leto 2. dan julija v katolškej cerkvi že skozi 600 let godi, odkar je bil namreč čas pripustil, da so kristjani živi plamen nar nježniši ljubezni do Marije povsod razodevati smeli.

Vadba.

Tako tedej vsi rodovi visoko blagoslovljeno častijo; le oterpnjeni grešniki in sovražniki svete cerkve jej dolžno čast in ljubezen odrekujejo in njene mogočne priprošnje nočejo, ker si v svojej modrosti bogati zadosti dozdevajo, in zato prazni proč iti morajo; prevzetni so v svojem sercu, in Gospod jih bo rastrosil. O ne deržimo se teh, in ne potegnimo za njimi, če hočemo od nebes kraljice z zveličavnim obiskovanjem oblagrovani biti. Bodimo ponižni otroci svete cerkve, nježno ljubeči otroci Marije. Očedimo svoje serca vse mesenosti, da se brezmadežni bližati smemo. Ne hrepenimo po pozemeljskem bogastvu, temuč prizadevajmo si, da ponižnej Devici v Nazaretu podobni postanemo, ki je bila uboga pred svetom, pa neizmerno bogata pred Gospodom. Še danes začnimo delo svojega posvečenja, in ne ustrašimo se nobenega truda, kar večno zveličanje zadeva.

Molitev.

O moja kraljica! koliko si prizadevaš družino svete Elizabete obiskati, in jo s svojim obiskovanjem posvetiti; oh, obiši,

obiši tudi skorej ubogo prebivališče moje duše. Hiti o Marija! saj Ti je bolj, ko meni znano, kako reven sim, koliko hudega mi protí, koliko me hudo nagnenje, koliko slabe navade, koliko poprej storjeni grehi stiskajo, vse to me ko kužna bolezen v večno smert pelje. Ti oskerbnica Božjega zaklada! zamoreš moje revno serce obogatiti; na Tvojo priprošnjo zamorem od vsih bolezen svoje duše ozdraveti. Obiši me le prav pogosto v mojem življenji, obiši me sosebno ob uri moje smerti, zakaj tačas bom Tvoje pomoči nar bolj potreboval. Izprosi mi, o preblažena Devica! vse to, kar si Ti za mene nar bolje zdi. Tvojej prošnji se ničesar ne odreče; saj je materna prošnja na svojega sina, na Sina Jezusa Kristusa, ki Te tako priserčno ljubi, in kteremu je narveči veselje, storiti, kar od Njega poželiš, da Ti s tem zmiraj večí čast skazuje. Glej, moja kraljica! po Tvojem obiskovanji hočemo s Teboj vedno sklenjeni ostati; v popolnem zaupanji v Tebe, o ljuba mati! hočem živeti; stori in skerbi, o Marija, da bom zveličan. Amen.

(Verujem i. t. d. kakor 1. dan maja.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog! usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešni Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog! usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Maria,

Gnadepolna Devica,

Ti blagoslovljena med ženami,

Ti presrečna v sadu Tvojega telesa,

Ti, ki si svojo visokost pri obiskova-

nji svoje tete toliko ponižala,

Ti, ki si svetej Elizabeti toliko veselja

prinesla,

Ti, ki si v Zaharijevej hiši toliko do-

brega storila,

Ti, po katerej je sv. Jànez v mater-

nem telesu posvečen bil,

Ti, ki si svetej Elizabeti v nar večej

ponižnosti stregla,

Ti, ki si se polna vesele zahvale v

Gospodu radovala,

Ti, ki si celo hišo Zaharijevo z Božjim

blagrom napolnila,

za nas Boga prositi!

Mi ubogi grešniki,
 Da nam pravo ponižnost in prijaznost
 podeliš,
 Da nam postrežno ljubezen do bližnega
 v serce zasadiš,
 Da storiš, da se bomo s Teboj v Bogu
 radovali in Njemu hvalo peli,
 Da nas v maloserčnosti in britkosti z
 nebeško tolažbo napolniš,
 Da tudi naše prebivališa varješ in bla-
 gosloviš,
 Da nas o smertnej uri s svojo pomočjo
 obišeš,
 Da vsim mertvim, ki v Bogu zaspijo,
 večni pokoj zadobiš,
 O Marija, Ti blagoslovljena mati Go-
 spodova,
 Jagnje Božje i. t. d. zanesi nam, o Jezus!
 Oče naš . . Češena Marija . .
 V. Ti si žegnana med ženami,
 O In žegnan je sad Tvojega telesa.

prosimo
 Te, usliši nas,
 Marija!

Molimo.

Dodeli, o Gospod! Te prosimo, svo-
 jim služabnikom dar nebeške milosti, da
 tem, katerim je materstvo preblazene De-
 vice začetek zveličanja, spomin njenega

obiskovanja rast miru podeli. Po našem
Gospodu Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu,
ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti sve-
tega Duha Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Pesem.

*Kedar Tvoj peld premišlujem,
Pred tajistim jaz klečim,
Pohlevno k Tebi jaz zdihujem,
Eno gnado jaz želim:
Da me ne boš zapustila,
Mati prave milosti,
In mi bodeš izprosila
Božjih gnad obilnosti.*

*Podoba pravice, sladko imè i. t. d.
Sedež modrosti Božje, sladko imè i. t. d.
Začetek našega veselja, sladko imè i. t. d.
Oče naš . . Češena Marija . . Čast bodi . .*

10. dan maja.

Marijno pričakovanje:

„Rosite nebesa od zgorej, oblaki naj dežijo Pravičnega: odpri se zemlja in daj Izveličarja. v Izai. 45, 8.

Premišljevanje.

Bližej ko smo rojstva njega od rodov Zaželjenega, ki bi tudi zaželjeni naših serc biti imel, bolj nam gre skerbeti, da bomo še za toliko bolj pobožnega duha in zbranih misli. Gotovo, da cerkev nič družega ni hotla, ko je god pričakovanja na 7. dan pred Božičem vpeljala, kakor da naj svoje zdihovanja in želje z zdihovanjem in željami Marije združimo, ter kličemo z velikimi željami: „Rosite nebesa od zgorej, oblaki naj dežijo Pravičnega: odpri se zemlja in daj Izveličarja.“ Tisti god, 18. decembra, in pa današni spomin nam ima tisti čas pred duha postaviti, ko je Marija v narvišjem veselji matere in pa v svetem poželjenji ure pričakovala, ko jo bo Božji Sin s svojim prečudnim rojstvom po nebeško osrečil.

Kako močno so želeli sveti očaki, kralji in preroki dneva doživeti, ko bo On tolikokrat Obljubljeni, tako željno Pričakovani ko Izveličar in blagoslov vsih rodov na svet prišel. Ali niso ga doživeli tega presrečnega dneva.

Da si je pa ravno prišel Jezus Kristus — visoko hvaljen vekomaj — že pred 18 sto in več leti, še vendar Božji namen njegovega gnadepolnega prihoda še zdaj ni do celega izpolnjen. Kaj je namreč hotla večna Ljubezzen, ko je visoke nebesa zapustivši na zemljo stopila, ko vse ljudi na zemlji celo in čisto odrešiti, posvetiti, popolnoma osrečiti jih? pa poglejte, ljubeznjivi, koliko še manjka, da bi vsi za Božje kraljestvo in popolnoma za Božje kraljestvo živeli!

Ali ni kalj potem takem posledni čas, da se iz spanja posvetnosti in neskerbnosti za večno, Božje in nebeško izdramimo? pač je zdaj naše izveličanje bližje ko tačas, ko se je keršanstvo začelo.

Vadba.

Verzimo tedaj v resnici od sebe hude dela teme, in hodimo pošteno kakor o belem dnevu, ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v kregu in nevošljivosti; obernimo dan izveličanja, blagi dan spomina njegovega prihoda zvesto in goreče si v izveličanje; pred vsem pa se izogibajmo skerbno vsega, karkolj je grešnega, da se na obhajanje rojstnega spomina Izveličarjevega prav vredno pripravimo. Zdihujmo s priserčnim poželjenjem za pobožnimi očaki: Rosite nebesa Pravičnega, oblaki dežite ga doli. Posebno pa se veselimo z Marijo, in pričakujmo ga z njo v svetej radosti, ki je rojen nam v odrešenje.

Kdo bi ne bil v živo prepričan, da se sam grehov rešiti ni v stanu. Bolj pa ko to občutimo, bolj želeti moramo odrešenika od dolga in kazni grehove, od teme, smerti in večne pogube. Torej hočemo zdaj, polni poželenja po prihodu Kristusovem za katolško cerkvijo — po njenih besedah moliti s sedmimi molitvami, s katerimi ona od 17. grudna do svete bile, vsak dan z eno po prečudnem prihodu Izveličarja zdihuje.

Molitev.

O Modrost! ki si prišla iz ust Narvikšega, ki svoje namene z močjo izpeljavaš, in vse v krotkosti naravnaš: pridi, in uči nas pota pravega spoznanja.

O mogočni Bog in voditel hiše Izraela, ki si se Mojzesu v gorečem germu prikazal, in mu postavo na gori Sinaju dal: pridi in odkupi nas spet z močjo svoje desnice.

O Korenina Jese! ki stojíš ko bandero pred očmi rodov, pred katerim bodo kralji obmolknili in narodi darove donašali: pridi, odkupi nas, nikar se ne mudi.

O Ključ Davidov in scepter hiše Izraela, ki odpreš, in nihče ne zapre, zapreš, in nihče ne odpre: pridi in izpelji svojega jetnika iz temnega zapora.

O Začetek, svetloba večne luči in sonce pravice: pridi, in razsveti jih, ki v temi in senci smerti sedé.

O Kralj narodov, in njih s poželjenjem Pričakovani, vogelni kamen zveličanja, ki jude in ajde v en hlev zbiraš: pridi in reši človeka, ki si ga izobrazil iz ila zemlje.

O Emanuel, naš kralj in zapovednik, pričakovanje vsih narodov, Ti njih poželjenje! pridi rešit nas, Gospod naš Bog. Amen.

(*Verujem i. t. d. ko 1. dan.*)

Litanije.

Gospod usmili se nas i. t. d.

Jezus Kristus, Ti Edinorojeni Očeta,
Ti večna Beseda, ki je v začetku pri

Bogu in sam Bog bila,

Ti našim prvim starišem obljubljeni
Odrešenik,

Ti Sin žene, ki si kači glavo sterl,

Ti dedič Abrahamov in blagoslov vsih
narodov,

Ti Pomenjeni v daritvah in čudih stare
zavéze,

Ti rosa na ruhi Gedeonovej,

Ti zvezda, ki ima iz Jakoba izhajati,

usmili se nasi

Ti mladika iz korenine Jeseta,
 Ti po prerokih naznanovani Mesija,
 Ti, po katerem so kralji zdihovali,
 Ti, po katerem je Izraelsko ljudstvo
 kopernelo,
 Ti vedno poželjenje vsakega dobrega
 človeka,
 Ti, ktereга je presveta Devica od sve-
 tega Duha spočela,
 Ti, ki si devet mesecev pod brezma-
 dežnim sercom narcistejše Device
 počival,
 Ti, ktereга bližni porod je presveta
 Mati v tihej ponižnosti pričakovala,
 Ti pričakovanje in tolažba vsih nar-
 dov in vsih časov,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
 Od vsega huđega,
 Od vsega greha,
 Od oterpnjenja in zmotnjav serca,
 Od vsih slabih navad,
 Od merzłote do Tvojega navdihovanja,
 Od nehvaležnosti do Tvojih dobrót,
 Od zanemarjenja Tvojih gnad,
 Od obupljivosti in otožnosti,
 Od nepoterpežljivosti v križih in ter-
 plenji,

usmili se nasi

Reši nas, o Gospodi!

Od strahu in obupanja na našo poslednjo
 uro,
 Skoz skrivnost Svojega svetega včlo-
 večanja,
 Skoz zvesto ljubezen in pokoršino pre-
 blažene Device,
 Skoz deviško rodovitnost Tvoje Ma-
 tere Marije,
 Skoz prečudne gnade, ktere si jej po-
 delil,
 Skoz njeno vse ponižno pričakovanje
 Tvojega rojstva,
 Mi ubogi grešniki,
 Da vse naše djanje in nehanje na Sebe
 obračaš,
 Da si dopadljivo prebivališ v nas pri-
 praviš,
 Da hribe našega napuha poravnaš,
 Da vse napotke našega izveličanja od-
 praviš,
 Da se spet na Tvoje sveto rojstvo
 vredno pripravimo,
 Da Tvojega prihoda z Marijnim vese-
 ljem pričakujemo,
 Da Te enkrat Sodnika zaupljivo priti
 vidimo,
 Jezus, Ti Sin Božji,

reši nas, o Gospodi!

te prosimo, usliši nas!

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

V. Pridi, Gospod Jezus, pridi in nikar se ne mudi!

O. Glej, jaz pridem skorej.

Molimo.

Zbudi, o nebeški Oče, naše serca, Tvojemu edinorojenemu Sinu steze pripravljati, da bodo naše duše po gnadi njegovega prihoda očišene, Tvoji neskončni svetlosti vredno služile. O Bog! ki nam sosebno ta dan naše rešenje z vse zaupljivim veseljem pričakovati daš; dodeli nam, da tega Tvojega edinorojenega Sina, ki ga kot Odrešenika v svetem radovanji sprejmemo, tudi eukrat ko pridšega Sodnika s tolažljivim zaupanjem zagledamo, ki s Teboj in svetim Duhom pravi Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pesem.

Luna béla otemnéla

Pred Teboj, zvezda morjá!

Zvezd lepota je temnota

Pred Teboj, zarja svetla!

Serčnost, čistost in ponižnost

Tebe, o kraljeva hči

Lepotijo, — cir delijo

Tebi, Božjej Materi.

Posoda duhovna, sladko ime i. t. d.

Posoda časti vredna, sladko i. t. d.

Posoda vse svetosti, sladko i. t. d.

Oče nas . . Češena . . Čast bodi . .

11. dan maja.

Popotovanje v Betlehem.

»Šel je tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta v Judejo v Davidovo mesto, katero se imenuje Betlehem, zato ker je bil iz hiše in rodovine Davidove, da bi se dal popisati z Marijo, svojo zaročeno ženo, katera je bila noseča.« Luk. 2, 4—5.

Premišljevanje.

Med tim, da sta Marija in Jožef v Nazareti polna zahvale do Boga v svetej edinosti in ljubezni skupej živela in izpolnenja milosti polne obljube Božje pričakovala, se jima je po modrej naredbi Božjej ta srečna ura ravno zdaj približala, ko je rimski cesar Avgust povelje dal, da se imajo vsi podložniki nja mogočnega kraljestva popisati dati, in scer vsak v kraju svojega roda. Vsaki je toraj mogel po tem cesarskem ukazu v tisti kraj v tisto mesto iti, od kodar je njegov rod izhajal. »In tako je šel tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta v Judejo, v Davidovo mesto, katero se imenuje Betlehem, zato ker je bil iz hiše in rodovine Davidove, da bi se dal popisati z Marijo, svojo zaročeno ženo, katera je noseča bila.« Marija in Jožef — te dve tako žlahtne mladiki kraljevskega rodu — sta se vsa voljna,

polna pokoršine in ponižnosti brez pomišljevanja in izgovarjanja temu cesarskemu povelji podverglala; nobeno toževanje, nobeno godernjanje ni iz njunih ust prišlo, čeravno je ta dalnja pot sila zlo težavna in z neizrečenimi britkostmi posebno za Marijo napolnjena bila.

Poln pobožne priserčnosti je pogovor, kterege nek velik častivec Matere Božje Marii in Jožefu, ko sta se na pot proti Betlehemu odpravljala, v usta položi: Oh, moja ljubljena nevesta in kraljica! — sv. Jožef z občutnim sercom Marii reče, — moje serce se žalosti topi, ko vidim, da mi moje ubožstvo ne pripusti, Tebi to dolgo in težavno pot zljajšati, kakor bi rad, da Ti ne morem vsega pripraviti, kar bi Tebi pri Tvojej mladosti, pri Tvojem svetem materstvu posebno o tem merzlem času potreba bilo! — Marija pa mu je z vso Bogu vdano dušo odgovorila: Ne maraj toliko zato, preljubi mož! in ne bodi žalosten; pojdiva le potolažena, kamor naji previdnost Božja pelje, saj tudi On gre z nama, in Njegóva roka nama je to mesto pripravila, da se skrivnosti polni nameni Njegove modrosti dopolnijo.

Z materno skerbjo si je Marija plenice in še več potrebnega, se ve, da pri svojem ubožtvu le slabega platna pripravila, ker je dobro vedla, kaj se ima z njo zgoditi, je popotno palico s sv. Jožefom vred vzela, ter se na njegovej strani podala gor do Betlehema Davidovega mesta, da bi voljo mogočnega cesarja in ravno s tim tudi voljo Božjo dopolnila.

Vadba.

Bogoljubna in Marii vdana duša! glej, tukaj imaš prelep izgled prave pokoršine pred seboj! Zlahten je sad te čednosti pred Bogom. Marija je to dobro vedela, zato je bila rada in vsa pokorna tudi povelju nevernega cesarja, ker je v tem voljo Božjo spoznala. O da bi tudi ti v svojih duhovnih in deželskih predstojnikih Tistega spoznala, ki te je njim podvergel; da bi njih voljo, njih povelja ravno tako rada in zvesto dopolnovala, kakor da bi ti naravnost od samega Boga bile dane. „Vsakteri naj bo podložen višjej oblasti, zakaj ni je oblasti, kakor od Boga. Kdor se po takem tej oblasti zoperstavi, se naredbi Božjej zoperstavi in sam sebi pogubljenje navleče.“ — Bodi toraj naša vedna skerb, da tiste, ktere je Bog čez nas postavil, vselej kakor njegove namestnike častimo in njih zapovedi ravno tako radovoljno spolnujemo, kakor zapovedi Božje.

Molitev.

O presveta Devica Marija! Tvoja pokoršina in Tvoje nar pripravniši izpolnovanje cesarskega povelja naj bo tudi meni vizgled in veden opomin, dati cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega. Ko bi mi pa kedaj pokoršina do mojih predstojnikov težka in neprijetna postala, o tako prosi za mene tačas, Marija, da mi Bog moč podeli, vedno Njegov zvest služabnik

ostati. — Daj, da Te v duhu spremljem na Tvojem potu v Betlehem, o preblažena Devica! in stoj mi potem tudi na dolgem potu v večnost na strani. Kedar se mi bo moje oko vtrinjalo, kedar moj jezik ne bo več govoriti zamogel, kedar moje ušesa ne bodo slišale, kedar me bodo moje pregrehe s strahom napolnovale, in si hudobni sovražnik prizadeval bode, mene od ljubezni Božje ločiti: o! tačas bodi moja varhinja in branilo, o Marija! Bodi moja tolažnica v žalosti, ohrani me v svetej veri, poterdi me v upanji in užgi v meni ljubezen do Jezusa, do Tebe in do vsega, kar je sveto. Stori, o Marija, da v gnadi Božjej ti svet zapustim, in skaži se mi posebno priprošnico, kedar bom pred Tvojim Sinom mogel od svojega življenja rajtengo dajati. In ko bi zavolj svojih madežev še vreden ne bil, k srečnemu gledanju Tvojega povečičanega Sina priti, o takó polajšuj moje terplenje tamkaj v kraji čišenja, okrajšaj mi čas kaznovanja (štrafinge), da se toliko prej povzdignem tje, kjer bom presveto Trojico s Teboj in z vsimi angelskimi kori ljubiti in hvaliti zamogel. Amen.

(Verujem i. t. d. kakor 1. dan maja.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. d. t.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog,

Sin vsega sveta rešni Bog,

Sveti Duh resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Ti lepota Davidove hiše,

Ti iz kraljevega rodú izhajajoča

Devica,

Ti živa zakladnica prave cerkve,

Ti tempel troedinega Boga,

Ti prebivališe vsih čednost,

Ti veselje angelov in vsih čistih duš,

Ti izvoljena hči Očeta,

Ti deviška mati Sina,

Ti nar modrejši nevesta svetega Duha,

Ti nar bolj žegnana med ženami,

Ti nar ponižniši zmed vsih žen,

Ti nar pokorniši Tvojega spola,

Ti nar zvestejši tovaršica Tvojega

moža,

Ti stanovitna spremljevalka njegova

po vsih težavnih potih,

Ti med vsimi v voljo Božjo nar bolj

vdana,

} usmili
se
nas!

za nas Boga prositi

- Mi ubogi grešniki,
 Da nas k spolnovanju vsih gosposkinih
 povelj obudiš,
 Da nam pravo pokoršino do vsih pred-
 stojnikov v serce vliješ,
 Da nam vse zopernosti premagati po-
 magaš,
 Da nam v popotovanji tega življenja
 poterpežljivost in stanovitost iz-
 prosiš,
 Da nas v nevarnostih ne zapustiš,
 Da nam nebeški namen srečno doseči-
 daš,
 Da nas tudi v dolgo večnost spremiš,
 Da nam tamkaj stanovitno prebivališče
 pripraviš,
 Da nam med izvoljene v bukvah živ-
 lenja zapisanim biti izprosiš,
 Pri Tvojem popotovanji v Betlehem,
 Jagnje Božje . . zanesi nam, o Jezus!
 Oče naš . . Češena Marija . .
 V. Mladika bo prirastla iz korenine Jese-
 tove:
 O. In cvetlica se bo prikazala iz njegove
 korenine.

prosimo Te, usliši nas, Marija!

Molimo.

O Bog, ki si tako imeti hotel, da je Tvoj edinorojeni Sin po angelovem oznanjenji iz preblažene Device Marije ko človek rojen bil, dodeli nam vsim, ki Te ponižno prosimo, to gnado, da, ker Marijo v resnici mater Božjo spoznamo, nam po njej priprošnji pri Tebi pomagano bode; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pesem.

Previsoka! božja roka

Je skož Tebe rešla svet,

Odklenile so se mile —

Blagor nam — nebesa spet;

Pokončana in razdjana

Je zdaj moč sovražnika,

Spet so revni in pohlevni

Okol' trona Božjega.

Skrivno zastopna roža, sladko ime i. t. d.

Turn kralja Davida, sladko ime i. t. d.

Turn slonokosteni, sladko ime i. t. d.

Oče naš . . Češena Marija . . Čast bodi . .

12. dan maja.

Sveta Božja Porodnica.

»In je rodila svojega pervorojenega Sina, ga povila v plenice, in položila v jasli.« Luk. 2, 7.

Premišljevanje.

En večer že pozno je dospela ta sveta dvojica do Betlehema. Čudo ljudstva se je v mestice navrelo, zapisati se dati po cesarskem povelji; vse hiše so bile čez več napolnjene. Tudi Jožef je iskal sebi in svojej deviškej tovaršici prenočiša. Ali povsod se jima je odreklo: ni ga bilo prostora za nju — ki jih svet ni bil vreden! Vendar konc mestica je bila vdobljina (votlina) skalnata, pastirjem za streho in njih čedam za hlev. Marija in Jožef, z vsem, kar Bog pošlje, vsa zadovoljna — sta mirno in hvaležno ta borni kraj iz Božjih rok za ponočni počitek sprejela. In tukej — prevdarite vsi in molite Božje pota — tukej je rodila Marija svojega pervorojenega Sina, povila detice v plenice in ga položila v jasli. Pozno v noč je že bilo. Vse po Betlehemu je že spalo; le nekoliko ubožnih pastircev je še bdelo na polji na straži pri svojej čedi. In glej, kar mahoma stoji angel Gospodov pred njimi, in nebeške prijaznosti poln reče: »Ne bojte se! zakaj glejte, oznanim vam veliko veselje: To

noč je v mestu Davidovem rojen sveta Izveličar; le idite tje in našli bote detice, v plenice povito in v jasli položeno.“

Kar tvegoma se jim še prikaže veličastna truma angelov — poveljajočih Boga in pevajočih: „Slava Bogu po višavah, in mir ljudém na zemlji, ki so dobre volje.“ Ko so angeli med hvalnim petjem se zopet v nebesa vzdignili, grejo pastirji stermeči do skalnate vdobljine, najdejo Jožefa in Marijo, in zagledajo v jaslích Božjega Deteta, borno v plenice povitega. S tihim, svetim strahom se mu približavajo, mu poklonijo bornih daril, ga molijo, in pripovedujejo na to vsi polni veselja, kakošno prikazen da so za tega Deteta delj imeli. Marija pa je ohranila vsako besedo, ki jo je slišala, in jo prevdarja v svojem sercu.

To ohranjenje in prevdarjenje pastirskih besed nam kaj lepo kaže, kakošnega občutja da je pri rojstvu Gospodovem serce gnadepolne Matere kipélo. Marija sicer nikoli ni količkaj kaj Božjih potov izgrešila; nje duša je nagibam gnade vselej in vsikdar odperta stala, pa njeni sadajni občutki so bili vse posebni: Moje Dete — Odrešenik — Mesija — Sin Narvikšega, ki mu bo Bog dal tron Davidov — ki bo kraljeval vekomaj v hiši Jakobovej — od kterega so angeli, pastirji, Jožef, Elizabet toliko velike reči označevali; — o kako so mogli taki in enaki občutleji njeno materno serce k narvišjemu veselju in gorečej zahvali povzdigovati! O koliko krat je polna nebeške radosti, da je mati Izveličarja sveta, v tihem občudevanji, nebeških sladkost

polna, stermela — koliko krat se pred Deteta
vergla in ga molila, ko na pragu svetiša!

Vadba.

Včlovečenje Sina Božjega, ki je človeku
toliko visoko žlahtnost podelilo, nas naj podbada,
da bojo naše misli, besede in djanja take, kakor
se spodobi za človeka, skoz rojstvo Kristusovo
tako prečudno visoko povzdignjenega. Pristopi,
pristopi, moja duša, k jaslicem, raduj se glasno
v svojem sercu, in tudi obhajaj z veselim petjem
dan narsvetejšega veselja, kterege so očaki in
preroki z gorečim poželjenjem pričakovali. Saj
je ta dan — pač sveti dan — osnova in začetek
vsih praznikov, in izvirk naše sreče. Imej pa
tudi v misli trojni prihod Jezusa Kristusa: pri-
hod po mesu v Betlehemu, prihod po duhu
v vsako verno pobožno serce, in častilljiv prihod,
ko bo spet prišel, sodit ves svet.

Molitev.

Novorojeno, guadepolno Déte Jezus!
s pastirci Betlehenskimi padem pred Tebe
in Te molim. S trumami svetih angelov
hvalim in poveličujem Tvojo neizrečeno
ljubezen. Pokaži mi blago obličje Svoje,
in daj mi tisti mir, ki so ga Tvoji angeli
vsim oznanili, ki so dobre volje.

Veseli se in iz serca raduj, deviška
Mati mojega Boga; zakaj v Tebi in Tvo-

jem Sinu so vse prerókbe izpolnjene. O narčistejši Porodnica Božja! s kolikanj neizrečenim veseljem si Ti naržlahtniši Sad Svojega telesa rodila. Oh kako visoko žegnane so tiste ure, ko si v nebeškem radovanji pri jaslicih klečala, Svojega Jezusa, stvaritelja svih reči s svetim spostovanjem molila, ga vse priserčno k Sebi vzdigovala, sladko kuševala in na svoje deviško serce pritiskala!

Oh, ko bi pač jaz vreden bil, Tvojega Sina v svoje naročje objeti, in s priserčnim kuševanjem ljubezen Mu skazati! O Marija! ki si Izveličarja našega v ple-nice povijala, zvéži tudi mene ubogega grešnika, zedíni me tako na terdo z Jezusom, da ga nikdar več ne zapustim, da ž njim sklenjen živím in umerjem, da me sreča dojde, svojega Gospoda in Odrešenika pri njegovem poslednjem prihodu na svet ko milostljivega Sodnika priti viditi. Amen.
(*Verujem v Boga i. t. d. ko 1. dan.*)

Litanije.

Gospod, usmili se i. t. d.
Jezus, Ti Sin živega Boga, usmili se nas!
Ti déte in pravi Bog, usmili se nas!

Ti Bog in pravo déte,
 Ti Božji Sin od vekomaj,
 Ti Sin človekov od Boga poslan,
 Ti nestvarjena Beseda,
 Ti Beseda, ki je meso postala,
 Ti modrost Svojega Očeta,
 Ti lišp Svoje Matere,
 Ti Edinorojeni Svojega Očeta,
 Ti v času rojeni Svoje Matere,
 Ti svetloba Svojega Očeta,
 Ti čast Svoje Matere,
 Ti bogastvo Svoje Matere,
 Ti spočeti od svetega Duha,
 Ti rojen od Marije, njé Device,
 Ti jokajoče Dete v jaslicih,
 Ti zapovedajoči Gospod v nebesih,
 Ti sladkost izvoljenih,
 Ti groza zaverženim,
 Ti slava angelov,
 Ti veselje pastirjev,
 Ti naš brat,
 Ti vsih ljudi Bog in Izveličar,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
 Od vsega hudega, reši nas, o Jezus!
 Od vsega greha, reši nas, o Jezus!
 Od težke butare otrók Adamovih, reši nas,
 o Jezus!

usmili se nasi!

Od zvez satanovih,
 Od zapeljivosti sveta,
 Od poželjivosti mesa,
 Od grešnega poželjenja naših oči,
 Od napuha življenja,
 Od zgube otroškega duha,
 Skoz Svoje narčistejši spočetje,
 Skoz Svoje vse ponižno rojstvo,
 Skoz Svoje globoko ponižanje,
 Skoz Svoje solze v jaslicih,
 Skoz Svojo preobilno ljubezen,
 Mi ubogi grešniki,
 Da nam grehe in prestopke naših otroč-
 jih let milostljivo odpustiš,
 Da nas k posnemanji Svoje mladosti
 obudiš,
 Da nam otroškega duha in priprosto od-
 kritoserčnost ohraniš,
 Da nam gnado dodeliš, vse ljudi ko
 brate ljubiti,
 Da z vsim svojim djanjem in nehanjem
 dober izgled dajamo,
 Da enkrat med otroke Božje sprejeti
 biti zaslužimo,
 Ti Božje Dete, Odrešenik Jezus Kristus,
 Jagnje Božje i. t. d.
 Oče naš . . Češena Marija . .

reši nas, o Jezusi!

Te prosimo, usliši nas!

V. Beseda je meso postala, aleluja;
 O. In je med nami prebivala, aleluja!

M o l i t e v.

O Bog! Ti si podelil človeštvu dobroto večnega izveličanja skoz rojstvo Odrešenika iz Marije Device: daj, da po njenej priprošnji k Njemu, začetniku našega življenja, pridemo, ki s Teboj in sv. Duhom edini Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pesem.

*Kadar grešnik jaz zaslišim
 O Marija, Tvoj' ime
 V svojem sercu na Te zmislím,
 Pravim, vsmili se čez me,
 Pusti meni milost najti,
 Kadar me vse zapusti,
 Bodi moja ljuba Mati,
 O Marija, roža Ti.*

*Hiša zlata, sladko ime i. t. d.
 Skrinja miru in sprave, sladko ime i. t. d.
 Vrata nebeške, sladko ime i. t. d.
 Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .*

13. dan maja.

Jezus — Marija.

»Ko je bilo osem dni dopolnjenih, da bi bilo Dete obrezano, mu je bilo dano ime JEZUS, kakor je bilo že od angela imenovano, poprej, ko je bil spočet v maternem telesu.«
Luk. 2, 21.

Premišljevanje.

Ker smo po Marijnem rojstvu hitro god imena preblazene matere Božje obhajali, ne smemo opustiti toliko mánj zdaj pri tej ljubeznej Marijnej pobožnosti tudi narsvetejšemu imenu Jezusu en dan v spomin posvetiti po Nja milostipolnem prihodu na ti svet. »Ko je bilo osem dni dopolnjenih, da bi Dete obrezano bilo, mu je bilo dano ime Jezus, — pripoveduje sv. Evangelje prvi dan novega leta — ime Jezus, kakor je bilo že od angela imenovano, poprej, ko je bil spočet v maternem telesu.« — Odkar je Marija po včlovečenji Božjega Sina mati postala, je skerbno čula nad vsim, kar je Božje Dete zadelo. K tej skerbnej čuječnosti je njo poleg natorne materne ljubezni nagnilo tudi sveto spoštovanje Sina Narvikšega, ki je svoje ljudstvo od grehov odrešit prišel. Nikoli ni neskončnega razločka pozabila, ki je med njo kakor zgol stvarjo

in med Njim Božjo svetlostjo bil. In to lepo spoznanje in globoko spoštovanje je nikakor v maternej ljubezni do njenega svetega Deteta ni zadrževalo. Z nemalim strahom sta Marija in sv. Jožef osmega dneva po Nja rojstvu pričakovala, o katerem je Božje Dete imelo po postavi obrezano biti, in nar svetejše, nar pomenljiviše ime dobiti. Po dokončanem bolečem obrezovanji je Marija Božje Dete s solzami v svoje naročje vzela, Ga ljubeznivo na svoje materno serce pritisnila in prvokrat z nar sladkejšim imenom „Jezus“ klicala.

Pač se reči more, da je naš Izveličar prav za prav že ti dan veliko delo našega odrešenja začel. Pod nožem obreze je hotel začeti za odrešenje kri prelivati, in s svojo kervjo ga je na križu dokončal. Tukaj pri obrezovanji je Marija z Jezusom kervavi juterni dar našega odrešenja Bogu prinesla, kakor tamkaj na Golgati kervavi večerni dar, kjer je tudi pričujoča bila. Tako si je hotel On, ki je prišel svoje ljudstvo z Bogom spraviti, s pervinami svoje kervi v obrezovanji to zveličavno ime Jezus, Odrešenik, Zveličar sveta tako rekoč še le pridobiti, — ime, po katerem nam zdaj na Marijno priprošnjo tolike in tako neizrečene gnade dotekajo. V resnici je Jezus tisto častito ime, katero nebesa s spoštovanjem, pekel s strahom, zemljo pa s tolažbo in zveličanjem napolnuje. To je tisto ime, ki je čez vse imena, pred katerim se vse kolena priklanjati morajo v nebesih, na zemlji in pod zemljo. — O kolikokrat pač je Marija pred svoje božje dete v pobožnej molitvi pokleknila, ki je

v jaslicih, ali na mehkem mahu, kamur Ga je bila z materno ljubeznijo položila, sladko spalo; s kakšnimi občutleji se je na svojega Jezusa ozirala, kedar je v njenem naročji ležal, ali njo s svojimi belimi ročicami objemoval! Preljubeznivi! oblažujmo, oblagrujmo tudi mi Marijo z ženo v svetem Evangelji: „Blagor telesu, katero je Tebe nosilo, in blagor persam, katere si sisal!“

Ali ni bilo to presveto ime Jezus olje mučenikom, s katerim so se okrepčavali, ni bilo toliko mladenčem in devicam škit, s katerim so svojo nedolžnost ovarovali, škit, pod katerim so vsi Svetniki mikanje sveta in skušnjave pekla premagali? To presveto sladko ime je tudi naša tolažba, in naše pribežališe; zakaj kdo je še kedaj to presveto ime s pobožnostjo in s pravim zaupanjem izrekel, da bi se v svojih križih in težavah potolaženega, v svojih skušnjavah močnejšega in v svojej maloserčnosti bolj oserčenega ne občutil? In kje je kak grešnik, ki je z zgrevanim sercom v to presveto ime klical, da bi milosti in odrešenja pri Bogu najdel ne bil!

Vadba.

Kako pregrešno po takem ravnajo tisti, ki to presveto ime pogosto tako nepremišljeno v usta jemljejo, ali Mu celo v ničemurnih šalah in pogovorih z oskrunjenim jezikom nečast delajo. Kako zamore takšnim tolažbo v življenji, kako mir o smerti prinesti? To milost zamorejo — in bodo le tisti zadobili, kateri vsaki čas s spoštovanjem, z zaupanjem in z ljubeznijo svoje pribežališe k

temu presvetemu imenu vzamejo in vse v imenu Jezusa in Marije storijo.

M o l i t e v.

Jezus, moj Zveličar! Ti si za moje odrešenje že pri obrezovanji svojo sveto kri prelival, prosim Te, zapiši mi Tvoje presveto ime globoko v moje revno serce, da ga vselej s spoštovanjem imenujem in v vsih stiskah pobožno v njega kličem. Kedar me bo hudi duh skušal, mi bo Tvoje ime moč premagati podelilo; kedar se me maloserčnost in nezaupanje poloti, bo Tvoje ime moje branilo in pribežališe, moje zaupanje in moja edina ljubezen.

Ti pa preblažena Devica! izprosi mi to milost, da to naprejevzetje, ki sim ga ravno zdaj z gnado Božjo storil, zvesto dopolnujem, da za presvetim imenom Jezusom tudi Tvoje sveto ime, o Marija! z zaupanjem in ljubeznijo na pomoč kličem, da v resnici govoriti zamorem: Jezus in Marija! bodita moja tovaršija! Jezus in Marija, za vaji hočem živeti, za vaji terpeti, za vaji tudi umreti; ne več svoj, ampak ves vajen hočem biti. O moj preljubeznivi Izveličar! moja ljubezniva kraljica!

od vaji zaupam to gnado, da v klicanji
vajnih imen svojo dušo Bogu izročiti zamo-
rem. Jezus in Marija! vama se izročim;
Jezus in Marija! vaji ljubiti želim; Jezus
in Marija! vama podam in darujem svojo
dušo in telo. Amen.

(Verujem i. t. d. kakor 1. dan maja.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.
Oče iz nebes, vsemogočni Bog,
Sin, vsega sveta rešni Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, Sin živega Boga,
Jezus, Sin Davidov,
Jezus, Sin prečiste Device Marije,
Jezus, Zveličar sveta,
Jezus, Ti naše pribežališe,
Jezus, Ti naša moč,
Jezus, Ti naše upanje,
Jezus, Ti naša ljubezen,
Jezus, Ti nar svetejši,
Jezus, Ti nar mogočniji,
Jezus, Ti nar častitljiviši,
Jezus, Ti nar dobrotljiviši,
Jezus, Ti nar ljubezniviši,

usmili se nas!

Jezus, Ti nar sladkejši,
 Jezus, Ti nar popolniši,
 Jezus, Ti nar čudniši,
 Jezus, Ti nar veseliši,
 Jezus, Ti nar krotkejši,
 Jezus, Ti nar ponižniši,
 Jezus, Ti nar poterpežljiviši,
 Jezus, Ti nar pokorniši,
 Jezus, Ti podoba vsih čednost,
 Jezus, Ti izvir in čistota večne luči,
 Jezus, Ti večna modrost,
 Jezus, Ti neskončna dobrota,
 Jezus, Ti narvikši svetost,
 Jezus, kateremu se vse kolena vklanjajo,
 Jezus, Ti močen Bog,
 Jezus, Ti vajvoda miru,
 Jezus, Ti kralj večne časti,
 Jezus, Ti izvir življenja,
 Jezus, Ti naše zveličanje in odrešenje,
 Jezus, Ti oče ubogih,
 Jezus, Ti tolažnik žalostnih,
 Jezus, Ti bogastvo vsih vernih,
 Jezus, Ti žlahten zaklad,
 Jezus, Ti dober pastir svojih ovčic,
 Jezus, Ti ogledalo popolnosti,
 Jezus, ki ljubiš vse, ki so čistega serca,
 Jezus, Ti ženin vsih pobožnih duš,

vsmili se nasi!

Jezus, Ti veselje angelov,
 Jezus, Ti poželenje sv. očakov,
 Jezus, Ti razsvitlovavec prerokov,
 Jezus, Ti izgled apostelnov,
 Jezus, Ti učenik evangelistov,
 Jezus, Ti moč mučenikov,
 Jezus, Ti luč spoznovavcov,
 Jezus, Ti krona vsih Svetnikov,
 Bodi nam milostiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostiv, usliši nas, o Jezus!

usmili se nas!

Od vsega hudega,
 Od vse nevarnosti,
 Od svoje jeze,
 Od skušnjav hudobnega duha,
 Od vsega greha,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od duha nečistosti,
 Od prelomljenja Tvojih sv. zapoved,
 Od večne smerti,
 Skoz skrivnost svojega sv. včlovečenja,
 Skoz svoje milostipolno rojstvo,
 Skoz svoje boleče obrezovanje,
 Skoz svoje sladko, čez vse sveto ime,
 Skoz priprošnjo svoje deviške matere
 Skoz priprošnjo vsih svojih Svetnikov,
 Jagnje Božje . . Zanesi nam, o Jezus!
 Oče naš . . Češena Marija . . .

reši nas o Jezusi!

Molimo.

O Bog! ki si častitljivo ime našega Gospoda, svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa vernim čez vse ljubeznivo in sladko, hudim duhovom pak grozno in strašno storil: dodeli milostljivo, da bodo vsi, ki to sveto ime Jezus tukaj na zemlji pobožno častijo, sladkost Tvojih svetih tolažb v tem življenji prejeli, tamkaj pa večno veselje in neskončno zveličanje v nebesih uživali — po ravno tem Jezusu Kristusu Gospodu in Zveličarju našem. Amen.

Pesem.

*O presrečna, krona večna
Nas skoz Tebe čaka spet,
Ker hudobnik, naš sovražnik
Je od Tvoje roke vjet.
Svet oložen in nezmožen
Se skoz Tebe veseli,
Ker zvijače hude kače
Si razdjala močna Ti!*

*Zgodna Danica, sladko ime i. t. d.
Zdravje bolnikov, sladko ime i. t. d.
Pribežališe grešnikov, sladko ime i. t. d.
Oče naš . . Češena Marija . . Čast bodi
Bogu . . .*

14. dan maja.

Marijno očiševanje.

»Ko so bili dopolnjeni dnevi Marijnega očiševanja po Mojzesovej postavi je prinesla Jezusa v Jeruzalem, da bi ga postavila pred Gospoda.« Luk. 2, 22.

Premišljevanje.

Marija, čeravno je Jezusa ko čista Devica spočela in rodila, bi bila rada, ko bi bilo mogoče, — rojstvo svojega Božjega Sina še bolj čisto in deviško storila, in zategovoljo gotovo ni bila podveržena postavi očiševanja, ker vedno čista ni očiševanja potrebovala. In vendar vidimo Marijo se tudi enej postavi podvreči, ktera nje ni vezala, zakaj čerke Mojzesove se je držala. »Ko so bili dopolnjeni dnevi njenega očiševanja po Mojzesovej postavi« — piše sv. evangelist Lukež — je prinesla Jezusa v Jeruzalem, da bi ga pred Gospoda postavila.« Ko učenka svojega Sina, ki je svoje Božanstvo pod slabostmi deteta zakrival, je hotla tudi Marija svoje visoke lastnosti kakor mati Božja skriti, ker se je v svojem zunanem kakor druge izraelske matere zadržala. Ker je Marija uboga in mati enega deteta bila, ki bi po prerokovanjih imelo ubogo rojeno biti in ubožno živeti, je le dve

gerlici seboj v tempel prinesla, kakor je postava od ubožnih mater za dar tirjala. Marija, Davidova hči, mati velikega Mesija, je pri darovanji svojega Sina le dar ubožnih prinesla zamogla! — Kdo bi se potem ubožtva sramoval, ali kdo bi ubožtvo zaničeval, ker Marijo v ubožtvu vidi? — O kolika žlahtnega je dostokrat v zapušeni in ubožtvu zakritega!

Tačas je živel v Jeruzalemu pobožen starček z imenom Simeon. Temu je Bog razodel, da ne bode umerl, dokler ne bo zaželenega Izveličarja vidil. Zdaj ko so bili sveti stariši Božje dete v tempel prinesli, je sv. Duh tudi tega starčka tje pripeljal; in kakor hitro je Simeon Dete zagledal, ga je ves oveseljen na svoje naročje vzel in na glas hvalil Boga rekoč: „Zdaj spustiš svojega hlapca, Gospod! po svojej besedi v miru, ker so moje oči vidile Tvoje zveličanje, katerega si pripravil pred obličjem vsih narodov, kakor luč za razsvitljenje nevernikov, in za čast svojega ljudstva Izraela.“ — Povej nam, Marija! kaj je Tvoje materno serce občutilo tačas, ko si Simeonovo blagrovanje in prerokovanje zaslišala? — Pa hitro se pobožni starček k presvetej materi oberne, rekoč: „Glej, to Tvoje Dete je postavljeno za padec in za vstajenje njih veliko v Izraelu, in za znamenje, kateremu se bo zopergovorilo; in Tvojo lastno dušo bo meč presunil.“ S tim prerokovanjem pobožnega Simeona je hotel Bog sveto Devico na terplenje pripravljati, ki bode njo zavolj njega Sina Jezusa zadelo. Vsa vdana v voljo Božjo in besedo preroka globoko v svojem

sercu premišljevaje vzame Marija svojega Božjega Sina zopet na svoje naročje; in glej! zdaj pristopi neka žena, ki je bila tudi pričujoča, sveta vdova in prerokinja z imenom Ana, ki je tudi vetičastvo Jezusovo oznanovala. Prava Izraelka je bila in visoke starosti, noč in dan je v tempeljnu Bogu služila z molitvijo, s postom in drugimi dobrimi deli, zakaj duh Božji je bil v njej. Ko je ta sveta duša Simeonovo prerokovanje slišala, je tudi ona začela Gospoda častiti in od njega govoriti vsim, kateri so na odrešenje Izraela čakali.

Vadba.

O čez vse srečna starčeka, Simeon in Ana! velika je vajna sreča bila: vidva sta Odrešenika svetú najdla; sta ga vidila, sta ga na svoje roke vzela, sta njegovo čast in hvalo na glas oznanovala.

Ljubi moji danes tukaj zbrani prijatelji! tudi mi nismo manj srečni, kakor sta bogaboječi Simeon in pobožna Ana bila; tudi mi se zamoremo te sreče vdeležiti, to veselje uživati, če le hočemo. Ali nismo tudi mi dans in tolikrat čez leto v Božjem tempeljnu pričujoči, kjer Jezusa in Marijo lahko najdemo? Ne na telesno, na duhovno vižo ju bomo tukaj vidili in k našej duši govoriti slišali, in od tega, kar tukaj v tempeljnu Božjem vidimo in veselega slišimo, znamo tudi tistim dušam govoriti, ki bi se bile tudi tako rade tukaj z nami v to pobožnost sklenile.

Molitev.

Mati našega Gospoda Jezusa Kristusa! kako ljubezniva se nam skažeš zopet o spominu Tvojega očiševanja. O kako veliko zahvalo Ti je dolžen svet, za katerega si Ti Izveličarja rodila in dojila. Kdo bi Te priserčno ne častil in ne ljubil, ki to srečo ima Njega in Tebe poznati. Pa te časti in ljubezni ne zaslužiš samo zavolj svoje visoke vrednosti, ampak tudi zavolj svoje čednosti. Po toliko milosti polnem porodu je Tvoja prva misel, Tvoje prvo opravilo, Boga hvaliti in zahvaliti, svoje Božje Dete svojemu in njegovemu Očetu v nebesih ko nar prijetniši dar prinesiti, in Mojzesovej postavi z zvestim opravljanjem daru ubožnih pokoršino skazati. Kako lep izgled si nam vsim dala, in gotovo je volja Tvojega Sina, da Te v tem posnemamo. Kakor Ti, Marija! hočemo tudi mi ne le na dobro, kar prejmemo, pazno gledati, temuč tudi za vsako dobroto veliko ali malo Bogu v njegovej in naši svetej hiši hvalo in zahvalo dati. Kakor otroci enega Očeta v nebesih se mu hočemo v lastino darovati. Kakor Ti, Marija! hočemo tudi mi pokorni in

voljno podložni biti vsim zapovedim in dolžnostim, katere nam Bog ali po svojem Sinu v svetem Evangelju, ali tudi po postavah naših predstojnikov oznanil, hočemo zvesto vsakemu odrajtati, dati in pustiti, kar smo mu dolžni. To naj bo tudi pravi sad naše današne pobožnosti, zakaj le tako bomo s svetim starčekom Simeonom vredni postali, na svojo zadnjo uro Jezusa v zakramentu njegove ljubezni prejeti in ž njim polni tolažbe reči: Zdaj pustiš svojega služabnika v miru! Le tako bomo v prebivališa večne luči sprejeti, kjer bomo v Tvojej neizrečeno ljubeznivej pričujočnosti Tvojega Sina Jezusa Kristusa ljubili in hvalili vekomaj. Amen.

(Verujem v Boga, kakor 1. dan.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešni Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Božja porodnica,

Sveta devic Devica,

Ti očakom obljubljen Devica,

Ti od prerokov oznanjena Devica,

} usmili
se
nas!

} Boga
za nas
prosi!

Ti iz rodu Davida izhajajoča Devica,
 Ti pravičnemu Jožefu zaročena Devica,
 Ti Gospodu čez vse dopadljiva Devica,
 Ti od angela Gabriela počesena Devica,
 Ti gnad polna Devica,
 Ti med ženami blagoslovljena Devica,
 Devica, ki si se v ponižnosti dekla Go-
 spoda imenovala,
 Devica z močjo Narvikšega obsenčena,
 Devica, ki si Emanuela rodila,
 Devica od pastirjev obiskana,
 Devica od treh modrih najdena,
 Sveta Marija, ki si se postavi očiše-
 vanja prostovoljno podvergla,
 Sveta Marija, ki si Jezusa v tempel
 prinesla in Bogu darovala,
 Sveta Marija, ki si v tempeljniu dvoje
 gerlic, dar ubožnih, darovala,
 Sveta Marija, ki si Jezusa, svojega
 Sina, v tempeljniu zopet odkupila,
 Sveta Marija, ki si s sladko tolažbo
 čast in hvalo svojega Sina od Si-
 meona in Ane zaslišala,
 Sveta Marija, ktere serce bo meč bo-
 bolečin prebodel,
 Sveta Marija, Ti prečista mati,

za nas Boga prosil!

prosimo Te, usliši nas, o Marija!

- Mi ubogi grešniki,
 Da svoje materno serce k našej molitvi
 nagneš,
 Da v vsih naših potrebah naše pribe-
 žališe ostaneš,
 Da nam popolnoma čistost serca iz-
 prosiš,
 Da nas pravične, goreče in pobožne
 storiš,
 Da nas ko dar pred Vsemogočnega po-
 staviš,
 Da nam gnado izprosiš, Tebe in Tvo-
 jega ljubega Sina vedno v mislih
 in sercih nositi,
 Da nam mirno in srečno ločenje izprosiš,
 Da nas po smerti v tempelj večne časti
 pred Boga pelješ,
 Da vsim mertvim večni pokoj izprosiš,
 O mati našega Gospoda,
 Jagnje Božje i. t. d.
 Oče naš . . Češena si Marija . .
 V. Vidili smo luč v razsvitlenje neverni-
 kov;
 O. In čast Tvojega ljudstva Izraela.

Molimo.

O Bog! ki si svojega edinorojenega Sina v na se vzetej človeškej natori od njegove blažene matere v tempeljnu darovati dal; dodeli nam po priprošnji ravno te prečiste Device, da od vsih grehov očišeni Tvoje zapovedi zvesto izpolnujemo in enkrat v tempel Tvoje nebeške veličasti pripeljani biti zaslužimo; po ravno tem Kristusu Jezusu, Izveličarju in Gospodu našem. Amen.

Pesem.

Premagana, vstrahovana

Je skoz Tebe večna smert,

Ti dolžnika, spokornika

Spet vpelješ v nebeški vert;

Si nosila in dojila

Našega Zveličarja,

Ki vsim revnim, pa pohlevnim

Spokornikom milost da.

Troštarca vsih revnih, sladko ime i. t. d.

Pomoč vsih kristjanov, sladko ime i. t. d.

Oče naš . . Češena Marija . .

Čast bodi Bogu . .

15. dan maja.

Modri od Jutrovega.

»In so našli Dete z Marijo njegovo materjo, in so pred njega padli in ga molili.« Mat. 2, 11.

Premišljevanje.

Poklic k pravej veri je prva in narveči gnada, ki jo človek dobiti zamore, in Jezus jo je začel že ko dete deliti. Zato je poslal svojo zvezdo, na daljnem Jutrovem tri ajdovske kralje izbuditi, visoko učene, modre može, ktere je k tej gnadi perve poklical. Brez vse pomude so se kar na pot podali, in so prišli po vodstvu prečudne zvezde v Jeruzalem, kjer so popraševali po novorojenem kralju Judovskem. Herodež zapove kraj v svetem pismu poiskati, jim pokaže v Betlehem, in prav skerbno pristavi: Ko detetca najdete, mi pridite pravit, da tudi jaz grem, ter se mu poklonim in ga molim. Modri pa, spet od zvezde vojeni (vižani,) so prišli do kraja, in so našli Dete z njegovo materjo, so pred njega padli in ga molili.

Njihovim očém se sicer ničesar ne prikaže, ko uboga žena s svojim možem, in še ubožniši dete v plenice povito: ali ubožstvo jih ne moti, tako

močno jim je ljubezen že serca prevzela. Čista, sveta nedolžnost, visoka žlahtnost, ki se je iz celega bitja matere svetila, kakor vse posebno nebeška ljubeznjivost deteta ni nobenega prostora dvomu pustila. Premagani od veselja, kakor ga do zdaj še nikdar niso okusili, padejo pred Kralja kraljev na kolena, in prinesó svojemu Bogu in Izveličarju visoko pomenljive darove v poklon: zlato, kadilo in miro. Kakošen svet kratkočas so pač mogli imeti potem v pogovoru z materjo od veselja presunjeno — od Božjega Deteta; kako sladkost je tudi pač Marija móгла občutiti, vidši, koliko častiti možje da njenemu Sinu Božjo čast skazujejo! češ da so modri poslušajočej Devici pripovedovali, kako da so v vzhodu zvezdo novorojenega kralja Judovskega prvič zagledali, nebeško voditev nahajali, in zdaj po vodstvu te zvezde srečno do kraja prišli, kjer jim je zgorej obstala zvezda pokazala, kje da je Božje dete in jim je to nebeško veselje naklonila. Pač so jej tudi pripovedovali, da je kralj Herodež, ko je po pismarjih iz svetega pisma rojstni kraj fantiča zasledil, jim sam ta sem iti rekel, in še pridjal, da po tudi sam šel novorojenega kralja Judovskega pozdravit. — Tudi je deviška mati Božja — berž ko ne, po navdihnjenji svetega Duha tim modrim marsikako skrivnost zastran tega deteta Božjega razodela; zahaj v svoje dežele nazaj pridši, so oznanovali tam vero Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina Očeta nebeškega, našega Gospoda, ki je spočet od svetega Duha, rojen iz Marije, njé Device.

Vadba.

Veliki so bili darovi, ktere so trije kralji Detetu Božjemu darovali, veči pa je bila še ljubezen, s katero so mu jih poklonili. Posnemaj, ljuba duša keršanska! to ljubezen, posnemaj to urnost, to gorečnost in to pobožnost, s katero so ti še ajdovski možje svoje dežele zapustili, nadležnost potu prevzeli, daljine se ne ustrašili, svojega kralja, Boga in Odrešenika iskali, molili in častili.

Ne daj se od merzlega, neprijaznega vremena, ali od male daljave ustaviti, da bi ne obiskal svojega gospoda in Boga v njegovem tempelnu, molit in počastit ga po dolžnosti, ali njegovej ljubopolnej materi se poklonit, kakor imaš toliko krat toliko lepo priložnost.

Molitev.

O počešenja narvredniši Detice! dasi Te ravno dans v revnem hlevu vsega ubogega zagledam, me vendar moja sveta vera uči, da si Ti moj Bog, ki si iz nebes človeka izveličat prišel. Spoznam Te torej svojega narvikšega Gospoda in Izveličarja; pa oh, darovati Ti kaj nimam. Nimam zlata ljubezni; zakaj — oh! da bi tako ne, ljubil sim dosihmal stvari, celo svoje grešne strasti, ne pa Tebe, svojega neskončne ljubezni vrednega Boga.

Nimam tudi ne kadila molitve; zakaj jaz reva sim v en dan naprej živel, in na Tebe celo malo mislil. Poslednjič nimam tudi mire pokorjenja, ko sim samega sebe tako malo zatajeval, svoj križ pa s toliko nevoljo nosil. Kaj Ti torej hočem pokloniti. Prav rad bi Ti svoje serce daroval, tako ubogo, merzlo in omehkuženo ko je. Pa vzemi ga tje, obogati ga, ogrej ga, pokrepčaj ga. Daj mi zlata svoje svete ljubezni, daj mi duha pobožne molitve, daj mi poželjenje in moč, vsemu odpovedati se, kar Ti more zoperno biti.

Preblažena Devica Marija! ki si svete tri kralje toliko ljubezujivo sprejela in tolažila: sprejmi še mene, ter me tolaži, ko tudi pridem, Tvojega Sina obiskat, in se mu v dar ponujat.

Visoko žegnana! v tvojo priprošnje stavim celo svoje zaupanje, priporôči me svojemu Jezusu. Tebi izročim svojo dušo in voljo svojo. Daj da grem poln svetega veselja od tod, in povsod oznanujem Tvojo hvalo, in hvalo Tvojega Božjega Sina Jezusa Kristusa. Amen.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor 1. dan.)

Litanije.

- Gospod, usmili se i. t. d.
 Jezus Nazarenski, kralj Judovski,
 Jezus, Kralj kraljev in Gospod gospo-
 dovavcev,
 Jezus, Ti zvezda iz Jakoba,
 Jezus, večna Beseda Očeta, ki se je
 včlovečila,
 Jezus, v katerem so vsi rodovi na zemlji
 blagoslovljeni,
 Jezus, iz Marije, narčistejši Device
 rojen,
 Jezus, od modrih iz Jutrovega po
 zvezdi spoznan,
 Jezus, od modrih z gorečim poželje-
 njem iskán,
 Jezus, od modrih z zakladi obdarován,
 Jezus, od modrih ko kralj češen in Bog
 móljen,
 Jezus, ki si modre iz ajdovstva k Tvo-
 jemu spoznanju pripeljal,
 Jezus, ki si modre za oznanovavce
 Božanstva storil,
 Jezus, ki si vsim narodom se ko luč v
 razsvetljenje prikazal,
 Jezus, Ti Odrešenik sveta,

usmili se nasi

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
 Od vesolnih stisk in težav,
 Od pohujšljivega zaderžanja,
 Od sramotne zatajitve vére,
 Od ptujih in lastnih grehov,
 Od poželjenja mesá,
 Od poželjenja očí,
 Od napuha življenja,
 Od nestanovitnosti in hinavšine,
 Od slepote duha,
 Od oterpnosti serca,
 Od večnega pogubljenja,
 Mi ubogi grešniki,
 Da vsim ljudem na zemlji mir, zveli-
 čanje in blagoslov podeliš,
 Da nam daš, Te resnično iskati in najti,
 Da bi Ti dar čiste ljubezni darovati
 zamogli,
 Da bi Ti kadílo prave pobožnosti daro-
 vati zamogli,
 Da bi Ti miro bridke grevenge daro-
 vati zamogli,
 Da bi Ti svoje serca v vredno prebi-
 vališe pripravili,
 Da bi po izgledu Tvoje matere napuh
 in vso prevzetijo odpravili,

reši nas, o Gospodi!

prosimo Te, usliši nas!

Da bi po izgledu Tvoje matere v ponižnosti in edinosti z vsakim živeti zamogli,

Da bi po izgledu Tvoje matere visoke in nizke ljubili in spoštovali,

Da bi ne po bogastvu tega sveta, temuč po neminljivih zakladih koperneli,

Da se priprošnje svetih treh kraljev vdeležimo,

Jezus, Ti Božji Sin Marije Device,

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

Molimo.

O Bog, kateri si Svojega Edinorojenega hajdom po peljanji zvezde razodel, dodeli milostljivo, da bomo, ki smo Te že skoz vero spoznali, do gledanja lepote Tvoje visokosti pripeljani. Po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pesem.

*Ti si z gnado vsa obdana,
Angel Gabriel govori,
Od Očeta nam izbrana,
Gnada vsa z Tebe gori.*

Ti si polna vse dobrote,
Devica izvoljena,
Spomni na nas, revne srote,
O Mati prevsmiljena.

Kraljica vsih angelov, sladko ime i. t. d.

Kraljica patriarhov, sladko i. t. d.

Kraljica prerokav, sladko i. t. d.

Kraljica apostelnov, sladko i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

16. dan maja.

Bég na Égiptovsko.

„Jožef je vstal, je vzel še tisto noč Dete, in njegovo Mater, in je bežal na Egiptovsko.“ Mat. 2, 14.

Premišljevanje.

Marija in Jožef sta bila z Detetom Jezusom še v mestu Davidovem, ko so modri Jutrovega kakor smo včeraj vidili, od prečudne zvezde peljani, skož Jeruzalem v Betlehem prišli, in spoznanemu Detetu Božjemu zlata, kadila in mire v dar prinesli. To počeseenje toliko modrih, mogočnih in pobožnih ptujcev, Jezusu skazano, pa njih pripovedovanje od prikazanja zvezde in sklepa Herodeževega je spet v obilno hrano vse pobožnej in razsvelljenej duši presvete Device služilo.

O Ti narsrečniši vsih žen, kako visoke in častite reči bojo nastopile od zdaj in vse čase! — Pa v Božjih sklepih je bilo drugače sklenjeno: beseda Herodeževa je bila lažnjiva. Ko namreč modrih, ki so bili v spanji svarjeni, le ni nazaj v Jeruzalem, začne kralja močno skerbeti, in boji se za svoj kraljev sedež. Pa hitro je tudi sklep storjen. Če se mi tudi — misli v svojej jezi — če se mi tudi rojstni kraj tako imenova-

nega novega Judovskega kralja noče naznaniti, jaz ga bom le dobil v roke. Urno zapové, vsi mladenčki se naj v Betlehemu in celej njegovej okolici pomorijo, ki še niso stari nad dve leti; zakaj iz tebe, Betlehem, bi imel on izhajati. In kakor kralj zapové, se zgodi. — Pa, kogar Božja roka varuje, ne pride hudobi v pést. Komaj, da je Herodež grozovitno povelje dal, se je prikazal angel Gospodov Jožefu v spanji, ter mu zapové, brez odloga z Detetom in njegovo materjo na Egiptovsko béžati, ker Herodež Deteta umoriti iše. Jožef je vstal, je vzel še tisto noč Deteta in njegovo Mater, in je bežal v odkazano deželo. Sv. Albert Veliki premišlja tukej, kako je Marija tačas žalostno toževala: O moj Bog! tako mora Tisti, ki je prišel človeka izveličat, pred tem človekom bežati? — Zdaj je spoznala Božja Mati, kako se prerokovanje Simeona že začjenja izpolnovati. Oh ali je zamoglo Marijo kaj hujega zadeti, jej serce huje raniti, ko je to bilo, da Tisti, ki je komej še le rojen bil, in je še Materi na persih, že z njo med tavžen-terimi težavami v daljni ptuji svet bežati mora!

Vadba.

Ko Jezusa, Marijo in Jožefa na begu v daljno ptujo deželo zagledamo, nam bodi to v poduk, da tudi mi nimamo tukej stanovitne, domovine temuč da prihodne iskati imamo. Kdor si pa terplenje tega popotovanja na zemlji polajšati hoče, si mora ko Jožef, Jezusa in Marijo seboj vzeti. Kdor poln ljubezni tega Božjega Sina in njegovo

Mater v sercu nosi, so mu vse težave in bridkosti lahke, saj še celo sladke in ljube. Vse posebno pa bežimo pred grehom in hudobijami; zakaj one so, ki Gospoda preganjajo, in ga umoriti in vnovič križati išejo.

Molitev.

Oh, moja ljuba Mati Marija! da si je ravno Tvoj Sin po grozovitnih ljudéh, ki so ga noter do njegove smerti preganjali, že umerl in spet od mrtvih vstal, vendar ti nehvaležni ne jenjajo, ga z grehi vedno martrati, in Tebe, moja ljuba Mati, žaliti.— Moj Bog! tudi jaz sim bil eden tih nesrečnih, ki so z Herodežem Tvojemu Sinku po življenji stregli. O moja sladka Mati Marija! izprosi mi solze, toliko veliko nehvaležnost zadosti objokovati. Zavoljo terpenja, ki si ga Ti, o mladovna Devica, na svojem begu v Egipt prestala, mi izprosi moč s poterpežljivostjo in vdanostjo vse težave in zopernosti voljno prenašati; stoj mi na strani na mojem toliko nevarnem potu v neznano večnost, da poslednjič s Teboj sklenjen mojega preganjanega Izveličarja v deželi izvoljenih ljubim in hvalim vekomaj. Amen.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor 1. dan.)

Litanije.

Gospod usmili se! i. t. d.
 Jezus, Marija, Jožef,
 Vi podpora katolske cerkve,
 Vi ogledalo vsih čednost,
 Vi studenci Božjih gnad,
 Vi drevesa življenja,
 Vi izvirki izveličanja,
 Vi spravniki z Bogom,
 Vi razsvetlovavci slepih,
 Vi zvezde na morji življenja,
 Vi dobri pastirji naših duš,
 Vi oskerbniki ubogih,
 Vi pomočniki v vsakej sili,
 Vi zdravniki bolnih,
 Vi varhi umirajočih,
 Vi voditelji v nebesa,
 V vsih naših potrebah,
 V terplenji in zopernostih,
 V nevarnosti ognja in toče,
 V stiskah, v sili vojske in lakote,
 V nesreči in preganjanji,
 V boleznih in zapušenji,
 V vsaki nevarnosti grešiti,
 V naši posledni vojski,
 Ko svet in prijatli od nas odstopijo,

pridite nam v pomoči!

Ko nam nebeden človek pomagati ne
bo mogel več,

Ko nas strah in groza obide,

Ko se zavedli več ne bomo,

Ko besede več ne bo,

Ko že luč zgubi oko,

Ko merzel pot na čelo stopi,

Ko nam sapa zaostaja,

Ko se duša v večnost odpravlja,

Ko bo sodba nad njo izgovorjena,

Jezus, Marija, Jožef,

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

V. Ti si nas, o Jezus, v Svojej kervi
odrešil,

O. In nas Bogu podložne storil.

V. Prosi za nas, sveta Božja Porodnica,

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

V. Zvesti mož bo veliko hvaljen,

O. In varh svojega gospoda bo poveličan.

Molimo.

O Bog! ki si svojega edinorojenega
Sina za odrešenika sveta postavil, in nas
skoz Njega po premagani smerti milost-
ljivo spet v življenje nazaj pripeljal: daj da

pridite nam v pomoči!

Ti bomo v spominu tih Tvojih dobrot z večno ljubeznijo vdani, in sad tega odrešenja uživamo.

Dodeli tudi, prosimo, vsegamogočni Bog, da bojo Tvoji verni, ki se varstva presvete Device Marije veselijo, skoz njeno vse blago priprošnje vsih zlegov na zemlji obvarovani in k večnemu veselju v nebesih pripeljani.

Bog Jezus Kristus! ki si z neizrečeno previdnostjo svetega Jožefa za spremljevalca in tovarša Tvoje svete Porodnice izvolil: daj nam vendar, da Njega, ki ga svojega varha na zemlji častimo, tudi priprošnika v nebesih imamo.

Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pesem.

O presveta! razodeta

T' je že čast na zemlji bla,

Da došla si, pa bila

D'vica sveta, čista vsa.

Si rodila, vendar bila

Čista kakor angeli,

Ker zibala, povijala

Stvarnika si vsih reči.

Kraljica marternikov, sladko ime i. t. d.

Kraljica spoznovavcov, sladko i. t. d.

Kraljica vsih devic, sladko i. t. d.

Kraljica vsih Svetnikov, sladko i. t. d.

Oče nas . . Češena . . Čast bodi . .

Poverjenje v Nazaret

Vstan, vzemi Dete in njegovo
mater, in pojdi na Jeruzalem
let 2. 70.

Premišljevanje

Polem je to se bila na Knjižarnem listu
skizirani, ki so v modrem sklopu Božjem letale,
če sta dopolnila, ko je tudi tamkaj vsilila ljudi
v nekaterimi dobrotami oblagodajevila bilo in
je navedeni Hrabro čuvar, se angli Go-
spodar Jezus črniški privede, vstan, Vstan,
vstan Dete in njegovo mater, in pojdi na Jeru-
zalem. Pota svetle v tem oznanila bili
vsej svet tudi Jezus in Marijo povedat, kaj mu
je vrgel bil svetlega oznanila; in tako se to sveto
rodilo (devičina) na sveto svetilo in Bogota
v domu družo naraj obnavlja. Hojo množilo
tedaj in drhtavilo ho majo Jezuske svetle
pridejo in Jezus stiti, da stihaj, vstan tako
svetilo ho Jezus, vstan, vstan o Jezus kro-
vijo, se bolj kaj tili, ali v svet, svetilo sveto
vstan, in na svetleho svetilo v Jezus in
svetilo svetilo v Jezus, in se svetilo tako

17. dan maja.

Povernenje v Nazaret.

»Vstani, vzemi Dete in njegovo mater, in pojdi na Izraelsko zemljo.«
Mat. 2, 20.

Premišljevanje.

Potem ko so se bile na Egiptovskem tiste skrivnosti, ki so v modrem sklepu Božjem ležale, že vse dopolnile, ko je tudi tamkaj veliko ljudi z neizmernimi dobrotami oblagodarjenih bilo in je neusmiljeni Herodež že umrl: se angel Gospodov Jožefu vdrugič prikaže, rekoč: »Vstani, vzemi Dete in njegovo mater, in pojdi na Izraelsko zemljo.« Poln veselja o tem oznanilu hiti sveti mož tudi Jezusu in Marii povedat, kaj mu je angel bil veselega oznanil; in tako se ta sveta rodbina (družina) na veselo vernitev iz Egipta v domačo deželo nazaj odpravlja. Ko po mnogih težavah in britkosti do meje Izraelske zemlje pridejo, in Jožef sliši, da Arhelaj, ravno tako grozoviten ko Herodež, njegov oče v Judeji kraljuje, se boji taj iti; ali v spanji nanovo opomnjen, se na Galilejsko poda, pride z Jezusom in Marijo srečno v Nazaret, in si zopet tisto tiho

hišico v stanovanje izvoli, katero je bil nekoliko let poprej zapustil. Hitro se je delavni mož spet tukaj pametnega hiševanja poprijel, deržal se je svojega navadnega tesarskega dela, da bi bil svojemu nebeškemu Izročencu in nja svetej materi v srečnem potu svojega obraza potreben živež oskerbeti zamogel. Marija pak je svojemu svetemu možu zvesto na strani stala; tukaj v Nazaretskej hišici je z njim v lepem miru in svetej tihoti neprenehoma Gospodu služila; z vedno pričujočostjo svojega Sina oblažena in čez vse osrečena je vsakdan prijetno dišavo vsih čednost na altarji svojega Boga darovala; zakaj posvetnega šuma, nepokojnih skerb za časno, ničemurnega hrepenenja po časti in povzdigovanji in vsega, kar človeško serce od Boga ločiti zamore, se je skerbno varovala.

Se je pa ta deviška mati molitvi in svetemu premišljevanju še toliko vdala, vendar nikdar dolžnost svojega stanu ni opustil a. Z vso skerbjo je svoje hišne dela opravljala, s svetim spoštovanjem je svoje nar drajši Dete redila, z veliko ljubeznijo je od tega malega, kar so imeli, jedi in obleko z lastno roko pripravljala. Marija pak je delala tako, da zraven ni svojega Boga pozabila, in tako je bilo njeno delo neprenehljiva molitev in obilen izvir blagra in zasluženja za njo in za vse njene po čistem in dobrem namenu, katerega je vedno pri svojih delih in opravlilih imela. O pač! kaj nebeškega je bilo, viditi sveto rodbino (familio) v Nazaretu, kjer je Jezus z Marijo in svetim Jožefom pod eno tiho in mirno streho prebival.

Vadba.

Ko je bil sveti Jožef na Egiptovskem v spanji od angela opomnjen, je hitro vstal, vzel Jezusa in njegovo mater, ter se veselo povernil v svojo domačo deželo — na Izraelsko zemljo. Glej! Bog tudi tebe, kedar v pregrehuh spiš, po svojem angelu — Božjem namestniku, po tvojej lastnej vesti budi; vstani, če še nisi — tudi ti hitro iz svojih pregreh, zapusti spanje pregrešnega življenja, povabi in vzemi Dete Jezusa k sebi, naprosi njegovo mater Marijo za spremljevalko, in podaj se zopet nazaj proti svojej domačej deželi, od katere si se z grehi daleč odvernili. Saj veš, da nisi tukaj doma, tvoj pravi dom so visoke nebesa, kjer naš dobri in ljubi Oče prebiva in nas vse k sebi kliče. O kako srečen boš, ako z Jezusom in Marijo pojdeš v svojo domačijo! Ali bodi na svojem polu varen in previden, kakor sv. Jožef, ne hodi več tje, kjer bi tvojej duši kaka nevarnost profila, le svojemu angelu varhu se daj opominjati in voditi. Ozri se še na Marijo v Nazaretu in pomisli, kako lep izgled ti Ona zopet tukaj daje. Ljubi sveto tihoto, ostajaj rad pri svojih doma, v družbi z njimi se veseli, kakor je Marija storila; govori tudi ti prav pogosto z otroško ljubečim sercom k svojemu Jezusu, in v njegovej družbi se boš srečnega čutil. Pri tem pa ne smeš zvestega dopolnovanja svojih dolžnost zanemarati. Opravljaj jih k časti Božjeje, daruj Bogu vsak trud, vsako prizadevanje, prosi Ga za pomoč, priporoči se Marijnemu varstvu, tako bo vse tvoje djanje in nehanje Gospodu dopadljivo.

M o l i t e v.

O prečista Devica in Božja porodnica, Marija! glej, pogreznjen sim v grešno življenje, pomagaj mi s svojo priprošnjo, da vstanem in se z gnado in Božjo pomočjo k novemu življenju izbudim. Pelji me na pot Bogu dopadljivega življenja, stoj mi v skušnjavah na strani; svari me, če zaidem, ali novim nevarnostim nasproti grem, da v dobrem do konca stanoviten ostanem in blažen namen in konec dosežem. K temu mi pa posebno prelepi Tvoji izgled, o sveta Devica Marija! pomagaj. Oh, koliko ur, koliko dni je preteklo, da sim se v šumu tega sveta, v časnih skerbéh in prizadevah, kakor po nevarnih valovih vertel, na Tebe pa in svojega Boga sim pozabil. O moja ljuba mati, ki grešnike tako rada uslišáš, ovari me pred merzloto v spolnovanji mojih dolžnost, ki mi jih sveta vera nalaga. Stori, o Marija! da vedna pričujočnost Božja nikdar iz moje duše ne zgine — ne ob urah pripuščenega veselja, ne pri delu, ne pri tihej pobožnosti: uči me moliti brez nehanja. Jezus, Marija, Jožef! stojite mi na strani, dokler tukaj živim, dokler

se moja duša na nebeški dom k svojemu
Očetu ne poverne. Amen.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor 1. dan.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešni Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Božja Porodnica,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Skoz ljubezen, s katero si Kristusa spo-
čela,

Skoz ljubezen, s katero si Ga nosila,

Skoz ljubezen, s katero si Ga rodila,

Skoz ljubezen, s katero si Ga dojila,

Skoz ljubezen, s katero si Mu za živež
skerbela,

Skoz ljubezen, s katero si Ga molila,

Skoz ljubezen, s katero si Ga Bogu
darovala,

Skoz ljubezen, s katero si Ga pred
Herodežem otela,

} usmili
se
nas!

za nas
Boga prositi

Skoz ljubezen, s katero si Ga v Nazaret
 nazaj prinesla,
 Skoz ljubezen, s katero si Mu služila,
 Skoz ljubezen in zvestobo, s katero si
 svetemu Jožefu vdana bila,
 Da Te v Tvojej nedolžnosti in svetosti
 posnemamo,
 Da posnemamo Tvojo tihoto in pametno
 sramožljivost,
 Da posnemamo Tvojo ponižnost in po-
 terpežljivost,
 Da Te posnemamo v Tvojem radovolj-
 nem ubožtvu in zadovoljnosti,
 Da Te posnemamo v Tvojej pridnosti
 in ljubezni do dela,
 Da Te posnemamo v Tvojej pobožnosti
 in gorečnosti,
 Da Te posnemamo v Tvojej ljubezni
 do Boga in ljudi,
 Da pobožno in keršansko živimo,
 Da srečne in blažene smerti umerjemo,
 Da k Tebi v nebesa pridemo,
 Marija! Ti izgled vsih mater in žen,
 Jagnje Božje . . zanesi nam, o Jezus . .
 Oče naš . . Češena . .

za nas Boga pros!

Molimo.

Vsemogočni, večni Bog, ki si telo in dušo prečiste Device Marije, da bi vredno prebivališče za Tvojega Sina biti zaslužila, skoz pripomoč svetega Duha pripravil in nad njo tako lepo ogledalo popolnosti svetu pred oči postavil; daj, da ki njen spomin vselaj vredno obhajamo, njeno sveto življenje zvesto posnemamo, in po gorečem posnemanji njenih čednost zaslužimo, da bo ta ljubezniva mati, ki pri Tebi vse premore, v življenji naša tolažnica, in enkrat pri sodbi naša srednica, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pesem.

Raj, veselje in življenje

Nam je, Devica! Tvoj svet sad,

Ki je svetu dal odvszeto

Čast ino obilnost gnad.

Roža svetla, ki ocvetla —

Lilja žlahtna! nis' nikdar;

Ti speljavaš ino spravljaš

Čiste pred božji altar.

Sveta Marija, sladko ime i. t. d.

Sveta mati Božja, sladko ime i. t. d.

Sveta devic Devica, sladko ime i. t. d.

Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

18. dan maja.

Božji pot v Jeruzalem.

»Tretji dan so ga v tempelnu našli, kjer je v sredi med učeniki sêdel, ter jih poslušal in popraševal.«
Luk. 2, 46.

Premišljevanje.

Jezus je bil 12 let star, ko sta se Marija in Jožef po svojej svetej šegi za visoke veliko-nočne praznike v Jeruzalem na Božjo pot odpravljala; in Jezus, kakor mlad ju prosi, da bi smel ž njima. Ko so pa obhajila praznika obtekle, se je jima mladenčič, — da si nista bila sama kriva — zgubil. Ko so namreč možki skupej popotovali, ženske pa za se, otroci pa šli, s komur radi, je mislil Jožef, da hodi Jezus z Marijo v ženskem oddélku, Marija pa, da je pri Jožefu ali drugih romarjih, ker je bil vsakemu toliko ljub.

Kako velika pa je Marijna žalost, ko ga prvi večer, že dan hoda prihodivši, nikjer ne zagleda, kakor se je nadjala. Še tisto noč se vzdigne z Jožefom nazaj proti Jeruzalemu: povsod po njem pöprašujeta, pa še le tretji dan, ko spet v tempel prideta, najdeta Jezusa, v sredi

med učeniki sedečega, ki jih posluša in popra-
šuje, tako da se vsi nad njegovo modrostjo
čudijo.

Njegova mati, ktere občutljivo serce je te
tri dni toliko terpelo, pa svojega strahu in svoje
žalosti ne more tako hitro zopet pozabiti, tako
da v sredi svojega veselja, da ga je zopet našla,
k Jezusu reče: „Moj Sin, zakaj si nama to stor-
ril? z veliko žalostjo sva te iskala.“ S timi
besedami ni holla Marija narpobožnišemu mla-
denčku kaj očitati, le svojo bridkost mu je hotla
pokazati, da ga tako dolgo ni pri sebi imela.
Ne očitanje, — pravi sv. Dionizi Kartuzian,
temuč le ljubezni polno potoženje je to bilo. —
Pohlevno in vse prijazno odgovori na to Jezus:
Ali je bilo treba, me tako dolgo iskati; ali bi si
ne bila lahko mislila, da v hiši mojega Očeta biti
moram? Toda nihčeni umel tih besed, za zdaj še
Marija sama ne; zakaj nje serce je še bilo vse
preveč od prestane žalosti in čisto novega veselja
ginjeno, da ni mogla še misliti, da bi ga nebeški
Oče že zdaj klical proč od njegove matere. Ni
mogla še umeti, da bi se njen ljubljjenček že zdaj
mogel pečati z besedo in postavo nebeškega Oče-
ta, pripravljati se za veliko delo, za kterega del
je bil poslan. Pa vendar je ohranila Marija tiste
besede popolnoma v svojem sercu.

Iz Jeruzalema sta se Marija in Jožef s
preljubim Sinom spet povernila v tiho hišico v
Nazaretu, in Jezus jima je bil pokorn, in je ra-
stel kakor na starosti tako na modrosti in gnadi
pri Bogu in pri ljudéh.

Vadba.

Marija je le telesno pričujočnost Jezusovo zgubila, njegovo prijaznost je pa popolnoma ohranila — in vendar toliko žaluje! Ti si morda zapravljal, kar je nardrajše v nebesih in na zemlji, gnado in prijaznost Jezusovo, in bi ne žaloval? Srečna, čez vse srečna je duša, od ktere se Jezus nikdar ločil ni; le ona sama vé povedati, kaj je raj na zemlji. Močno se žaluje nad kakošno časno zgubo, in mnogi se ne da nikakor potolažiti; — oh, ko se pa Bog zgubi, serce ne žaluje! Če si toliko nesrečen, da si Jezusa zgubil, kje ga boš pa spet našel? Tam, kjer ga je Marija našla: v tempelnu; tam kjer se móli; ko zvesto opravljati začneš vse, kar ti tvoja sveta vera nalaga; v lepej tovaršiji pobožnih duš. Tam so ga iskali, in ga še išejo vsi, ki jim je v resnici mar, Ga spet najti, bodisi, da so šli izpred Njega — od Njega proč, ko so na nesrečno stezo pregrehe in hudobije se podali, ali so Ga le izpred oči zgubili zavolj svoje mlačnosti in radovoljne raztrešenosti. — Oj ga sladkega in blagega mirú, ako si ga ti, duša moja! spet našla; toda še enkrat toliko skerbna bodi in čuj nad seboj, da Ga kje spet ne zgubiš.

Molitev.

O sveta Devica! Ti si že toliko serce s svojo ljubeznijo vnéla; vnemi še moje vse ubogo serce, da vedno ljubezni do Boga in Tebe gorim. Oh, koliko ur, ko-

liko dni, sim preživel, da sim se z golo nečimurnim šundrom pečal, se dal svetu slepiti, na Boga in Tebe pa mislil nisim, — da je moja duša celo in čisto Njega pozabila, ki jej sam le miru in pokoja dati zamore. — Pa kako me peče, o Marija! žalostni spomin, da sim zamogel tako merzel in neskerbljiv do Tvojega preljubega Sina in do Tebi biti! O moja ljubeznjiva Mati! ako bi Tvoj Jezus, ktereга sim tako sramotno zgubil, še ne bil se v moje serce povernil nazaj, stôri, stôri, da Ga vendar spet najdem. „Saj je Gospod duši dober, ki Ga iše,“ — stôri torej, da Ga išem, in pokaži mi, kako da naj ložeji k Njemu pridem: vari me pred merzloto v vsem, kar sveto vero zadeva. Stori, da zveličavni spomin na Boga nikdar iz mojega serca ne zgine, ne tačas, kedar po svojem stanu kaj opraviti imam, in tudi ne tačas, kedar se mirnemu premišljevanju tihoma prepustiti zamorem. Skerbi mi za dobre prijatle in vodnike na potu izveličanja, zlasti pak mi vedno na strani stoj, in prosi za mene ubogega grešnika zdaj in na smertno uro. Amen.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor 1. dan maja.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog, } usmili
 Sin, vsega sveta rešni Bog, } se
 Sveti Duh, resnični Bog, } nas!
 Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, Sin živega Boga,
 Jezus, učenik detinstva in mladosti,
 Jezus, ki si k veselju svojih staršev
 rasel,
 Jezus, ki si svojej materi podložen bil,
 Jezus, ki si svojemu redniku pokor-
 šino skazoval,
 Jezus, ki si rasel na starosti, modrosti
 in ljubeznivosti,
 Jezus, ki si se ko 12letni mladenč v
 Jeruzalem podal,
 Jezus, ki si o Velikonočnih praznikih
 tukaj pričujoč bil,
 Jezus, ki si tako rad v hiši svojega
 nebeškega Očeta ostal,
 Jezus, od svojih staršev zgubljen,
 Jezus, tri dni od njih z bolečinami
 iskan,
 Jezus, od njih v tempelju z veseljem
 najden,

usmili se nas!

Jezus, ki si besedo Božjo goreče poslušal,
 Jezus, ki si s svojimi odgovori vse k obćudovanju nagnil,
 Jezus, ki si se z Marijo in Jožefom zopet v Nazaret nazaj podal,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
 Od vsega hudega,
 Od vsega greha,
 Od lahkomišljenosti in svojoglavnosti v mladosti,
 Od nepokoršine in prešernosti,
 Od hude volje in terdovratnosti,
 Od laži in hinavstva,
 Od ogibanja dela in vtrajljivosti,
 Od merzlotе do Božje besede,
 Od mlačnosti v molitvi,
 Od nehvaležnosti do staršev, učenikov in dobrotnikov,
 Od napuha in ničemurnosti,
 Skoz svoje sveto vćlovećenje,
 Skoz svoje milostno rojstvo,
 Skoz svoje ubožitvo in ponižanje,
 Skoz svojo nar pobožniši mladost,
 Skoz svojo otroško ljubezen do staršev,
 Skoz svoj Božji pot v Jeruzalem,

usmili se nas!

Odreši nas, o Jezus!

Skoz veselje Marije, ki Te je najdla,
 odreši nas, o Jezus!
 Mi ubogi grešniki,
 Da bi že o dneh svoje mladosti na Boga
 mislili,
 Da bi že od mladosti v strahu Božjem
 živeli,
 Da bi povelja svojih predstojnikov ko
 Tvoje lastne povelja spoznali,
 Da bi si vsi otroci prizadevali, Tvojo
 čednost in pobožnost posnemati,
 Da bi nobenega k hudemu ne napeljali
 Da bi steze čednosti nikoli ne v mla-
 dosti ne v starosti ne zapustili,
 Da bi se v hiši Tvojega Očeta radi
 zadrževali,
 Da bi vse Tvoje besede v sercu shra-
 njevali,
 Da letè naše pobožnosti ne zaveržeš,
 Ti 12letni Jezus v tempelju,
 Jagnje Božje i. t. d.
 Oče naš . . . Češena Marija . . .
 V. Vstani, o Kristus! in pomagaj nam;
 O. In reši nas zavolj Tvojega imena!

prosimo Te, vsliši nas!

Molimo.

Božji mladeneč Jezus! Ti svojega
 nebeškega Očeta popolnoma podoba! Ti

si hotel iz ljubezni do nas svojo Božjo in nar svetejši človeško natoro do revnega deteta ponižati; dodeli nam to milost, da Te mi, ki Božjo modrost v Tvojem Detinstvu, vsemogočnost v Tvojej slabosti, in Božjo svitlost v Tvojej ponižnosti spoznamo in globoko ponižani molimo, enkrat ko neskončno Velikega in Mogočnega v nebesih gledati in uživati zamoremo, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pesem.

*Kadar bodem moral vmreti,
Dušo dati čez Bogu,
Kadar bodem moral vzeti
Od tega sveta slovo:
Oskerbi me, daj mi 'zreči
Te svete imena tri,
Jezus, Marija, Jožef sveti,
Ozrite se Vi na me!*

*Mati Kristusova, sladko ime i. t. d.
Mati milosti Božje, sladko ime i. t. d.
Mati prečišta, sladko ime i. t. d.
Oče naš .. Češena Marija .. Čast bodi Bogu ..*

19. dan maja.

Jezus in Marija pri smertnej postelji svetega Jožefa.

»Blagor mertvim, kateri v Gospodu umerjejo. Zdaj počivajo od svojega truda, in njih dela grejo za njimi.«
Skriř. raz. sv. Joan. 14, 3.

Premišljevanje.

Jaz ne zapopadem — piše sveti Alfonz Liguorjan — kako bi mi na Kraljico angelov misliti in čas, o katerem je s svetim Detetom Jezusom toliko terpeti imela, premišljevati zamogli, da bi zraven tudi svetemu Jožefu zahvale ne dali za vse to, kar je takrat Božjemu Detetu in Marii njegovej materi s toliko ljubeznijo in zvestobo storil. Sveti Jožef, pravičen mož, ki je vsako čednost visoko ceniti in spoštovati vedel, je Marijo, svojo deviško ženo, priserčno ljubil; zakaj spoznal je njo za ljubljeno nevesto svojega Boga, kateri je njo za Mater svojega edinorojenega Sina izvolil. Premisli, keršanska duša! koliko je sv. Jožef še le Jezusa, svojega Izveličarja ljubil, katerega mu je Bog za rejenca izročil. In Bog, ki je tega svetnika za Jezusovega rednika na zemlji odločil, mu je hotel tudi očetovo ljubezen v serce vliti, — ljubezen očeta do toliko ljubeznivega Sina. O, koliki plamen svete ljubezni se je mogel v Jožefovem sercu vnemati, ko je Bož-

jega Sina Jezusa sebi s toliko ljubeznijo in pokoršino vdanega vidil, ko je vidil, kako mu njegov Izveličar kot tesarski učenec rad delati pomaga, kako pridno njegovo tesarsko delavnico odpira in zapira, z njim žaga, mu z obličem in sekuro pomaga, kako obeline pobira, hišo pometta, z Eno besedo, kako Jezus radovoljno vse stori, karkoli se Mu veli. Kolika čeznatorna ljubezen se je mogla svetemu Jožefu v sercu razplameneti, kedar je bil to sladko Dete v svojem naročji nosil, kedar Ga je na svoje ljubezni goreče serce pritiskovaje nježno poljuboval (kuševal) in ko je vso to ljubezen od milega Jezusa s sladkimi objemljeji povernjeno vidil! Vsaka beseda večnega življenja, ki jo je sv. Jožef iz Jezusovih ust zaslišal, je bila goreča pšica ljubezni, ktera je njegovo serce prijetno prebodla.

Ker smo se pa danes namenili, posebno premišljevati, kako je sv. Jožef, potem ko je Jezusa in Marijo tukaj na zemlji toliko zvesto varoval in ljubil, tamkaj v Nazaretu v bornej hišici na smertnej postelji ležal, se hočemo z Jezusom in Marijo tudi mi v duhu k smertnej postelji tega velikega Svetnika podati. Na enej strani njegove revne postelje sedi Jezus, kralj nebes in zemlje, na drugej kleči Marija, njegova zvesto-ljubeča žena, ki sta umirajočemu Jožefu tukaj na zemlji k zadnej pomoči in tolažbi bila. Od Jezusa in Marije podpiran, v tako sladkej, tako svetej družbi je sveti Jožef poln nebeškega miru ti revni svet zapustil. „Blagor mertvim, kateri v Gospodu umerjejo. Zdaj počirajo od svojega truda, — govori sveti Duh — zakaj njih dela grejo za njimi.“

O mirna in srečna, čez vse blažena smert svetega Jožefa v pričujočnosti Marije, v pričujočnosti Jezusa, njegovega Odrešenika in Izveličarja! Ia kako bi smert še tudi tistemu grenka biti zamogla, ki je v naročji večnega življenja umerl! Nobeden ni v stanu izgovoriti ali zapopasti, koliko vdanost v sveto voljo Božjo, koliko tolažbo in sladko nebeško veselje so v sercu svetega Jožefa tiste besede obudile, ki jih je zdaj od Jezusa, zdaj od Marije do zadnega izdihleja zaslišal.

Vadba.

Sveti Jožef je zmirom sveto živel, zato je tudi takó mirne, pohlevne in srečne smerti, brez strahu in britkosti umerl. Ali tako ne umerje tisti, ki svojega Boga razžali in pekel zasluži; vendar bo tudi takšen veliko tolažbo občutil, če se prav spokori in mu sveti Jožef, pomočnik o smertnej uri, ko branitel pred dušnim sovražnikom na strani stoji; zakaj hudi duh se mora brez dvojbe tistemu umakniti, kateremu je sam Bog podložen bil. Trije vzroki so posebno, zavolj katerih svetega Jožefa mogočnega priprošnika umirajočih častimo. Pervič zato, ker ga Jezus in Marija ljubita, ne le ko prijatla in izvoljenca Božjega, ampak tudi še ko svojega očeta in rednika. Razsvitljen Gerzon pravi, da prošnje svetega Jožefa so za Jezusa tako rekoč povelja. Drugič zato, ker je sv. Jožef našega Odrešenika Herodeževemu zalezovanju otel, mu je Bog to oblast dodelil, umirajoče zalezovanja hudičevega varovati. In zadnič je pomoč, katero

sta Jezus in Marija sv. Jožefu na zadno uro skazala, njemu to pravico zadobila, da tudi svojim zvestim služabnicom in častivcom gnado srečne in svete smerti izprosi. Sveti Jožef bo tistim, ki ga prav častijo, ki se mu za zadno uro priporočajo in ga v tej vse razločnej uri na pomoč kličejo, o smerti na strani stal, ter jim bo tudi še pomoč od Jezusa in Marije izprosil.

Molitev.

O med patriarhi nar svetejši, častiljivi rednik Jezusa Kristusa in deviški ženin preblažene Device Marije! V ponižnosti pozdravim Tvojo častljivo visokost, in sosebno počešenje darujem Tebi, ki si ko nar pravičniši v Izraelu vreden bil, od nebeškega Očeta izvoljen biti k edinemu sovedežu nar večih skrivnost Božjih; — Tebi, kateremu je Bog nar večji, nar žlahtnejši zaklad svojega Očetovega serca, svojega edinorojenega Sina izročil, da bi njegovo presveto človeštvo na zemlji varval, živil in vodil. O nar zvestejši, nar ljubezniviši oče, sveti Jožef, Ti vodnik in vižar svete družine! zavolj Tvoje ljubezni do Jezusa in Marije Te prosim, sprejmi me danes in za vselej za svojega služabnika, za svojo služabnico. Zavolj ljube tovar-

šije, v kateri si z Jezusom in Marijo na zemlji živel, me vari, dokler živim, in stori, da se nikoli več od Boga skoz zgubo njegove svete gnade ne ločim. Spomni se, o sveti Jožef! spomni se neizrečenega veselja, ki si ga o svojej smerti okusil v družbi Jezusa, svojega izročenca in njegove matere Marije, ki sta Ti tačas na strani stala, Te podpirala, Te tolažila, da si svoje sveto, čednosti polno življenje v njunih rokah presrečno sklenil; oh! bodi vendar tudi moj varh in pomočnik o tistej grenkeji uri, kader moj oterpnjen jezik ne bo zamogel Tvojega svetega imena z nar sladkejšimi imeni Jezus in Marija več izgovoriti, takrat o pomočnik umirajočih ne zabi mene, da Te enkrat v nebesih za to dobroto zahvaliti in v Tvojej družbi Boga celo večnost hvaliti in častiti zamorem. Amen.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor 1. dan maja.)

Litanije.

Gospod usmili se nas!	} usmili se nas!
Oče iz nebes, vsemogočni Bog,	
Sin, vsega sveta rešni Bog,	
Sveti Duh resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	

Sveta Marija,
 Sveti Jožef,
 Ti rednik Jezusa Kristusa,
 Ti varh našega Odrešenika,
 Ti ženin Device Marije,
 Ti pravičnik po volji Božjeje,
 Ti podpornik deviške matere,
 Ti previden hišen oče,
 Ti lepota patriarhov,
 Ti predpodoba mladenčev,
 Ti lilja devištva,
 Ti izgled čistosti,
 Ti ogledalo zakonskih mož,
 Ti pokoren služabnik Gospodov,
 Ti branitel v vsih potrebah,
 Ti pribežališe vsih stiskanih,
 Ti oče ubogih,
 Ti, ki mir ohraniš,
 Ti, ki popotnike varješ,
 Ti učenik delavnih ljudi,
 Ti pomočnik bolnikov,
 Ti priprošnik umirajočih,
 Mi ubogi grešniki, prosimo Te, usliši nas!
 Da nam od Jezusa odpušanje izprosiš,
 prosimo Te, usliši nas!
 Da mladosti deviško čistost ohraniti poma-
 gaš, prosimo Te, usliši nas!

za nas Boga pros!

- Da vsim ženinom in nevestam pravo
ljubezen izprosiš,
Da zakonskemu stanu primerjeno čistost
ohraniš,
Da jim njih križe nositi pomagaš,
Da vsim hišnim očetom modrost in moč
serca zadobiš,
Da vsim starišem otroke po keršansko
izrediti pomagaš,
Da vse predstojnike v vižanji njih pod-
ložnikov podpiraš,
Da vse, ki v Tvojo pomoč zaupajo,
braniš,
Da nam vsim s Jezusom in Marijo
o smertnej sili k pomoči pritečeš,
Sveti Jožef, Ti mož matere Božje,
Jagnje Božje i. t. d.
Oče naš . . . Češena . . .
V. Pravični bo ko lilja rasel,
O. In cvetel vekomaj pred Gospodom.

Molimo.

V tiste častitljive roke, o sveti Jožef!
s katerimi si Ti Božje Dete Jezusa nosil,
mi svoje duše priporočimo; Tebi oskerb-
niku svete hiše v Nazaretu izročimo vse

svoje skerbi in potrebe. Sprejmi nas pod svojo mogočno obrambo in pomagaj nam, da Bogu dopadljivo živimo, enkrat srečno umerjemo in se s Teboj in z Marijo vekomaj veselimo v Božjem kraljestvu. Amen.

Pesem.

Daj mi 'meti k Tvoji sveti

Hvali močne besedi,

Da nobeden dan nevreden

Hlapec Troj ne oslabi.

Priporoči ino zroči

Mojo dušo svoj'mu S'nu,

Da ne pade 'z Božje gnade,

Da jo svet zmotil ne bo.

Mati brez vsega madeža, sladko ime i. t. d.

Mati nedolžna, sladko ime i. t. d.

Mati nar svetejši, sladko ime i. t. d.

Mati ljubezniva, sladko ime i. t. d.

Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

20. dan maja.

Mati Jezusova na ženitnini v Kani.

„Rekla je njegova mati služabnikom:
Kar vam on poreče, storite.“ Jan. 2, 5.

Premišljevanje.

Do tridesetega leta zdaj sveta zgodovina molči od Jezusa in njegove Matere. Ali zdaj je nastopil čas, da Odrešenik po sklepu Božjem učiti začne. Pač je Mariji milo djalo, ko se preljubi Sin poslovi, in domačo hišo zapusti; zakaj v duhu je vse njegovo terplenje previdila, spoznala, da bo napuh vikših duhovnov in pismarjev Mu v hudej togoti nasproti stopil. Toliko bolj se Jej pa serce raduje, ko Jezus kmalo po svojem kerstu in štiridesetdanskem postu v pušavi zopet v Nazaret pride, ž Njo in svojimi prvimi učenci na ženitnini neke pobožne žlahte biti. Jezus povabilo sprejme, s svojo pričujočnostjo, kakor sv. Augustin piše, zakon poterjiti, posvetiti in mu blagoslov podeliti, poverh tega pa še očividno pokazati, da v družino med vesele ljudi iti smemo, če se v njej vse pošteno godi. Mestice Kana je bilo tedaj v to izvoljeno, prvega Gospodovih čudežev viditi.

K žalosti ženina in neveste je namreč pri tej ženitnini vina zmanjkalo. Marijna skerbno je to kmalo zagledala, in močno Jej je na dobrotljivem sercu ležalo, da se svatovsko veselje ne prikrati, in da se ženinu in nevesti boleča sramotnost odverne. Vse ljubezljivo se torej oberne kot priprošnica k svojemu Božjemu Sinu, polna žive vere v njegovo vsegamogočnost, ter Mu vse zaupljivo reče: „Moj Sin! vina nimajo več.“ Jezus jej je sicer odgovoril, da še njegova ura ni prišla; toda zaupanja Matere to kar nič ne pomanjša, dasi se ravno zdi, kakor bi bil jej dobroto odrekel. Terdno se zanese, za gotovo vè, da On pomagati hoče, in že naprej strežetom svetuje, vse storiti na tanko, kar jim bo vkažal.

Ne dolgo, in Izveličar jim vkaže, šest kamenitih verčev z vodo napolniti. In zdaj spreoberne Jezus to vodo v narboljši vino — prvi čudež, ki ga je storil, in vsi so prepričani od mogočnosti Sinove in moči materne priprošnje, in kako dobro da je, po Marijnem nasvetu ravnati se.

Tudi še pozneje je bila Marija živa priča velikih čudežev, ki jih je Jezus povsod bil delal, in pa nar skerbniši poslušavka in izpolnjevavka njegovih Božjih nauk. Enkrat je priložnost dala s svojo pričujočnostjo kaj lepej izreki Jezusovej. Ljudstva se je namreč navrelo, in Jezus v nékej sobi kruh nebeških nauk deli. Kar mu nekdo reče: „Tvoja mati in nekaj Tvoje žlahte jih je zunaj, in bi radi s Tebo govorili;“ ali nebeški Učenik reče: „Kdo je moja mati? Kdo so moja

žlahta“ in stegne roko proti svojim učencem, in pravi: „Glej, tukej je moja mati in moja žlahta; zakaj, kdor koli voljo mojega Očeta izpolnuje, je moj brat, moja sestra in mati.“ Ali bi ne bil tudi ti rad brat Jezusov ali sestra njegova?

Vadba.

Rés, da ti je pripušeno, moj kristjan! lepo kakor gré, to je brez greha in brez škode se veseliti, si poštenega kratkočasa privošili. Imej v vsakem svojem razveselenji dober namen, glej, da bo čas za to priložen, da ne terpi dalej kakor je prav, da ima pravo mero, pravi cil in konec, potem se boš veselil v Gospodu. Obnašaj se v veselji tako spodobno, kakor bi se obnašal, ko bi Jezusa in Marijo v družini vidil. — Ali k žalosti, da se dan današni pri ženitninah le prevelikokrat napuh na ogled nosi, in se vsakoverstno razrujzdanje godi. Toliko pohujšanja in pregreh, ki se skoz nezmernost, nečistost in tepeže dopernašajo, žalostno priča, da ti ljudje v sredi svojega veselja ne mislijo ne na Boga, ne na Mater Božjo, ne na svojega angela varha in na nobeno dobro opominovanje. Ogibaj se takih ljudi! Skleni tudi, Marijo v tem posnemati, da pomagaš ubogim in stiskanim, sosebno takim, ki se sramujejo, svojo silo očitno tožiti — zakaj taki revni so narbolj častitljivi, in sosebne ljubezni vredni. Ne moreš drugega, jim pomagaj z dobrim svetom, ali da dobro bešedo kje za nje rečeš, in glej, skažeš se s tim čednega sina, ali

pridno hčer Marije usmiljene! Saj te bo pa tudi Marija v svojo mogočno obrambo vzela, ko boš v lastnej sili in stiski k njej pribéžal, vsa usmiljena mati ti bo.

M o l i t e v.

O sladka, o sveta Devica, pomočnica kristjanov Ti! Stiskani in nadlegovani od mnogih sil in težav — glej, pod Tvojo obrambo pribežimo, v Tvojem maternem naročji išemo pomoči. O ne reci nam izpred Sebe, ne pahni nas izpred obličja Svojega, ko si ne vemo ne pomagati ne svetovati. O Ti visoko češena in gnadepolna Devica! skaži nam svojo dobroto in milost, in otmi nas vsake nevarnosti, ki nam žuga, vsake nadloge, ki nas skerbi. Glej, oklenemo se Te, in Te ne pustimo, poprej da nam pomagaš. Pomni nas vse gnadljivo, ker si tako mogočna! glej koliko potreb da imamo; reci dobro besedo za nas pri svojem Sinu, kakor si jo za svate v Kani izgovorila. O kaj radi bomo storili, kar nam poreče; le gnado nam še tudi pridobodi, da bomo vselej storili. Tvoj dober svet nam bodi čez vse, saj vemo, o predobrotljiva Mati, da si nam

vsa dobra in nas ljubiš, ko svoje otroke. Koliko krat si že jezo našega Sodnika potolažila, ko je že menil nas tepsti. Zakladi Božjega usmiljenja so položeni v Tvoje roke; ne henjaj torej, nam dobrot deliti, nas vižati in voditi s svojim svetom in svojo pomočjo, da se enkrat vsi snidemo pri nebeškej svatovšini in pijemo prečudnega vina večne sladkosti in radosti. Amen.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor 1. dan.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas i. t. d.

Sveta Marija,

Ti Mati dobrega sveta,

Ti svetovavka vsim dvomečim,

Ti svetovavka vsim stiskanim,

Ti svetovavka mladenčem in devicam,

Ti svetovavka zakonskim,

Ti svetovavka vdovskim,

Ti svetovavka ubogim,

Ti svetovavka zapušenim sirotam,

Ti svetovavka bolnim,

Ti svetovavka žalostnim,

za nas Boga prosil

Ti svetovavka vsim, ki si svetovati ne
vejo,

V vsih naših potrebah in silah

V vsih naših nevarnostih in nesrečah,

V vsih naših žalostih in zopernostih,

V vsih naših začetjih in opravih,

V vsih naših potrebah,

V vsih naših križih in terplenji,

V vsih dvomih ino zmotah,

V vsih naših skušnjavah in zalezovanji,

V opravi našega izveličanja,

Ob smertni uri,

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

V. Prosi za nas, Mati dobrega sveta!

O. V vsih težavah in dvomih tega življenja!

za nas
Boga
prosi!

Molimo.

Vsegamočni, večni Bog! ki si pri tronu
Svoje narvikši Svetlosti Svojo Mater za
besednico človeškega rodú nam vsim dal:
daj si našo molitev dopasti, ki Ti jo po
rokah Tvoje deviške Matere poklonimo;
reši po zasluženji njenega Božjega mater-
stva vsih nevarnost, in osvobodi nas vsih
nadlog na duši in telesu zdaj in našo
smertno uro. Amen.

Pesem.

Bodi tavžentkrat češena
Mati Božje milosti,
Ni tak vsmiljena nobena,
Kakor si, Marija ti.
(Tvoje serce mi častimo,
O Maria gnadjiva,
K Tvojmu sercu perbežimo,
Božja Mati usmiljena!)
Ti si čisto serce dala
Bogu večnemu za dar,
No Devica si ostala
S čistim sercom Ti vsikdar.
(Tvoje serce i. t. d.

Mati prečudna, sladko ime i. t. d.
Mati našega Stvarnika, sladko i. t. d.
Mati našega Odrešenika, sladko i. t. d.
Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

21. dan maja.

Jezus vzame slovo od Marije.

»Glej, prišla je ura, da bo Sin človekov v roke grešnikov izdan. Mat. 26, 45.

Premišljevanje.

Po ženitnini v Kani na Galilejskem je hodil Jezus kot učenik po svojej domačej deželi od enega kraja do drugega, vsim pot k zveličanji pokazat. »Ko bi se hotlo vse posebno popisati, kar je Jezus k zveličanji človeka storil in doprinesel — pravi sv. apostel in evangelist Janez, — mislim, bi svet bukev ne obsegel, katere bi se popisati dale.« Kakor je Jezus, Božji in Mariin Sin — tako je tudi njegova sveta Mati nevtrudno delala za osrečenje in izveličanje človeškega rodú; ker po smerti svetega Jožefa se je večidel le v družbi Jezusovej zadrževala; spremljati ga, paslušati nebeškega učenika je bilo njeno edino tolažilo, njeno edino veselje. Ali vedla je sveta Mati, da ne bo moglo takó ostati. Globoko v svojem sercu je čutila grenko sovražstvo, obrekovanje in preklinjanje, ki ga je njen Sin skoz tri leta svojega očitnega učenitva od Judov, pismarjev in farizejev pri svojih nar boljših na-

menih prestati imel; ali s koliko veči bolečino je ta razsvitljena mati tiste strašne ure dočakovala, o ktorej bi Jezus imel nevernikom izdan, od njih zasramovan, zapljuvan, bičan in križan biti. Že je bil Jezus težavni pot svojega terplenja dvanajsterim ž njim v Jezuzalem gredočim napovedal, pa apostelni ga prav zastopili niso, kar jim je bil pravil. Kdo bi pa potem mislil ali še dvomil, da bi Sin svojej materi ne bil razodel tega, kar učenik svojim učencem zamolčal ni? Ali ni bil Jezus njeni Sin, ki je svojo mater bolj ljubil, ko vsi drugi sinovi svoje matere ljubiti zamorejo? Ko se jej je bil še enkrat z otroško ljubečim sercom za vso ljubezen in skerb zahvalil, s katero ga je rodila in izredila, s katero mu je stregla in ga spremljala noter do tih velikih dni, o katerih se bo nad njim vse dopolnilo, kar je po prerokih od Sina človekovega pisano bilo: jej priserčno še enkrat v roko seže ter jej pravi: „Glej, — ljuba mati! — prišla je ura, da bo Sin človekov grešnikom v roke izdan.“ —

O žalostno oznanenje, o boleče ločenje! —

Ko sta David in Jonatan eden od drugega slovo jemala, sta se objemala in eden drugega jokaje kuševala. Kako žalosten pogled je mógel še le tačas biti, ko je Jezus od svoje svete matere slovo jemal, — viditi dvoje sveto — in sladko ljubečih serc se razločiti! Jokal se je Gospod nad Jeruzalemom, ko se je zadne dni še na to terdovratno mesto ogledal; bile so solze zaverženega vsmiljenega Boga. Jokal se je Gospod na Lacarjevem grobu, ko je Marijo Magdaleno jo-

kati vidil: bile so solze globoko ginjenega prijatla. In zdaj ko je vidil Gospod svojo lastno mater jokati, zdaj bi On, takšen Sin za takšino mater nobene solze ne bil imel? O gotovo, jokala sta oba, mati in Sin — solze ljubezni! „Moj Sin,“ je Marija klicala za njim, „moj Sin! kdo mi bo dal, da jaz namesto Tebe umerjem! O zakaj boš mógel Ti, ki nisi nič pregrešil, toliko terpeti? Kako ali se ne boš nobeden večer več k svojej materi nazaj povernil, — ne bom več tako srečna viditi, da bi Ti iz svojih trudapolnih potov k meni nazaj prišel, da bi Ti vroči pot iz Tvojega čela obrisala? — Ali ne bom iz Tvojih ust več tistih nebeških besed zaslišala, ki so mojo dušo toliko razveselovale? — O moj Jezus, moj Bog in moje vse! kaj bo z menoj, če Tebe zgubim!“ Ali Marija se tudi v tolikej žalosti hitro spet oserči, v voljo Gospodovo izroči, sklepe Božje moli, se od svojega Sina loči, molči in terpi.

Vadba.

Spremenljivo je celo naše življenje tukaj na zemlji: veselje in terplenje, zaveza in razveza, snidenje in zopet ločenje, to se med nami vedno eno z drugim spreminja. O kaj žalostnega je vendar dostikrat od svojih ljubih slovo jemati! Vendar, keršanska duša! ne daj si prevelike žalosti nikoli serca pobiti; saj se zopet snidemo in vidimo tukej in tamkej. Skerbi le, živeti tako, da to snidenje za te veselo bo. Vzemi že zdaj od vsega tega slovo, kar te v pregrešnej ljubezni na to zemljo navezuje; zakaj težko in grenko je, od

vsega tega še le na smertnej postelji slovo jemati. Skerbi si za takšne prijatle, ki te tudi o smerti ne zapustijo, — za prijatle, ki te v večnost pred sodbo Božjo spremljajo. Ktere prijatle jaz mislim, lahko uganeš: čednosti namreč in dobre dela.

Molitev.

Vsemogočni, večni Bog! usliši našo molitev, in daj nam tukaj v miru in pokoj živeti, daj nam resnično ljubezen posebno do tistih, ktere si nam skoz vezi prijateljstva ali kervi bližej pripeljal. Kedar pa ura pride, da se ločiti moramo od tih, ki so našemu sercu toliko ljubi, da nas popustiti morajo tisti, ktere tako radi veselje svojega življenja, tolažbo svojih oči, podporo svoje starosti imenujemo; pride ura, da meč ločitve našo dušo prebôde, in nas tega loči, kar tukaj uživamo — nam odvzame blago, premoženje, zdravje in življenje, veselje in obilnost: — potem, o Gospod! daj nam močnodušno prenesti sve to, kar nad nami skleneš, da se v miru ločimo od tega sveta.

Ti pa, blažena mati Božja! prosi za nas, da, kedar koli nas bode kaka člo-

veška žalost pobiti hotla, kakor se je Tebi pri slovojemanju od Tvojega preljubega Sina godilo, se potolaženi in oserčeni v sveto voljo Božjo izročimo, kakor si Ti storila. Prosi za nas, da se ločimo grešnega veselja in nagnenja, slabih tovaršij in zavez in vsega tega, kar bi nas nanovo pregrehi v roke spraviti zamoglo, zato prosi svojega ljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Amem.

*(Verujem v Boga Očeta . . . Čast bodi . . .
5 Očenašev in Češenih Marij z uverstenjem 5 žalostnih skrivnost svetega Roženkranca.)*

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešni Bog!

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, za nas Boga prosi!

Ti solz polna mati, za nas Boga prosi!

Ti žalostna mati, za nas Boga prosi!

Ti zapušena mati brez tolažbe, za nas

Boga prosi!

Ti veselje Svetnikov, za nas Boga prosi!

} usmili
se
nas!

- Ti svojega Sina oropana mati,
 Ti z mečem bolečin prebodena mati,
 Ti z britkostmi napolnjena mati,
 Ti od svojega Jezusa ločena mati,
 Ti skala stanovitosti,
 Ti učenica vsih, ki terpijo,
 Ti izgled poterpežljivosti,
 Ti steber zaupanja,
 Ti roža med ternjem,
 Ti morje polno britkosti,
 Ti pribežališe zapušenih,
 Ti bramba in škit stiskanih,
 Ti premagovavka nevernih,
 Ti tolažnica jokajočih,
 Ti zdravilo bolnikov,
 Ti moč slabih,
 Ti, ki nas varješ, da se v grešnem živ-
 lenju ne potopimo,
 Ti, ki viharje našega življenja pomiriš
 in vpokojiš,
 Ti strah naših zalezovavcov,
 Ti zaloga vernikov,
 Ti oko prerokov,
 Ti palica apostolov,
 Ti krona marternikov,
 Ti luč spovednikov,
 Ti biser devic,

Jagnje Božje i. t. d., zanesi nam, o Jezus!
Oče naš . . Češena Marija . .

V. O vsakej žalosti, britkosti in sili:

O. Nam pridi k pomoči, preblažena Devica Marija!

Molimo.

Skoz tisto britkost Tvojega serca, Marija, ko Ti je Sin svoje terplenje razodel, in skoz tisto žalost, ko je od Tebe slovo jemal, Te prosimo, da se nam vse-ljubezniva mati skažeš, da skoz celo življenje pri nas ostaneš, dokler Te bomo ločeni od sveta in vsega pozemeljskega v nebesih gledalipo Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pesem.

'Z Tvojga serca, blaga mati!

Je človeštvo na se vzelo,

V Tvojem sercu stanovati

Vsmiljen Jezus je začel.

Tvoje serce i. t. d.

Tvoje serce ga je grelo,

In redilo milostno,

Iz ljubezni je gorelo

Njemu serce materno.

Tvoje serce i. t. d.

*Kak je serce Te bolelo,
 Ko je Sin v terplenje šel;
 Koljko žalost je terpelo,
 Ko za nas je smert prestal!
 Tvoje serce i. t. d.*

Devica nar modrejši, sladko ime i. t. d.

Devica častitljiva, sladko ime i. t. d.

Devica pohvaljena, sladko ime i. t. d.

Oče naš.. Češena Marija.. Čast bodi Bogu..

VI Sobota

22. dan maja.

Jezus sreča svojo Mater.

»Glej, ta je postavljen za padec in za vstajenje njih veliko v Izraelu, in znamenje, kteremu se bo zopergovorilo: in tvojo lastno dušo bo meč presunil.« Luk. 2, 34. 35.

Premišljevanje.

Od te dobe, ko je Marija tamkej v tempelnu Jeruzalemskem stala, svoje Božje Dete Bogu v dar poklonit, je bila mati žalosti polna. Zagrinjalo, ki je skrivnost darovavne smerti Jezusove do tistihdob zakrivalo, se je v prvič odgernilo, in žalostno oko zagleda grozovitno prihodnost. Simeon, pravičen in svet prerok, kteremu je Marija Deteta v naročje podala, ga pogleda z veseljem, pa spet se mu toliko milo stori, in ko se oberne k Materi, izreče te besede: Glej, ta je postavljen za padec in za vstajenje njih veliko v Izraelu, in za znamenje, kteremu se bo zopergovorilo: in tvojo lastno dušo bo meč presunil.

Marija bi ne bila mati tega Deteta, ko bi ne bila že tačas huji bolečine občutila, kakor jih vsaka druga mati občutiti zamore.

Čas je nastopil, da se ima prerokovanje svetega starčeka do čistega dopolniti, in meč bridkosti ljubezni polno serce presvete Device v resnici presuniti. — Vidi, da gre zdaj narogovitniši terplenje nad njega. Dolžnost matere pa ljubezen do tolikega Sina jo zdaj sili, pozvediti, kako da je z njim. Po noči je bilo od četertka na petek, ko je zvedila izdajavstvo Judeževo, kervavi pot in vjetev Jezusovo, in da so ga že ko hudodelnika zvezali, k vikšemu duhovnu Anazu, na to h Kajfežu peljali, mu med tem v obraz pljuvali, ga z pestmi bili in ga v lica vdarjali. Lahko si je misliti, koliko da je Marija to noč terpela. In kako jo je móglo v serce vbosti, ko je drugi dan zvedila, da je bil gajžlan in s ternjem kronan! Dasi ravno čisto in popolnoma v voljo Božjo vdana, vendar ni nehala biti mati, in ktorej materi bi ne počilo serce slišati, da jej sina k smerti vlečejo?

Že se je slišal krik in hruš druhali, ki se je proti morišu rila za njim, slišal žalostni trombe glas, klicanje po koncih úlic, da se trije hudodelniki zdaj peljejo na Golgato, križanim biti, kakor so si po vsej pravici zaslužili.

O, kako globoko v serce rezalo je ljubečej materi to vpitje, to izklicovanje, ta glas trombe, ko se mu naprot gré, in se od velike bridkosti omahuje! — Ko v tem morji britkosti Sin in Mati eden drugzega zagledata, hoče Mati, roke po koncu, kar do njega, in se zdruzi omamljena na kolena. — Ne z besedami, pa s pogledom, bridkosti presunjenim, se pozdravita oba v morji žalosti, ko se

srečata na poti v smert. Bil je mutast, pa za serce ves razumljiv pozdrav; usta molčijo, le prebodene serci govorite! Ne bilo bi se ču diti, ko bi bila Marija, Sina zagledavši, prestrašena zakriknila in po tleh se bila zvernila. Ali ona se oserči kmalo spet iz svoje bridkosti, prenese vse mirno, Bogu vdana; vera jej moč podeli, da vsako, še toliko težko obiskanje iz neskončne modrosti Božje izhaja!

Vadba.

Le serce v veri vterjeno je zadosti močno, narhujši nesrečo prenesti; le vera še človeka po koncu derži, ako se vidi, kakor bi se bile vse zopernosti med sebo zastopile, podreti ga. Imej usmiljenje z Marijo, materjo polno žalost, ktera bi se bila tudi kamnju mogla usmiliti; naj ti grejo sosebnost tisti grehi k sercu, s kterimi se še dan današni Bog in njegova mati toliko preklinja, žali in zaničuje. Pred vsem greh brezvernosti, ki sveto vero Jezusovo sem in tje vlačí, terga in suje, jo na tla podreti. Greh nezvestobe, ki sveto vero zasramuje, sveto cerkev obrekuje. Greh oslepljenja, da se sreča povsod íše, le pri Jezusu ne. Nad tem jokaj. Glej da ti bo križev pot Gospoda v vstajenje, in ne bodi več tako grozoviten, meč terpljenja v serce svoje vse ljubeče matere zaganjati.

Molitev.

Soterpeča Mati mojega Odrešenika, ki si svojega priserčno ljubečega Sina na

potu terpenja srečati hotla, ko je težki križ na svojih že vse razranjenih ramah na goro Kalvarijo nesel in po toliko prejetih bolečinah in mukah že skorej več človeku podoben ni bil! oh, prosi mi od Njega to gnado, da bom vse terpenja in britkosti, ki me tukaj zadeti znajo, po Tvojem izgledu s keršansko vdanostjo prenašal, ter jih Njemu v dar sprave za svoje tolike pregrehe daroval. Iz ljubezni do Jezusa in Tebe nočem nikoli godernjati, kedar mi kaj ne dopade; tega in unega, kar mojim počutkom in mojej ničemurnosti dopade, se hočem vtvegati; kedar drugi dobrega nadmenoj ne spoznajo, ali kedar od svojih sovražnikov kaj terpeti moram, se nočem jeziti, jim nočem prevzetno in nepoterpeljivo nasproti stopiti. In ko bi Bogu dopadlo, me v svojih neizvednih, pa vedno ljubopolnih namenih še z hujšimi poskusnjami obiskati, tačas, o Marija! mi izprosi serčnost in stanovitost, da nikdar ne obnemagam; izprosi mi gnado solz, da svoje pregrehe objokujem, ki so Tebi in Tvojemu Sinu toliko neizrečeno terpenje napravile. O, daj mi, čez vse žalotna Mati! daj mi okusiti Tvoje bolečine, daj mi obču-

titi Tvojo serčno žalost, da s Teboj žalujem,
in da mi k pomoči prideš v vsakej, po-
sebnost pa v smertnej sili. Amen.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor včeraj.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešni Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

O Marija, Ti bolečin polna mati našega

Izveličarja,

Skoz meč Simeona, kterege si globoko
v svojem sercu občutila,

Skoz svojo žalost, ktero si zavolj so-
vražtva Judov občutila,

Skoz ljubezen, s ktero si svojega Sina
za naše izveličanje darovala,

Skoz svojo serčno žalost, ko si od Nje-
ga slovo jemala,

Skoz kervavo smertno britkost, ki si
jo v svojem sercu nosila,

Skoz oznanilo Jezusovega vjetja,

} usmili
se
nas!

za nas
Boga prositi

Skoz oznanilo Njegovega zasramo-
 vanja in zapljuvanja,
 Skoz bolečine, ktere si z Jezusom pri
 Nja gajžlanji občutila,
 Skoz bolečino, ktero si ž Njim pri
 ternjevem kronanji občutila,
 Skoz strah, ki si ga takrat imela, ko
 so ga slačili,
 Skoz svoj strah pri Njegovej obsodbi,
 Skoz svojo žalost, ko si Ga na kri-
 ževem potu srečala,
 Skoz svojo materno bolečino, ki si jo
 zraven občutila,
 Skoz svoje materne solze, ki si jih
 zraven prelila,
 Skoz močnodušno prenašenje takšnega
 pogleda,
 Skoz svojo čudno vdanost v previd-
 nost Božjo,
 Skoz svojo stanovitost, s ktero si za
 svojim terpečim Sinom hodila,
 Skoz pobožno ljubezen, s ktero so Ti
 Jeruzalemske žene na strani stale,
 O Marija, polna žalosti in bolečin,
 O Marija, polna poterpežljivosti in lju-
 bezni,
 O Marija, polna tolažbe in vdanosti,

za nas Boga prosil

O Marija, kraljica mučenikov, za nas Boga
prosi!

O Marija, tovaršica našega terpečega Iz-
veličarja, za nas Boga prosi!

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

V. Poživite me z cveticami;

O Ker bolna sim ljubezni.

Molimo.

O Božja mati Marija! ki si s svojim
Sinom toliko terpenja iz grenkega kelha
popila, oglej se milostljivo na nas uboge
grešnike, in izprosi nam to gnado, da po
Tvojem prelepem izgledu tukaj radi ter-
pimo, da se enkrat s Teboj in Tvojim lju-
bim Sinom v nebesih vekomaj veseliti za-
moremo. Podaj nam svojo materno roko,
da Jezusu nikdar več nasproti ne ravnamo.
Otiraj nam solze v terpenji tega življenja,
in daj nam vselej na Tvojem maternem
sercu tolažbo in pokoj najti. Amen.

Pesem.

Serce Tvoje v solzah plava,

V žalosti se raztopi:

Kadar Jezusova glava

'Z križa nagnjena visi.

Tvoje serce i. t. d.

Ti si Jezusovo telo
Mertvo hotla v krilo vzet,
Tvoje serce je želelo
Zadnič ga pri sebi 'met.
Tvoje serce i. t. d.
Oh! serce pač kamenito,
Ki Marijo gledat zna
Tak terpeti grozovitno
In ji vsmiljenja ne da.
Tvoje serce i. t. d.

Devica mogočna, sladko ime i. t. d.
Devica usmiljena, sladko ime i. t. d.
Devica verna, sladko ime i. t. d.
Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

23. dan maja.

Marija pod križem.

»Stale so pa zraven križa Jezusovega njegova mati, in sestra njegove matere Marija Kleofova in Marija Magdalena.« Joan. 19, 25.

Premišljevanje.

Bogu ni bilo zadosti, da je Marija celih trideset let v svojem duhu živo podobo muk nosila, ki jih je imel njen Božji Sin preterpeti; ni mu bilo zadosti, da je sveta mati z lastnimi ušesi slišati mogla, kako nehvaležno ljudstvo, ktero je njen Sin oblažiti in odrešiti hotel, Njega kot razbojnika in ubijavca zalezuje, in v neobčutnej merzloti strašno nevsmiljene besede, ki vse možgane in kosti preletijo, na glas zažene: Križaj ga, križaj ga! Ni bilo Vsevednemu zadosti, da je Marija nar nedolžnišega s križem — orodjem njegovih muk-obloženega in s tim bremenom na tla potlačenega srečati mogla: Marija, kraljica mučenikov, je mogla še globočeje ko vsi Svetniki v tisto deležnost terplenja stopiti, katero je Bog med Jezusom in izvoljenim postavil — mogla je — peljana in podpirana od usmiljenih žen —

priča biti, ko so njenega Sina oblačil oropali, na križ vergli, mu roke in noge razpeli, Ga v zasmehu in zasramovanju pribili in kviško povzdignili; mogla je priča biti nar strašnejši smerti našega Srednika. „Stale so pa zraven križa Jezusovega njegova mati in sestra njegove matere, Marija Kleofova in Marija Magdalena.“

Kdo bi se podstopil, kdo bi zamogel popisati ali dopovedati, kaj je Marijno serce takrat občutilo, ko je pod križem stala, na katerem je Jezus visijoč umiral, in kervavi dar ljubezni v spravo za naše grehe nebeškemu Očetu opravljal!

Odrešenja strašno znamenje tam na Golgati — mestu mertvavških glav po koncu stoji in na njem njen Božji in nar ljubši Sin visi. Prebodene so nja svete roke, ki so toliko dobrega storile in blagrovaje na glavah otročičev počivale; prebodene so nja svete noge, ki so se tolikokrat o iskanji zgubljenih ovc vtrudile; njegovo ljubeznivo oko, ki je s svojo lučjo mnogo temno žalost pregnalo, mnogo obupajoče serce k zaupanju povzdignilo, vgasnuje in se za odpušanje grehov celega sveta proti nebesom ozira; njegove usta, iz katerih so nam sladke besede večnega življenja tekle, so v svojej žeji z žolčem in jesionom napojene; zapušen od nebes in zemlje nagne Božji Sin svojo sveto glavo, se s pogledom ljubezni še enkrat na svojo pod križem stoječo mater ozre, in dokončaje veliko delo naše odrešitve in sprave izroči dušo svojemu nebeškemu Očetu.

Marija pod križem, s kervjo svojega Sina obrosena — kolika globočina bolečin za ljubečo mater! — Veliko je terpela, pa narveči bolečina ni bila v stanu njenega serca čisto pobiti. Vsa natora se je strašnega morstva včlovečenega Boga zgrozila, sonce je otemnelo, zemlja se je odpirala, mertvi so vstajali, Marija pa je poleg križa po koncu stala, kazaje stanovitost, ki je le v Jezusu podobo imela. Večni Oče je hotel, da bi Marija s svojim Sinom združena veliki dar v izbrisanje človeškega dolga opravila. In tako je Marija, kakor nekdej Abraham to, kar je njenemu sercu nar ljubšega bilo, Bogu v klavni dar prinesla — Jezusa Kristusa svojega Božjega Sina. Pa Gospod deviškej materi ni kakor Abrahamu prizanesel; od nje ni samo volje kakor od Abrahama tirjal, temuč tudi djanje — izpolnenje tega darú. In ona, ki se je močnodušno s pravičnostjo nebeškega Očeta sklenila, je tega boljšega Izaka Njemu darovala, s tim darom je pa tudi svojo lastno čez vse veliko bolečino združila. Tako je Marija v djanji za naše izveličanje delala, zato se tudi v visokej časti in hvaležnosti od nas kristjanov začetek našega veselja, sodeležnica in izvir našega izveličanja imenuje.

Vadba.

Marija je pri vsem tem bolečem terplenji močnodušno poterpežljivost ohranila. Nar manjši pritožbe ni bilo iz njenih ust slišati. — O žalostna duša, glej, tukaj je tvoja podoba! Kateri

se pod roko Božjo ponižajo, v šibah, s katerimi jih Bog tepe in obiskuje, Njegovo pravičnost ali vsmilenje spoznajo in molijo, kateri poterpežljivost Jezusovo svoje v izgled vzamejo: vsi ti terpijo ko pravi kristjani, in tako moraš tudi ti terpeti. Velika sreča in milost je, če je duša vredna spoznana, na Jezusovem terplenju poseben delež imeti. Kaj ni pot križa pot v nebesa? Vsi Svetniki so po njem hodili; vsi pravični hodijo po njem in veliko britkosti imajo; ali Bog bo njih poterpežljivosti lepo in bogato krono pripravil.

M o l i t e v.

O moja ljuba mati Marija, kraljica mučenikov! s priserčnim usmiljenjem čutim vse bolečine, britkosti in žalosti, ki so o terplenju Tvojega Sina od začetka do konca Tvoje materno serce zadele. O žalostna mati! zavolj zasluženja svojega terpenja mi izprosi resnično žalost nad mojimi grehi, pravo poboljšanje življenja in pobožno in vedno usmilenje z Jezusovim in Tvojim terplenjem. Če si Ti, o Marija in Tvoj nedolžni Sin, če sta oba toliko za me terpela, o tako storita, da tudi jaz grešen človek iz ljubezni do Vaji kaj terpeti želim. Pa izprosi mi tačas tudi tisto poterpežljivost in bogudanost, ki je Tvo-

jemu Sinu toliko dopadljiva. Ne zapusti me, o Marija! če me tudi vsi ljudje zaveržejo, si vendar Ti moje tolažljivo zaupanje. Vari me pred hudim sovražnikom, brani me pred hudobnimi ljudmi, razveseli me s svojo tolažbo, in ohrani me vedno v gnadi Božjej. Zadnič Te prosim, o moja terpeča mati! zavolj strašne bolečine, ki si jo tačas občutila, ko si svojega ljubljene-
nega Sina na gori Kalvarii glavo nagniti in umreti vidila, izprosi mi srečno posledno uro in milostljivo sodbo pri Jezusu Kristusu, svojem Sinu, našem Gospodu. Amen.

(Verujem i. t. d. k. kakor 21. dan.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešni Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, za nas Boga prosi!

Ti žalostna mati, za nas Boga prosi!

Ti kraljica mučenikov, za nas Boga prosi!

Ti predpoda tih, ki so v britkosti, za nas

Boga prosi!

} usmili
se
nas!

- Ti tolažnica bolnikov,
 Ti pomočnica maloserčnih,
 Ti, ki nisi prostora pod streho najdla,
 Ti, ki si v hlevu prenočiti morala,
 Ti, ki si svoje Božje Dete v jaslice
 položila,
 Ti, ki si pri Njegovem obrezovanju
 polna usmiljenja pričujoča bila,
 Ti, ki si slišala, da je Tvoj Sin v
 znamenju, kteremu se bo zoper
 govorilo, postavljen,
 Ti, ki si slišala, da bo meč Tvojo dušo
 presunil,
 Ti, ki si s svojim Detetom v Egipt be-
 žati morala,
 Ti, ki si nad pomorjenjem nedolžnih
 otrok toliko žalost občutila,
 Ti, ki si svojega 12letnega Jezusa tri
 dni z velikimi bolečinami iskala,
 Ti, ki si sovražstvo Judov zoper svo-
 jega Sina globoko občutila,
 Ti, ki si se v vsem svojem terplenju
 poterpežljivo v voljo Božjo po-
 dala,
- za nas Boga prosil!
- Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Od nezmerne žalosti,
 Od maloserčnosti in nezaupanja v
 Boga,
 Od nezadovoljnosti s sveto voljo Božjo,
 Od vsega godernjanja zoper Tvoje na-
 redbe,
 Od obupanja in nespokornosti,
 Od terdoserčnosti do teh, ki terpijo,
 Od nesrečne smerti,
 Od večnega pogubljenja,
 Skoz svojo britko terplenje in smert,
 Skoz bolečine, ki jih je Tvoja sveta
 mati zraven občutila,
 Skoz njeno bolečino nad Judeževim iz-
 davstvom,
 Skoz njeno bolečino nad Tvojim vjet-
 jem,
 Skoz bolečino nad lažnivimi tožbami
 zoper Tebe,
 Skoz bolečino, ki jo je občutila, ko so
 Te v lica bili,
 Skoz njeno bolečino nad Tvojim ker-
 vavim bičanjem,
 Skoz njeno bolečino nad Tvojim ter-
 njevim kronanjem,
 Skoz njeno bolečino nad Tvojo krivi-
 čno obsodbo,

Odreši nas o Gospodi!

Odreši nas o Gospodi!

Te prosimo, usliši nas!

Skoz njeno bolečino, ko si jo s križem
 obložen srečal,
 Skoz njeno bolečino, ko je Tvoje zad-
 nje besede zaslišala,
 Skoz njeno bolečino, ko si svojo dušo
 nebeškemu Očetu izročil,
 Skoz vse njeno materno usmiljenje,
 Skoz njeno popolnoma vdanost v voljo
 večnega Očeta,

Mi ubogi grešniki,
 Da v nas vero na svojo previdnost
 obudiš,
 Da nam vsim zaupanje na Tvoje usmi-
 ljenje vliješ,
 Da v naših sercih Božjo ljubezen vna-
 meš,
 Da nas o žalostnih urah tolažiš,
 Da nam v terpenji poterpežljivost po-
 deliš,
 Da v nas popolnoma žalost nad našimi
 grehi obudiš,
 Da vsim, ki Te v svojih silah na po-
 moč kličejo, tolažbo in pomoč po-
 deliš,
 Da nas prevelikega smertnega straha
 ovarješ,

Da nas v terpenji in smerti sebi podobne storiš, te prosimo, usliši nas!

Da nas o smertnej uri ne zapustiš, te prosimo, usliši nas!

Da nas na priprošnjo svoje žalostne matere po poterpežljivem terpenji v nebesa sprejmeš, te prosimo! usliši nas!

Jezus, Sin terpeče matere Marije, te prosimo, usliši nas!

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

V. Prosi za nas, o žalostna Devica!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih!

Molimo.

O Bog, ker je v Tvojem terpenji po prerokovanji Simeona presladko serce prečastite Device in matere Marije meč britkosti presunil; dodeli milostljivo, da, kateri njeno britkost in terpenje s častjo obhajamo, skoz častitljivo zasluženje in prošnje vsih poleg križa verno stoječih Svetnikov zveličavni sad Tvojega terpenja dosežemo. Ki živiš in kraljuješ pravi Bog vekomaj. Amen.

Pesem.

„Veš, o grešnik, grehi tvoji,“

Pravi Mati žalostna, —

„So kot meči v duši moji.

„Ojstri do kervavega.“

Tvoje serce i. t. d.

„Vsaka kletev, vsaka jeza,

„S katero žališ Jezusa,

„Mene kot za lase teza,

„Mojmu sercu žalost da.“

Tvoje serce i. t. d.

„Grešnik! al te to ne gene?

„Da brez vsega vsmilenja

„Ti tak grozno martraš mene,

„Kaj sim tebi storila?“

Tvoje serce i. t. d.

Podoba pravice, sladko ime i. t. d. Tvoje
serce i. t. d.

Sedež modrosti Božje, sladko ime i. t. d.

Začetek našega veselja, sladko ime i. t. d.

Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

24. dan maja.

Telo Kristusovo Materi v naročji.

»O vi vsi, ki greste mémo po poti, glejte in pogledjte, ali je britkost enaka mojej britkosti.« Žalost. pesem Jeremij. 1, 12.

Premišljevanje.

Judje so želéli, naj se telo Jezusovo s križa snáme, da se veselje prihodnega velikonočnega dne ne bo kazilo; ker se pa križani niso smeli prej ko da so mertvi, iz križa sneti, so prišli rabeljni z železnimi drógi, da bi mu kosti poterli, kakor so jih že razbojnikoma, ki sta bila z njim križana, polomili. En vojak z močjo sulico vzdigne, in z njo stran Jezusovo odpre, in kar teče kri in voda iz nje. Le te male kapljice kervi so še bile v telesu Jezusovem, pa tudi te je Izveličar preliti hotel, naj da spoznamo, da je do zadne kaplje za nas svojo kri prelił.

Da bi se s telesom preljubega Sina nespodobno ne ravnalo, gre Jožef Arimatejski k Pilatu, in ga prosi za mertvo telo preljubega Jezusa, kar tudi deželni oblastnik dovoli.

Premislimo zdaj, kako se telo Jezusovo

iz križa sname in Mariji v naročje položi. O Marija! s koliko ljubeznijo si Ti svojega Sina na svet prinesla, in oh, v kakej podobi Ti ga zdaj nazaj da! V tihej bridkosti pripógne svojo glavo na merzlo lice Odrešenikovo, preiše njegove prebodene roke in noge in rano njegove strani vidi, vidi kako grozno je posebno ternjeva krona njegovo narsvetejši glavo ranila, in groze premagana kliče: O moj Sin, kaj je ljubezen do človeka iz Tebe naredila! Kaj si jim storil, da so Te tako oskrunili! O ti neusmiljeno ternje, vi žebli in ti grozovitna sulica, kako ste vi zamogli Narlepšega, Narboljšega in Narljubeznivišega v to pripraviti! „O vi vsi, ki greste memo po poti, glejte in pogledjte, ali je bridkost enaka mojej bridkosti!“

Dolgo je tako imela Marija mertvo telo v svojem naročji; ko so se pa učenci in žene za njeno lastno življenje bali, so se jeli napravljati, pokopati ga. Vzeli so torej narsvetejše telo s narvečim spoštovanjem iz Marijnega naročja, so ga pomazili, povi li v pripravljeno pertenino, in so ga nesli k pogrebu. Kako rada bi se bila ondi Marija živa pokopati dala s svojim Sinom, ko bi bila tako volja Božja. — Ko je pa Mati ljubezen in spoštovanje kazala, in tako rekoč svoje serce v skalnatem grobu pustila, je bila v svoje prebivališče odpeljana. Ko je nazaj gredé do križa prišla, je bila ona prva, ki je pred njim na kolena padla in zaklicala: O sveti križ! kušnem te in častim, zakaj ti nisi več lés sramotnosti! ne! znamenje si blagoslova, tron ljubezni, altar

usmiljenja, ki je posvečen s kervjo Jagneta Božjega, ki je na tebi bilo darovano za izveličanje sveta.

Pobita sicer, vendar spet oserčena in potolažena v Bogu pride v svojo majhino izbo nazaj; pa kaj, nikjer ne zagleda več svojega Jezusa! Narprijetniši prigodbe iz njegovega svetega destinstva in mladosti jej stopijo v spomin, pa hitro jej stopi spet grozovitna prigodba današnjega dne pred oči; vidi spet žeble, ternje, vse razranjeno telo svojega Sina, njegove odperte usta, njegove raztegnjene roke. — O kako bridka noč je bila tista za Marijo! Zapušena Mati se oberne proti svetemu Janezu, in ga upraša vsa žalostna: Janez, kje je tvoj Božji mojster? potem proti Magdalenii, in reče: Povej mi hči, kje je tvoj ljubej? — O moj Bog! kdo nam ga je vzel? — Zdaj Marija moli in joče, in vsi molijo in jočejo z njo.

Vadba.

Za Jezusom na križu je Marija pod križem narboljši bukve za duše v terplenji. Ko bi le prav rade v te bukve pogledale, in se iz njih učile, tudi narhujši bridkost in terplenje, ki narbolj globoko seže, z nepoterto serčnostjo in v ljubezni do Boga prenašati. O duša, ki te Bog lahko da močno skuša; bodi si tvoje terplenje še toliko, ali se pa zamore terpljenju Marijnemu primerjati? Je Bog od tebe težji dar tirjal, ko od Marije? Gotovo da ne. Torej,

nikdar ne tožuj, in poklekni z žalostno Materjo tje pred križ Kristusov, sosebno stori to pri nekervavej daritvi svete maše, in moli s pobožnostjo in svetim ginjenjem. In si tako srečna, ne le duhovno, temuč tudi telesno pri svetem obhajilu biti, pa prevdari, kako čisto mora biti tisto serce, ki presveto rešnje Telo Jezusa Kristusa v narsvetjšem Zakramentu prejme.

M o l i t e v.

Mati bolečin! sveta Marija, ki si ravno toliko ran na svojem sercu prejela kakor Tvoj za nas umorjeni Sin na svojem telesu! zares, Tvoje terplenje se ne da z nobenim drugim primerjati. Ali Ti si vse to kakor Jezus iz ljubezni do nas terpela, da bi mi bili odrešeni večnega terpljenja. Zavolj vseh teh bolečin, ki jih je tvoja duša prestala, ko si svojega Sina mertvega v svojem naročji imela in potem k grobu spremljala, mi pridobodi odpušanje vsega razžaljenja, ki sim ga svojemu, iz ljubezni do mene v presvetem Zakramentu pričujočemu Bogu napravil, in ki ga zdaj iz celega serca obžalujem. Pridobodi mi tudi to gnado, da posihmal visoko hvaljeno Telo in počešeno kri Tvojega Sina vselej vredno prejmem, enkrat za popotnico uživam,

da potolažen po dokončanem popotovanji svoje trudno telo zemlji, svojo neumerjočo dušo pa v naročje tvojega Sina Jezusa Kristusa, mojega Gospoda in Odrešenika izročim.

(Verujem i. t. d. kakor 21. dan.)

Litanije.

Gospod, usmili se! i. t. d.

Jezus, ki Te je Devica od svetega
Duha spočela,

Jezus, ki Te je Devica v obiskanji
Elizabete nosila,

Jezus, ki Te je Devica v Betlehemu
rodila,

Jezus, od Svoje svete Matere móljen,

Jezus, od Svoje svete Matere v ple-
nice povit,

Jezus, ki te je Tvoja deviška Mati
dojila,

Jezus, ki si pri obrezovanji k žalosti
Svoje Matere pervo kri prelil,

Jezus, od Device v tempeljnu darovan,

Jezus, k veselju Matere od Modrih
obiskan,

usmili se nasi

- Jezus, z Marijo in Jožefom na begu v
 Egipt,
 Jezus, z Marijo in Jožefom se v Na-
 zaret povernivši,
 Jezus, Svojim starišem podložen in
 pokoren,
 Jezus, s Svojimi stariši na Božjem
 potu v Jeruzalem,
 Jezus, od Marije z žalostjo iskan,
 Jezus, od Device v tempeljnu najden,
 Jezus, Ti krona svete familije,
 Jezus, s Svojo Materjo na ženitnini v
 Kani,
 Jezus, ki si od Marije slovo jemal,
 Jezus, ki si Svojo Mater na križevem
 potu srečal,
 Jezus, ki si priserčno pomilovanje ž
 njo občutil,
 Jezus, Ti vzrok nje žalosti in veselja,
 Jezus, ki si še na križu za svojo
 Mater skerbel,
 Jezus, ki si jo Svojemu ljubljencu
 izročil,
 Jezus, ki si jej svetega Janeza za
 Sina priporočil,
 Jezus, ki si vpričo svoje Matere na
 križu umerl,

usmili se nasi!

Jezus, vpričo svoje Matere iz križa
 snét,
 Jezus, v naročji Svoje Matere mertev,
 Jezus, mertev ko živ v naročji Device,
 Jezus, od Marije k grobu spremljen,
 Jezus, poslednič od Marije kušnjen in
 objet,
 Jezus, Ti Sin naržalostniši Matere,
 Jagnje Božje i. t. d.
 Oče naš . . Češena . .
 O. Molimo Te, Jezus, in hvalimo,
 V. Ker si s svojim svetim križem svet
 odrešil.

usmili se nas!

Molimo.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega
 Boga, ki si iz ljubezni do nas in v izbri-
 sanje naših grehov poniževanja in bolečin
 brez števila prestal, razsveti našo pamet,
 da Tvoje terplenje po vrednosti cenimo;
 omehčaj naše serca, da do Tebe po-
 milovanje imamo; daj svoje zasluženje
 našim dušam v izveličanje biti; daj, da
 bomo pripravljene za Teboj hoditi, se Tvo-
 jega terpenja vdeležiti in bridki kelih s
 Teboj piti, da bomo skoz Tvoje solze in
 Tvojo gnado vekomaj izveličani. Amen.

Pesem.

*Vendar z menoj imej vsmiljenje,
 Če s seboj ga nimaš več,
 Oh pobolšaj si življenje —
 In odzemi grešni meč.
 Tvoje serce i. t. d.*

*O Marija! serce Tvoje
 Meni zlo se smili zdaj,
 Vzemi me za dete svoje,
 In me vari vekomaj.
 Tvoje serce i. t. d.*

Posoda duhovna, sladko ime i. t. d.

Posoda časti vredna, sladko i. t. d.

Posoda svetosti, sladko i. t. d.

Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

25. dan maja.
Velikonočno veselje Device
Marije.

»Po obilnosti mojih bolečin v mojem
sercu so Tvoje tolažbe mojo dušo
razveselovale.« Ps. 93, 19.

Premišljevanje.

Po velikem terplenju pelje Bog k velikemu veselju. Kjer je žalost nar višej, tam je tolažba nar bližej. Ta stara resnica se je tudi nad Marijo, Jezusovo materjo poterdila.

Daj nam, o predobrotljiva kraljica! da se danes v Tvojem veselju s Teboj veselimo, ker smo popred v Tvojih bolečinah s Teboj žalovali. Dodeli nam le senco tistega neizrečenega Velikonočnega veselja, kterega si Ti pri vstajenji in vnebohodu svojega Božjega Sina občutila! Marija od svojih prijateljic na Golgato pripeljana, je Gospoda na križu z lastnimi očmi umirati vidila, in ko so pobožni učenci nja mervto telo k pokopališu nesli, je šla za njim in prijateljice so jo od bridkost oslabiljeno podpirale. Ko so se te vsmiljene žene o prvih žarkih juterne zarje zopet

vzdignile in grob svojega ljubega Jezusa obiskat hitele, da bi saj mertvega še enkrat vidile ter mu z dišečimi mazili zadno čast skazale; ali bilo je, kakor bi jim tudi ta zadna tolažba bila odvzeta; ker Jezusa več v grobu ne najdejo, in njih žalost je bila silno velika.

Bog pak, ki svojih prijatlov ne zapusti, je tudi v bridkosti z njimi, da jih z mazilom svoje gnade okrepuje, On jim da, če mu tako dopade, po bolečinah tolažbo, — po bridkosti prijeten, sladek mir okusiti. To je tudi Marija, Jezusova Mati zvedla, ker je po spričevanji vsih prvih cerkvenih učencov ona prva bila, kterej se je Božji Sin po svojem častitem vstajenji telesno prikazal. Zdaj je s svojim rodovnim očetom Davidom reči zamogla: „Po obilnosti mojih bolečin v mojem sercu so Tvoje tolažbe mojo dušo razveselovale.“ Veseli se, o nebes kraljica! Sin, kterega si vredna bila v svojem prečistem telesu nositi, in kterega smert si tako bridko objokovala, je od smerti vstal, kakor je bil pred povedal. Spodobi se, da se Ti bolj ko vsi drugi dobrote njegovega vstajenja vdeležiš; ker si se Ti bolj ko vsi drugi njegovega sramotnega terplenja vdeležila. O kdo zapopade Tvoje sveto veselje, Tvojo nebeško tolažbo, ko si njega Križanega tretji dan že v blišavi in veličasti njegove mogočnosti zagledala!

Potem je ta oveseljena mati tudi še večkrat v toliko sladkih in priserčnih pogovorih in v zveličavnej družbi s svojim Sinom bila noter do

štiridesetega dneva, o katerem se je čas njegove povernitve k nebeškemu Očetu približal, da bi sedel na njegovo desnico v nebesih.

Obrisane so zdaj Tvoje solze, o Marija! ozdravljene so rane Tvojega serca, ki ti jih je bridko terpljenje napravilo. Glej, proč je za Te terpljenje, Tvoja bridka žalost se je v veselje spremenila. Le malo časa še, in Ti boš svojega Jezusa zopet vidila ne z uvenljivimi, ampak z neuvenljivimi neumerlimi očmi, ki bodo neizrečeno blišavo njegove Božje svetlosti vekomaj prenesti zamogle.

Vadba.

O kako srečni bomo enkrat, če tukaj na zemlji težave in bridkosti tega življenja poterpežljivo prenašamo. Prišel bo tudi za nas dan vstajenja, v katerem bo ves naš strah, vsa naša žalost v neprimerno večno veselje in veličastvo premenjena.

Pa še eno drugo vstajenje, moji ljubi! preblaženej Devici posebno Velikonočno veselje napravi, in to je duhovno vstajenje. O koliko, čez vse veliko veselje občuti serce te ljubeče Matere, kedarkoli kak grešnik grob hudobije zapusti. Odtergajmo se toraj od tega minljivega sveta, in išimo to, kar je zgoraj, da se bomo z Marijo vekomaj veselili. Amen.

Molitev.

Bodi pozdravljena Marija! Ti visoko osrečena in razveseljena Mati! ki si bila po

tolikem terpljenji z neizrečenim veseljem napolnjena, posebno, ko je tretji dan Tvoj Božji Sin kot častitljiv premagavec od mrtvih vstal, in se Tebi v svojem veličastvu prikazal. O sveta Marija! skoz to Tvoje veliko veselje Te prosim, poterdi moje boječe in obupno serce v terpljenji tega življenja, in okrepčaj ga z nebeško močjo, da poterpljivo dostoji, dokler se po viharji zopet jasno sonce Božjega usmičenja prikaže, in jaz po tem časnem terpljenji radost veselega vstajenja doseči zamorem. Bodi še pozdravljena Marija! Ti neizrečeno srečna mati, ki si z nar priserčnišim veseljem vidila, kako je Tvoj nebeško spremenjen Sin Jezus Kristus v blišavi svojega veličastva ko častiti premagavec v nebesa šel, kjer zdaj sedi na desnici svojega nebeškega Očeta. O sveta Marija! skoz to Tvoje veselje Te prosim za gnado, da bi spoznati zamogel, po katerem potu bi me Bog rad k mojemu večnemu namenu peljal, da mojemu sercu perute daš, da bo, se od tega sveta ločivši, po tem potu letalo in z Jezusom se pogosto proti nebesom povzdigovalo, ker le tam bo svoj počitek, le tam popolnoma veselje

najti in vživati zamoglo vekomaj; po ravno tem Kristusu Jezusu, Gospodu našem. Amen.

(Verujem v Boga in 5 Očenašev in Češena si Marija z uverstenjem 5 častitih skrivnost svetega Roženkranca.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešni Bog!

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Ti začetek našega veselja,

Ti veselje devic,

Ti delivka veselja v nebeškem dvoru,

Ti narvikši čast in lepota Svetnikov,

Ti s častnim vencom devištva ozaljšana

mati Božja,

Ti od blaženih duhov visoko češena

kraljica,

Ti mogočna priprošnica pri svojem Sinu,

Ti nar dobrotljiviši pomočnica vsih svo-

jih služabnikov in služabnic,

} usmili
se
nas!

} za nas Boga prosil!

Ti večna veličast nebeških oblast, za nas
Boga prosi!

Ti izvir nar čistejšega veselja, za nas
Boga prosi!

Ti mati Božjega tolaženja in veselja, za
nas Boga prosi!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas o Jezus!

Od vsega hudega,

Od vsih grehov,

Od vse merzrote do Tebe in Tvoje
deviške matere,

Od duha prevzetnosti in lakomnosti,

Od vsega ustavljenja proti Tvojemu
vdajanju,

Od nepokojnih in otožnih misel,

Skoz Marijno veselje pri Tvojem rojstvu,

Skoz Marijno veselje o prihodu modrih
iz Jutrove dežele,

Skoz Marijno veselje, ki Te je v tem-
peljnu zopet najdla,

Skoz Marijno veselje pri toliko čude-
žih, ki si jih delal,

Skoz Marijno veselje pri Tvojem časti-
tem vstajenji,

Skoz Marijno veselje pri Tvojem ve-
ličastnem vnebohodu,

Reši nas o Gospodi!

Mi ubogi grešniki,
 Da nam pravo serčno veselje podeliš,
 Da nam gnus do nepripušenega veselja
 podeliš,
 Da nas nevarne raztrešenosti in požreš-
 nosti ovarješ,
 Da nam k duhovnemu vstajenju gnado
 podeliš,
 Da vse v posvetno veselje zakopane
 serca v nebesa oberneš,
 Da nas k Marii v nebeško veseliše
 pripelješ,
 Da vsim vernim dušam večni pokoj
 podeliš,
 Jezus, Sin toliko razveseljene matere
 Marije!

Prosimo Te, usliši nas!

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena Marija . .

V. Kedar govoriš Ti, od Tvojih ustnic
 ljubeznivost kaplja. Aleluja.

O. Častito in večno srečo Ti toraj Tvoj
 Bog podeljuje. Aleluja.

Molimo.

O Bog, ki si z vstajenjem našega Go-
 spoda Jezusa Kristusa svet razveseliti ho-
 tel; dodeli nam milostljivo, da po Njegovej
 materi k veselju večnega življenja pridemo.

Prosimo Te, vsemogočni Bog! da po mogočnej priprošnji prečiste Device Marije časnih bridkost rešeni, — enkrat pa k vživanju večnega izveličanja pripeljani bomo po Tvojem Sinu, Gospodu Jezusu Kristusu. Amen.

Pesem.

*Priprošnica bod' Devica,
Da Te bodem gledal tam,
Kjer kraljuješ, gospoduješ,
Bodi mila mati nam:
Spros' nam čistost in pobožnost,
Serčnost, zmernost in modrost,
Tud resničnost in gorečnost,
Spros' obilnost vsih čednost.*

*Da na poti se ne zmoli
Hlapec Tvoj, oh vodi ga,
Naj ponižno ino serčno
Se po Tebi vsel ravná.
O Devica! naj resnica
In pohlevnost vodi me,
Hudo ustavljal', in opravljat'
Dobro le naj vadim se.*

*Skrivno zastopna roža, sladko ime i. t. d.
Turn kralja Davida, sladko ime i. t. d.
Turn slonokosteni, sladko ime i. t. d.
Oče naš .. Češena Marija.. Čast bodi Bogu ..*

VII *red*

26. dan maja.

Marija binkoštno nedeljo.

»In vsi so ostali združeni v molitvi z ženami vred in Marijo, Materjo Jezusovo. In vsi so bili s svetim Duhom napolnjeni.« Dj. Ap. 1, 14.
— 2, 4.

Premišljevanje.

Marija je bila sicer že od angela Gabriela kot gnadpolna pozdravljena; ko je pa sv. Duhu dopadlo, svojo nevesto čedalje bolj s svojimi darovi obdarovati, je bila vsa skerbna, se z vso ljubeznijo na nje pripravljati. Prêden namreč, da je Jezus se povernil v čast svojega Očeta, je svojim obljubil, da jim bo tolažitelja in učenika resnice poslal. Po napovedi Gospodovej Jeruzalema ne zapustiti, dokler ne bodo z močjo tega Božjega Duha obdarovani, se je podala Mati Jezusova z apostelni in tistimi ženami, ki so po njegovem popotovanji z veliko pobožnostjo za njim hodile, iz Oljske gore doli v izbo zadnje večerje. Tamkej se je ta izvoljena družina vse tiho in samotno z gorečo molitvijo pripravljala, Duha posvečenja vredno prejeti. Tako beremo v djanji apostolskem: »Vsi ti so ostali združeni v molitvi z

ženami vred in Marijo, Materjo Jezusovo. In vsi so bili s vsetim Duhom napolnjeni.“ Za gotovo se smé misliti, da je Marijna plamenita molitev z apostelni in za apostelne in vse verne storila, da je obljubljeni Tolažnik poprej prišel, in da so njegovi darovi toliko čudoviti sad prinesli. Sveti Duh se je vnovič spustil doli k svojej Nevesti, in ker je že prejete obilne gnade toliko dobro obračala, je hotel nje serce za sprejemo novih gnad razširiti. Marija ni samo prejela tistega ognjenega Kersta, ki je imel oznanovavce svetega evangelja v nove ljudi prestvariti, in jih za njih visok poklic z močjo in serčnostjo oborožiti; ne samo, kakor apostelni, daru jezikov in čudežev, ki so jim potrebni bili, skazati in spričati se, da so od Boga poslani: več ko vse to je prejela binkoštno nedeljo, ker je imela več storiti za vterditev in razšir Božjega kraljestva, kakor sveti apostelni. Obilnost blagoslova se je mogla nad njo razliti, in tako je prišlo, da je Ona, visoko hvaljena z močjo svoje priprošnje, z izgledom svojega življenja, s svojo gorečo ljubeznijo do Boga in ljudi še več storila za rast svete vére, ko poslanci Božji s svojim trudopolnim delom, terplenjem in smertjo. Mati Božjega Sina je bila ta dan za orodje, ki bi prečudno pomagalo in daleč seglo za povikšanje časti Božje in izveličanje mnogih.

Zato je prišel Duh Gospodov čisto posebno nad glavo svoje Neveste, in jo je napolnil z nurršlahtnišimi svojih darov. Kdo zamore izgovoriti, v koliko pomoč je Marija svetej cerkvi že kmalo

v njenem začetku bila! in ko so apostelni, blagoslovljeni od Matere, se podali na pot po celem svetu, vse ljudi učiti, jih je Marijna molitev povsod spremljala, njih prizadevanje podpirala, jim vojskovati se in premagati pomagala.

Vadba.

Veselimo se nebeškega blagoslova, ki ga je binkoštni praznik prejela, in prosimo jo, da od tega preobilnega bogastva tudi nam toliko podeli, kolikor potrebujemo, da bomo v stanu, po poklicu svojega stanu zvesto živeti, in keršansko popolnomast doseči. Prizadevajmo si pa tudi kakor ona, da gnade dobro obračamo, in nobene brez prida ne zgubimo. Odpirajmo torej svoje oči luči Božjega Duha, naj da nas s svojimi dobrotljivimi žarki razsvetljuje; odpirajmo mu svoje serca, da v taiste pride, pri nas prebiva in pri nas ostane; nobena beseda, ki jo govori skoz usta pridgarjev in spovednikov, ali naravnost skoz znotrajni glas na naše serca, naj zastonj govorena ne bo. Prizadevajmo si, za razširanje vere, za spreobrnjenje grešnikov in za boljšanje bližnega storiti, kolikor zamoremo. Koliko zamoremo k temu pripomoči, že s svojo molitvijo, z dobrim izgledom, s keršanskim posvarjenjem, in z pomočjo kakor bodi drugače. Dobodimo prav veliko duš za nebesa, in rešitev vsake bo tudi nam nov blagor donesla.

Molitev.

O kraljica apostelnov! s tihim veseljem Te vidi moj duh v tistej družini gorečih vernih, ki so z združeno molitvijo prihoda obljubljenega Tolažnika pričakovali.

Daj vendar, da moje slabo vpitje s Tvojo mogočno prošnjo združeno v nebesa pride, da tako uslišanje in gnado najde pred narvikšim tronom. Preblažena Devica, izvoljena Nevesta svetega Duha! izprosi mi milostno dar *modrosti*, da ž njim namen vsakega svojega djanja le na Boga, moj edini in zadni cil in konec obračam. Izprosi mi dar *zastopnosti*, da skrivnosti Božje prav zastopim, in v premišljevanji nebeških reči misli in nagnjenja svojega serca od nečimernost tega sveta odvracam. Izprosi mi, o Marija, dar *svetovanja*, da mi pomaga zakrite zanjke zagledati, ki mi jih sovražniki mojega izveličanja nastavljajo, in se prijeti vsega, kar je mojej duši še v večji prid. Izprosi mi dar *moči*, da me od moje slabosti povzdigne in okreпча, da mi bo mogoče svoje hude želje premagati, se hudim izgledom ustavljati, in prazni

strah pred ljudmi odganjati. Izprosi mi, o Devica narmodrejši! dar *učenosti*, da Božje reči prav spoznam, in pri luči Božjih podukov po ravnem potu proti nebesom hodim. Izprosi mi dar *pobožnosti*, da svojemu Bogu vse goreče služim, in svoj mir in pokoj le v izpolnjevanji njegove postave išem. Izprosi mi poslednjič od Boga svetega Duha dar *straha Božjega*, da se že pri samej misli strésem, Narsvetejšega, Narljubeznjivišega razžaliti. Prosim, sveta Marija! prosi za me, da sveti Duh tudi mene vrednega stori, prebivališče pri meni vzeti, in moje serce posvetiti za svoj tempel, in vse moje ude v veselo službo Tvojemu Sinu, Gospodu našemu, Jezusu Kristusu. Amen.

(*Verujem i. t. d. kakor 25. dan.*)

Litanije.

Gospod, usmili se, i. t. d.

Sveta Marija, za nas Boga prosi!

Ti narcistejši Nevesta svetega Duha, za nas Boga prosi!

Ti nargorši nevesta svetega Duha, za nas Boga prosi!

Ti ponižna nevesta svetega Duha,
 Ti Bogu vdana nevesta svetega Duha,
 Ti pobožna nevesta svetega Duha,
 Ti narpohlevniši nevesta svetega Duha,
 Ti ljubezni polna nevesta svetega Duha,
 Ti narljubši nevesta svetega Duha,
 Ti izvoljena nevesta svetega Duha,
 Ti narlepši nevesta svetega Duha,
 Ti vsa blaga nevesta svetega Duha,
 Ti narsvetejši nevesta svetega Duha,
 Ti brezmadežna nevesta svetega Duha,
 Ti narčastitiši nevesta svetega Duha,
 Ti pravi tempelj svetega Duha,
 Ti podoba svetega življenja,
 Ti žegnana med vsimi hčerami Eve,
 Ti Mati polna gnad,
 Ti od svetega Duha obsenčena Devica,
 Mi ubogi grešniki, prosimo Te, usliši nas,
 Marija!
 Da si prizadevamo, oblačilo kerstne
 nedolžnosti čisto ohraniti, prosimo Te,
 usliši nas, Marija!
 Da bi mi tempeljui svetega Duha bili in
 ostali, prosimo Te, usliši nas, Marija!
 Da Te vselej s čistim sercom častimo,
 prosimo Te usliši nas, Marija!
 De nam sedem darov sv. Duha izprosiš
 prosimo Te, usliši nas, Marija!

za nas Boga prositi!

- Da nam k popolnej ljubezni Boga in bližnega pripomoreš,
 Da kakor aposteljni skoz to dvojno ljubezen sklenjeni ostanemo,
 Da kakor apostelni endruzega v krotkosti prenašamo,
 Da kakor apostelni edinnost duha v miru ohranimo,
 Da s Teboj in svetimi aposteljni v molitvi stanovitni ostanemo,
 Da nam s Teboj in svetimi aposteljni svetega Duha doli izprostiti pomagáš,
 Da bomo s Teboj in svetimi aposteljni s svetim Duhom napolujeni,
 Da s Teboj in svetimi aposteljni zaničevanje in preganjanje radi terpimo,
 Da dela mesa z duhom umorimo,
 Da goljufno modrost sveta ko sovražnico Božjo zaničujemo,
 Da Božje kraljestvo na zemlji razširivati pomagamo,
 Devica in Mati, polna svetega Duha,
 Jagnje Božje i. t. d.
 Oče naš . . . Češena . . .
 V. Izlij svojega Duha! o Gospod, in vse bo prerajeno,
 O. In prenovil boš obličje zemlje.

prosimo Te, usliši nas, Marija!

Molimo.

O Bog! ki si serca svojih vernih skoz razsvetlenje svetega Duha učil: daj, da ravno v tistem Duhu, kar je prav, spoznamo, in se njegovih tolažb vselej veselimo. Po Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu našem Gospodu, kateri s Teboj v edinosti svetega Duha edini in ravno tisti Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pesem.

*K Tebi hočem se podati,
O Marija, bodi Ti
Moja ljubeznjiva mati
Zdaj in v smertnej žalosti.
Tvoje serce i. t. d.*

*V solznej žalostnej dolini
Mi otroci jočemo,
Bodi Ti naš trošt edini,
K Tebi mi zdihujemo.
Tvoje serce i. t. d.*

*Hiša zlata, sladko ime i. t. d.
Skrinja miru in sprave, i. t. d.
Vrata nebeške, i. t. d.
Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .*

27. dan maja.

Marija v hiši svetega Janeza.

»Ko je tedaj Jezus Mater in učenca, kterega je ljubil, vidil stati, reče svojej Materi: Žena, glej tvoj sin. Po tem reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure je jo učenec k sebi vzел.« Jan. 19, 26. 27.

Premišljevanje.

Podajmo se na nekatere trenutke k Materi pod križem nazaj, kakor smo jo 23. dan njej posvečnega mesca s pomiljevanjem njene žalosti premišljevali; ovrzimo se še enkrat s pomilovanjem k Izveličarju sveta s ternjem kronanemu in z žebli na križ pribitemu, in približajmo se na tem s kervjo poškropljenem mestu tistej Roži duhovnej, v bridkost utopljenaj Materi Marii, ki je hotla pričujoča biti nargrozovitnišemu, kar se je kedaj godilo. »Ko je tedaj Jezus Mater in učenca, kterega je ljubil, vidil stati, reče učencu: Glej tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzел.«

Marija je tista visoka žena, ki je bila že v prvih bukvah Mojzesovih obljubljena, da bo kači glavo sterla, zatorej je premagovavec smerti in

pekla na križu še svojej deviškej Materi ta častiti perimek pridjati hotel, in jo je v skerb izročil svojemu deviškemu prijatlu svetemu Janezu. Gol na križu viséč, vsega pozemeljskega obropan, ni imel Sin vsegamogočnega, kar bi bil zapustil tistemu, ki mu je pri zadnjem večerji na persih slonel. In glej, izporoči mu narljubši, kar je na zemlji imel — izporoči mu svojo lastno Mater za mater.

Pa Marija je s tem izporočilom tudi naša mati postala, in vse nam mora na tem ležeče biti, da bi jej bili sinovi in hčere, Janezu enaki.

Kaj je pa nek svetega Janeza tako posebnega nagnjenja njegovega Gospoda in mojstra vrednega storilo? Pač pred vsem to, da je Janez vedno v deviškej čistosti živel in tudi Jezusa Kristusa priserčno ljubil. In tako je hotel Sin narcistejšše matere tudi narcistejšemu mladenču Devico vsih devic v varstvo in oskerb izročiti. Sonce pravice je na kervarem griču Kalvarije k Božjej gnadi šlo, pa Zvezda morja je še vtrinjala mile žarke svoje na novo prerojeni svet. Pri zibelki keršanstva je čula z matersko skerbjo Marija, deviška Porodnica Božjega vtemelitelja.

Po svetih binkoštnih praznikih je sv. Janez posebno na to mislil, posledno voljo svojega mojstra in Gospoda do čistega izpolniti, in za zapušeno Mater po sinovsko skerbeti. Vzel jo je pod svojo streho, se je z vso ljubeznijo in svetim spoštovanjem proti njej obnašal; ves zveličan, Božjo Mater vedno tako blizo imeti, se je ko ponižen hlapec proti njej vedel, in jej priser-

čno stregel in za njo skerbel. Ali sta pač kaj dostikrat na dan od svojega Jezusa se pogovarjala, pač kaj pogosto na njegove nauke in čudeže, na njegovo samega sebe darovanje in častito vstajenje mislila; in kolikokrat sta pač vkup pokleknila, in za mlade keršanske čede in njih goreče pastirje molila!

Pa ni dolgo jima bilo dano, na mestu sramotnosti in poveličanja Božjega Sina in svojega bratovskega prijatla v takej svetej ljubezni in edinosti skupej živeti: grozovito preganjanje kristjanov jih je sililo, iz Jeruzalema pobegniti, in Efez je bil kraj, kjer sta v miru zopet živeti zamogla. Sv. Janez je tudi tukej ves goreč sv. evangeli oznanoval, in Marija je bila vsa vneta v molitvi za rast in razširenje svete cerkve. Lepi cveteči stan këršanske čede v Efezu, in hvala, katero sv. apostel Pavel njenej pobožnosti dájé, priča zadosti, koliko da ste si prizadevale te dve bogoljubene osébi, in koliki blagoslov iz nebés da je njih delo spremljal.

Vadba.

Vsaka zaveza med ljudmi, ki meseno strast, naglo nagnjenje za svoj začetek ima, malokdaj obstoječo srečo prinese. Brez čednosti ni prave prijaznosti, nobene ljubezni: zakaj kjer ljudje po keršansko ne mislijo in ne čutijo, tudi eden drugega ne spoštujejo, pohlevnega poterpljenja med seboj nimajo, eden drugega ne tolažijo, ne podpirajo, in nimajo vesele edinosti. Vse drugače

je ako sam Bog dve duši eno drugej pripelje: kako častljiva, kako sveta je taka zaréza! Vendar pa le malo ljudi vé, koliko srečno in sladko da je prijateljstvo, ki ga je Bog sklenil. Bodimo tedaj vsi varni, kadar si prijutle izbiramo. Prosimo sveto Devico in ljubljenega učenca, naj nas v svojo družino vzameta. Glejmo tudi po izgledu svetega Janeza, da nam spoštovanje do starosti, in ljubezen in podložnost do očeta in matere nikdar iz serca ne zgine. Zares, ljubeznjivi, to se nam nikdar ne smé očitati. Spoštujmo starost, bodimo sosebnost do svojih starišev in dobrotnikov ljubezni in hvaležnosti polni, in imejmo ž njimi poterpljenje, prizunašajmo jim, naj si bodo tudi sitni, čmerni in režoči. Ne opušajmo tudi ne, svojih časnik reči modro obravnati, da ne bomo krivi, da bi se po našej smerti za nami klelo, temuč za nas molilo; imejmo pa tudi v časti poslednjo voljo umirajočih, in radi pripomrimo, da se izpolni.

M o l i t e v.

O Marija, mati vsih vernih! opomnim Te dones na tisto uro, ko je Tvoj Sin iz križa doli Tebi v osebi svetega Janeza tudi mene za otroka izročil, rekoč: „Žena! glej — Tvoj sin.“ Vari me ko mati, sprejmi me za otroka, in vodi me s svojo materno roko, da se ne spotikam in ne padem. Saj si Ti nam vsim ljubezni polna

in vsa skerbna mati, ki bi vse svoje otroke toliko rada v kraljestvo nebeškega Očeta pripeljala. Oh kako žal mi je, da Te nisim zadosti in vselej ljubil, še celo v praznem posvetnem veselji čisto na Tebe pozabil! Oh odpusti mi to mojo zanikernost, usmiljena Mati! Nikdar več Te nočem žaliti, hočem Ti posihmal po izgledu svetega Janeza celo svojo ljubezen, vdanost in spoštovanje skazovati, sosebno pa si prizadevati, svoje serce vsega skerbno varovati, kar bi Te prisililo, svoj obraz od mene odverniti, in nehati, mi mati biti.

Ljubljeni učenec Jezusa Kristusa, sveti Janez! Tebi je bila Marija od njenega Sina ob smerti za mater izročena, in Ti si jo od tiste ure ko zvest sin k sebi vzeli; prosim Te zavolj tih visokih gnad, izprosi mi in vsim otrokom Marije vedno čistost serca, priserčno češenje Tvoje in nas vsih matere in pravo ljubezen do Boga in bližnega, sosebno domačih in tih, ki so mojej skerbi izročeni, da homo enkrat vsi skupej v nebesih prebivali. Amen.

(Verujem i. t. d. kakor 25. dan.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.
 Sveta Marija,
 Sveti apostel in evangelist Janez,
 Ti ljubljene učenec Gospodov,
 Ti zvesti sin njegove Matere,
 Si skerbni oskerbni Marije,
 Ti podpora njene starosti,
 Ti priča njenega terplenja,
 Ti sodeležnik njenega veselja,
 Ti goreči množitel kraljestva Tvojega
 Gospoda,
 Ti steber cerkve Božje,
 Ti učenik resnice,
 Ti oznanovavec gnade,
 Ti ogledalo nedolžnosti,
 Ti lilija nedolžnosti,
 Ti kazalo ponižnosti,
 Ti pridgar ljubezni,
 Ki si že v cvetečej mladosti šel za svo-
 jim Izveličarjem,
 Ki si vedno pri njem bil,
 Ki si pri zadnji večerji na njegovih
 persih slonel,
 Ki si z Marijo za svojim mojstrom v
 terplenje šel,

za nas Boga pros!

Ki si z Marijo narbližej križa umirajo-
 čega Odrešenika stal,
 Ki si od Jezusa Mater v skerb pre-
 vzal,
 Ki si Devico do njene svete smerti pri
 sebi obderžal,
 Ki si zavolj Jezusa zasramovanje in
 terpenje prenašal,
 Ki si poln vere strupni kozarec izpil,
 Ki si nepoškodovan iz vrelega olja
 stopil,
 Ki si za Jezusa iz dežele pahnjen bil,
 Ki si do sive starosti zvest pastir ostal,
 Ki si se kot orel do narvikšega premiš-
 ljevanja povzdignil,
 Ki si Božje skrivnosti nam v svetih pi-
 smih zaznamoval,
 Ki zdaj svoje plačilo v nebesih vživaš,
 Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Go-
 spod!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Go-
 spod!
 Od vse nevarnosti k grehu, reši nas,
 o Gospod!
 Od zalezovanja naših sovražnikov, reši
 nas o Gospod!

za nas Boga prosil!

Od kuge, lakote in vojske,
 Od oterpnjenja in nespokornosti,
 Od zanikernosti v skerbi za izveli-
 čanje,
 Od nesrečne smerti,
 Skoz priprošnjo Marije,
 Skoz zasluženje svetega Janeza,
 Skoz njegovo ljubezen do Tebe in
 Tvoje Matere,
 Skoz njegovo zvestobo in stanovitnost
 do konca,
 Mi ubogi grešniki,
 Da nam naše zmote odpustiš,
 Da v naših sercih ogenj Svoje Božje
 ljubezni užgeš,
 Da naše misli k nebeškim željam po-
 vzdigneš,
 Da v naših sercih spoštovanje do zapo-
 ved naših predpostavljjenih zasadiš,
 Da izmed nas vsako zaničevanje starih
 in ubožnih ljudi odpraviš,
 Da merzloto do starišev in dobrotnikov
 v nas zatoreš,
 Da nam vsim ljubezen svetega Janeza
 v serce vliješ,
 Da nas priprošnje Svojega svetega
 apostelna vdeležiš,

reši nas, o Gospodi!

prosimo Te, usliši nas!

Da tudi nam Marijo za mater daruješ, prosimo Te, usliši nas,

Da nas vse za otroke Marije storiš, prosimo Te, usliši nas!

Ti Sin Božji in Marijin, prosimo Te, usliši nas!

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

V. Visoko častitljiv je sveti Janez,

O. Kteremu je Gospod svojo Mater izročil.

Molimo.

Razsveti milostljivo, Gospod! Svojo cerkev, da bo po naukih Tvojega svetega apostelna in evangelista Janeza podučena večne darove dosegla — po Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, našem Gospodu, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pesem.

Proč nebesom naj z očesom

Vedno le obrnjen bom,

Z vojskovanjem, premaganjem

Pridem naj v nebeški dom;

*Vse življenje — poželenje
 Naj bo meni Troj Sin svet,
 Da zamorem, kadar vmerjem,
 Tam mu večno hvalo pet.*

Zgodna Danica, sladko ime i. t. d.

Zdravje bolnikov, sladko i. t. d.

Pribežališe grešnikov, sladko i. t. d.

Oče naš . . Češena . . Čast bodi . .

28. dan maja.

Smert svete Device.

„Zarotim vas, Jeruzalemske hčere, če mojega ljubega najdete, povejte mu, da ljubezni omedlujem.“ Vis. pesm. 5, 8.

Premišljevanje.

Preden je Marija od tega minljivega sveta slovo vzela, je hotla še enkrat svojo domačijo, svete kraje obiskati, kjer je njen Sin živel, učil in terpel, tamkaj svoje zadne dni preživeti in skleniti. Sveti Janez, ki je za Marijo skerbel, in kateremu so njene nar manjši želje povelje bile, se je toraj z njo hitro v Jeruzalem nazaj povernil. Tukaj si je ta sveta Devica ravno tisto hišo v stanovanje izvolila, kjer je Jezus s svojimi apostelni zadnjo večerjo obhajal, kjer so apostelni z Marijo vred obljubljenega svetega Duha prejeli; — v tej dvakrat posvečeni hiši je sveta mati zadnje dni svojega svetega življenja na zemlji skleniti želela. Že se jej je bila tako priserčno zaželjena, srečna ura približevala, o ktorej bi imela s svojim Jezusom vekomaj združena biti. Skončavali so se njeni dnevi v tej solznej dolini, pa ne zavolj kake bolezni, ampak

samo in edino le zavolj njene goreče želje, zavolj njenega priserčnega hrepenenja po združenji z Jezusom so se jej h koncu stekali. Le sveti plamni Božje ljubezni so storiti zamogli, da je njena čista duša telesnih vezi rešena bila, da je eno serce biti nehalo, ktero ni nigdar, tudi z nar manjši nepopolnostjo oskrunjeno bilo. Angel iz nebes jej je bil to veselo oznanilo njene blažene razveze prinesel, in Marija mu je kakor popred pri včlovečenji večne Besede odgovorila: „Glej, dekla Gospodova sim, zgodi se mi naj po tvojej besedi.“

Potem ko je bila Marija to zaželjeno oznanilo prejela, je šla še enkrat svete Jeruzalemske postaje (štacjone) obiskat, je zadnokrat od njih, posebno od gore Kalvarije milo slovo vzela, ter se je podala nazaj v tiho sobico, da bi se ondi za smert pripravila.

Joanez apostel, zvesti oskerbnik matere Božje, ki je tolike naprejstoječe zgube silno žalosten bil, je vernim v Jeruzalemu in okolici hitro vse oznanil. Od vsih krajev so pobožne duše prihitele, deviško mater Božjo še enkrat pred njeno smertjo vidit in sladko tolažljive besede iz njenih ust zaslišat. Vsih oči so s spoštovanjem in pobožnostjo na njo obrnjene, in glasen jok in milo žalovanje hišo napolnuje. Polna goreče želje in svetega kopernenja po svojem ljubem Jezusu je pač tudi ona k svojim pobožnim obiskovavkam kakor nevesta v visokej pesmi govorila: „Zarotim vas, hčere Jeruzalemske! če mojega ljubega najdete, povejte mu, da ljubezni omedlujem.“

Kakor nam sveti možje pripovedujejo, je o zadnjih dneh večkrat truma angelov k materi Božjej iz nebes na zemljo prihajala, jo pozdravljat in tolažit. In tim nebeškim poslancom je Marija govorila: O vi lepi prebivavci nebeškega Jeruzalema, h kolikej tolažbi mi je vaša pričujočnost. Zahvalim vas: vendar pa me vsi ne morete popolnoma potolažiti, zakaj še zmirom ne zagledam svojega ljubega Sina, ki bi me tolažil. O vi angeli Božji! če me ljubite, povernite se nazaj v nebesa, in povejte mojemu Sinu Jezusu, da sim ljubezni bolna, — povejte mu, da naj pride, da naj skoraj pride, ker želje, ga viditi, umiram. Sv. Joan Damaščan nam sdaj pove, da je svojej umirajočej materi z lastno roko popotnico podal, rekoč: Vzemi, moja ljuba mati! tisto telo, kterege si mi podelila. — In glej! v tem hipu se je cela hiša nebeške blišave razsvetlila in čudno in milo prijetna glasba angelskih korov se je zaslišala.

In v tem trenutji, — glej čudo! — stopijo od Božjega Duha skupej poklicani, vsi sveti apostelni iz raznih krajev sveta v tiho staničico k Božjej materi, jej z velikim spoštovanjem roke in noge poljubljavajo, potem vsi žalostni pokleknejo okoli njene smertne postelji, se jočejo, molijo in stermijo; — tako težko jim je, od Jezusove in svoje ljube matere ločiti se! In zdaj, ko so bili apostelni od Marije za se, za celo katolško cerkev in za vse svoje verne še matern blagoslov prejeli, zdaj se je njena velika sveta duša, ta lepa golobica Gospodova, telesnih vezi razvezala,

in zapustivši to revno življenje se je v svetem radovanji z Jezusom, svojim ljubejem, po katerem je takó priserčno hrepenela, za vsim sklenila — hišo pa, v katerej je ta blažena Devica tako sladko v Gospodu zaspala, je čez vse prijetna dišava napolnila. —

Vadba.

Tudi mi, preljubeznivi! se bomo enkrat od tega življenja v miru ločili, če bo tudi naše življenje tako rekoč vedna priprava za srečno zadnjo uro. Za pobožnega, ki čednost ljubi, je smert le dobra prijateljica, ki le pride, da dušo terde sužnosti reši; ki jo pelje v tisto deželo, kjer za dušo lepi dan napoči, kjer ni več nobene noči; — v tisto deželo, kjer jo neskončno dober Oče v svoje naročje pričakuje, kjer jo čez vse ljubezniva mati na svoje ljubeče serce vzame. Nič ni bolj gotovega, kakor smert, — vsi moramo umreti; — ali nič ni bolj negotovega, kakor okolšine naše smerti: kedaj, kje in kako. O tako pogledujte smerti prav pogosto in brez strahu v obličje; spomnite se pogosto na te dve tako zveličavne besedi: *Memento mori*, to je: Spomni se, da umreti moraš, kedar te bogastvo, znajdenost ali telesna lepota k napuhu napeljuje, ali kedar te goljufivi prijatli k grešnemu veselju vabijo, tačas se spomni, da moraš umreti. Ne pozabite tako živeti, da bote mogli enkrat lahko umreti. Lepo keršansko življenje po Božjih in zapovedih svete cerkve, in skerbno doprinašanje dobrih del je za srečno smert nar boljši pripravava.

Zadnič tudi ne zamudite, da sebe in vse svoje še o pravem času s svetimi Zakramenti previditi daste, da bo Marija, mati Božja, vedna spremlevavka svojega Sina za vas prosila zdaj in ob smertnej uri.

M o l i t e v.

Sveta devica Marija, strah in trepet sprehajata mojo dušo, kedar se tiste ure spomnim, o kateri se bo moje življenje s smertjo bojevalo, in se mi vrata večnosti odperle bojo, jaz pa priti moram pred neizprosljivega Sodnika, ki tudi od vsake nepotrebne besede rajtengo tirja. O da bi tudi jaz goreče želje zbolel, in umerl iz ljubezni do Tebe in Tvojega Sina. Tolikokrat v svojem življenji sim Te že na pomoč klical, rekoč: Sveta Marija, mati Božja, prosi za nas uboge grešnike zdaj in na našo smertno uro. O Marija, pribezališe grešnikov! prosi vendar za me zdaj, ko svoje grehe še prav obžalovati in sovražiti, svoje slabe navade studiti in opustiti zamorem, zdaj, ko zna moja molitev še vslišana biti, zdaj, ko moje solze še milost najdejo. Prosi za me, da tega dragega časa gnade tako ne zamudim, da bi ga v pripravo za srečno smert ne obernil. In kedar potem ta resna, razločna ura za

me v resnici pride, ne zapusti me tačas s svojo mogočno brambo. Napolni nad menoj mero svoje sladke ljubezni in razgerni svoj matern plajš nad mojo smertno posteljo. Odženi, o močna Gospa! sovražnika moje duše, ki okoli hodi kakor rujoveč lev in iše, kogar bi požerl. Oživi mojo vero, povzdigni moje zaupanje, užgi in ohrani v meni ljubezen do mojega Boga. Vlij olje svoje tolažbe v mojo dušo, in oslajšaj mi smertno grenkost. Razgerni mojemu pogledu saj od deleč nebeško veselje in pokaži mi Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. Zadnič sprejmi mojo dušo o ločenji v svoje svete roke, in spravi jo s svojim Sinom, priporoči jo svojemu Sinu, izroči jo svojemu Sinu, da jej bo na Tvojo priprošnjo usmiljen Sodnik, in jo sprejme v kraljestvo večnega življenja. Amen.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor 25. dan maja.)

Litanije.

Gospod usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog,	} usmili se nas!
Sin vsega sveta rešni Bog,	
Sveti Duh, resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	

Sveta Marija,
 Sveta Božja porodnica,
 Sveta devic Devica,
 Ti hči večnega Očeta,
 Ti mati Sina Božjega,
 Ti nevesta svetega Duha,
 Ti nar častitljiviši Devica,
 Ti nar ljubezniviši Devica,
 Ti nar krotkejši Devica,
 Ti nar prijetniši Devica,
 Ti nar milejši Devica,
 Ti nar blažniši Devica,
 Ti nar prijazniši Devica,
 Ti oskerbnica zakladov presvete
 Trojice,
 Ti tempel živega Boga,
 Ti lepota nebeškega Jeruzalema,
 Ti vedno izvirajoči studenc gnad,
 Ti paradiž nebeškega veselja,
 Ti pribežališe žalostnih serc,
 Ti žgavni dar Božje ljubezni,
 Skoz pobožnost svojega maternega
 serca,
 Skoz ljubezen, s katero si Jezusa spo-
 čela,
 Skoz ljubezen, s katero si Jezusa
 rodila,

Za nas Boga prosil!

Skoz ljubezen, s katero si Jezusa
dojila,

Skoz ljubezen, s katero si vse prijetno
in neprijetno z Jezusom prenašala,

Skoz ljubezen, s katero si na križu
umirajočemu na strani stala,

Skoz ljubezen, s katero si Ga po vsta-
jenji vidila,

Skoz ljubezen, s katero si svetega Duha
prejela,

Skoz ljubezen, s katero si po Nja zdru-
ženji hrepenela,

Skoz ljubezen, katero so sveti apostelni
do Tebe imeli,

Skoz ljubezen, s katero si jim zadnji
žegen podelila,

Skoz ljubezen, s katero si svojo dušo
Bogu izročila,

Ti ljubezni bolna mati našega Go-
spoda,

Ti mati Božja, ki si ljubezni sladko
umerla,

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena . .

V. Prosi za nas, o Marija!

O. Zdaj in na našo smertno uro.

za nas Boga prositi

Molimo.

O Marija, Ti mati lepe svete ljubezni, dodeli, Te prosimo, našim sercom saj nekoliko tiste plameneče ljubezni, ki je Tebi v sercu gorela, in vzemi od nas vso nečisto ljubezen do stvari, ki nobene ljubezni vredne niso, in le zavolj Boga ljubljene biti zaslužijo. Glej mi hočemo le Jezusa in Tebe ljubiti v življenji in smerti, v času in večnosti.

Pesem.

*O Ti Božja porodnica,
Prošnje ne zaverzi Ti,*

*Bodi naša pomočnica,
Reši nas v nevarnosti.*

Tvoje serce i. t. d.

Zemlje in nebes kraljica!

O devica žegnana!

Bodi naša besednica

Naša mati in gospa!

Tvoje serce i. t. t.

Troštarca vsih revnih, sladko ime i. t. d.

Pomoč vsih kristjanov, sladko ime i. t. d.

Oče naš . . Češena Marija . . Čast bodi . .

29. dan maja.

Pogrebno obhajanje Marije Device.

„Žlahtna v očeh Gospodovih je smert njegovih Svetnikov.“ Ps. 115, 6.

Premišljevanje.

Jezus svojo večno srečo v nebesih le tistim deli, kateri so si v tem življenji za srečo šteli, Njega ljubiti. Kdo zamore pa ljubezen zapopasti, s katero je Marija Jezusu služila, le v Jezusu je svoje poželenje, svoje izveličanje iskala in najdla — tako dolgo, da je žarečega plamena te nar svetejši ljubezni smerti izkopernela se vekomaj z Njim skleniti! Gotovo le tisti bi zamogel goreče poželenje in radosti, neizrečeno veselje si misliti, s katerim je Jezus sveto dušo svoje matere o njenej smerti napolnil. „Žlahtna je v očeh Gospodovih smert njegovih Svetnikov.“ Čez vse prijetna je Njemu duša, katera se z vsimi močmi, ki se v njej znajdejo, podpirana od Njegove gnade in odločena od vsih pozemeljskih vezi kviško vzdigne in leti k Njemu, ki jo je stako drago ceno odkupil.

Po ločenji te žlahtne duše od njenega deviškega telesa so po navadi tistih krajev tudi sveto truplo Device Marije vpalzamirali, to je, z žlahtno dišečimi mazili pomazilili. V ta namen so verni z ljubezniijo in rekel bi s sveto zapravlji-vostjo veliko žlahtnih in dišečih mazil in nar lepši tenčice skupej nanosili, da bi mater svojega Gospoda in učenika toliko vredniši in častitljiviši pokopati zamogli. Sladkeji pa in prijetniši ko nar bolj dišeče tančice, v ktere so jo povili, je njeno sveto blagoslovljeno truplo duhtelo. Na to so njeno sveto telo na pripravljene z žlahtnimi dišavami potrošene nosle ali pare položili in z leskeče belim zagrinjalom so ga pokrili. Ko so jej bili — tej skrinji nove zaveze, ki je nekda j včlovečeno Besedo nosila — vso ljubezen in čast skazali, so jo vzdignili in nesli na tako lepo ozaljšanih noslah sami sveti apostelni, ti stebri nove cerkve Božje, proti vertu Gezemani na oljsko goro. Za njo, svojo ljubo materjo so šli njeni otroci prvi kristjani, psalme prepevajoči in v molitvah zdihajoči, vsi z gorečimi baklami, — tako je pobožna pripoved, — pač izgleden in ginljiv pogreb je bil ta.

Do pokopališa pridši vsi žalostni postojijo. Apostelni položijo vidno ginjeni sveto truplo na zemljo, in še jezer drugih solz je teklo, ko so ga v krilo zemlje položili.

„Tri dni“ — piše Juvenal, Jeruzalemski patriarh, cesarju Marcjanu in cesarici Pulherii — „tri dni so apostelni z vernimi vred na grobu svete Device prečuli, so svoje glase in pesme

z angeli združevali, ki te cel čas z nebeškimi glasbami niso prenehali.“

Vadba.

Če priprošnjca Marije, prečiste Device nam živim nezmerno veliko tolažbe, pomoči in blagra prinaša, tudi nikakor dvomiti ni, da je ta njena materna beseda ravno tako za naše rajne mertve tolažbe in pomoči polna. Gotovo bo Marija, naša mila mati, tudi za verne duše pri svojem Sinu prosila — ona, ki tako rada vsem, ki terpijo, v sili milostljivo k pomoči priteče.

Zato, preljubi! se hočemo zdaj, ko se ta lepa Marijna pobožnost, ki jo v tem prijaznem mesecu maju z vidnim dušnim blagrom opravljamo, že h koncu nagiblje, še tistih spomniti, ki so nas tukaj zapustili, in ločivši se iz naše srede šli tje v kraljestvo večnega plačila. Priporočimo Marijnej ljubečej priprošnji duše rajnih, ki še tam v vicah terpijo, da bi jim rešenje in milost za pravico izprosila. Ne ostanimo pa tudi mi samo pri tem, da bi svoje rajne le v žalosti in pobožnosti k grobu spremili, jim le spodoben pogreb oskerbeli, in se samo pri njihovih opravih pričujoči znajdlji; nikoli, dokler živimo, jih pozabiti ne smemo; pomagajmo jim, kolikor zamoremo, v keršanskej ljubezni, da bo tudi nam pomagano, skazujmo jim milost, da tudi mi pri Bogu in ljudeh milost najdemo.

M o l i t e v .

Poln zaupanja pridem k Tebi, milostljiva mati Božja, Marija! in Te kleče v ponižnosti prosim, da s svojo mogočno besedo tudi vernim dušam v vicalh pomagaš, da bi svojega terplenja skoraj rešene in s Teboj združene nebeško veselje uživati zamogle.

Oh! če svetost Božje postave in človeško slabost pomislim, mi moje serce glasno in čutno pove, da pri sodbi Tvojega Sina, o Marija! nobeden človek čist najden ne bo. Kdo je vreden, priti pred Njegovo obličje? Kdo je čist zadosti, da bi tje priti zamogel, kamor ničesar nečistega priti ne zamore? Oh, le malo izvoljenim in zvestim dušam, podobnim lilijam med ternjem, zamore toliko lepa in blažena sreča podeljena biti, kakor je pred vsem in posebno Tebi, o prečista Devica! podeljena bila. Zato Te iz dna svojega serca prosim usmiljenja za uboge verne duše, ki v vicalh terpijo. Nesi mojo molitev pred svojega Sina, da jim večni mir podeli; posebno Te prosim za svoje stariše, za brate,

sestre in dobrotnike, za svojo žlahto, za
znance, prijatle in sovražnike, kakor tudi
za vse tiste, za katere sim dolžen moliti.
Stori, da bodo vsi v sodeležnost večnega
zveličanja sprejeti, po ravno tem Jezusu
Kristusu, Tvojem Sinu, Gospodu in Odre-
šeniku našem. Amen.

*(Verujem v Boga i. t. d. O Gospod! daj
jim večni mir in pokoj i. t. d. 5 Očenašev in
Češenik Marij z uverstenjem 5 skrivnost žalost-
nega Roženkranca.)*

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.

Oče iz nebes, vsemogočni Bog, usmili se
vernih duš v vicah!

Sin, vsega sveta rešni Bog, usmili se ver-
nih duš v vicah!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se ver-
nih duš v vicah!

Sveta Marija, prosi Boga za nje!

Sveta mati Božja, prosi Boga za nje!

Ti mati našega Gospoda Jezusa Kristusa,
prosi Bog za nje!

Ti mati Odrešenika sveta, prosi Boga za
nje!

Ti mati usmilenja,
 Ti mati vsih žalostnih,
 Ti pomočnica vernih kristjanov,
 Ti otetnica tih, ki se v sili znajdejo,
 Ti rešenica jetnikov,
 Ti palica spokornikov,
 Ti podpornica revnih,
 Ti moč slabih,
 Ti oživljevavka bolnikov,
 Ti polajšanje terpečih,
 Ti varhinja umirajočih,
 Ti bramba mertvih,
 Bodi jim milostiv, zanesi jim o Gospod!
 Bodi jim milostiv, odreši jih, o Gospod!
 Od terpenja v vicah,
 Od vsih za njih grehe še ne odsluženih
 štrafing,
 Od toliko bolečega oropanja nebes,
 Skoz svoje milosti polno rojstvo,
 Skoz svoj križ in terpenje,
 Skoz svojo smert in pokopanje,
 Skoz svoje sveto vstajenje,
 Skoz svoje čudno vnebohojenje,
 Skoz prihod svetega Duha,
 Skoz zasluženje in priprošnja Marije,
 Skoz zasluženje in priprošnja vsih
 Svetnikov,

prosi Boga za nje!

Odreši jih, o Gospod!

Mi ubogi grešniki,
 Da terpečim dušam prizanesesh,
 Da jim zavsims odpustiš,
 Da naše stariše, brate in sestre, pri-
 jatle, znance in dobrotnike časnih
 kaznen (štrafing) rešiš,
 Da se posebno tistih duš usmiliš,
 kterih se nihčer ne spomene,
 Da se vsih vernih mertvih usmiliš,
 Da jih z nebeško tolažbo oživljaš,
 Da jim njih bridkosti in bolečine polaj-
 šaš,
 Da njih prošnje uslišiš in njih pokoro
 dokončaš,
 Da jih k gledanju svojega obličja po-
 kličeš,
 Da vsim mertvim večni pokoj podeliš,
 Jaguje Božje . . zanesi jim, o Gospod!
 Jagnje Božje . . odreši jih, o Gospod!
 Jagnje Božje . . usmili se jih, o Gospod
 Kristus sliši nas! i. t. d.
 Oče naš . . Češena . .
 V. Gospod, daj jim večni mir;
 O. In večna luč jim sveti naj.
 V. Naj počivajo v miru.
 O. Amen.

Te prosimo, usliši nas!

Molimo.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vsih vernih! dodeli dušam vsih mertvih popolnoma odpušanje vsih z grehi zasluženih štrafing, da bodo terplenja v vicah rešene, Tebe ko svoj zadni cilj in konec gledati, ljubiti in hvaliti zamogle celo večnost. Amen.

Pesem.

*Oh, podpiraj ino gmiraj
Našo moč, služiti Ti;
Ne pripusti, da b' v bridkosti
Tvoji hlapci ječali.*

*Varji, brani, da Kristjani,
Prava čeda Jezusa,
Bodo prosti vsih bridkosti
Ino zanj sovražnika.*

Kraljica vsih angeljev, sladko ime i. t. d.

Kraljica patriarhov, sladko ime i. t. d.

Kraljica prerokov, sladko ime i. t. d.

Oče naš . . Češena Marija . . Častbodi . .

30. dan maja.

Vnebovzetje Device Marije.

»Kdo je tista, ki se vzdiguje iz pušave, sladkega veselja kipeča in na svojega ljubega naslonjena.« Vis. pes. 8, 5.

Premišljevanje.

Tretji dan potem, ko so deviško telo s toliko častjo in žalostjo v vertu Gecemani pokopali, pride — kakor cerkveni očetje terdijo — ne brez čuda tudi tisti apostel v Jeruzalem, kateri z drugimi apostelni prej pri Marijnej smerti ni pričujoč bil, namreč sveti Tomaž. Žalostno oznanilo Marijne smerti je njegovo serce globoko ranilo, ves žalosten prosi svoje sobrate, da bi mu rako ali žerk, kamur so jo položili, odperli, da bi mater svojega Gospoda in Boga še enkrat viditi zamogel. Kar je bilo po večnej modrosti že zdavnaj sklenjeno, se zgodi; njegovej priserčneji prošnji se dovoli. Odprejo grob in rako; čudno prijetna dišava jim iz njega naproti zapuhti, in ko se po svetem truplu ozirajo, ne najdejo ničesar več od njega: le tančico, v katero je njeno sveto telo zavito bilo, belo zagrinjalo njene

glave in nekoliko neuventljivih cvetic, ki so jih bili v rako k njej položili, so še najdlji. —

„In kako bi tudi — govori s poterjenjem nezmotljive cerkve — sveti Janez Damaščan — „kako bi tudi trohnoba se tistega telesa lotiti smela, v katerem je življenje bilo spočeto. Za Marijo je bila ravna, vglajena in lahka pot v nebesa napravljena; zakaj, če se bo, kakor Kristus sam poterdi, tam, kjer je On, tudi njegov učenec znajdel: kako bi ne bil On pred vsim posebno svoje matere k sebi vzel?“

Nebeške vojske viditi Marijo toliko lepo in častito v nebesa iti, vsi spremljajočim angelskim trumam nasproti kličejo: „Kdo je tista, ki se vzdiguje iz pušave, sladkega veselja kipeča in na svojega ljubega naslonjena?“ Kdo je ta prijetno lepa Gospa, ki iz zemlje pride, iz pustega kraja ternja in osata? Ona je tako bogata na čednostih, naslonjena na svojega ljubega Izveličarja, ki jo tako veličastno sam pelja, kdo je ta! In trume angelov jim z velikim veseljem odgovorijo: Ta je mati našega kralja, ta je naša kraljica, ona blagoslovljena med ženami, milostipolna, sveta svetih, ljubljena Božja, Devica brez madeža, golobica Gospodova, nar lepši izmed vsih stvari. Z neizrečenim veseljem so zdaj hvaliti in prepevati začeli: Bodi nam pozdravljena Ti naša Gospa in Kraljica, bodi nam pozdravljena Ti vsih blaženih veselje, bodi celo večnost češena Ti slava naše nebeške domačije! Glej, to je zdaj Tvoje kraljestvo, glej, mi vsi smo Tvoji podložniki, pripravljani Tvoje povelja spolnovati! —

Tako je tedaj ne najdemo več v zaničljivem Nacaretu, ne v revnem Bellehemskem hlevcu, ne več na težavnem potu v Egiptovsko deželo, in tudi ne na bolečin polnem potu v Jeruzalem, ne zagledamo je več Marije s kervjo oblite pod križem svojega Božjega Sina; ampak obdano od trum blaženih duhov v družbi Odrešenika sveta, kterega nam je rodila, s častjo spremljeno od svitlobelih korov nar čistejših devic, kterih krona in kraljica je Marija, visoko česeno od vsih Svetih in hvaljeno z glasnimi hvalnicami od milijonov, ki so bili po njenej priprošnji rešeni: tako jo gleda naša vera na radostnih planjavah blaženih nebeščanov. Oh, kolikokrat je v njenem čudnem življenji terplenje terplenju roko podajalo; zdaj pa jej je smertni angel ko nar ljubezniviši prijatelj rahlo oči zatisnil; ona je zdaj, pri Bogu, pri svojem Jezusu, ki je Devico v nebesa vzel ki je Devico v nebesih kronal.

Vadba.

Sveta duša se iz pušave kviško vzdiguje, kedar v tem pozemeljskem popotovanji s sercom in mislimi po tem, kar je v nebesih, poželjuje; sladkega veselja ona kipi, kedar sveto pismo premišljevaje srojemu duhu višej živež podeli; na svojega ljubeja se naslanja, kedar le v Jezusa in njegovo pomoč zaupa in po njegovej milosti v nebeško domačijo pride. Da bo tudi naše telo enkrat častilo in po nebeško spremenjeno od smerti vstajoče pozemeljski prah zapustilo, in z dušo sklenjeno se proti nebeškim prebivališem

povzdignilo, nam mora biti zdaj, dokler tu živimo, orodje čednosti, pobožnosti, pravičnosti; prizadevajmo si, ga s postom in mnogim drugim zatajenjem duši v oblast in podložnost spraviti, da bo truplo duhu — in ne duh truplu služil; pustimo svoje telo tukaj kak kratek čas terpeti in težave, ki so s pobožnim življenjem sklenjene, prenašati; zakaj, če bomo poskušnjo do konca srečno dostali, potem bomo počivali od svojih trudov in za vse prestano terplenje obilno plačilo vžili.

M o l i t e v.

S priserčnim veseljem, kronana nebes kraljica! Te tistega treplenja spomnimo, o katerem si se iz doline te zemeljske pušave vzdignila in svoj veličasten vhod v nebesa, sveto Božje mesto, obhajala, kjer so Te angeli Božji ko svojo kraljico pozdravili; kjer so Ti patriarhi in preroki, kralji in vojvodi in vsi pravični naproti prišli; kjer Te je sam kralj vsih kraljev v nebes nebesa peljal in na bliščeči sedež svojega veličastva posadil. Z očmi svojega duha Te spremljemo visoko blagoslovljena Devica! se veselimo Tvoje toliko zaslužene veličasti, in sklenemo svoje slabe glase s počesanjem in hvalnicami vsih blaženih duhov v Tvoje poveličanje, o Marija!

Zdaj se brez prenehanja veseliš pri svojem Božjem Sinu, ki Ti z nar veči radostjo povračuje tam, kar si Mu na zemlji v plamenečej ljubezni svojega maternega serca storila, vse, kar si za Njega terpela; ki Te zdaj zavolj Tvojih lepo cvetelih, čudopolnih čednost z nevenljivim vencom na večno krona. O Marija! povzdigni naše serca in vlij le kaplo te nebeške sladkosti v naše duše, da občutimo vso minljivo sladkost te zemlje, in da spoznamo, da vse terplenje tega življenja v nobenej primeri ne stoji z nevmerjočim veličastvom Božjih otrok, kateri v krilu nebeškega Očeta vekomaj počivajo. Amen.

(*Verujem v Boga i. t. d. kakor 25. dan maja.*)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.	} usmili se nas!
Oče iz nebes, vsemogočni Bog,	
Sin, vsega sveta rešni Bog,	
Sveti Duh, resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	
O Marija, nar častitljiviši kraljica nebes in zemlje, za nas Boga prosi!	

- O Marija, ki si s svetim poželenjem
po svojem Božjem Sinu hrepenela,
O Marija, ktere življenje je plamnov
nar čistejši ljubezni Božje izko-
pernelo,
O Marija, pri ktere blaženej smerti so
sveti apostelni pričujoči bili,
O Marija, ki si od svojega nar ljubšega
Jezusa obiskana bila,
O Marija, ki si od korov nebeških du-
hov pozdravljena bila,
O Marija, ki si svojo nar čistejši dušo
v roke svojega Stvarnika izročila,
O Marija, ktere deviško telo je o ve-
selih hvalnicah angelov v Gece-
mani pokopano bilo,
O Marija, ktere sveto telo ni več od
apostelnov v grobu najdeno bilo,
O Marija, ktere sveto telo ni trohnobi
prepušeno bilo,
O Marija, ki si z dušo in s telesom v
nebo vzeta bila,

Za nas Boga pros!

Bodi nam milostiv, zanesi nam, o Gospod!
Bodi nam milostiv, usliši nas, o Gospod!
Od prevelikega nagnenja do stvari, odreši
nas, o Gospod!

Od neizmerne žalosti nad zgubo naših
prijatelov,

Od hudega vdajanja in zalezovanja duš-
nega sovražnika,

Od vsih bolezen in bolečin duše in
telesa,

Od nesrečne smerti,

Skoz blaženo in čez vse sladko smert
svoje deviške matere,

Skoz njeno veselo odsmertivstajenje,

Skoz njeno častitljivo vnebovzetje,

Skoz njeno kronanje ko nebes kraljica,

Skoz njeno neizmerno veselje in veli-
čast,

Mi ubogi grešniki,

Da nas v vsih naših bridkosti tolažiš
in poterdiš,

Da nas pred zvijačo in silo hudih
duhov braniš,

Da nam srečno zadno uro dodeliš,

Da nam o smertnej uri popolnoma od-
pušanje naših grehov podeliš,

Da nas po smerti k sebi v nebesa vza-
meš,

O Jezus, Sin prečastite kraljice vsih
blaženih duhov,

Odreši nas, o Gospodi!

Te prosimo, usliši nas!

Jagnje Božje i. t. d. . .
 Oče naš . . Češena Marija . .
 V. Povzdignjena je sveta mati Božja:
 O. Nad angeljske kore v nebeškem kra-
 ljestvu.

Molimo.

O Gospod! Te prosimo, dodeli mi-
 lostljivo svojim služabnikom in služabnicam
 odpušanje vsih grehov; da mi, ki Ti s
 svojim djanjem dopasti ne moremo, po
 priprošnji deviške matere Tvojega Sina,
 našega Gospoda rešeni bomo, kateri s
 Teboj živi in kraljuje pravi Bog od veko-
 maj do vekomaj. Amen.

Pesem.

Tvojem' ljubeznivem' Sini

Zdaj ino na zadni čas

Nas izroči in zedini,

Prosi Jezusa za nas!

Tvoje serce i. t. d.

V smerti men' k pomoči segni

In pokaži Jezusa; —

'Z Tvojga serca meč potegni,

Brani me sovražnika.

Tvoje serce i. t. d.

*V Tvojem sercu velki, mali
 Najdejo pomoč vsak čas,
 Zato Te, Marija! hvali
 Mojga serca pesme glas.
 Tvoje serce i. t. d.*

Kraljica apostelnov, sladko ime i. t. d.

Kraljica mučenikov, sladko ime i. t. d.

Kraljica spoznovavcov, sladko ime i. d.

Oče naš . . Češena Marija . . Čast bodi . .

VIII

31. dan maja.

Sklep te andohti.

»Poslušajte me, otroci Božji vi! in prinašajte sadu, ko roža, ki je zasajena ob potokih vodá. Dajajte sladko duhtenje kot Libanon. Cvetite ko lilije.« Sir. 39, 17 — 19.

Premišljevanje.

Poprej da ta rožnati mesec, posebnej časti Marije posvečeni, sklenemo, bo prav, da se še enkrat nazaj ozremo in pregledamo vse gnade in dobrote, ki smo jih tih trideset dni prejeli, in Kristusu in njegovej visoko hvaljenej Materi bolj gorečo ko mogoče z otroškim sercom nasprot poklonimo. Le spoznajmo, in v živo prepričani obstojmo, da tako visokih dobrot nikakor vredni nismo, in prosimo Boga in Marijo za odpušanje vse pomanjkljivosti in vsih pogrškov, ki smo se jih te dni duhovnega oddahnjenja krive storili.

Spomnimo se na dobre misli in pobožne občutke, ki jih je premišljevanje vsakega dne v nas obudilo; zakličimo si nazaj vse dobre sklepe, kakor smo jih vsak dan k nogam Božje Matere polagali in jej poklanjali. Zahvalimo se

Gospodu, da nam je dal Marijno prečudno visokost bolj spoznati, in nas nje otroke s sveto grozo in priserčno ljubeznijo do nje ljubezni vse vredne matere napolnoval. Razodevajmo pa to zahvalo sosebno s tem, da si prizadevamo, veličastno cvetje, ki ga je ta rožnata andoht v naših sercih pognala, do sadja dognati, ter Narvikšemu z dišavo čednost, ki smo se jih te tedne od Marije naučili, dopasti. Zakaj ničesar drugjega ne rečejo besede, ki so nam v Sirahovih bukvah kakor od Marije govorjene: „Poslušajte me otroci Božji vi! in prinašajte sadu, kot roža, ki je zasajena ob potokih vodá. Dajajte sladko duhtenje, kot Libanon. Cvetite kot lilije.

Vendar le samo tisti, ki v službi Marijnej do konca stanoviten ostane, se sme na svoje izveličanje zanašati. Da bi nas sveta Mati zapustila, se nam ni treba bati: to pač to, da bi mi nehvaležni po hudih dogodkih v to ne prišli, da bi iz njene službe stopili! Oh kako bridko objokovati je nestanovitnost človeškega serca! Koliko vsih gorečih služabnikov in služabnic jih je bilo roko na delo položilo — pa potem spet nazaj ozirati se jélo! Koliko se jih je njej v čast postilo, in — se ne posti več! Koliko jih je hodilo za vsak njen praznik k svetemu obhajilu, in — ne hodi več! Koliko jih je psalter ali roženkranc molilo, in več pobožnih del presvetej Devici v čast opravljalo, in — ne opravlja več! Koliko jih je škapulir ali kako drugo znamenje Božje Matere nosilo, in ne nosi več! In od kod ta žalostna nestanovitnost? Premlačen je človek in prelén,

kakor hitro je treba, kaj bolj truditi in premagovati se, in hudobni sovražnik najde tako lahko priložnost, lep sad te ali une Marijne andohti v sercu, ki ne čuje, spet zatreti.

Za Jezusa in Marijo in za izveličanje vaših neumerjochih duš vas prosim pri sklepu te rožnate andohti: Nikar ne pešajte tudi posihmal ne v službi toliko ljubeznjive in ljubezni vredne Gospe — v tej častitljivej službi, ki toliko nese.

Le tako nas tista misel ne bo vstrašiti zamogla, tista misel namreč, ki se na koncu kake dobe, ali pri slovesu človeka, ki ga sosebno radi imamo, ali tudi pri sklepu kake ganljive cerkvene slovesnosti rada naše duše poloti: Bomo tako rožno andoht še enkrat doživeli! Kako in kje se bomo spet vidili? — Pa, zapustimo si že svét, kadar rado, hočemo vendar pred tronom naše Matere v nebesih se zopet sniditi. Tamo, ljubljeni bratje in sestre moje v Jezusu in Mariji! tamo vas vse pričakam, če jaz prvi iz življenja odstopim; tamo bi pa tudi vas rad našel, ako pred menoj od tod pojdete. Do tistihdob pa zvesti ostanimo v djanskem češenji preblažene Device, in ona nam ne bo mogla nikdar in nikoli svojega varstva in svoje pomoči odreči.

Vadba.

Da si tedaj dones že in za veselej to varstvo in pomoč zagotovimo, moramo, kolikor slabost naše natore dopusti, gledati, da si vse tiste čednosti pridobimo, katerih toliko svetel izgled nam

je Marija zapustila. Nje vera ko skala terdna, nje neomahljivo zaupanje, nje ljubezzen do Boga in do bližnega, nje popolno podajanje v voljo Gospodovo, nje ljubezzen do čednosti svete čistosti, nje krotkost, nje stanovitnost v terplenji naj bo cil in konec našega truda, sklenjen s prizadevanjem, da bomo stanovitni otroci Marije vselej in vsikdar, in da si poverh še prizadevamo z ljubeznivim opominovanjem in lastnim izgledom še drugih otrok jej pridobivljati. V resnici, po Mariji zamoremo tudi za svoje duhovske in dežel-ske naprejpostavljene, prijatelje in sovražnike, za svoje dobrotnike in preganjavce, tudi za terdovratne grešnike in krivoverce od Boga potrebnih gnad izprositi. Ker je pa Marijno serce tisto rečiše, po katerem nam take gnade dotekajo, se mu hočemo dones, to poslednjo uro svoje andohti čisto in zavsem vdati, da sadje te rožne andohti v to visoko sveto serce izročeno in zhranjeno obvaruje se z obilnimi blagri za vse čase.

Molitev.

O sveta Devica in mati Božja Marija! zadni dan tega prijetnega cvetličnika (maja) bi radi še enkrat občutke hvale, časti in ljubezni, zahvalje in prošenj ponovili, ktere smo Ti pri tej majevej pobožnosti ko Tvoji častivci, ko Tvoje častivke iz obilnosti svojih serc darovali. Po svojej velikej milosti, o usmiljena mati!

sprejmi dopadljivo vse naše preišljevanje in petje; dodeli moč našim vadbam in naprejšvetjem; usliši naše molitve in zdihleje, in izroči nas vse svojemu Sinu Jezusu Kristusu. Pri Tvojem deviškem sercu, ki se vedno žari ognja lepe ljubezni, Te prosimo, o Marija! raztajaj merzel led v naših sercih, in stori, da se zavsím presvetemu sercu našega ljubopolnega Odrešenika nagnejo. Vnemi jih s svetim ognjem, vlij v nje ljubezen do Tvojih čednost, in dodeli nam milostljivo, da se hrepenenje, jih posnemati, živo v nas ohrani. Zapri v svoje serce edino, sveto, katolsko in apostolsko cerkev, ohrani in vari njo in njene služabnike, bodi jej vedno pribežališe in močen, nepremagljiv turn zoper vse njene sovražnike.

Mati celega keršanstva, visoka nebes kraljica! vzemi našo rojstno deželo, našo faro, naš dom, vzemi naše bratovšine, družbe in rodovine pod svojo mogočno obrambo, in prosi Boga za nas, da nam vsim obilnost svojega blagra in našim dnem pravi mir podeli. Daj svojim otrokom sladkosti svojega maternega serca okusiti in spoznati, koliko pri Jezusovem sercu

premoreš, da enkrat vsi skupej dojdemo tje, kjer Ga s Teboj vsi angeli in Svetniki hvalijo in častijo od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Verujem v Boga i. t. d. kakor 25. dan maja.)

Litanije.

Gospod, usmili se nas! i. t. d.	} usmili se nas!
Oče iz nebes, vsemogočni Bog,	
Sin, vsega sveta rešni Bog!	
Sveti Duh, resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	} Za nas Boga prosil!
Sveto serce Marije,	
Ti deviško serce Marije,	
Ti materno serce Marije,	
Ti serce, kterega je večni Oče pred vsem k ljubezni svojega Edinoro- jenca izvolil,	
Ti hiša, ktero si je Božja modrost v prebivališu postavila,	
Ti izvoljeno serce neveste svetega Duha,	
Ti goreča lampa pred tronom presvete Trojice,	
Ti zaperti vert, v katerem je Jezus, ko nar lepši cvetlica, rasél,	

Ti serce nove Eve, skoz katero smo
 sad življenja prejeli,
 Ti zapečateni izvir skrivnost Božjih,
 Ti cveteča roža o potokih vsajena,
 Ti na tihem dišeča vijolica ponižnosti,
 Ti posoda nebeških milost,
 Ti tempel Božji, v katerem luč svete
 ljubezni gori,
 Ti limbarska postelca Božjega Deteta,
 Ti paradiž Božjega ženina,
 Ti serce polno ljubezni do ljudi,
 Ti v zvestobi poterjeno serce Marije,
 Ti pritečiše Božjega usmilenja,
 Ti ogledalo krotkosti in čistosti,
 Ti nar nedolžniši golobica, ki nam je
 oljkino vejco miru prinesla,
 Ti pobožno serce, ki je Jezusove be-
 sede zvesto ohranilo,
 Ti serce polno usmilenja in dobrote,
 Ti od vsih izvoljenih toliko ljubljeno
 serce,
 Ti upanje zgrevanih grešnikov,
 Ti tolažba vsih, ki v Gospodu umerjejo,
 Ti ljubezni Božje ranjeno serce,
 Ti z mečem nar bridkejšega terpljenja
 ranjeno serce,
 Ti v svojih bolečinah tako poterpežljivo
 serce,

Za nas Boga pros!

Ti svetega poželjenja plameneče serce, za
nas Boga prosi!

Ti občudenje angelskih korov, za nas
Boga prosi!

Ti nar slajši veselje vse nebeške družine,
za nas Boga prosi!

Jagnje Božje i. t. d.

Oče naš . . Češena Marija . .

V. Prosi za nas sveto serce Marije!

O. Da vredni postanemo, Te iz celega
serca ljubiti.

Molimo.

O Bog, ki si serce preblazene Device
Marije z obilnostjo svojih gnad ozaljšal,
dodeli nam skoz ljubezen svojega Božjega
dopadenja nad tim presvetim sercom, da
mi po njegovih potih hodimo in sadu Jezu-
sovega odrešenja obilno deležni postanemo,
po ravno tem Gospodu našem Jezusu Kri-
stusu. Amen.

Pesem.

*O Devica! priprošnica
Moja bod' per svojem S'nu,
Da se vsmili v moji sili,
Da ne sodi me ojstro.*

*O premila! ko bo bila
Smertna ura mi odhod,
Ti priteci in prenesi
Mojo dušo mi odtod.*

*Kraljica vsih devic, sladko ime i. t. d.
Kraljica vsih Svetnikov, sladko ime i. t. d.
Oče naš .. Češena Marija .. Čast bodi ..*

Hvalna pesem svet. Bonaventura na Marijo.

Tebe, mati Božja, hvalimo; Tebe Devica
Marija, častimo.

Tebe spozna cela zemlja ko izvoljeno hčer
večnega Očeta.

Tebi služijo vsi angeli in arhangeli; vse
oblasti in blaženi prebivavci nebes Te
slavijo.

Tebe hvalijo Kerubini in Zerafini z neu-
trudnimi glasovi.

Sveta, sveta, sveta Marija, Božja porodnica,
mati in ob enem tud Devica.

Nebo in zemlja sta polna Tvoje hvale, in
blaženo hvalijo Te vsi rodovi.

Tebe hvali apostelnov kor častiti.

Tebe časti hvalno število prerokov.

Vojska častita Te slavi mučenikov.

Povzdigujejo Te trume vse spovednikov.

Po celem zemeljskem krogu Te vse ker-
šanstvo imenuje: Mogočno Gospo
vrednost' neizmernë,

Edino izvoljenko, mater tak vredno Bož-
jega Sina,

In nevesto brezmadežno svetega Duha,
 Ti, o sveta Marija! kraljica si veličasti,
 Priserčno ljubljena hči večnega Ti si Očeta.
 Ti si bila o našem odrešenju vredna, v
 svojem deviškem krilu Odrešenika
 sveta nositi.

Ti si premagala staro kačo in vernim nebo
 si odperla.

Verjemo, da Srednica si pri Jezusu, na-
 šem prihodnem Sodniku.

Zato Te zdihvaje prosimo, pridi k pomoči
 vsim, ktere s svojo drago kervjo Tvoj
 Sin je odkupil.

Stori, da bomo Svetnikom v večnem veli-
 častvu prišteti.

Sprosi svojim prijatlom in prijaticam vsih
 gnad k izveličanju potrebnih, in bla-
 goslovi vse, ki Te vredno častijo.

Vodi in vari, vselej jih Ti ohrani.

Vsak dan, o sveta Marija, bomo Tvojo
 hvalo oznanovali, in Tvoje sladko
 ime s hvalo in častjo izrekovali.

Dans in vselej nas greh in vsih nevarnost
 brani.

Usmili se nas, o Marija, usmili se nas.

Tvoje usmilenje pridi čez nas vse, ki na
 Tvojo priprošnjo in dobrotljivost zau-
 pamo.

V Tvojo materno ljubezen stavim svoje
zaupanje: ne pusti me k sramoti biti
vekomaj. Amen.

V. Častimo Očeta, Sina in Duha svetega.

O. Hvalimo, in poveljučujmo Ga vekomaj!

V. Gospod! usliši našo molitev,

O. In naše vpitje naj k Tebi pride.

M o l i m o.

O Bog! katerega usmilenje ne pozna
konca, in katerega dobrotljivost je v svo-
jem bogastvu neizmerna: zahvalimo Tvoje
Božje veličastvo za vse prejete gnade in
dobrote, ki nam jih podeliš, in prosimo
vedno Tvojo milost, da, ker prošnikom
dodeliš, kar želijo, nas nigdar ne zapustiš,
temuč nas za prihodno plačilo večnega
izveličanja dobrotljivo pripraviš.

Posebno pa Te zahvalimo, o neskonč-
no usmiljeni Oče! za tisto ljubezen, ka-
tero si nam o dnevih te pobožnosti zavolj
velikega zasluženja Marije, matere Tvo-
jega Sina Jezusa Kristusa tolikrat skazal,
prosimo Te pa tudi, dodeli nam, da to
mater zmeraj vredniši častimo in na pomoč
kličemo, da se njene priprošnje zmeraj

razveseliti, in enkrat o smertnej uri se njene mogočne pomoči vdeležiti zamoremo — po ravno tem Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, našem Gospodu, ki s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha enaki Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v svoji
 kraljevi in kraljevi dobroti in v svo-
 jem bogastvi neizmerna: vabivamo Tvoje
 božje veličanstvo za vse projete grade in
 dobrote, ki nam jih podeliš, in prosimo
 vedno Tvojo milost, da, kar prosnikom
 dodeliš, kar želimo, nas nikdar ne zapustiš,
 temuč nas za prihodno plačilo večnega
 izveličanja dobrotljivo pripraviš.
 Posebno pa Te vabivamo, o neskonč-
 no vamiljeni Oče! za tisto ljubezen, ka-
 loto si nam o dušnih to pobornosti zavolj
 velikega karstnega Marije, matere Tvo-
 jega Sina Jezusa Kristusa tolikrat skazal,
 prosimo Te pa tudi, dodeli nam, da to
 mater zmeraj vredniši častimo in na pomoč
 kličemo, da se njene priprosnje zmeraj

Razne molitve.

Juterna molitev

Vsegamogočni večni Bog! Oče, Sin in sveti Duh, presveta in nerazdeljena Trojica! izvirk vsega življenja! Tebe molim ob zori tega dneva; Tebe ljubim, hvalim, častim in poveličujem s sercom in ustmi. Le Tebi gré molitev, čast in hvala; zakaj od Tebe, skoz Tebe in v Tebi obstoji vse v nebesih in na zemlji. Tebi bodi hvala vekomaj. Amen.

Po Tvojej dobroti, o Gospod in Oče! Stvarnik, ohranitelj in vladar vsih reči, sim doživel današnega dne, in ž njim nove priložnosti, za svojo neumerjočo dušo si več zaslužiti. Daj, da bom dones in vsak dan, kolikor jih še imam, zmiraj bolj moder, boljši in Tebi dopadljiviši, in da čedalje bolj rastem v spoznanji in gnadi

našega Gospoda Jezusa Kristusa! Tvoj sveti Duh me pelji v vso resnico, me opomni vsih besed in zapoved našega Gospoda in Izveličarja Jezusa Kristusa, in užgi moje serce z ognjem Božje ljubezni; zakaj ljubezen Božja nam je vlita v naše serca skoz svetega Duha, ki nam je dan.

Presveta Devica Marija! izvoljena, gnadepolna Mati mojega Gospoda Jezusa Kristusa! Ti ponižna in zvesta dekla Gospodova! prosi za mene, da bom, jaz ubogi grešnik, na Tvojo materno priprošnjo in zasluženje deležen obljud Kristusovih! Tvoj presvetli izgled, o prečastita Devica! mi bodi vedno pred očmi, in me naj močno spodbada k zvestemu posnemovanju, da za Jezusom, svojim Gospodom in Izveličarjem serčno in stanovitno hodim, kakor si Ti hodila; zakaj kdor za Njim hodi, ne hodi po temi, temuč bo imel večno življenje.

Bodi Marija! moja mati in priprošnica, ter mi pomagaj, da tukej sveto živim in tamkaj izveličanje dobim, da bom tako Bogu podoben, ki me je po svojej podobi stvaril, po svojem Sinu odrešil, in po svetem Duhu posvetil; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Priprošnja za žive in mertve.

O moj Bog in Odrešenik! daj svojo gnado vsim, ktere si skoz svojo presveto kri odrešil. Stoj na strani vsim: dodeli bolnikom poterpežljivost, tolažbo in polajšanje; revnim in zapušeniim tolaženje in oserčenje; ubogim vsakdanji kruh za dušo in telo; razsveti nevedne, spreoberni grešnike, pokrepčaj dobre k stanovitnosti; reši jih, ki so v nevarnosti duše; bodi s prijatli in sovražniki; vari svojo sveto katolško cerkev, sosebno vari in vodi s svojim svetim Duhom vse tiste, za ktere hočeš, da naj posebno molim; daj vsim vernim mertvim večni mir in pokoj, in daj jim večno luč svetiti. Amen.

Vsakdanje izročenje troedinemu Bogu.

(Po sv. Augustinu.⁶)

Gospod moj Bog! moje serce, vsa moja duša koperni po Tebi in iše Tebe! zakaj Ti si nas za se stvaril, in naše serce je nepokojno, dokler da v Tebi

najde mir in veselje, življenje in izveličanje. Daj mi dones to gnado, da Te išem, najdem in ljubim, iz ljubezni do Tebe svoj dolg odpravim, in odpušenega dolga več ne ponovim.

Gospod, moj Bog! zbudi v mojem sercu čutila grevenge, daj mojemu duhu pravo obžalovanje greha; naj moje oči v studencu solz plavajo, naj se moje roke k dobrim delom odprejo. Moj Vodnik! pogasi v meni želje mesa in vnemi me z ognjem svoje ljubezni. Moj Odrešenik! odvzemi mi duha prevzetnosti in napuha, in milostljivo mi zaklad svoje ponižnosti podeli. Moj Izveličar! odvzemi mi silno nagnenje k jezi, in dodeli mi v svojej ljubezni škit poterpežljivosti in sladek mir pohlevnega duha. Oče vse dobrote! dodeli mi nepremakljivo vero, terdno zapanje, nepremenljivo ljubezen. Odverni od mene vso ničemurnost in nestanovitnost duha, raztrošenost serca, nepremišljeno marnovanje jezika, in hudobno zmerjanje in obrekovanje mojega bližnega.

Moj Bog in milostljivi pomočnik! po Tvojem ljubem Sinu Te prosim, daj mi dela milosti in pravičnosti dopernašati in

in usmiljenje imeti s stiskanimi, ubogim pomagati, nezmožnim in slabim na strani stati, svojim razžalnikom odpustiti, svoje sovražnike ljubiti, hudo z dobrim povračevati, nobenega ne zaničevati, ampak vsakega spoštovati, po vsakej čednosti hrepeneti, hudo pa studiti in odvrčati; daj mi v zopernostih poterpežljivemu, v sreči zmernemu biti; nad ustmi in vsako besedo, ki mi čez ustne pride, čuti; vse pozemeljsko z nogami teptati in le po nebeškem hrepeneti; po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Tri božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in vižaš, ki dobro polo- naš, in hudo štrafaš. Verujem, da je Sin božji človek postal, da nas je skoz svojo smert na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvetuje. Verjem in spo- znam vse, kar si ti, o Bóg, razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostelni prid-

govali, in kar nam sveta Rimska kaloljška cerkev vervati zapovednje. Vse to verjem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš goljfati ne goljfan biti. O Bog, poterdi mojo vero!

Vupanje.

Vupam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, da mi boš po neskončnem zasluženji svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo grevengo in odpušanje mojih grehov; po smerti pa večno izveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti, in brez konca uživati. Vupam tudi od tebe potrebne pomoči, vse doseči. Vupam to od tebe zato, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog poterdi moje vupanje.

Ljubezen.

O moj Bog! tebe ljubim iz vsega svojega serca, čez vse, ker si narveči dobrot, neskončno popolnoma in vse ljubezni

vreden. Ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv.

Meni je iz serca žal, da sim tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega narboljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in hude priložnosti zapustiti, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Daj mi gnado, to moje naprejšetje izpolniti! Za to te prosim skoz neskončno zasluženje tvojega božjega Sina, našega Gospoda in izveličarja Jezusa Kristusa.

D o b e r n a m e n .

Tebi, neskončno sveti Bog! darujem danes vse svoje misli, besede in djanje, ter jih z neskončnim zasluženjem Jezusa Kristusa združim. Sprejmi jih kakor molitev k svojej nar večji časti; tudi k časti Marije Device matere Božje, vsih ljubih angelov in Svetnikov; v zahvalo za vse prejete dobrote, v zadostenje za moje pregrehe; v zadoblenje Tvoje gnade, da bi se smertnega greha vedno varvati zamogel; v pomoč in tolažbo ubogim dušam

v vica, posebno tistim, za katere imam dolžnost moliti. O da bi Te s svojimi deli po vrednosti častiti zamogel!

O nar ljubezniviši serca Jezusa in Marije! vnemita naše serca s svojo ljubeznijo. Amen.

*V Božjem imenu grem veselo
In urno zdaj na svoje delo:
Karkoli morem, čem storit',
Tebe hvalit in častit.*

Vse k večej časti Božjej.

Molitev pred delom.

Moj Bog, ki si mi od začetka mojemu stanu primerne dela namenil, iz ljubezni do Tebe hočem to delo zdaj po svojej dolžnosti začeti in zravno skerbno gledati, da ga tako popolnoma kakor mogoče opravim. S Tvojo mogočno pomočjo mi naj dobro od rok gre, da bo Tebi k časti, meni pa in mojemu bližnemu k izveličanju. Amen.

*V te stan, o Bog! si me postavil,
Da bi Tvojo voljo zvesto opravil:
Al brez Tebe in Tvoje pomoči
Se poti zastonj glava in roke moje;
Pridnost in še tolika prizadeva
Je brez Tvojga žegna vboga reva.*

Molitev po delu.

Zdaj, ljubi nebeški Oče! sim svoje delo s Tvojo pomočjo dokončal. Blagor meni, če sim ga tako opravil, kakor je Tvoja nar svetejši volja in pa moja dolžnost! Če sim pa kaj opustil, kar sim bil storiti dolžen, ali če sim se zravno kaj pregrešil, odpusti mi po svojej neskončnej dobroti, in pomagaj mi zanaprej, da vse dela le po Tvojem dopadenji opravim. Amen.

Večerna molitev.

Usmileni Bog! kako potreba mi je zopet zdaj o koncu tega dneva s priserčno molitvo se k Tebi poverniti, o katerem sim jaz nevredni spet toliko milost in dobrot prejel. Zahvalim Te za vse po Jezusu Kristusu, kterega zasluženje Ti darujem, in združim svojo zahvalo s priserčno ljubeznijo deviške matere Marije in vsih Svetnikov.

Preljubeznivi Oče! daj mi svojo luč, da svojo zanemarnost in nezvestobo v obračnanji Tvojih gnad spoznati zamorem. Pokaži mi število mojih prestopkov, naj mi

moje pregrehe in hudobije pred očmi stojijo; zakaj kakor kraljevi prerok se hočem s svojim sercom posvetovati in očiševati svojega duha. Pred Tvojimi očmi hočem samega sebe soditi, da enkrat od Tebe sojen ne bom.

Pridi, o sveti Duh! in razsveti teme mojega duha, da svoje grehe in zamude, ki sim jih danes storil, spoznati, zgrevati in sovražiti zamorem.

Zdaj premisli svojo vest:

O začetku tega dneva, o moj Bog! sim sicer sklenil, s Tvojo gnado delati in Tvoje dobrote dobro obračati. Pa oh mene ubogega slabega človeka! komaj sim bil sklep storil, ko sim ga že tudi prelomil. Namesto, da bi Ti bil služil, sim zopet tolikokrat grešil, in hudo pred Tvojim obličjem storil. Sramote in žalosti ves presunjen, spoznam, o narboljši Oče! da sim Tvojo jezo nanovo razdražil in štrafinge Tvoje sodbe zaslužil. Gorje meni! ako mi po svojej pravičnosti poverneš. K Tvojej očetovej prizanesljivosti toraj pribežim in prosim s ponižnim in zgrevanim sercom odpušanja vsih grehov in prestop-

kov, ki sim jih danes storil. Odpusti in prizanesi mi vendar, in dodeli mi čas in gnado, da se vendar enkrat od greha odtergam in le Tebi samemu služim. Za to nar veči Tvojih milost Te prosim po Tvojem edinorojenem Sinu, našem sredniku pri Tebi, po Jezusu Kristusu. Amen.

Glej, o moj Jezus! na Tebe stavim vse svoje zaupanje in Te globoko ponižan prosim, da vse moje grehe in hudobije v svojej nar svetejšej za me prelitej kervi omiješ, in s svojim neskončnim zaslužnjem to dostaviš, kar mojemu zadostenju manjka.

Sprejmi moje telo in mojo dušo pod svojo mogočno brambo, in dodeli mi gnado, da v Tebi živim in v Tebi večni mir in izveličanje najdem.

O sveta Devica Marija! mati mojega Boga in za njim moje edino pribežališe in upanje, prosi to noč za me, za vse moje dobrotnike, prijatle in sovražnike, za verne duše v vicah, posebno za te J. J. in za vse, za ktere sim moliti dolžen. Blagoslovi nas, o mati lepe ljubezni! o mati milosti! s svojim Božjim Detetom. Amen.

O sveti angel varh! ki si me te dan vodil in pred tolikimi nevarnostmi ovarval, zavahlim Te za tvojo neizrečeno ljubezen, in te prosim, ohrani me tudi to noč pod svojo obrambo, vari me pred vsim peklen-skim zalezovanjem, pred vsimi nevarnostmi, posebno pred grehom, da se jutre s čistim sercom k svojemu Bogu zbudim.

O sveti patron! vsi moji sveti pomočniki in izvoljeni Božji, hvalite in častite to noč namesto mene dobrotljivega Boga, in sprosrite mi to gnado, da med tim, ko moje truplo počiva, moja duša v vašej družbi bedi. Amen.

Hvaljena in češena bodi presveta Trojica, Bog Oče, Bog Sin in Bog sveti Duh od zdaj na vekomaj. Amen.

Mir in veselje Gospodovo ostani z nami vselej. Amen.

Oče naš . . Češena Marija . . Vera.

N e d e l a.

Nedela je prvi dan v tednu, Bogu sosebnost posvečen, zato ga cerkev v svojem latinskem jeziku le Gospodov dan imenuje. Vsak dan je scer Gospodov dan, — vendar se to ime pred

vsim nedeli prilastuje, ker nas cerkev sama s tim imenom spomni in priganjati hoče, da bi te dan posebno v Božjo čast in pobožne vaje obračali, in tako v nja posvečevanji svoje izveličanje iskali.

*Nedela je svet Gospodov dan,
Spoštuj njo in moli rad, kristjan!*

Molitev v nedelo.

O Gospod, ki si nedelo le zato postavil, da bi Ti te dan posebno v Tvojo službo darovali in se Tvojih gnad vdeležili; daj, da vsakokrat, ko se te dan poverne, svojo vero oživimo, in se k hvali in časti Tvoje svetlosti obudimo; po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Ko v cerkev stopiš.

Nar vikši Gospod in Bog! jaz pridem tukaj k sedežu Tvoje milosti, da svoje serce pred Teboj razlijem, in Tebe, svojega Gospoda in Boga kolikor morem spodobno častim in molim. Toraj začnem svoje molitve v združenji s vsimi tistimi molitvami in pobožnostmi, katere je Jezus Kristus, Tvoj ljubi Sin, iz ljubezni do Tebe opravil, ter jih k Tvojej hvali zvesto opraviti želim. Le za gnado Te prosim, da

bi se vsega zanemarenja in raztrošenja varvati zamogel. In tako začnem v imenu Jezusa in Marie. Amen.

Pred pridgo ali keršanskim naukom.

Nebeški Izveličar! Tvoja beseda je resnica, in Tvoj nauk izveličanje, daj mi svojo božjo pomoč, da to pridgo (keršanski nauk) prav pazno poslušam, in jo tudi s dobrim sercom sprejmem, da mi bo k časnemu in večnemu pridu. Amen.

Gospod, govori k mojej duši; zakaj Tvoj hlapec (Tvoja dekla) posluša.

*Pridi sveti Duh na nas zemljane,
Prid' zacelit naše serčne rane;
Za besedo Božjo nas ogrevaj,
Merzle serca k čednosti nam vnemaj!*

Po pridgi ali keršanskem nauku.

O Bog, neskončna dobrota! serčno Te za ravno prejete izveličavne nauke zahvalim. Oh, pomagaj mi s svojo gnado jih tudi v djanji spolnovati, da ne bom samo poslušavec ampak tudi spolnovavec Tvoje postave. Amen.

Sveta maša.

Naša sveta vera nas uči, da je sveta maša nar poglavitniši in nar imenitniši del svete službe Božje, da njo je sam Jezus Kristus postavil, da je nar lepši naprava milosti, k časti Božjej in človeku k izveličanju.

Sveta maša je tudi nar svetejši in izveličavniši daritev, ker je namreč Jezus Kristus sam pravi dar nove zaveze, kateri se v svetej maši skoz službo svojega mašnika na nekervavo vižo svojemu nebeškemu Očetu za vse žive in mertve daruje. S sveto mašo zadobimo obilni blagoslov in sad terplenja in smerti Jezusove; zakaj nar imenitniši daritev časti, zahvale, prošnje in sprave je za žive in mertve. — Čast Božja in izveličanje ljudi je toraj visoki namen te hvale vredne naprave Jezusove.

Od kod pa pride, da toliko kristjanov scer sveto mašo obiskuje, pa po njej nič ljubezniviši ne postane? — Je li sveta maša tega kriva? O ne. — Je morebiti cerkev kriva? Tudi ne.

Da se prelepi sad svete maše od toliko kristjanov ne zadobi, pride od tod: ker prav k svetej maši ne hodijo, in se pri svetej maši prav ne zaderžijo.

Pri svetej maši moraš biti: prav pripravljen, — prav pobožen in ponižen, — s nar večji pazljivostjo, rad in z veseljem, — pri vsej svetej maši, ne samo pri nekolikih delih, bodi si peta ali tudi tiha.

Dolžnost, pri svetej maši biti, vsim katoliškim kristjanom sveta cerkev v drugej cerkvenej zapovedi nalaga, ker očitno in zaslojno izreče: „Bodi ob nedelah in zapovedanih praznikih spodobno v Bogu zbran pri svetej maši.“

Pri svetej maši biti, je le ob nedelah in zapovedanih praznikih oistro zapovedano; vendar pobožnosti vnet kristjan ne obstoji samo pri cerki postave: znajde se pri tej svetej daritvi, kolikorkrat se le zgoditi zamore, in če mu je mogoče tudi vsaki dan. Kedar ga pa kaj nepremagljivega zadržuje, da ne more s telesom pričujoč biti, saj svoje serce tjekaj pošlje, da se te presvete skrivnosti v Duhu vdeleži. Poda se, če mu le dolžnosti njegovega stanu pripustijo, o kakej juterneji uri v duhu v cerkev, združi svoj namen z namenom drugih kristjanov, in to stori v kakem kotecu svoje hiše ali na polji ali kjer koli se znajde, v mislih tako kakor bi storil, ko bi v cerkvi pri daritvi svete maše v resnici pričujoč bil. Vse to, postavim, znaš tečas storiti, ko slišiš k maši pozvoniti; če pa zvona ne slišiš, si znaš vsako priložno uro v juternem času k temu Bogu dopadljivemu opraviilu odbrati.

Molitev pred sveto mašo.

O nar dobrotljiviši Jezus! glej, jaz pridem k Tebi in želim pred tim altarjem pri Tvojej Božjej daritvi s takšnim spoštovanjem in pobožnim duhom pričujoč biti, kakor

da bi bil na gori Kalvarii tačas, ko si se Ti iz ljubezni do nas svojemu večnemu Očetu na križu daroval. Blagoslovi, o Gospod! te moje želje, in daj mi tisto sveto pobožnost, ktera mi je k vdeležanju zasluženja in obilnega sadu Tvojega odrešenja potrebna. Vari o teh imenitnih trenutkih moje počutke, preženi iz mojega znotrajnega vse rastrešenosti in ničemurne misli; oživi mojo vero, očisti mojo dušo in vnemi moje serce s svojo sveto ljubeznijo. Amen.

O začetku svete maše.

Stori z mašnikom sv. križ in reci:

V imenu Boga Očeta, ino Sina ino svetega Duha. Amen.

Tebi, večni Oče, darujem v edinosti svetega Daha to daritev Tvojega Božjega Sina, ker si samo le skoz njo vredno ljubljjen, češen in poveličan. Z namenom svete cerkve združim tudi jaz svoj namen, in Ti ga darujem v čast in poveličanje Tvoje Božje svetlosti, v zahvalo za vse

dobrote, v odpušanje mojih grehov, v zadoblenje vsih tistih gnad, ki so mi v izveličanje potrebne.

K očitnej spovedi.

V ponižnosti svojega serca spoznam pred Teboj, o moj Bog, da sim veliko grešil s mislimi, besedami, djanjem in z zamudo dobrih del. Moj dolg, moj dolg, moj preveliki dolg. Serčne grevence presunjen Te toraj prosim, da mi na priprošnjo preblažene Device Marije in vsih izvoljenih Božjih prizanesenje, odvezo in odpušanje vsih mojih grehov milostljivo podeliš.

H kirie elejson.

O Bog, moj Stvarnik, usmili se dela svojih rok; o Bog, moj Odrešenik usmili se me po neskončnem zasluženji svoje za me prelite kervi; o Bog, moj posvečevavec, usmili se me, in spreoberni moje serce.

K glorii.

O moj Bog, jaz nisim vreden svojega glasu k Tebi povzdigniti; pa z angeli se združim, Te častim in hvalim, molim in

poveljučujem; zahvalim se Ti zavolj Tvoje prevelike časti: zakaj Ti sam si kralj nebeški; Ti sam nar vikši Gospod; Ti sam nar svetejši Bog! Tebi samemu bodi toraj vsa čast in slava od vekomaj do vekomaj. Amen.

K molitvam.

Oče usmilenja! cerkev moli po mašniku, svojemu služabniku k Tebi, in jaz se s cerkvo združim, da bi vse, kar ona od Tebe izprosi, tudi jaz izprosil, da bi sebi in vsim tistim, za katere sim sklenil moliti, večno izveličanje zadobil. Jaz ne zaslužim scer uslišan biti; zato Te prosim po neskončnem zasluženji Tvojega ljubega Sina, svojega Odrešenika, ki s Teboj živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj.

O preblažena Devica Marija, o angeli nebeški in svetniki vi, ki se danes častite, nesite to molitev pred tron Božji.

K listu.

Razsveti me, o Gospod! in daj mi spoznati, kar si me skoz usta prerokov in svojih apostelnov učil in mi spolnovati za-

povedal; vtisni mi vendar te svoje svete zapovedi globoko v moje serce. O kako sveta in sladka je Tvoja postava. Ljubim jo in spoštujem, ter obljubim njo vse zvesto spolnovati. O Božji zapovednik! stoj mi s svojo gnado na strani, in jaz hočem vse storiti, kar mi zapoveš, in Ti zmeraj pokoren biti.

K Evangelju.

Tavžentkrat bodi hvaljen in češen, o moj Bog, ker si nam potem, ko si bil po prerokih k nam govoril, po svojem lastnem, Božjem Sinu sveti Evangelji dal, ki ima besede večnega življenja. Božji Odrešenik! bodi Ti zato večna zahvala, da si nas odrešil večnega pogubljenja, ker si nas učil, da pravi pot k večnej sreči se le v križu, v zatejevanji sveta najde. Te svete bukve jaz spoštujem in poljubim. Nikdar se nočem Tvojega križa in Tvojega svetega Evangelja sramovati. Svet zaničevaje se Tebi darujem. Tebe samega hočem poslušati, le za Teboj hoditi, o moj križani Bog, ki si pot, resnica in življenje.

K veri.

Pred Teboj, o moj Bog! spozna zdaj mašnik svojo vero; kar on s besedami govori, ponavljam jaz v svojem sercu, in verjem vse, kar si Ti svojeji cerkvi razodel. Tukaj, pred Tvojim svetim altarjem pričam in poterdim, da hočem in želim v svetej katolskeji, apostolskeji, rimskeji cerkvi živeti in umreti. Dodeli mi vedno naukaželjnost in pripravljeno serce, glas vidnega poglavarja Tvoje cerkve in vsih pravorednih pastirjev, Tvojih namestnikov, poslušati, da bo moje življenje po veri vravnano, in da si prizadevam, to sveto vero z besedo in danjem poveličevati.

K darovanju.

Sprejmi neskončno sveti Oče, vse-mogočni Bog, te dar, kterege Ti z mašnikom prinesem; le ta se Tvojeji Božjeji Svetlosti spodobi; le ta je velikosti Tvojih dobrot primeren; ves moj dolg on deleč preseže, in vse Tvoje gnade zasluži. Prosim Te toraj, ne oglej se na nevrednost in na grehe svojega služabnika; poglej veliko-

več na tega svojega Božjega Sina Jezusa Kristusa, nad katerem od vekomaj svoje dopadenje imaš, kateri se Ti zdaj daruje. Ž njim Ti darujem samega sebe, posebno svoje skesano, spokorno serce, in prosim Tvoje usmilenje, da se te dar ko prijetna dišava k Tebi povzdiguje v izveličanje cele Tvoje cerkve, v moje in celega sveta izveličanje. Amen.

K umivanju rok.

Oh, moj Bog! ne daj se mi z hudobnimi pogubiti. Grešnik sim scer, pa zgrevan, spokoren grešnik. Operi toraj mojo dušo čisto vsih njenih madežev, da vreden postanem ženitnine neomadežanega Jagnjeta Jezusa Kristusa. Bog usmilenja, usliši mojo molitev; sprejmi iz mašnikovih rok te dar k časti in poveličanju svojega presvetega imena. Daj meni in vsim grešnikom zopet oblačilo nedolžnosti, in blagoslovi svojo sveto cerkev z obilnim blagrom. Amen.

K predglasju.

Veliki, mogočni Bog, oberni zdaj moje serce od vsih pozemeljskih reči in po-

vzdigni ga k sebi gori v nebesa, kjer Te angeli in arhangeli, Kerubimi in Serafimi in vsa radovajoča cerkev moli, Ti svoje hvalnice prepeva in zahvalo daje za daritev, katero Ti vojskovavna cerkev Tvojega Božjega Sina, mojega Odrešnika, daruje. Pripusti tudi meni svoj slabi glas hvalnicam nebeškega Jeruzalema pridružiti, v ponižnosti Tvoje neskončno veličastvo hvaliti, in v občutleji nar večega veselja in občudovanja k Tebi iz serca izdihniti: Svet, svet, svet si Ti o Gospod Bog vojsknihi trum; nebo in zemlja sta Tvoje veličasti polna; češen in hvaljen bodi Tvoj edinorojeni Sin, ki bo zdaj stopil doli na te altar, Tebi, nar vikšemu Gospodu, bodi hvala vekomaj Amen.

K priprošnjam.

Usmiljeni Gospod in Bog, ki na daritvi svojega Sina neskončno dopadenje imaš, brani in vladaj svojo sveto katolško cerkev, ohrani jo v miru, razširjaj jo in povikšaj po celej zemlji. Blagoslovi posebno vidnega poglavarja vsih kristjanov! obvari in ohrani našega škofa; bodi milostljiv vsemu duhovstvu in stoj vsim katolškim kristjanom

sosebno tistim na strani, ki so pri tej visoko čiščeni daritvi pričujoči. Bodi v vsih dušnih in telesnih potrebah tolažnik mojih staršev, predpostavljenih, dobrotnikov in vsih tistih, za katere me dolžnost, hvaležnost ali ljubezen moliti veže.

(Tukaj znaš moliti za vse, za katere moliti hočeš.)

Priporočam Ti vse svoje prijatelje in sovražnike, uboge in žalostne in potrebe celega keršanstva. Prosim Te tudi za spreobnjenje grešnikom, za stanovitnost pravičnim, razkolnikom pa in krivovercom za povernenje v Tvojo sveto cerkev, in vsim nevernikom za razsvitljenje, da jim oznanovavce svete vere pošlješ in tiste, ktere si jim že poslal, v stanovitnej gorečnosti ohraniš. Zadnič se Ti samega sebe priporočim, ter Te za pomoč v dušnih in telesnih potrebah prosim; posebno pa, da me večnega pogubljenja rešiš in v število svojih izvoljenih sprejmeš. Usliši to mojo molitev, večni Oče! zato Te prosim po zasluženji in priprošnji preblažene Device Marije, svetega Janeza, velikega oznanovavca Gospodovega, svetih apostelnov,

mučenikov, svetnikov, katerih spomin se danes obhaja, in vsih drugih svetnikov v nebesih. Amen.

Pred povzdigovanjem.

Glej, moja duša, prišel je zdaj dragi trenutek, o katerem se bode o Bog! veliko čudo Tvoje vsemogočnosti in ljubezni Tvojega Božjega Sina godilo. Jezus Kristus govori zdaj skoz usta svojega namestnika nad kruhom: *To je moje telo*, in nad vinom: *To je moja kerv*, in kruh postane telo Jezusa Kristusa, in vino njegova kerv. Moje oči tega čuda scer ne vidijo; pa moja vera me tega prepriča. Saj si Ti, o moj Bog govoril, in to mi je zadosti. To resnico jaz terdno in nepremakljivo verjem in se globoko pred Teboj ponižam.

Pri povzdigovanji svete hostie.

O Jagnje Božje, skriti Bog, dobrotljivi Jezus! ki si bil zavolj mojih grehov na križ pribit, ki zdaj poveličan na desnici svojega Očeta sediš, Ti si tudi resnično tukaj pričujoč v tej svetej hostii. Z nar globočejim spoštovanjem Te molim. O lju-

beznivi Jezus! bodi mi milostljiv, in usmili se me; saj Te ljubim, in se Ti zavsim darujem; le ne pripusti, da bi se kedaj več skoz smerten greh od Tebe ločil!

Pri povzdigovanji kelha.

Molim Te, o draga kri mojega Odrešenika. Ti si cena mojega in celega sveta odrešenja!

O studenc milost in izveličanja! Pogasi v meni ogenj mojih strast, in omij me čisto od mojih hudobij.

Po povzdigovanji.

O moje serce, bi zamoglo neobčutljivo ostati proti tolikej ljubezni Tvojega Božjega Odrešenika! Glej, ni mu zadosti, da se je enkrat za te in za vse grešnike na križu daroval, On ponavlja te dar tukaj na altari, ker vse naše potrebe, ki so mu dobro znane, svojemu nebeškemu Očetu naprej nese, mu svoje rane, svojo kerv in svoje serce kaže, da bi jezo Božjo potolažil, in za nas odpušanje, guado in milost zadobil. O Jezus, naš Božji srednik! zakaj ne občutim v tem trenleji tiste goreče

ljubezni svetnikov, ki so Te toliko ljubili? Zakaj ne plamenim ljubezni Serafimov, ki svete želje, gledati, gorijo? zakaj nisim pripravljen, za Te umreti in Tvoje neizmerne ljubezni z enako ljubeznijo poverniti? O moj Jezus! jaz hočem rajši umreti, ko Tebe razžaliti; jaz Te ljubim, in hočem zmeraj za Tebe, in s Teboj in v Tebi živeti.

Večni Oče! po tej daritvi upam vse od Tebe. Če si stare očake uslišal, ki so Ti le senco, le podobo te daritve darovali, koliko bolj boš na nas milostljivo pogledal, ker Ti pravo daritev opravljamo, katero so daritve stare zaveze le v predpodobi oznaovale. Zato Te združen z gorečimi molitvami cerkve prosim, k Tebi zdihovaje: naj stopi to brezmadežno Jagnje nove zaveze, ki se Tebi daruje, Jezus Kristus sam k tronu Tvoje milosti, da tečas, kedar se Jezus, nad katerim vse dopadenje imaš, v nebesih pred Tvoje Božje veličastvo za nas postavi, čez mene in čez vse svoje verne služabnike obilnost svojih guad in svojega blagoslova razliješ, nam vse grehe odpustiš in prostor v tistej srečnej domovini pripraviš, kjer Te bomo združeni s

svetimi apostelni, mučeniki in vsimi svetniki hvalili in povelečevali, ljubili in vživali od vekomaj do vekomaj.

Razlij svoje neskončno usmilenje tudi čez vse rajne mertve, ki v vicah terpijo, in za ktere Ti to daritvo tudi cerkev opravlja. Jezusova kerv naj njih duše čisto opere, da jih sprejmeš v kraj hladila, večne luči in stanovitnega mirú.

Posebno pa skaži usmilenje dušam mojih staršev, dobrotnikov in vsih, za katere sim dolžen moliti.

K O č e n a š u.

Če bolj se na te Božji dar ozeram, bolj raste moje zaupanje k Tebi, o Bog vse dobrote! in čeravno sim ubog grešnik, vendar se podstopim, Te s tim sladkim imenom „Oče“ klicati in po nauku Tvojega Božjega Sina k Tebi moliti: Oče naš, kateri si v nebesih, posvečeno bodi Tvoje ime; pridi k nam Tvoje kraljestvo; zgodi se Tvoja volja kakor v nebesih, tako tudi na zemlji; daj nam danes naš vsakdajni kruh; odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpustimo svojim dolžnikom, nas ne

vpelji v skušnjavo, temuč nas odreši od hudega. Amen. Oh, Oče, preljubeznivi Oče! dodeli mi, za kar Te z besedami Tvojega Božjega Sina prosim. Res je, da sim Te velikokrat razžalil, da sim nehvaležen otrok postal; pa zdaj se k Tebi, svojemu Očetu nazaj povernem.

Po tem Tebi od vekomaj toliko dopadljivem daru mi odpusti, in reši me vsih pretečenih, zdajnih in prihodnih zlegov. Dodeli in ohrani svojej cerkvi mir in prostost; iztrebi pohujšanje nevere in bresbožnosti; dodeli oblastnikom ljubezen in vne-
mo za sveto vero, da Ti v lepem miru služiti zamoremo.

Usliši nas, o Gospod, po priprošnji blažene Device Marije, svetih apostolnov in vsih svetnikov. Amen.

Jagnje Božje.

Zdaj, o moja duša! se bode ti neskončno sveti dar s povživanjem končal. In kako se bo to zgodilo? Stermite, vi blaženi duhovi nebeški, Jezus Kristus, naš večni vikši mašnik, je svoj dar na križu začel, na altarju ga ponavlja, in v naših

sercih ga hoče končati. Kje je kaka ljubezen, Božji Izveličar, da bi bila Tvoje podobna? Je mogoče, da v tako revno serce priti hočeš, kakor je moje? kako, Ti, o Bog svetosti, hočeš v mojem sercu prebivati, ker si se že samo po svojej neskončnej dobrotljivosti ponižal v krilo preblazene Device priti! V resnici, o Gospod, te gnade sim jaz nevreden, ker sim grešnik, in nar večji med vsimi grešniki. Vendar želim, Te vredno prejeti. In kaj bi tudi večega na zemlji in v nebesih poželeti zamogel, kakor Tebe imeti, ki si moj Bog in moj delež vekomaj.

Vendar, o brezmadežno Jagnje, ki grehe sveta odjemleš, Ti me zamoreš s eno samo besedo potolažiti. Reci le, vse-mogočni Bog, in moja duša bo čista, bo s svatovskim oblačilom ozaljšana in vredna postala, se vdeležiti Tvoje Božje hostie.

Duhovno obhajilo.

O moj Jezus! jaz želim in priserčno hrepenim, Te u nar svetejšem Zakramentu altarja prijeti; pa si ne upam, ker spoznam, da nisim zadosti vreden. Ali ne

odvzemi mi o Bog! zavsim svojih nebeških tolažb. Sprejmi dopadljivo to moje poženje, ki je s serčno žalostjo nad mojimi grehi sklenjeno, in pridi na duhovno vižo v moje serce. Dodeli mi svoje gnade, kakor si jih mašniku po resničnem zavživanji svojega presvetega telesa in drage kervi dodelil. Pridi Ti, nar vikši dobrota! pridi po duhu v moje serce, in stori ga vrednega, da se drugokrat v svetem Zakramentu s Teboj združiti zamore. Pridi, moja ljubezen, moja nar vikši dobrota, moje edino veselje! pridi, pomnoži v meni pravo vero, poterdi moje zaupanje, vžgi mojo ljubezen, da živim le za Tebe, ker si se Ti za mene daroval.

K zadnim molitvam.

Daj mi moč, o Gospod! zoper skušnjave hudiča, sveta in mesa, in obvari me pred vsakim grehom, da sad tega Božjega daru, ki smo ga Tvojej Bozjej svetlosti prinesli, v sebi ohranim: zato Te prosim po zasluženji in priprošnji preblazene Deviče Marije, svetih angelov, apostelnov, mučenikov in svetnikov, katere sveta katolska cerkev danes časti.

K zadnemu blagoslovu.

Blagoslovi me, o moj Bog, po roki svojega služabnika. Blagoslovi me Bog Oče, Sin in sveti Duh, in dodeli mi, da bom o sodnem dnevu eden izmed tistih izvoljenih, ki bodo Tvoje kraljestvo posedli. Amen.

K zadnemu Evangelju.

O Beseda Božja, čeravno si brez začetka ino konca, si vendar v času naše meso na se vzela, in si človek postala, da da bi nas otroke nebeške storila. V Tebe verjem, Tebi se zahvalim, Tebe molim in prosim, dodeli mi svojega Božjega svetega Duha, da kot otrok Božji živeti in potem nebesa v delež zadobiti zamorem. Amen.

Molitev po svetej maši.

Zahvalim se Ti, o Gospod! za neizrečeno milost, da si me v svojo sveto pričujočnost postavil in svojih svetih skrivnost vdeležil, ki so se na tem altarji k mojemu in vsih izveličanju obhajale. Oh, kako srečen bi bil, ko bi se bil prav pobožen

zravno znajdel. Odpusti mi, o Bog, moje razmišljenje, ktereга sim se dolžen storil in mojo majhno pobožnost. Močno mi je žal vse moje zanemarenje med sveto mašo in vsaka nespodobnost moja ali tudi drugih med to presveto daritvo mi je silno zoperna.

Obljubim Ti, dobrotljivi Jezus, sveto mašo zanaprej z novo gorečnostjo služiti, in Te prosim, da moje serce s svojo sveto ljubeznijo vnemeš, da bodem, kakor tudi biti mora, čisto tvoj, zdaj in vekomaj. Amen.

Ko meniš iz cerkve stopiti.

O nar dobrotljiviši Jezus! prav iz serca se Ti zahvalim za vse milosti, ktere si mi v tej cerkvi dodelil, in ker jo zdaj zapustiti moram, Ti vse molitve in pobožnosti darujem, ki sim jih zdaj opravil, ter Te ponižno prosim, da jih v svoje nar svetejše serce sprejmeš, me blagosloviš, pred vsim grehom obvarješ, in moje serce, ktero v Tvoje nar svetejši serce Tebi v varstvo izročim, v svojej ljubezni in pobožnosti ohraniš, da bode vse moje djanje in nehanje k Tvojej večej časti. Amen.

Molitve za spoved.

Pred spovedjo.

Pridi sveti Duh! mojej slabosti na pomoč, in razsveti me z lučjo svoje nebeške milosti, da svoje grehe prav spoznam in obžalujem; okrepčaj me s svojo Božjo močjo, da ponižno in odkritoserčno spoznam pred Teboj in Tvojim služabnikom, da odpušanje zadobim in milostljivo prizanesenje najti zamorem, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Stvarnik nebes in zemlje! ozri se milostljivo na mene, ubovega grešnika, ki še Tvojega sveta imena izgovoriti vreden nisim. Usmili se me, in prizanesi mi, ker sim Te tolikokrat s mislimi, željami, z besedami in djanjem razžalil, ker sim toliko hudega storil. Oh, kako se tresem, če na Tvojo sodbo in na ojestrost Tvoje pravičnosti mislim. Ako sodiš, Gospod! kdo bo obstal? Vendar, Ti si neskončno usmiljen in nočeš smerti grešnika, Ti sam išeš poln nebeške milosti zgubljeno ovco,

in jo pelješ zopet k svojej čedi nazaj; Ti sam objameš poln priserčnega usmilenja zgubljenega in zopet najdenega sina v svoje očetovo naročje. Zato Te prosim, o nar dobrotljiviši Bog! ne zaverzi me spred svojega obličja. Usmili se me, in bodi mi milostiv. — Oče luči! pokaži mi moje grehe, razsveti in tolaži, ozdravi in okrepečaj me. Ti sam si moj pomočnik, Ti sam moj tolažnik, moje pribežališe! Le Ti mi zamoreš pomagati, le Ti me rešiti, le Ti me ozdraviti in k novemu življenju obuditi. H komu bi pribežal, ako ne k Tebi? Če me Ti od sebe pahneš, kdo me bo sprejel? Če me Ti zaveržeš, kdo se me bo usmilil? O tako usmili se me! daj mi število, velikost in nagnusnost mojih grehov prav spoznati. Poteri moje serce, da jih resnično obžalujem, daj mi moč in serčnost, se jih odkritoserčno spovedati, in dodeli mi prav veliko, serčno ljubezen do Tebe, da mi potem prav veliko odpustiti zamoreš.

V zaupanji na Tvojo Božjo pomoč, na Tvoje znotrajno razsvitlenje hočem zdaj v imenu Jezusa svojo vest izprašati.

(Zdaj misli, kako si se po svojej zadnej spovedi pregrešil.)

Oče! grešil sim zoper nebo in pred Teboj, nisim več vreden Tvoj sin imenovan biti. Ti si me stvaril, si mi toliko gnad in dobrot dodelil, in jaz sim Tvojo dobrotljivost tako malo obrajtal. Ti si tudi svojega edinorojenega Sina v nar britkejši smert dal, me odrešiti, in jaz sim Tvojo Božjo ljubezen tako malo spoznal, da sim namesto Tebe, svojo nar vikši, vse ljubezni vredno dobroto ljubiti, nezvesto in nehvaležno Te zapustil, Tvoje zapovedi derzno prelomil, in grehe na grehe nakladal. Tako priserčno si me ljubil, o Jezus! da si svojo drago kerv za me preлил, in jaz sim Ti Tvojo ljubezen tako slabo povračeval, sim na Tvojo sveto rešivno smert tako malo porajtal, da sim slepe sladnosti omamljen ničemurno stvar, časen dobiček, bolj ljubil, ko Tebe, svojega Boga in Gospoda. O kako nezvesto, kako nehvaležno, kako Boga pazabljivo sim ravnal! Moj Odrešenik terpi na križu nar večī, nepopisljive bolečine iz čiste ljubezni za mene, revnega červiča zemlje; moj Odrešenik umerje v nar britkejših mukah iz čiste ljubezni za mene nevrednega grešnika, in jaz — sim pozabil njegove

ljubezni, njegovih bolečin in muk, sim pozabil njegovega terpenja, njegove smerti, ter sim za svetom in za grehom letal; sim pred vsevednim in povsod pričujočim Bogom to storil, kar bi se pred ljudmi storiti sramoval! O kako težko mi moje pregrehe na sercu ležijo, kako me dolg mojih grehov tlači! V resnici, grešnik nima nobenega pravega mirú, in živo čutim zdaj, kar apostel pravi: „Bridkost in stisko nad dušo vsakega človeka, ki hudo dela.“

S spokorno grešnico Magdaleno se k Tvojim nogam, o križani Izveličar! veržem, ves zgrevan jih objamem in kušnem hvaležno Tvoje svete rane, iz katerih je Tvoja draga kri v izveličanje sveta tekla. Milost, oh, večni Oče, milost v imenu Jezusa! Ne zaverzi potertega in ponižanega serca, ne zateri zavsím slabega tersta, ne ugasni čisto berlečega gorila! Usmili se me, in bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku! Ne grem od Tvojih nog poprej, da me blagosloviš, da tolažne besede zaslišim: „Tvoji grehi so ti odpušeni!“

Pa kako slaba, kako nepopolnoma je moja grevenga, kako majhna moja ljube-

zen! O, da bi vendar toliko sovražtvo do greha imel, ki so ga sveti spokorniki, — ki ga je preblažena Devica Marija imela!

S Tvojim kervavim potom, o Jezus! združim svojo slabo, nepopolnoma grevengo, z Magdaleno, s Petrom in vsimi svetimi spokorniki objokujem svoje grehe. Rajši hočem umreti, ko Tebe, o Jezus! z enim samim prostovoljnim grehom razžaliti! Odsihmal nobenega greha več! Vendar, kaj zamorem brez Tebe? O tako pridi mi s svojo okrepčavno gnado naproti in blagoslovi moje dobre sklepe. Odsihmal se hočem vsih grehov in grešnih priložnost skerbno ogibati, vse pripomočke k dobremu obrniti, hočem pravo pokoro delati, in vreden sad pokore prinesti.

Preblažena Devica Marija, mati usmiljenja in pribežališe grešnikov, moj svet angel varh in vsi svetniki! prosite za me, da to spoved k izveličanju svoje duše opravim.

Blagoslovi toraj in razsveti me, Oče nebeški! blagoslovi in razsveti mojega spovednika; v zaupanji na Tvoje neskončno usmiljenje, v živej veri na neskončno

zlasluženje Jezusa Kristusa se bom zdaj v nar svetejšem imenu Jezusovem sodnemu stolu bližal.

Po spovedi.

Večna zahvala bodi Tebi, o nar do-
brotljiviši Jezus! da si me nesnage mojih
grehov očistil. Tvoje ime bodi vekomaj
češeno. Kako dobrotljiv si, o Gospod!
kako ljubezniv do vsih, ki se k sedežu
Tvoje milosti bližajo. Vse naše bolezni
ozdraviš, vse grehe nam izbrišeš. Res-
nično Ti si Jagnje Božje, ktero grehe
sveta odjemlje. Ti ne ravnaš z nami po
naših grehah, in po naših hudobijah nam ne
povračuješ. Kakor se oče svojih otrok
usmili, se usmiliš teh, ki se Tebe bojijo. V
resnici, Ti si Jezus, to je: Odrešenik, izve-
ličar; zakaj zgrevane grešnike sprejemlješ,
in ozdravljaš vse, ki so ranjenega, poter-
tega serca. Hvaležno spoznam Tvoje ve-
liko, priserčno usmilenje, in odslej se za-
vsim Tvojej službi darujem. Oh, sprejmi
milostljivo mojo spoved, in domesti s svojim
skončnim usmilenjem to, kar njej na gre-
vengi in resničnem naprejšvetji pomankuje.

O zdaj nič drugega ne poželim, ko Tvojo Božjo voljo dopolnovati, Tvoje svete zapovedi deržati, Tebi goreče in stanovitno služiti. Zvesto hočem vbogati lepe nauke, svarila in opomine svojega spovednika, storjeno hudo po moči zopet popraviti, grešne priložnosti se ogibati in izveličavne pripomočke skerbno sebi v prid obračati. O zdaj hočem čisto drug človek biti in pravo pokoro delati. Pravo pokoro delati pa se pravi, starega grešnega človeka z njegovimi hudimi pregrešnimi deli sleči in novega človeka obleči, ki je po Bogu vstvarjen, in v svetosti in pravičnosti, v pobožnosti in bogoslužnosti pred Gospodom hoditi. Odsihmal me greh ne sme več gospodovati, temuč vse svoje moči in zmožnosti, dušo in telo hočem le samemu Bogu darovati. Vse razmišljenje v molitvi, vse zanemarnosti v službi Božjej, vso lenobo v dobrem hočem zanaprej odganjati; krotek in ponižen, čist in sramožljiv, poterpežljiv in Bogu vdan po Tvojih potih hoditi. Vendar podpiraj mojo slabost, blagoslovi moje sklepe, da nikdar ne pozabim Tvoje ljubezni in v stare grehe nazaj ne padem. Ohrani v meni duha pokore, in vari me vse lahkoglav-

nosti, vsega nepremišljenja, vse merzlote. Vnemi moje serce s plamnomo svojo Božje ljubezni, in potegni me tako čversto na se, da z apostelnom govoriti zamorem: „Kdo me bo ločil Kristusa in njegove ljubezni?“ Poterdi me s svojo vsemogočno gnado in dodeli mi stanovitost do konca.

Troedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! Tvoj blagoslov, Tvoja milost, Tvoj mir pridi doli čez mene, in ostani vedno pri meni. Amen.

Molitve za sveto obhajilo.

Pred svetim obhajilom.

Moj Gospod in moj Bog! kako veliko je delo, katero zdaj opravljam! kako imenitno opravilo, kterega začnem! Neumerjočemu kralju nebeškemu moram prebivališče pripraviti. Ti sam si olepšaj hišo, v katero stopiti, — sam si ozalšaj prebivališče, v katero priti hočeš; očisti mojo dušo, raztergaj vezi mojih grehov, posveti moje misli, da Te vredno prejmem. Jezus! pravi Bog in človek, s terdnim zaupanjem verjem in spoznam, da si v tem presvetem

Zakramentu resnično in bistveno pričujoč. V resnici nobeno ljudstvo na svetu nima Boga tako blizo, kakor si Ti, naš Bog, nam blizo! Zakaj Ti, o večna resnica si govoril: „Moje meso je zares jed, in moja kri je zares pitje. Kdor od tega kruha jé, ne bo umerl. Kruh, katerega bom jaz dal, je meso, katero bom daroval za izveličanje sveta. To je moje telo.“ In to me veliko bolj zagotovi, da si Bog in človek z dušo in telesom, s kervjo in mesom pod podobami kruha in vina pričujoč, kakor da bi Te z lastnimi očmi vidil. Z nar globočejim spoštovanjem Te molim svojega Stvarnika in Odrešenika, svojo nar vikši dobroto. To je moja terdna, moja nepremakljiva vera; v tej veri hočem živeti in umreti.

Bog, Ti izvir vsega dobrega! Ti si moje zaupanje, moje pribežališe vekomaj. Zato se tej svetej gostii bližam, ne v zaupanju na svoje zasluženje, temuč v zaupanju na Tvojo dobrotljivost in usmiljenje. Zakaj ljubezniv si Ti, o Gospod, in poln gnade in usmiljenja proti vsim, ki v Tebe kličejo. Ti sam zamoreš vse dati, ker si vsemogočen; Ti hočeš vse dati, ker si neskončno dobrotljiv; Ti si moje izveli-

čanje, moja luč in moje življenje. Ti mi pripravljáš mizo zoper moje sovražnike, zoper svet, meso in hudiča. O kako se moje serce zveseluje, kako raduje in poskakuje moja duša nad Tvojo neizrečeno dobrotljivostjo. Kaj bi mi še odreči zamogel, ker se mi samega sebe daš? V Tebe, o Gospod! zaupam, in ne bom osramoten. Poln zaupanja pridem k Tebi; saj me Tvoja dobrotljivost sama vabi: „Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obloženi, in jaz vas bom poživil. To je moje upanje; v tem upanji hočem živeti in umreti.

O Gospod Jezus Kristus, kako velika je bila Tvoja ljubezen! Ti bi nas bil lahko pogubil, in si nas izveličal. Nas izveličati, si se včlovečil, si terpel in umerl za nas na svetem križu, da bi nas s svojim razžaljenim Očetom spravil. In še preden si se iz sveta k svojemu Očetu povernil, tisti dan pred svojim terplenjem pri zadnej večerji si nam zastavo svoje ljubezni zapustil, ker si te nar svetejši Zakrament postavil svojim apostelnom rekoč: „To storite k mojemu spominu.“ Po novem in prečudnem načinu si hotel pri nas ostati, nam s tem pokazati, da je Tvoje veselje med nami

človeškimi otroci biti. O da bi Tebe, ki si nam toliko ljubezni skazal, tudi zadosti vredno ljubiti zamogel! Iz ljubezni do Tebe ljubim tudi vse ljudi, tudi svoje sovražnike; iz serca odpustim vsim tistim, ki so me kedaj razžalili. Zakaj Ti, o križani Jesus! si moja ljubezen, in v tej ljubezni hočem živeti in umreti.

Še enkrat prekolnem in sovražim vse svoje pregrehe in Ti pravo pokoro in popoljšanje svojega življenja obljubim. Zlo mi je žal, da sim Te kedaj s kakim grehom razžalil. S Tvojo gnado pa se hočem zdaj vsakega greha ogibati in le Tebi živeti!

In zdaj, o presladki Jezus! pridi in ne pusti me dalej koperneti, pridi v mojo dušo in ohrani jo k večnemu življenju.

Po svetem obhajilu.

Najdla je moja duša, kar je tako pri-serčno želela. Jaz imam zdaj Tistega, kateri vse ima in vse zapopade. Živim, pa ne jaz, ampak Kristus živi v meni. O kako srečen sim! Kako mogočen je Gospod, kako ljubezniv gost, kako zvest

prijatelj, kterega sim zdaj prejel! Moj Jezus v meni in jaz v njem! Koliko veselje, kolika radost, koliko izveličanje. O Jezus! kje sim to zaslužil, da Ti k meni prideš? O čudapolna ponižnost Tvoje dobrotljivosti do nas, da se Ti, moj Gospod in Bog ponižaš, k meni ubogemu grešniku priti, in me s svojim nar svetejšim mesom in svojo presveto kervjo poživiti! Kaj sim jaz, da samega sebe meni daš? Jaz spoznam svojo revšino, spoznam Tvojo dobrotljivost, poveličujem Tvojo milost, zahvalim Tebe zavolj Tvoje neskončne ljubezni. Kako zamorem Tebi, o Jezus! vse poverniti, kar si mi storil? O da bi Te vendar za Tvojo neizrečeno ljubezen tako ljubiti zamogel, kakor so Te nar veči svetniki ljubili, kakor Te je Tvoja deviška mati ljubila! Da bi bil vendar eno s Teboj kakor si Ti eno z Očetom. O da bi me ničesar, ne življenje, ne smert, ne pričujoče, ne prihodno, ne nobena druga stvar Tvoje ljubezni ne ločila! To je moja volja, to moja priserčna želja in moje zanesljivo upanje. Ti sam, o Jezus! izvir vsega blagoslova si v meni. Blagoslovi me, ne spustim Te popred, da me blagosloviš.

Blagoslovi moj spomin, da le na Tebe mislim; blagoslovi mojo voljo, da le Tebe ljubim; blagoslovi celo moje življenje, da ga le k Tvojej časti obračam. Pomnoži mojo vero, poterdi moje upanje, užgi mojo ljubezen! Bodi moj vodnik na potu tega življenja, moj učenik v dvomih, moj tolažnik v zopernostih, moj Izveličar v bojevanji. Obvari me pred ljubeznijo sveta in pred vsakim grehom. Daj mi krotko in ponižno, sramožljivo in čisto, poterpežljivo in Bogu vdano živeti, in v vsakej čednosti rasti. Daj mi moč ob uri skušnjave in gnado, se vsih grehov ogibati, posebno pa tega J. J. — Darujem Ti to sveto obhajilo za svoje stariše, brate in sestre, za svoje prijatelje in dobrotnike, za vse duhovne in deželske gosposke, predstojnike in vladarje, za celo keršanstvo. — Tudi jaz se Tebi zavsam darujem; darujem Ti telo in dušo, vse svoje moči in zmožnosti, vse svoje misli, želje in nagnenja. Tebi se zavsam izročim. Stori z menoj, kar Tebi dopade. Tvoja volja se naj zgodi! In kedar me enkrat iz tega sveta zakličesh, daj se mi od obličja do obličja vekomaj v nebesih gledati! Amen.

Počešenje presvetega Serca Jezusovega.

Litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče iz nebes vsegamogočni Bog,

Sin vsega sveta rešni Bog,

Sveti Duh resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Narsvetejši serce Jezusa,

Serce Jezusa, dopadenje večnega

Očeta,

Serce Jezusa, tempelj svetega Duha,

Serce Jezusa, studenc. nebeške slad-

kosti,

Serce Jezusa, prebivališče večne milosti,

usmili se nas!

Serce Jezusa, brezen usmilenja,
 Serce Jezusa, zaklad vsih dobrot
 Božjih,
 Serce Jezusa, izvirk svete ljubezni
 in grevenge,
 Serce Jezusa, zastava vsega usmilenja
 večnega Očeta,
 Serce Jezusa, Ti globočina vse mo-
 drosti Božje,
 Serce Jezusa, Ti potok, ki Božje
 mesto razveseli,
 Ti serce našega nebeškega kralja,
 Ti serce našega usmiljenega pastirja,
 Si serce našega najdobrotljivišega
 brata,
 Ti serce našega ljubeznivega mojstra,
 Ti serce ljubezni polnega ženina naših
 duš,
 Serce Jezusa, ogledalo krotkosti in
 ponižnosti,
 Serce Jezusa, studenc mirú in sve-
 tega pokoja,
 Serce Jezusa, Ti narpopolniši izgled
 našega življenja,
 Serce Jezusa, tolažba žalostnih,
 Serce Jezusa, pribežališe v skušnja-
 vah in težavah,

usmili se nas!

Serce Jezusa, prijazno prebivališče
 čistih duš,
 Serce Jezusa, Ti radost izvoljenih,
 Serce Jezusa, začetek vsih svetih želj
 in misli,
 Serce Jezusa, luč popotnikom,
 Serce Jezusa, altar sprave,
 Serce Jezusa, ognjeni studenc ljubezni
 Božje,
 Serce Jezusa, Ti poželenje in nar-
 slajši ljubezen vsih svetih duš,
 Serce Jezusa, na oljskej gori za nas
 žalostno do smerti,
 Serce Jezusa, oslajljeno od kerva-
 vega pota,
 Serce Jezusa, poterto žalosti nad na-
 šimi grehi,
 Serce Jezusa ob smerti s suličo pre-
 bodeno,
 Serce Jezusa, upanje umirajočih,
 Serce Jezusa, večno veselje vsih svet-
 nikov v nebesih,
 Serce Jezusa, Ti krona vsih del Božjih,
 Bodi nam milostljivo! Zanesi nam, o Serce
 Jezusa!
 Bodi nam milostljivo! Usliši nas, o Serce
 Jezusa!

usmili se nas!

Od vsega greha,
 Od zaničevanja tvojega svetega na-
 vdahnjenja,
 Od raztrešenja in mlačnosti,
 Od merzlotē do tvoje Božje ljubezni,
 Od vsih nečistih misli in želj,
 Od slepote in oterpnjenja serca,
 Skoz svojo prečudno krotkost in po-
 nižnost,
 Skoz svojo narvikši čistoto,
 Skoz svoje usmiljenje in prizaneslji-
 vost,
 Skoz svoje življenje na skrivnem,
 Skoz svoje uboštvo in sveto pokoršino
 do smerti križa,
 Skoz svojo prijazno obnašanje med
 ljudmi,
 Skoz svoj znotrajni mir,
 Skoz svoje usmiljenje do nas grešni-
 kov,
 Skoz kri in vodo, ki si jo v naše
 čišenje in posvečenje preлил,
 Mi ubogi grešniki, Te prosimo, usliši nas!
 Da nam svojo sveto čisto ljubezen v serce
 vliješ, Te prosimo, usliši nas!
 Da naše serca k posnemanju tvojih čed-
 nost vnameš, Te prosimo, usliši nas!

Reši nas, o Serce Jezusa!

Da nam pravo ponižnost, krotkost in
znotrajni mir podeliš,

Da vse misli in želje našega serca očistiš in posvetiš,

Da nas in vse ljudi razsvetiš in k spoznanju tvoje Božje ljubezni pripelejš,

Da nas v težavah tega življenja tolažiš in krepčaš,

Da svojo Božjo ljubezen vedno v nas množiš,

Da ob smertnej uri naše duše v svoje svete rane skriješ,

Da nas v čast svojih izvoljenih sprejmeš,

O narslajše serce Jezusa,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ!
Zanesi nam, o serce Jezusa!

Jagnje Božje i. t. d.! Usliši nas, o serce Jezusa!

Jagnje Božje i. t. d.! Usmili se nas, o serce Jezusa!

Kriste sliši nas!

Kriste usliši nas!

Gospod, usmili se nas!..

Kriste usmili se nas!

Te prosimo, usliši nas!

Gospod usmili se nas!

Oče naš . . Češena . .

V. Pridi v pomoč, o Gospod, svojim služabnikom!

O. Ktere si s svojo predrago kervjo odrešil.

V. Gospod, usliši mojo molitev,

O. In moje vpitje naj k Tebi pride.

Molitev.

Prosimo Te, vsegamogočni Bog, da nas, ki v presveto serce tvojega preljubega Sina svojo čast in zaupanje stavimo, in spomin narvečih dobrot njegove ljubezni do nas pobožno obhajamo, skoz sad ravno te ljubezni milostljivo poterdiš in razveseliš. Skoz ravno tega našega Gospoda Jezusa Kristusa, tvojega Sina, ki s Teboj in svetim Duhom živi in kraljuje Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev za ude te bratovšine.

Božji Izveličar Jezus Kristus, kise vsakega človeka usmiliš, in svoje predobrotljivo serce vsim spokorjenim grešnikom odpiraš: bodi vsim milostljiv, ki tvoje presveto ime

v pomoč kličejo, in usliši ponižne prošnje tvojih služabnikov in služabnic; daj vsim, ktere si po celem svetu združil, da tvoje presveto serce častijo, sad tvoje milosti okušati, in rešijih vsih zlegov na duši in telesu; ki živiš in kraljuješ pravi Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Združena priprošnja pred presvetim sercom Jezusa za odpušanje vsega razžalenja.

Prečastitljivo serce našega Odrešenika, narboljši, narsvetejši, narljubeznivši vsih serc! pademo pred Tebe, mi ubogi, zgrevani grešniki, in kličemo v vsej ponižnosti vpričo nebes in zemlje za milost, ljubezen, prizanašanje in odpušanje naših velikih grehov.

O Jezus! Sin živega Boga! kaj je vendar vse znašla tvoja modrost, in kaj je vse storila tvoja ljubezen, osrečiti in izveličati vsakega človeka! Kako neizrečeno veliko si za nas storil in terpel! In ko si že celo svoje življenje našej sreči posvetil in se na svetem križu za nas daroval, se hočeš še vsak dan nekervavo za

nas darovati, in v presvetem Zakramentu ko Bog in človek v resnici in svojem bitji med nami prebivati, rediti nas s svojim presvetim mesom in kervjo, nas s Tebo popolnoma združiti in nam zaklade svojih gnad v vsej obilnosti deliti!

Kako neskončno velika bi mogla nasprot biti naša zahvala in ljubezen za tolike neizrečene dobrote! Pa ko tvoje Božje serce v prečudnej skrivnosti tvoje ljubezni za našo srečo in izveličanje gori, ostanejo človeške serca terde in hudobne, Te le žalijo, in tvojo neskončno ljubezen z neskončno nehvaležnostjo povračujejo! toliko nevernikov in krivovercov, ki v slepoti svojega serca presveti Zakrament tvoje ljubezni zaničujejo in oskrunjajo! in oh še toliko vernih kristjanov, ki tvojo ljubezen le z mlačnostjo in merzloto plačujejo, brez spoštovanja v tvoj sveti tempelj hodijo, malo po Tebi poželjujejo, malo kedaj in še tačas brez dobre priprave k tvojej mizi pristopijo, in se celo prederznejo, Te z vmazano vestjo prejemati, da tako po svojej lastnej hudobiji kruh življenja v smertni strup premenjajo in si ga v grozno zastavo večnega zaverženja obračajo!

O Jezus, Ti dober pastir, ki si svoje življenje za nas dal: kako grozno mora vendar ta nehvaležnost in zguba toljkajm duš tvoje ljubezni polno serce raniti! Kako radi bi mi s solzami in spokornimi deli Ti to veliko bolečino odvzeli in za vse to razžalenje Ti zadosti storili! Pa oh, mi smo sami grešniki, in smo k Tvojemu terplenju tako veliko pripomogli! Ne moremo torej druzega, ko k Tvojej velikej milosti in tvojemu neskončnemu zasluženuju pribežati in v ponižnosti in s potertim sercom k Tebi klicati: Prizanesi nam, o Gospod, prizanesi svojemu ljudstvu! Pomni, da nas ne moreš zavreči drugače, da se cena tvoje kervi nad nami zgubi! Sicer tvojega usmiljenja nismo vredni; pa saj nimaš dopadenja nad pogubo duš; in dokler pribežališe grešnikov, tvoje prevsmiljeno serce odperto vidimo, upanja do tvojega usmiljenja zgubiti ne moremo. Tako se usmili tedaj, o Jezus, in odpusti nam milostljivo vse žaljenje, oskrunjenje in nespodobnosti, ki so se zoper to veliko skrivnost tvoje ljubezni od nas in vsakega človeka kakor bodi doprinesle. Naj se spremenijo naše oči v potoke solz; noč in dan naj tečejo, nobe-

nega tolažka nam naj ne prinesejo, ker je tvoje ljubezni polno serce, o Jezus! ranjeno celo od tih, ki bi ga narbolj ljubiti in častiti mogli! — Ti vse to razžalenje domestiti, Ti darujem vse zasluženje tvojega bridkega terpenja in drago kri in vodo, ki je iz rane tvoje svete strani tekla; darujemo Ti vso hvalo in čast, ktero Ti skazujejo vsi deveteri kori nebeških duhov in vsi izvoljeni, in jo bojo skazovali vekomaj. Ž njimi združeni hočemo posihmal tudi mi tvojo hvalo oznanovati, in Te tolikokrat počastiti, za odpušanje prositi, povikševati in ljubiti, kolikorkrat naša žila vdari in se kri v naših sercih zmezi. Oh, da bi Te posihmal nihče na zemlji več ne razžalil, oh da bi se vsi kraji sveta združili in sklenili, in z enim sercom, z enimi ustmi vekomaj peli: „Češeno in hvaljeno bodi brez vsega prenehanja narslajši serce Jezusa v presvetem Zakramentu altarja!“ Amen.

Posebna prošnja odžalenja k
narsvetejšemu sercu Jezusa.

(Z odpustkom 200 dni, ako se zgrevano moli.)

Z narglobokejšim spoštovanjem, ki mi ga vera podeluje, Te molim, o moj Bog in moj Odrešenik, Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek, pričujoč tukej v presvetem Zakramentu; molim Te in Te ljubim v zadomestenje vsake nespodobnosti, oskrunjenja in žaljenja, s katerim sim se do zdaj k svojej nesreči zoper Tebe pregrešil, ali s katerim so se drugi pregrešili ali bi se še vprihodnjič pregrešiti vtegnili. Molim Te tedaj, o moj Bog, ne sicer tako, kakor si Ti vreden, tudi ne tako, kakor bi bila moja dolžnost, pa vendar tako, kakor zamorem, in želel bi, da bi Te zamogel s tisto popolnostjo moliti, kakor je pametnim stvarjem mogoče. Vendar je pa moje prizadetje, Te zdaj in vselej moliti in častiti, ne samo za vse katolške kristjane, ki Te ne molijo in ne ljubijo, temuč tudi v zadomestenje in spreobrnjenje vsih krivovercov in terdovratnih grešnikov, vsih brez-

božnikov, preklinjevalcev in nevernikov. Daj o Jezus, da boš od vsih spoznan, moljen in ljubljjen in vsaki čas hvaljen in češen v narsvetejšem in Božjem Zakramentu. Amen.

*„Te molim, hvalim in častim viskdar
Nebeški, živi kruh, k' si stopil na altar;
Ljubezen tvoja, Jezus ino Marija Ti
Naj v serci mi gori, naj vsega posveti.
O Jezus, moj Odrešenik, Tebi priporočim
Dušo, serce darujem Tebi le in posvetim.“*

Počeseenje in darovanje.

(Od sv. Jederti.)

Molim Te, o Božje serce Jezusa, Ti vedno poln studenc milosti in gnade; narveči čudež vsegamogočnosti, dobrote in modrosti Božje, tron svete ljubezni in edino vredna daritev, ki Božjo pravico potolažiti zamore! Z narglobokejšim spoštovanjem padem pred Tebe, spoznam tvojo prečudno visokost, ki češenje vsih nebeških duhov zasluži, in se sklenem ž njimi, častiti Te, in iz cele duše poveličevati!

O presveto serce mojega Odrešenika, ki si z večno Besedo po bitji nerazločljivo

združeno, in vse njene večne in neizrečene popolnosti v sebi zapopadeš, in si tako ljubezen in večna radost presvete Trojice! **K** Tebi zdihujem, Tebi se darujem, v tvojo čast in poveličevanje posvetim vse, kar sim in kar imam, za zdaj in vselej. Dodeli mi, o narslajši serce, Te vredno ljubiti, in sprejmi me milostljivo v živo žgavno daritev, ki bo v plamenu svete ljubezni za Tebe gorela zdaj in vekomaj. Amen.

Prošnje k sercu Jezusa.

(Od pobožn. Janeza Lansperga.)

O naržlahtniši, narprijazniši in ljubezni nar polniši serce mojega narzvestejšega ljubeja Jezusa Kristusa, mojega Boga in Gospoda, vleci in vtôpi, v ponižnosti Te prosim za to, vse moje misli in nagnjenja, vse moči moje duše in mojega telesa, in vse, kar sim in kar premorem, v Sebe, studenc vse dobrote in ljubezni, v svojo čast in svoje narsvetejši dopadenje! **O** nar-milostljiviši Gospod Jezus, tvojemu sercu se izročim za vsem in za vselej! Vzemi, o moj Bog, hudobno in nehvaležno serce

od mene, in daj mi serce po podobi svojega Božjega serca in po tvojem popolnem in večnem dopadenji.

Gospod, moj Bog, moj Izveličar in Odrešenik, odpravi vse moje grehe, in vse, kar Ti je nad menoj zopernega; vse pa, karkoli Ti dopade, mi podeli iz svojega naršvetejšega serca! Spreoberni me, in vzemi me v svojo last, v svoje naršvetejši dopadenje in ljubezen svojo! Dodeli mi, da bo moje serce s tvojim sercom, moja volja s tvojo voljo tako sklenjena, da ne bom nikdar kaj družega želel alj želeli hotel, ko le to, kar Ti hočeš, in kar Tebi dopade! Daj, da Te ljubim, naršlajši Jezus, moj Bog, iz celega serca v vsih rečeh in čez vse reči, zdaj in vekomaj. Amen.

Ljubezen, grevenga, poželenje.

(Od sv. Alfonza Ligvorja.)

O Božje serce mojega Odrešenika, Ti zapopadek vsega dobrega in vse popolnosti, oh da bi Te vendar jaz tako priserčno ljubil, kakor Ti ljubljen biti zaslužiš. Očisti moje serce vsega, kar Ti je zoperno,

in ga užgi s svojo Božjo ljubeznijo, da drugega ne bom iskal in želel, ko Tebe, moj Bog in moje vse. Oh, ko bi mi bilo mogoče, žlahtni čas nazaj dobiti, ki sim ga po nepridnem zapravlil! Vsaj od zdaj Te hočem iz celega serca ljubiti, Ti vsak trenutek svojega življenja posvetiti, in tako iskati, da bi nekoljko domestil svojo poprejšno mlačnost in merzloto.

Srečne duše, ki so že od svojih mladih let Ti svoje serce darovale, in za vselej v tvojej ljubezni ohraniš!

Kako je bilo vendar mogoče o Ti večna lepota, da sim Te zamogel kdaj zaničevati in razžaliti? Oh, kako močno me greva, da sim Te kedaj razžalil! In ako vidiš, da bi jaz spet kedaj od tvoje ljubezni odstopil, in Te s smertnim grehom razžaliti vtegnil, tako Te prosim, daj mi raji zdaj v svojej ljubezni umreti; zakaj živeti in Tebe ne ljubiti mi je bolj bridko ko smert.

Bog, moja narvikši dobrota! moja duša želi po Tebi! Kako močno kopernim po tistem srečnem trenutku, ker Te bom v svetih nebesih posedel. Tam Te bom gle-

dal in spoznal, tam Te iz celega serca in iz vsih moči moje duše ljubil, in tvojo neskončno usmilenje hvalil in častil vekomaj.

Oh, kako majhino in revno je moje serce, in kako slaba je moja ljubezen do Tebe, o vse ljubezni narvredniši Jezus, Prosim Te, razširi ga skoz svojo gnado, užgi ga z ognjem svoje ljubezni, ktere je tvoje serce polno, in skleni ga s svojim sercom, da Te ljubi in v tvojej ljubezni živi in umerje. Amen.

Prošnja v nevarnosti iz veličanja in za spreobernenje grešnikov.

(Od pobožne Marijete Alakok.)

V spoznanji svoje narveči nevrednosti se veržem pred Tebe, o narsvetejši in Božje serce Jezusa, se ponižati pred Teboj, Te moliti, ljubiti, povikševati, kolikor zamorem. Tebi, mojej duši zavsem vdanemu prijatlu, izročim, v terdnem zaupanji na tvojo milost, vse svoje potrebe in sile, vso svojo revšino, svoje ubožtvo, svojo praznost, svoje slabosti, svojo mlačnost in

lenobo, z eno besedo, vse rane moje duše; in Te prosim priserčno, da se me vendar usmiliš, in mi po velikosti svojega usmiljenja k pomoči prideš. O Ti serce ljubezni, reši me; skoz vse, kar Te raniti zamore, Te zarotim, da meni in vsim, ki so v nevarnosti izveličanja, gnado podeliš, v tvojej ljubezni stanovitnemu ostati. O Božje serce, ne daj se mi potopiti v povodnji mojih grehov! Da le v tvojej ljubezni vekomaj ostanem — v drugem stori z menoj po svojem dopadenji. Le ne zaverzi me izpred Sebe, zakaj na Tebe stavim celo zaupanje svoje. K Tebi kličem, k Tebi vpijem, Ti moje edino zavetje pred vsim hudim, med katerim je greh narhujši. Le greh v meni zateri, in odpusti mi vse razžaljenje. O kako močno mi je žal, da sim Te kedaj razžalil (a), in prosim Te iz celega serca za odpušanje! O vse ljubezni nar vredniši Serce! daj meni, in vsim, ki so se v mojo molitev priporočili, ali za ktere imam dolžnost moliti, se tvojega vsegamogočnega varstva veseliti. Stoj nam na strani, vsakemu po njegovej potrebi. O serce polno usmilenjã! omehčaj oterpanjene serca terdovratnih grešnikov, in

tolaži duše vernih mertvih v vicah. Bodi pribežališe umerjočih, tolažba vsih revnih in stiskanih, in bodi poslednič meni, o serce ljubezni! vse v vsih rečeh. Sosebno pa bodi pribežališe moje duše ob uri moje smerti, in jo vzemi v naročje svoje milosti. Amen.

Izročenje v sv. serce Jezusa.

(To molitvico zgrevano moliti pred podobo serca Jezusa, se dobi za vsakokrat 100 dni odpustka; ako se pa en cel mesec vsaki dan moli, in enkrat sv. Zakramenti prejmejo, se zadobi popolni odpustek.)

O ljubezni narvredniši Jezus, iz hvaležnosti in v zadomestenje za moje premnoge nezvestobe Ti darujem svoje serce, in se Ti posvetim zavsem in za vselej v tvojo službo: s Tvojo gnado tudi terdno sklenem, Te nikdar več ne razžaliti. Amen.

Molitevna ura v čast presvetemu Sercu Jezusovemu.

Vpeljanje.

Gospod, odpri moje usta,
In bojo Tojo hvalo oznanovale.
O Bog glej na mojo pomoč!
Gospod, hiti mi pomagat.
Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Počeseenje.

Božje serce Jezusa, svetišče učlovečenega
Sina Božjega,
Pridite, molimo vekomaj!
Ljubezni polnemu sercu Jezusovemu, ved-
nemu studentu Božjih gnad,
Pridite, skažimo hvalo in zahvalo vekomaj.
Narsvetejšemu sercu Jezusovemu, ki v
skrivnosti altarja zakrito pri nas do
konca sveta ostane,
Pridite, skažimo večno česeenje, hvalo,
čast, ljubezen in zahvalo:

Pridite, povzdignimo glas z vsimi angeli
in svetniki v nebesih:

Svet, Svet, Svet!

Je Gospod vsegamogočni Bog, Gospod
vojskinih trum; nebesa in zemlja so
polne Njegovega veličastva, slave
in Gospodstva.

Čast bodi Bogu i. t. d.

Povzdignjenje duha.

1. O Božje in ljubezni polno Serce
Jezusa! v narsvetejšem Zakramentu altarja,
bodi češeno tavžentkrat!

O presveto Serce Jezusa! prebivališče
veličastva in gospodstva Božjega, bodi
češeno iz celega serca.

O gnad polno, in iz ljubezni do nas
ranjeno Serce Jezusa, bodi češeno vekomaj.

O neskončne ljubezni vredno Serce
Jezusa, mojega Boga in Izveličarja! mo-
lim Te v narglobokejšej ponižnosti in obču-
dovanji Tvoje neskončne ljubezni in viso-
kosti.

Spoznam Te za Serce edinorojenega
Sina Božjega, ki je postalo skoz moč
svetega Duha, ki je narveči dopadenje

nebeškega Očeta, izvirk našega izveličanja, gnade in osrečenja.

Torej želim pričujočo uro v Tvojem počesenji, časti in ljubezni doprinesti, da se moje revno serce s Teboj z zvezo ljubezni do čistega združi.

2. Zakaj, o moj Jezus! jaz Te ljubim, ker je Tvoje Serce mene poprej ljubilo.

Darujem Ti svoje celo, da si ravno zaničljivo serce.

Ti pa mi daj Svojega, in stori, da bota oba serca eno samo, da Ti v meni, in jaz v Tebi tukej in tamkej vedno živim.

O ljubezni nar vredniši Serce Jezusovo! darujem Ti tudi svojo slabo andoht te ure, vse svoje želje in misli in vse svoje besede, v čast in hvalo Tvoje neskončne popolnosti;

V zahvalo za Tvojo priserčno ljubezen do nas, in za vse gnade, ki nam iz Tebe, živega studenca izveličanja pritekajo.

V zgrevano popravilo za vso nečast in vse grehe, s katerimi so Te ljudje kedaj razžalili;

V pripomoč sprositi vse zaklade Tvoje ljubezni, tiste krepke gnade, ki bi storile, da bi moje serce Tebi, Božje Serce! podobno bilo v ponižnosti, potrpežljivosti, v pokoršini in čistosti.

3. Da bo pa moja andoht Tebi za toliko bolj prijetna, jo zedinim s Tvojo ljubeznijo in Tvojim zasluženjem, ja s Teboj, o Božje Serce! v kterega se izročim s priserčno ljubeznijo, ter prosim:

O Serce Jezusa! potrdi me.
 O Serce Jezusa! očisti me.
 O Serce Jezusa! užgi me.
 O Serce Jezusa! usliši me.
 O Serce Jezusa! posveti me.
 O Serce Jezusa! blagoslovi me, da ljubim vekomaj Tebe. Amen.

Hvalnica.

Jaz sim si to hišo posvetil, da svoje ime vekomaj v njo postavim, in moje oči bojo vekomaj na njo obrnjene.

V. Vsa molitev, hvala, čast, ljubezen in zahvala bodi vekomaj

O. Presvetej Trojici, Bogu, Očetu, Sinu in svetemu Duhu,

- V. Skoz neskončno ljubezen Jezusovo in njegovega Božjega Serca v narsvetjšem Zakramentu
- O. Od nas, in vsih stvari, na vsih krajéh, in na večne čase. Amen.

*Češeno Serce Jezusa,
Iz Tebe izvira gnada vsa,
Trojica sveta se časti
Skos Tebe, sveto Serce Ti.
O serce Jezusa!*

*Ti angelom deliš radost,
Ljudém mir, pokoj in sladkóst,
Krepčaš, tolažiš revnega,
Napolniš z upom grešnika.
O serce Jezusa!*

*O sedež gnade, milosti!
Nebeški žar z Tebe gori,
Iz ternja venec Te obdá,
Nas k sercu slave kje peljá.
O serce Jezusa!*

*O serce polno milosti,
Dodeli dar ponižnosti,
Ogrej ledene nam sercá,
Naj mine nas slad greha vsa.
O serce Jezusa!*

*Naj Tvoje serce naše bo,
In naše s Tvojim sklenjeno:
Veselje, žalost Tvoja bod' —
Veselje, žalost nam povsod.
O serce Jezusa!*

*In če nevarnost nam preti,
Bod naša bramba serce Ti,
Glad, ogenj, kugo in vojsko
Od nas odganjaj milostno —
O serce Jezusa!*

*Od nas odžen' hudobe moč,
Bod' varih nam vsak' dan in noč,
Nam škit na smertnej postelji,
Sladkost nam tamkej v večnosti.
O serce Jezusa.*

Zgrevana prošnja za milost in
odpušanje razžaljenja.

O Božje in usmiljenja polno Serce Jezusa mojega Odrešenika, mojega Boga previsokega! katerega tukej v bitji pričujočega v vsej ponižnosti molim.

O ljubezni polno Serce! Ti si me ljubilo v svojem vmerajočem življenji noter do smerti, in se ponižal v presvetem Zakramentu altarja pri nas ostati noter do konca svetá; molim Te v gorečej ljubezni.

O neskončno ljubeznivo Serce! Ti me še zmiraj neprenehoma tako goreče ljubiš v presvetem Zakramentu; molim Te z zahvalo, ljubezni polno.

Narsvetejše Serce Jezusa! kaj najdeš v nehvaležnih sercih ljudi ko pozabljivost in zaničevanje?

Veržem se pred Tvojo Božjo pričujočnostjo na tla, Te za odpušanje prosit, kar se je nečasti, nespodobnosti, zaničevanja in nezvestobe proti Tebi zgodilo.

Objokujem nehvaležno hudobijo celega sveta, ki se Ti tolikokrat zgodi v tej skrivnosti altarja.

Zgrevam, obžalujem in zaničujem vse grehe, ki se zoper Tebe doprinašajo, vso grešno pozabljivost, vso nevero in zmoto, vse preklinjanje in zaničevanje te nar viši skrivnosti, ki Ti je kedaj čast odjemavalo in Te žalilo.

O Božje Serce! polno si ljubezni, gnade in milosti; oh, odpusti celemu keršanstvu veliko in mnogo pregrešenje, in prizanesi nam zavolj Svoje neskončne dobrote.

Togota, glejte, grešnikov
Prebode, oh, serce nedolžno,
Zvestobo svojemu Bogu
Prelómi človek, nehvaležno:
Saj ne vojšak, pregreha le
Je sulco v Serce zasadila,
Oh naša hudobija je
Za njega orožje povojstrila.

In glej, 'z serca odpertega
Izhaja cerkev, nja nevesta,
Odpró se dur' zveličanja,
In odpre se skrinja zavéze;
'Z tih pers vse gnade se rderó —
Potokov sedem bistrih, čistih,
Naj grešniki vsi čistimo
Se madežev svojih pregroznih.

Oh dajmo grehu zdaj slovo:
Gréh blago serce Božje rani;
O Jezus! Ti z ljubeznijo
Tuđ naše terde serca rani.
Dodeli Oče ino Sin
Dodeli gnado Ti, Duh sveti,
Naj svetga serca bolečin
Z ljubeznjo sveto bomo vneti.

V. Jaz sim prišel, ogenj na zemljo pošlat

O. In kaj želim drujega, ko da gori.

Dodeli, Te prosimo, vsegamogočni Bog! da, ki v narsvetejšem Sercu Tvojega ljubega Sina sosebnih dobrot njegove ljubezni do nas vesel spomin obhajamo, se tudi njih blagoslova in sadu veselimo, skoz ravno tega našega Gospoda Jezusa Kristusa. Amen.

Pesmi
 v počešenje presv. Rešnega
 Telesa.

Perva.

1.

*Nisko se priklonimo,
 Častimo Jezusa,
 Molimo no hvalimo
 Svojga Zveličarja.
 Mi tebe hvalimo,
 Mi tebe molimo
 Jezus v Zakramentu
 Sveto rešno Telo.*

2.

*Mi vsi bi oslabeli,
 Ko b' ne pomagal nam,
 Da bi pomoč imeli,
 Se nam daruješ sam.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.*

3.

*Med nami ti prebivaš,
Za nas daruješ se,
Nam v serce gnade vlivaš,
In zbrišeš grehe vse.
Mi tebe hvalimo i. t. d.*

4.

*Če nas zkušnja moti,
K tebi privprijemo,
Ti nam prideš naproti,
Da ne omagamo.
Mi tebe hvalimo i. t. d.*

5.

*Tvoje meso je hrana,
In pitje tvoja kri,
Da duša, obvarvana
Pred hudim, prav živi.
Mi tebe hvalimo i. t. d.*

6.

*Vsim revnim, zapušeni
Pomoč in trošt deliš,
In nam s kruhom nebeškim
Serce razveseliš.
Mi tebe hvalimo i. t. d.*

7.

*Če grešnik greh sovražil'
In pokorit' se začne,
Ga začneš ti tolažit',
Mu zbrišeš grehe vse.
Mi te hvalimo i. t. d.*

8.

*O Jezus! kadar pride
 Življenja zadnji čas,
 Da strah nas ne obide,
 Objíši, Jezus, nas.
 Mi tebe hvalimo, i. t. d.*

9.

*Ti sprejmi duše naše
 O Jezus! v sveti raj,
 Pastir nebeške paše!
 Pasi jih vekomaj.
 Mi tebe hvalimo i. t. d.*

Druga.

1.

*Pritecite sem kristjani
 Od ljubezni božje vžgani!
 Prid' te Jezusa častit',
 K je v podobi kruha skrit.*

2.

*To je ta presveta mana,
 Iz nebes na svet nam dana,
 Nas popotnike živi
 Prot' dežel' obljubljeni.*

3.

*Da v nebesa človek najde,
 Se Bog v jed med nami znajde:
 Duša se ne pogubi,
 Ki od tega kruha ž'vi.*

4.

*O preženi nam skušnjave,
In pregrešne vse zmotnjave,
Kugo, vojsko, lakoto,
In kar bi nam škodvalo.*

5.

*Daj moč brumnega življenja,
Bridke solze spokorjenja,
Živo vero, upanje,
In ljubezni mučenje.*

6.

*Kedar bode treba vmreti,
Daj se vredno nam prejeti,
Ino vzemi nas v nebo
Med množico zvoljeno.*

7.

*Ljubi Jezus! češen bodi
Tu med nami, in povsodi:
Z angelji no Serafi
Naj te vsaka stvar časti,*

Počeseenje narčistejšega serca Marije.

Litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste sliši nas!

Kriste usliši nas!

Oče iz nebes vsegamočni Bog,

Sin vsega sveta rešni Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Narsvetejši serce Marije,

Serce Marije, brez greha spočeto,

Preljubljeno serce hčere nebeškega

Očeta,

Visoko česeeno serce matere Božjega

Sina,

Izvoljeno serce neveste svetega Duha,

Občudovanja vredno serce matere

Stvarnika,

} Usmili
se
nas!

} za nas Boga prosil

Ljubezni vredno serce matere Odreše-
nika,

Serce Marije, Ti sedež modrosti,

Serce Marije, Ti podoba pravice,

Serce Marije, Ti sedež milosti,

Serce Marije, Ti zapopadek vse
svetosti,

Serce Marije, Ti skrinja miru in
sprave,

Serce Marije, Ti vrata nebeške,

O prečastito serce Marije,

O mogočno serce Marije,

O dobrotljivo serce Marije,

O zvesto serce Marije,

O hvale vredno serce Marije,

O ljubezni polno serce Marije,

O krotko serce Marije,

O ponižno serce Marije,

O poterpežljivo serce Marije,

Serce Marije, za nas z mečem žalost
prebodeno,

Serce Marije, luč zmotenih,

Serce Marije, pribežališe grešnikov,

Serce Marije, moč pravičnih,

Serce Marije, tolažba žalostnih,

Serce Marije, moč v skušnjavah,

Serce Marije, upanje umirajočih,

za nas Boga prosil!

Serce Marije, pomoč v vsih težavah,
 Serce Marije, zastava obljub Kristu-
 sovih,
 Serce Marije, popolna žgavna daritev
 ljubezni Božje,
 Serce Marije, veselje vsih serc,
 Serce Marije, z častjo v nebesih kro-
 nano,
 Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
 — zanesi nam, o Jezus!
 Jagnje Božje — usliši nas, o Jezus!
 Jagnje Božje — usmili se nas, o Jezus!
 Kriste sliši nas
 Kriste usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Oče naš . . Češena . .
 V. Sveto serce Marije, prosi za nas!
 O. Da vredni postanemo, Te iz celega
 serca ljubiti.

M o l i t e v.

O Bog vse dobrote, ki si presveto in
 brezmadežno serce Marije z usmiljenjem in
 ljubeznijo do nas napolnil, ktere serce

za nas Boga prositi

Jezusa Kristusa, tvojega in njenega Sina vselej do nas gori: dodeli vsim, ki to deviško serce častijo, skoz njegovo zaslužnje si serce s presvetima sercoma združeno pridobiti, in si ga do smerti stanovitno ohraniti; skoz ravno tega Jezusa Kristusa tvojega Sina, Gospoda našega. Amen.

Molitev sv. Bernarda.

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija! da se nikdar še ni slišalo, da bi Ti bila koga zapustila, ki je pod tvojo obrambo pribežal, tvojo pomoč iskal in se tvojej priprošnji izročil. Poln tega zaupanja, k Tebi hitim o Devica vsih devic, in k Tebi, o Mati! pribežim, pred Teboj jaz zdihajoč grešnik stojim. O Mati večne Besede! ne zaverzi moje prošnje, temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Molitev,

se prečistemu sercu Marije izročiti.

O sveta Devica, Ti čast in podpora cerkve, veselje in tolažba vsih tvojih otrók! veselim se nad tvojo visokostjo, ki

Te nad vse stvari povikša, in se pridružim vsemu češenju, ki se Ti v nebesih in na zemlji skazuje. — Poln zaupanja v tvoje materno varstvo padem pred Tebe, in Te izvolim si za mater, za gospo in priprošnico pri tvojem Božjem Sinu. Tebi se posvetim zavsem in za vselej; vzemi me v število svojih narljubših otrók; izročim Ti svojo dušo in imam terdno voljo, si z Božjo pomočjo neutrudno prizadevati, da Te zvesto posnemam, in si s tem tvojo prijaznost zaslužim: tako se zavsem tvoje milosti in maternej skerbi za moje izveličanje izročim. Terdno sklenem, tvoje sveto in brezmadežno serce večno častiti in tvoje dobrote oznanovati. O previsoka kraljica nebes in zemlje! daj, da ker sim se tvoje svetej družini pridružil (a), da bom skoz tvojo mogočno pomoč pravi otrok božji in živa podoba Jezusa Kristusa, in do konca svojega življenja stanoviten ostanim. Amen.

Molitev,

sebi in drugim Marijno pomoč
prositi.

(Od sv. Avguščina.)

O previsoka in prečastita Devica Marija! preblaga in deviška Mati Božja! Ti prečudna porodnica, ki si Stvarnika nebes in zemlje nosila! Kdo Te zamore vredno hvaliti, ki si zgubljenemu svetu s svojim dovoljenjem v angelovo besedo k pomoči prišla? S kakšno hvalo Te zamore revno človeštvo povikševati, ki si nam pot v življenje zopet najdla, ko si čast Božje matere prevzela? Sprejmi pa vendar našo zahvalo, tako slaba ko je, in tako daleč ko za tvojim zasluženjem zaostaja. Skoz Tebe, o mogočna priprošnica! naj prejmemo, za kar z zaupljivim sercom prosimo. Zakaj Ti si edino upanje grešnikom, in med vsimi človeškimi otroci ne najdemo nikogar vikšega po zasluženji, da bi zamogel jezo sodnikovo potolažiti, ko Tebe,

ki si bila vredna znajdena, biti mati odrešenika in sodnika našega. Skoz Tebe upamo odpušanje svojih grehov zadobiti, in v Tebe stavimo upanje našega izveličanja. — Sveta Marija! pomagaj tedaj nam revnim, oserči boječe, tolaži žalostne, prosi za keršansko ljudstvo, položi svojo priprošnjo za duhovšino, priporočaj pobožni ženski spol. Naj se vsi tvoje pomoči prepričajo, ki tvoje sveto ime častijo. Imej usmilenje z zgrevanimi, in skaži se vsa dobrotljiva nam popotnikom; in ker si sama vsa srečna, tako nôsi dobrotljivo naše jokanje in zdihovanje pred Gospoda, in bodi naša priprošnica pri Njem, svojem Sinu. Zakaj mi smo na tem svetu še v terplenji, in ječimo pod butaro težav in nevarnost; Ti pa si v nebesih nad vse verste devic povikšana. Tebe ljubi pred vsem kralj kraljev ko svojo pravo mater in preblago nevesto. Ni čudo, da Bog, ki je po Tebi človek postal, in kterege si na zemlji ko otroka pretolikokrat priserčno objemala, zdaj ko v nebesih kraljuje, svoje veselje nad Teboj skazuje! — O deviška mati Marija, poteguj se tedaj, ker si v svojem izveličanji, za polajšanje naše rev-

šine, za naše zveličanje! Poslušaj rada
 prošnje jokajočih, in pridobodi nam hitro
 uslišanje. Imej skerb za nas, da boš
 zmerej prosila za ljudstvo Božje, Ti,
 Blagoslovljena, ki si Izveličarja sveta
 nosila, ki živi in kraljuje od vekomaj do
 vekomaj. Amen.

Novena

ali devetdnevna pobožnost k časti
preblažene Device Marie ko priprava
na praznik Njenega čistega
spočetja.

Pripravna molitev

za vsakdan te devetdnevne
pobožnosti.

Pridi sveti Duh! napolni serca svojih
vernih, ino užgi v njih ogenj svoje lju-
bezni.

V. Pošlji nam svojega Duha, in bodo
prerrojene

O. Ino prenovil boš obličje zemlje.

O Bog! kateri si serca svojih vernih
po razsvitlenji svetega Duha učil: daj, da
ravno v tistem Duhu, kar je prav, spoznamo,
in se njegovih tolažb vselej veselimo.
Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.
Amen.

Molitev.

O prečista Devica! ki si brez madeža greha spočeta, in od tega prvega trenleja polna lepôte, vsa neomadežvana bila! O Marija, časti vredna, gnadepolna mati mojega Boga, angelov in ljudi kraljica! vse ponižno Te pozdravim ko mater mojega Odrešenika, kateri je s spoštovanjem, častjo in vdano pokoršino, ki jo je kakor pravi Bog Tebi skazoval, mene učil, koliko spoštovanja Ti moram tudi jaz skazovati. Prosim Te, sprejmi blagovoljno, kar Ti vsakdan te devetdnevne pobožnosti k Tvojej časti darovati namenim. Ti si varno pribežališe spokornih grešnikov; po pravici toraj k Tebi pribežim. Ti si mati milosti, ki se naše revšine gotovo usmiliš. Po Jezusu Kristusu si Ti vse moje upanje. Z nežnim zaupanjem se toraj k Tebi obernem, in Ti ga boš dopadljivo sprejela. Stori, da bom vreden, Tvojim otrokom prišteti biti, da z zaupanjem reči zamorem: Bodi moja mati!

(Zdaj moli 9krat Češena si Marija . . . in 1krat Čast bodi Bogu . . . in vsakdan eno tukaj postavljenih molitev.)

1. dan, 29. novembra.

Glej! pred Tvojimi nogami, o neomadežvana Devica! se s Teboj preserčno veselim, da si za mater večne Besede od vekomaj izvoljena in pred izvirnim grehom obvarvana bila. Zahvalim in častim presveto Trojico, ki Te je v Tvojem spočetji s tolikimi prednostmi obdarovala, ter Te v globokej ponižnosti prosim, da mi gnado zadobiš, vse pregrešne želje, ki so mi ko žalostni nasledki izvirnega greha zaostale, srečno premagati. O! pomagaj mi jih premagati, in stori, da nikdar ne pozabim, svojega Boga ljubiti. Amen.

(Potem Lauretanske litanije.)

V. V Tvojem spočetji, o Devica! si brez madeža bila.

O. Prosi sa nas Očeta, kterege Sina si nam rodila.

Molimo.

O Bog! kateri si skoz čisto spočetje Device svojemu Sinu vredno prebivališe pripravil, daj nam, Te prosimo, da, kakor si

Marijo po previdenej smerti njenega Sina pred vsim grehom obvarval, tudi mi po njenej priprošnji s čistim sercom k Tebi pridemo.

O Bog! pastir in vižar vsih vernih, poglej milostljivo na svojega služabnika (J) našega papeža, katerih si pastirja cele svoje cerkve postavil; dodeli jim, da tem, čez katere so postavljeni, z besedo in djajanjem k dobremu služijo, in tako enkrat z čedo sebi izročeno večno življenje dosežejo.

O Bog! Ti naše pribežališe in naša pomoč, Ti edini začetnik vse pobožnosti! podpiraj pobožne molitve svoje cerkve, in dodeli nam, da to, za kar Te zaupljivo prosimo, tudi v resnici zadobimo. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

2. dan, 30. novembra.

(Pripravna molitev kakor 1. dan.)

O Marija, Ti čistosti neomadežvana lilija! veselim se s Teboj, da si že tisti čas, ko si spočeta bila, tolike gnade in tudi popolnoma pamet zadobila. Molim in

hvalim presveto Trojico, da Ti je tako visokih darov podelila, in se nar globočje pred Teboj ponižam, jaz gnad ves ubogi. Ti pa, ki si z obilnostjo nebeških gnad obdarovana bila, dodeli od svoje obilnosti tudi mojej duši, in vdeleži me zakladov svojega neomadežvanega spočetja.

(Litanije kakor 1. dan.)

3. dan, 1. decembra.

O Marija, Ti skrivnosti polna roža čistosti! veselim se s Teboj, da si v svojem čistem spočetju peklensko kačo tako častito premagala in brez madeža izvirnega greha spočeta bila. Vsa čast in zahvala bodi torej presvetej Trojici, od katere si te visoki dar zadobila, in Te ponižno prosim, da tudi meni serčnost in moč zadobiš, vse zalezovanje hudobnega sovražnika premagati, in svoje duše s nobenim grehom omadežvati. Oh! stoj mi vselej na strani, in pomagaj mi vse sovražnike našega večnega izveličanja srečno premagati.

(Litanije kakor 1. dan.)

4. dan, 2. decembra.

O Marija, ogledalo neomadežvane čistosti! preserčno veselje čutim, ko vidim, da si že v svojem spočetju nar žlahtniši in nar popolniši čednosti s vsimi darovi svetega Duha prejela. Čast in zahvala bodi presvetej Trojici, da Te je s temi prednostmi obdarovala, in Te prosim, o mati vse dobrote, izprosi mi gorečnost, da se v vsih čednostih vadim, in tako vreden postanem, darove in gnade svetega Duha prejeti.

(Litanijs kakor 1. dan.)

5. dan, 3. decembra.

O Marija, Ti čistosti mila danica! veselim se s Teboj, da je skrivnost Tvojega neomadežvanega spočetja vsemu človeštvu izveličanje, in celemn svetu veselje prinesla. Častim in zahvalim presveto Trojico, ki je Tebe tako visoko povzdignila in poveličala, in Te prosim za gnado, da bi mi terplenje in smert Tvojega Jezusa k pridu in njegova na križu prelita kri k izveličanju bila.

(Litanijs kakor 1 dan.)

6. dan, 4. decemhra.

O Marija, Ti svitla zvezda neomadežvane čistosti! veselim se s Teboj, ker je Tvoje čisto spočetje angele v nebesih z neizrečenim veseljem napolnilo. Zahvalim in častim presveto Trojico, ki je Tebi tako visoko prednost podelila. Oh! izprosi mi gnado, da se enkrat tega veselja vdeležim in Tebe z angeli združen vekomaj častim in hvalim.

(Litanije kakor 1 dan.)

7. dan, 5. decembra.

O Marija, juterna zarja neomadežvane čistosti! veselim se s Teboj z velikim začudenjem, da si že o začetku svojega spočetja bila v gnadi tako uterjena, da nikoli nobenega greha nisi storila. Častim in zahvalim toraj presveto Trojico za to posebno prednost, katero je zmed vsih le samo Tebi podelila. O sveta Devica! sprosi mi popolnoma in veden guus nad nar večim hudim, da rajši umerjem, kakor kedaj več kak nov greh storim.

(Litanije kakor 1. dan.)

8. dan, 6. decembra.

O Devica Marija! Ti brezmadežno sonce! veselim se in radujem s Teboj, da Ti je Bog o Tvojem spočetju veči obilnost gnad podelil, ko vsim angelom in Svetnikom z vsim njih zasluženjem. Častim toraj in hvaležno občudujem toliko dobrotljivost presvete Trojice, ki Te je s toliko prednostjo obdarovala. Pomagaj mi, da z gnado Božjo delam in da je nikdar več v slabo ne obernem. Spreoberni moje serce, in stori, da odsihmal začnem samega sebe spoznati in poboljšati.

(Litanijs kakor 1. dan.)

9. dan, 7. decembra.

O živa luč svetosti, Ti izgled brezmadežne čistosti, deviška mati Marija! Komaj si bila spočeta, ko si svojega Boga v nar globočeji ponižnosti molila in hvalila; zakaj s Tvojo pomočjo je moglo staro prekletstvo prevzdignjeno biti, skoz Tebe je mogla obilnost blagoslova nad Adamove otroke priti. Oh! stori vendar, da te

blagoslov v mojem sercu ljubezen do Boga užge; vnemi Ti moje serce s plamnomo Božje ljubezni, da ga tukaj neprenehoma ljubim in enkrat v nebesih vekomaj vživam, kjer ga bom za vse Tebi skazane darove z nar večo gorečnostjo hvalil in v veličastvu, s katerim si tamkaj kronana, vekomaj radoval. Amen.

(Litanije kakor 1. dan.)

Za vsaki dan te andohti podelijo Sv. Oče Pij VII. 11. dan januarja 1809 300 dni odpustka, ako se pa vsih 9 dni opravi in s. s. Zakramenti prejmejo, popolnoma odpustek.)

Pesmi

prečistej Mariji Devici v čast.

I. Zdiho vanje k Mariji.

1.

*Kraljica hvaljena, Marija,
V nebo povzdignjena, Mat — Devica!
Oberni, o vsmiljena mati Ti
Na nas svoje milostljive oči.*

2.

*Kraljica vse časti, vikša gospá,
O mati milosti! čista si vsa,
Oberni mati dobrotljiva Ti
Na nas svoje milostljive oči.*

3.

*Devica častljiva, mal' Jezusa,
Na nebu svetiš se, zvezda svetla,
Oberni, o modra vodila Ti
Na nas svoje milostljive oči.*

4.

*O svetla lilija, kak lepa si,
 Studenc zveličanja, vir vse časti!
 Oberni, mila tolažnica Ti,
 Na nas svoje milostljive oči.*

5.

*Vrata zveličanja, škit čistosti,
 Ti bramba celega keršanstva si,
 Oberni naša pomočnica Ti
 Na nas svoje milostljive oči.*

6.

*Na smertnej postelji bo vé in ah!
 Pa ne bojimo se, ne bo nas strah,
 Da le oberneš, o mogočna Ti,
 Na nas svoje milostljive oči.*

II. Izročenje v Marijno brambo.

1.

*O svetla Zarija, žlahtna Devica!
 Te hvali zbrana vsa vernih množica.*

(Po vsakem odstavku se poje.)

*V obljube deželo vse vpeli Kraljica!
 Naj verni vsak gleda Te vselej, Devica.*

2.

*Hvale si vredna vse, ker si rodila
 Sina Narvikšega, mir nam dobila.*

3.

*Ž Njim si vesolni svet razveselila,
Duri nebeške spet nam odklenila.*

4.

*Svetel deviški cvet si ohranila,
K je bil Tvoj Sin spočet, k si Ga rodila.*

5.

*Dvica, Ti svetiš se čez vse Svetnike,
Tudi presežeš vse trone velike.*

6.

*Zato te hvalijo angelski kori,
Verni ozirajo k Tebi se gori.*

7.

*Sprejmi dobrotljiva naše darove,
Sprosi, o vsmiljena, serce nam nove!*

8.

*Vari nas vsih težav tukaj na zemlji,
Silo hudih skušnjav ma' nam odverni.*

9.

*Na smertnej postelji nas ne zapusti,
Pridi, tolaži nas, Dvica sladkosti.*

10.

*Ko smertna ura bo nam že odbila,
Glej, da naš boš v nebó, mati spremila.*

III. Za skončavo kakšine Marijne andohti

1.

*Oh poglej na nas Devica
Vikša pomočnica!
Božjo gnado smo zgubili,
Hudo smo grešili:
Oh ne daj se nam zgubil',
Daj se nam spreobernil',
Da nas Oče spet objame,
Enkrat k sebi vzame.*

2.

*Oh ne, da b' nas zapustila,
Svoj obraz nam skrila,
Če nastopijo težave,
Nevarne skušnjave:
Kam b' se blo obrniti,
Ko b' nas zapustila Ti?
Ti zamoreš pomagati,
Sveti mir nam dati.*

3.

*Sosebno v smertnej bridkosti,
Ma' nas ne zapusti,
Kadar se oko nam vtrinja,
Oh, pokaž nam Sina:
Spel nas z revnega svetá
V hišo raja srečnega,
Da Te večno tam častimo
In Boga hvalimo.*

IV. Za odhodjo od Marijne cerkve.

1.

*Bodi še pozdravljena
Roža lepa, žlahtna vsa,
Od Očeta zvoljena
Mač' prečista Jezusa,
Našega Zveličarja.*

2.

*Kje bom grešnik moč dobil,
Da bi vredno Te častil?
Ker brez vsega madeža
Si, o svetla lilija,
Gnad in milost polna vsa.*

3.

*Kar je imenitnega,
Žlahtnega in zalega,
Pred Teboj svoj cir zgubi,
Pade, zgine, otemni:
Vse presežeš, Dvica Ti!*

4.

*O veselje angelov,
Radost zvestih vernikov,
Pribežal' še grešnikov,
Troštarca spokornikov,
Podpora popotnikov!*

5.

*V sladkemu zarpanji
Réven vsak k Teb' pribeži,
Saj Ti, o presladka Mat'!
Vsim zamoreš pomagat',
Vse v nebesa pripeljat'.*

6.

*Dokler mogel bom hodit,
Te bom hodil sem častil',
Ino gnade si prosit',
Da v nebo bom mogel priť,
Tam Te vekomaj častit'!*

7.

*Dokler morem govorit,
Te čém hvalit' in častil',
Vedno Tvojo čast množil',
Ino duše k' Teb' vodil',
Jim v nebo pomagat' priť.*

8.

*Ko besede več ne bo,
In ko luč zgubi oko,
Te pa sërce naj časti
In po Tebi hrepeni,
Naj se Tebe veseli.*

9.

*Oh tedaj mi stoj na stran'
In me s svojo roko bran',
Naj v naročji Ti zaspim
In vesel se sprebudim
Gor' v zbiral'si zvoljenim.*

Sveti križevi pot.

Začni, prosimo, o Gospod, s svojim Duhom naše djanja, in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela s Teboj začno, in s Teboj začete v Tebi končajo. Skoz Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

*Vsi pobožno preišljujmo
Križev pot zveličarja,
Svoje grehe obžalujmo,
Ž njimi križali smo Ga.*

Darovanje.

Sprejmi, o presveta Trojica! to sveto opravilo v svojo narvikši čast in nvalo, v zahvalo za neizrečeno dobroto mojega odrešenja skoz bridko terpljenje in smert Jezusa Kristusa, v odpušanje mojih grehov, ki jih iz globočine svojega serca

zgrevam, ker sim Tebe, svojo narvikši dobroto, ž njimi razžalil; v izbrisanje zasluženiš štrafeng; za žive in mertve, prijatle in znance. Daj da dosežem odpustke, ki so od sv. cerkve za obiskovanje svetega križevega pota dodeleni.

Omeščaj in rani, o Kristus Jezus, moje terdo serce, da žalujem nad Tvojimi bridkostmi, Te vendar enkrat začnem popolnoma ljubiti, in se za vselej s Tebo sklenem.

O visoko žegnana, v žalost utopljena Mati mojega Zveličarja, Marija! ki od svojega ljubega Sina v terplenji in smerti nisi odstopila; ki si meč smertnih bolečin globoko občutila, posebno tačas, ko je s križem obložen bil iz mesta pelján, ko si ga na križu v velikih bolečinah viseti vidila; in ko si ga v svoje naročje mertvega sprejela: o daj se mi tih grozovitnih bolečin vdeležiti, da tudi v pomilovanji občutim Kristusovo terplenje in smert. Naj se Tebi pridružim, in ga s Teboj spremljam na kervavem potu od Pilatuževe hiše na goro Kalvarjo, in noter do groba, da si globoko k sercu vzamem nevsmiljene martre in bridko smert, ki jo je prestal za mene ubogega grešnika. Amen.

*Naši grehi obsodijo
H križu Božjega Sinú:
Če krivični te dolžijo,
Poglej mirno k Jezusu.*

Pervi Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

V. Molimo Te, Kristus, in Te hvalimo,
Ri Ker si skoz svoj križ svet odrešil.

Premisli pri tem štacionu, kako je Kristus, sodnik živih in mertvih, krotko in pohlevno obsojenje k smerti za tebe prevzel, da bi zasluženo obsojenje k večnemu pogubljenju od tebe odvernil. — Uči se tukej od svojega Božjega Mojstra krivo sojenje in terplenje mirno prenašati, sramuj se svoje nevolje, ter zdihni k Jezusu:

O Jezus, v smert križa po krivem obsojen, ki si s svojo ponižnostjo in poterpežljivostjo starega sovražnika, napuh, prečudno razdjal, in nas njegovega trinoštva in obsojenja k večnej smerti milostljivo rešil: prosimo, dodeli nam, da si globoko k sercu vzamemo, kar si za nas prestal, in krivo dolženje in vse zopernosti poterpežljivo prenašamo, ter ob sodbi

zaslišati zaslužimo: Pridite izvoljeni
v moje kraljestvo. Amen.

Oče naš . . . Češena Marija . .

Čast bodi Bogu Očetu . .

Usmili se nas! o Gospod,

Usmili se nas!

Jezus težek križ objame,

Za nas krotek nese ga:

Vzemi križ na svoje rame,

Nosi ga vsled Jezusa.

Drugi Štation.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo Te . . .

Premisli z hvaležnim sercom, kako je Kristus, nedolžno Jagnje Božje, voljno križ sprejel, ž njim pa tvoje in celega sveta grehe si naložil, vse naše bolezni in bolečine nosil (Izaia 53.). Ali se boš še branil, sladek jarm in lahko butaro njegovih naukov in zapoved na se vzeti? Oh zaobljubi se vendar enkrat v njegovo službo in hojo za njim, ter reci:

O Jezus! kateri si iz pokoršine do svojega Očeta naše meso na ze vzal, in si s križem obložen kakor pravi Izak pred

nami šel: dodeli milostljivo, da bomo iz
poželjenja, Tvoj sveti izgled posnemati,
radi jarm tvoje postave in križ svete spo-
kornosti na se vzeli, in ga stanovitno do
smerti nosili. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu Očetu . .

Usmili se . .

*Križa prevelika péza
Jezusa clo oslabi,
Naših grehov strašna teža
Ga na terde tla tiši.*

Tretji Štation.

Jezus pervokrat pod križem pade.

V. Molimo Te . .

*Premisli, kako težka je péza tvojih grehov,
pod katero je On padel, ki vse reči z besedo svoje
moči nosi. Spoznaj zgrevano, kako veliko krat
in kako hudo si pred njim grešil, in mu tako težo
križa pomnožil. Skleni terno, od te hudobije
odstopiti, in prosi:*

O moj Jezus, kateri si s svojim pad-
com pod težkim križem grešni svet od
padca vzdignil: dodeli nam pomoč Svojih
gnad, da brez spotike po poti tvojih za-

poved tečemo, in se padca večne smerti rešimo. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu . .

Usmili se . .

*Kaj tvoj greh Mariji stori
Ino Jezusu, poglej!
Po vrednosti ga pokori,
Daj mu slovo za vselej.*

Šterti Štacion.

Jezus sreča svojo Mater.

V. Molimo Te . .

Premisli, kaj je dvoje serc občutilo, sosebno pa Materno, ko je Jezus, ves kervav, s ternjem kronan in pa s težkim križem obložen ji pred oči prišel. O zares bi bilo tvoje serce bolj terdo od kamena, ako te ta pogled ne omehča. Prosi vsegamogočnega Jezusa, da ti tvoje terdo serce odvzame, ter ti mehkega, usmiljenega da:

O Gospod Jezus Kristus, ki si hotel, da je meč svetega pomilovanja tvoje presladko serce in pa tvoje presvete Matere prebodel, ko te je na tvojem križevem potu srečala, prosimo, dodeli nam, da tudi mnoge

solze pomilovanja iz notrajnega nagiba svete ljubezni prelivamo, in zvesto pomoč od Tebe in tvoje usmiljene Matere v vsih zopernostih dosežemo. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi, Bogu Očetu . .

Usmili se . .

*Šimon mora križ nositi,
Jezus nima več moči,
Hočmo k Njem v nebesa priti,
Voljno nos' mo križ tud mi.*

Peti Štacion.

Šimon pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo Te . .

Premisli, kako so mogli Šimona prisiliti, da je Jezusu pomagal križ nositi. Oh kako veliko bi bilo njegovo zasluženje, ako bi bil to radovoljno storil! Kako pa kaj ti križ s Kristusom nosiš? O kedaj boš enkrat sam sebi odmerl, da boš nečimerno čast pri ljudeh zaničeval, in križ z obema rokama objel? Kedaj se boš za Kristusom na goro Kalvario podal, in njegovo zaničevanje za večno čast rad na se vzel? Padi pred Njega, in reci:

O Gospod Jezus Kristus, kralj večne časti, ki sicer z besedo svoje moči vse nosiš, in si vendar na težavnem križevem potu tako oslabel, da si Šimona v pomoč vzeti hotel, pa tudi nas povabil, Tvoj križ objeti: dodeli nam na našo ponižno prošnjo, da na težavnem potu križa skoz čast in nečast, skoz sramotnost in dobro ime za Teboj, ko svojim mojstrom, stanovitno hodimo, in zaželjeno plačilo po tvojej objubi dosežemo. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu . .

Usmili se . .

Glej Veroniki se vsmili,

Da mu potni pert poda:

Človek, v svojih bratov sili

Troštaj in tolaži ga.

Šesti Štacion.

Veronika Jezusu potni pert podà.

V. Molimo Te . .

Premisli, kako žlahtno podobo je Kristus Veroniki in nam vsim podal, da naj zmeraj na-nj gledamo, in se po njem ravnamo. Kako nerad

pa ti gledaš na to sveto podobo! Kdaj boš enkrat za vselej svoje oči od nečimurnost tega sveta odvernili? Prosi za to gnado in reci:

O Jezus, Ti podoba večnega Očeta in svetloba njegovega veličastva, ki si nam na potnem pertu, ktereга Ti je pobožna Veronika podala, zapustil podobo svojega narsvetejšega obraza, ktereга angeli gledati poželjujejo: dodeli nam pomoč Svoje gnade, da na tem svetu pred tvojim obličjem, kakor pred svojim zgledom hodimo, da Te tam v večnem življenji v tvojej svetlobi gledamo, v veselji ljubimo, in popolnoma posedemo. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu . .

Usmili se . .

*Jezus spet pod križem pade,
Ovbe grešnik, vzdigni ga,
Opusti hude navade,
Z njimi mečeš Jezusa.*

Sedmi Štacion.

Jezus drugič pod križem pade.

V. Molimo Te . .

Premisli, kako On, vsegamogočni že spet pod težkim križem pade. Vzel je podobo hlapca

na se, in je bil najden ko človek, nam v vsem enak, razun v grehu. Odpove se svojej vsegamogočnosti, in ves slab postane, slabega odrešiti. O da bi ti vendar njegovo neskončno milost do tebe spoznal, in se napuhu odpovedal, ki te v slabe navade nazaj meče, sad njegovega zaslužnja v tebi zatira in mu terplenje ponavlja. Prosi za tebe ponižanega Jezusa za dar svete ponižnosti:

O Jezus, kralj večne časti, Ti večna lepota in studenc vse lepote, za mene pa ko červec v prah pomandran: daj mi vendar spoznati, da sim prah in pepel, grešnik, že zdavnej peklu zapadel, da se učim od Tebe krotek in ponižen biti, tako pa mir serca in enkrat krono časti zadobiti. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu . .

Usmili se . .

Brumne žene zdaj tolaži,

Ki čez njega jočejo,

Le pregreho prav sotraži,

Tudi tebe troštal bo.

Osmi Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo Te . .

Premisli, koliko krat se brez vsega sadu jočeš, zavolj smerti kakega prijatla, zavolj zgu-

be časnega blaga, zavolj kakega osramotenja ali kaj enakega; malokdaj pa, ali more biti nikolj ne zavolj svojih velikih in mnogih grehov, ali zavolj bridkega terpenja, ki ga je Kristus za tebe prestal. O prosi ga za gnado svetih solz:

O nardobrotljiviši Jezus, Ti tolažba žalostnih in pribežališe stiskanih, ki si milostljivo Jeruzalemske hčere, ki so tvoje martre objokovale, tolažil, in jih tudi k zveličavnim solzam opominjal: prosimo Te, da nam studence solz podeliš, s kterimi si sramotne madeže svojih grehov izmijemo, pa tudi Tvoje bridko terpenje in revšino svojega bližnega v ljubezni omilujemo. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu . .

Usmili se . .

*Oh že spet moj Jezus ljubi
Tam leži na terdih tléh;
Vendar grešnik mu obljubi,
Zapustit' hudoben gréh.*

Deveti Štacion.

Jezus tretjič pod križem pade.

V. Molimo Te . .

Premisli, da s hudobnim množenjem svojih grehov težo križa Kristusovega povekšuješ;

zakaj On sam se potožuje v psalmu (128):
Grešniki so na mojem herbtu kovali; svoje hudobije so dolgo opravljali. — O glej, ti si dolžnik, in nedolžni Sin večnega Očeta mora tvoj grozen dolg plačevati. Verzi se pred njega rekoč:

O vsegamogočni Jezus, Ti veš, da pod težo tolikih zopernost in zalezovanja hudobnega sovražnika zavolj človeške slabosti ne moremo obstati: prosimo Te, da nam skoz težave, v katerih si s težkim križem šel na goro Kalvarijo, pomoč v naših težavah tega življenja podeliš, tamkje nas pa na goro svoje časti srečno pripelješ.
 Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu . .

Usmili se . .

*Križ do kraja je prinèsel,
 Ga v sramoto slečejo,
 Grešnik, alj ne boš se tresil?
 Glej, kaj grehi storijo.*

Deseti Štacion.

Jezusa slečejo, in z žolčem napajajo.

Premisli, kako neusmiljeno so ti grozovitni ljudje z Jezusom ravnali; pa tudi prevdari, kako

terd in neusmiljen si ti sam do ubogih, od katerih vendar Kristus pravi: Kar nar manjšemu mojih storite, to storite meni. Kako si zaslužil, da te nar hujše ubožstvo ne stiska, kot toliko tavžent drugih? Le gnada Jezusa ti je to podelila, in ne storiš revnim, kar bi želel, da bi se tebi storilo, ko bi bil na njih mestu; sosebno ko veš, da Jezus to tako sprejme, kakor da bi se njemu storilo, in se zoper tebe pritoži, da si do ubogih, ko njegovih udov, ne usmiljen, da nobenega ne pokrepčavaš, neoblečeš i. t. d.? Poboljšaj se in reci:

O Gospod Jezus Kristus, ki si se pustil z žolčem in jesihom napajati, in si terpel, da so se tvoje svete rane neusmiljeno ponovile, ko se Ti je obleka iz telesa iztergala, in si tako pred ljudstvom osramoten bil, ker si nasprot svojo predrago kri za izveličanje sveta prelil: gini in omehčaj naše serca, da posihmal veči usmiljenje svojemu bližnemu skažemo, vsemu napčnemu nagnenju do stvari in nezmernemu veselovanju pa se odpovemo. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu . .

Usmili se . .

*Na lés križa so pribili
Jezusa sveto teló;
Alj Ga bomo še žalili,
Ker nas ljubi On tako?*

Ednajsti Štation.

Jezusa na križ pribijajo.

V. Molimo Te . .

Premisli tukaj, kako močne so vezi ljubezni, s katerimi Kristus svojo ljubezen do tebe razodeva. Ali ne bojo nič pri tebi opravile? Zarés razvujzdano in terdo mora serce biti, ki se s temi vezmi ljubezni in kladvenem bitjem ne da zvezati in omehčati. Oh da bi to tvoje serce tako močno ranilo, da bi nikjer več ne iskal svojega ljubega, ko na križu. Tukaj se zaveži ž njim, kakor se je on s tebo, da zamoreš v resnici reči: Jaz sim s Kristusom na križ pribit (Gal. 2, 19.).

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, ki si se za odrešenje sveta ko nedolžno jagne dal na križ rastegniti, in neusmiljeno na-nj pribiti: prosimo Te, daj, da svetu in razveselovanju mesa zavsem odmerjemo, in s Tebo na križ pribiti z žebli popolnoma ljubezni, tebi podobni enkrat s Tebo na vekomaj zavezani bomo. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi . .

Usmili se . .

*Jezus zdaj na križu vmira,
Da živimo vekomaj,
Gor k Očetu se ozira
Nam sprositi sveti raj.*

Dvanajsti Štacion.

Jezus na križu povikšan umerje.

V. Molimo Te . .

Premisli neizrekljivo bridkost, v kateri Jezus, kralj večne časti, On nedolžno Jagnje Božje, za tebe na križu omaguje, za tebe svoje grozovitno terplenje nebeškemu Očetu daruje, ga še za tiste prosi, ki so ga križali, in ž njimi za vse grešnike, ter tako svojo presveto dušo v roke nebeškemu Očetu izroči. Kaj hočeš storiti, poverniti mu to neskončno ljubezen? Verzi se pred Njega, in reci:

Moj Jezus! kakšnega Te zdaj vidim! Ti, kralj časti v sredi med razbojnikoma visiš in umerješ! Kdo Te je na ta sramotni les pribil! Oh, jaz sim tisti hudobnež, ki sim Tebe, svojega Jezusa, po tolikih martrah še na križ spravil s svojimi hudobijami. Na križ Te je pribil moj greh! — moj greh! — moj priveliki greh!

Kaj mi je storiti, o moj Jezus! kam se hočem obrniti, ko ravno k temu križu tvojemu? Pred tem križem obžalujem s sveto spokornico Magdaleno iz ljubezni do Tebe, in zavolj Tvoje neskončne dobrote, ktero sim tolikokrat razžalil, vse svoje

grehe iz celega svojega serca. Zdaj se odpovem za vselej vsakej pregrehi. Od zdaj za naprej odpustim vsim, ki so me kedaj razžalili s celo ljubeznijo. Zdaj sklenem terdno, hude navade zapustiti, se slabih priložnost izogibati, in moje življenje za vsem poboljšati.

Oglej se na mene, ubogega grešnika, o nar ljubezniviši Odrešenik, zavolj tvojega bridkega terpenja, in žalosti tvoje presvete Matere te ponižno prosim, da mi z zgrevanim razbojnikom milost, odpušanje in gnado dodeliš. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu . .

Usmili se . .

Jezus snéma se dolj s križa,

Oh, zahvali se, kristjan;

Zavolj Nja boš v paradíža

Večni pokoj ti predján.

Trinajsti Štacion.

Jezusa iz križa snamejo in Mariji v naročje položijo.

V. Molimo Te . .

Premisli preveliko žalost presvete Marije Device, kadar je svojega preljubega Sina, mertvega v svoje naročje nazaj dobila! O kako

ojster je bil meč, ki je tačas serce narslajši Matere presunil! Spoznaj, da so tvoje pregrehe za njo strele. Zavolj tih njenih prevelikih bridkost jo prosi, naj ti pridobi serce, njenemu sercu enako, da boš grehov prost — njej in njenemu Sinu živel, ga v presvetem Zakramentu vselej z svetim poželenjem vredno prejel, in ž njim sklenjen enkrat življenje sklenil. Oberni se tudi k Njemu, in prosi:

O nardobrotljiviši Gospod Jezus, kterega sveto telo je bilo iz križa sneto in v naročje tvoje v žalosti vtopljene Matere z ljubeznijo sprejeto. Oh dodeli mi zavolj prevelike žalosti, katero je Tvoja presveta Mati tačas občutila, da taisto tvoje Telo (zdaj živo in neumerjoče) v presvetem Zakramentu vselej s spodobno častjo in ljubeznijo prejmem, ter se s to dušno hrano v vsih svojih bridkostih in zopernostih (sosebno pa ob uri moje ločitve iz tega revnega življenja) kakor s tečno in zveličavno popotnico okrepčam. Amen.

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu . .

Usmili se . .

*Zdaj kristjani! položimo
Ga v grob svojega serca,
Nikdar več ne pozabimo
Vsmiljenega Jezusa.*

Štirnajsti Štacion.

Jezusa v grob položijo.

V. Molimo Te ..

Premisli, kako je narsvetejšo telo tvojega Odrešenika bilo v čisto tenčico povito in v nov grob častito položeno, pa tudi preveliko žalovanje Marije Device, sv. Janeza in drugih brumnih duš, ko Jezusa več vidili niso; in so se brez njega domu poverniti mogli. Ožaluj svoje gréhe, ker si ž njimi Jezusa vmoril, in njegovej narslajšej Materi toliko žalosti napravil. Podaj Mu svoje zgrevano serce za vredno prebivališo, ter reci:

O usmiljeni Jezus! ktereга presveto telo sta Jožef iz Arimateje in Nikodemus v čisto tenčico povila in v nov grob položila: zavolj prevelike žalosti, katero je tačas tvoja narslajši Mati prestala, in zavolj vsih drugih njenih britkost mi gnado dodeli, Te vselej s čistim sercom prejeti, in kadar bom od vsih ljudi zapušen in brez vse tolažbe, se v Tebi in tvojej presvetej Materi tolažiti. Zapusti tudi, o Jezus, v mojem sercu, kolikor krat ga kolj obišeš, zveličavno znamnje, da tako nikdar iz mojega serca in mojih misli ne prejdeš. Amen.

Oče naš .. Češena ..

Čast bodi Bogu ..

Usmili se ..

Skoz svoj križ ino terpenje

Vernim dušam milost daj,

Tukaj nam brumno življenje,

Tamkaj ž njimi sveti raj.

Skončanje.

Sprejmi, o Gospod Jezus! ta križevi pot, ktere ga sim Tebi v čast opravil, in daj mi zavolj tvojega svetega terpenja s Tebo in presveto Devico in žalosti polno Materjo tako po križevem potu hoditi na zemlji, da po ravno tem potu zaslužim priti v obljubljeni deželo, svete nebesa. Amen.

Molitev

za dosego sv. odpustkov sv.
križevega pota.

Sveti Oče, vsegamogočni večni Bog! spoznam, da je mojih dolgov brez števila, ktere sim si s svojimi grehi, ki jih zdaj iz

ljubezni do Tebe iz celega serca zgrevam, napravil, tudi spoznam, da so tako veliki, da s svojimi močmi nikdar za nje zadosti storiti ne morem.

Zatorej Ti darujem v vredno zado-
stenje neskončno zasluženje življenja, ter-
plenja in smerti Tvojega preljubega Sina,
Gospoda našega Jezusa Kristusa, zaslu-
ženje prezvete in žalostne Matere in De-
vice Marije in vsih Svetnikov, s katerih
zasluženjem sklenem to svojo nevredno
andoht.

Sprejmi jo, o Gospod! za svojo sve-
to katolsko cerkev, katero milostljivo
ohrani, povikšaj in razširi, krivoverstva
pa zateri, sprejmi jo tudi za vse keršanske
vladarje, ter jim podeli mir in pravo edi-
nost; poslednjič pa še za vse verne mertve,
kterim po svojej neskončnej milosti večni
mir podeli.

Za vse to Te prosim o nebeški Oče
zavolj prežlahtne kerví, presvetih ran,
terplenja, križa in smerti tvojega prelju-
bega Sina, Odrešenika našega in zavolj
žalost njegove presvete Matere. Amen.

V namen svetega Očeta, Rimskega
Papeža:

Oče naš . . Češena . .

Čast bodi Bogu Očetu . .

Hvaljen bodi naš križani Izveličar
Jezus Kristus in njegova žalostna Mati
Maria. Amen.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se! i. t. d.

Sveta Marija,

Sveta mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brez vsega madeža,

Mati nedolžna,

Mati narveč sveta,

Mati ljubezniva,

Mati prečudna,

Mati našega stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

Devica nar modrejša,

Devica častitljiva,

Devica hvale vredna,

Devica mogočna,

Devica usmiljena

Devica vérna,

Podoba pravice,

Sedež modrosti božje,

Začetek našega veselja,

Posoda duhovna,

Posoda časti vredna,

Za nas Boga prosil

Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodna danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Troštarca vsih revnih,
 Pomoč vsih keršenikov,
 Kraljica vsih angeljev,
 Kraljica patriarhov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica vsih devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Jagne božje i. t. d.
 Oče naš . . Češena . . .

Za nas Boga prosil!

Molimo.

Pod Tvojo pomoč pribežimo, o sveta
 Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj
 v naših potrebah, temuč reši nas vselej
 vsih nevarnost. O čatitljiva in žegnana

Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! s svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenji včlovečenje Kristusa, Tvojega Sina, spoznali, po njegovem terplenji in križu častljivo vstajenje dosežemo; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam presvete Tvoje Matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! da, kar naša slabost ne more doseči, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češena bodi Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češena! K Tebi vpijemo zapušeni otroci Eve, k Tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Tedaj, o naša Besednica! obrni k nam svoje milostljive oči, in po tem revnem življenji pokaži nam Jezusa, žegnani sad svojega telesa: o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališe Tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil; daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnih zlegov in večne smerti rešeni. Po taistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Litanije od vseh svetnikov.

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni Bog, usmili se čez nas!

Sin, vsega sveta rešni Bog, usmili se čez nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se čez nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se čez nas!

Sveta Marija, za nas Boga prosi!

Sveta mati božja, za nas Boga prosi!

Sveta devic Devica, za nas Boga prosi!

Sveti Mihael, za nas Boga prosi!

Sveti Gabriel, za nas Boga prosi!

Sveti Rafael, za nas Boga prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

Sveti Janez kerstnik, sa nas Boga prosi!

Sveti Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti patriarhi ino preroki, za nas
Boga prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andréj,

Sv. Jakob,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakob,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Šimon,

Sv. Tadeuž,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukeš,

Sv. Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga
prosite!

Vsi sveti nedolžni otročiči, za nas Boga
prosite!

Sveti Stefan, za nas Boga prosi!

Sveti Laurenc, sa nas Boga prosi!

Sveti Viñcenc, za nas Boga prosi!

za nas Boga prosi!

Ss. Fabjan ino Boštjan, za nas Boga prosita!

Ss. Janes ino Pavel, za nas Boga prosita!

Ss. Kosmas ino Damjan, za nas Boga prosita!

Ss. Gervasi ino Protasi, sa nas Boga prosita!

Vsi sveti marterniki, za na Boga prosite!

Sv. Silvester,

Sv. Gregor,

Sv. Ambroš,

Sv. Auguštin,

Sv. Hironim,

Sv. Martin,

Sv. Miklavž,

za nas Boga prositi

Vsi sveti škofi in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton, za nas Boga prositi!

Sv. Benedikt, za nas Boga prositi!

Sv. Bernard, za nas Boga prositi!

Sv. Dominik, za nas Boga prositi!

Sv. Francišk, za nas Boga prositi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti menihi ino pušavniki, za nas Boga prosite!

Sveta Maria Magdalena,
 Sveta Agata,
 Sveta Lucija,
 Sveta Neža,
 Sveta Cecilija,
 Sveta Katarina,
 Sveta Anastazija,
 Vse svete device in vdove, za nas Boga
 prosite!

Vsi svetniki ino svetnice božje, za nas
 Boga prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Od vsega hudega,

Od vsega greha,

Od svoje jeze,

Od nagle ino neprevidene smerti,

Od skušnjav hudiča,

Od jeze, sovražtva ino vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska ino hudega vremena,

Od večne smerti,

Skoz skrivnost svojega svetega člove-
 škega postajenja,

Skoz svoj prihod,

Skoz svoje rojstvo,

Skoz svoj kerst ino sveti post,

za nas Boga prositi!

reši nas, o Gospod!

Skoz svoj križ ino terplenje, reši nas,
o Gospod!

Skoz svojo smert ino pokopanje, reši nas,
o Gospod!

Skoz svoje sveto vstajenje, reši nas,
o Gospod!

Skoz svoje čudno vnebohojenje, reši nas,
o Gospod!

Skoz prihod troštarja sv. Duha, reši nas,
o Gospod!

Na dan sodbe, reši nas, o Gospod!

Mi ubogi grešniki, prosimo te, usliši nas!

Da nam zanesesh,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravej pokori pripeljaš,

Da svojo sveto cerkev vižaš in ohraniš,

Da apostolskega pastirja ino vse cerkvene stanove v svojej svetej veri ohraniš,

Da sovražnike svete vere ponižaš,

Da keršanskim kraljem in oblastnikom pravo zastopnost daruješ,

Da vsemu keršanskemu ljudstvu mir in edinost daš,

Da nas vse v svojej svetej službi poterdiš in obderžiš,

prosimo te, usliši nas!

Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,
 Da vsem našim dobrotnikom večne dari podeliš,
 Da duše naše, naših bratov, bližnjih ino dobrotnikov od večnega pogubljenja rešiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni pokoj podeliš,
 Da nas uslišati hočeš,
 Sin božji,
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemeš; zanesi nam o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemeš usliši nas o Gospod!
 Jagnje božje, ki grehe sveta odjemeš; usmili se čez nas o Gospod!
 Kristus sliši nas!
 Kristus usliši nas!
 Kirie eleison!
 Kriste eleison!
 Kirie eleison!
 Oče naš . . Češena . .

prosimo te, usliši nas!

Psalm 69.

Bog! pridi mi na pomoč: Gospod, hiti mi pomagat.

Omoteni naj bodo in osramoteni,
kteri mi strežejo po življenji.

Naj bodo nazaj pahnjeni, ino kri jih
naj sprehaja, ki mi hudo želijo.

Odstopijo naj v sramoti, ki se mi
posmehujejo.

Vsi pa, ki tebe išejo, se naj v velikej
sreči veselijo, in naj reko: Poveličan bodi
Gospod! kateri ljubijo tvoje zveličanje.

Jaz sim pa reven ino vbog, o Bog!
pomagaj mi.

Pomočnik moj in Odrešenik moj si ti;
Gospod! nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu, Očetu ino Sinu
ino svetemu Duhu; kakor je bila od
začetka, ino vselej ino na vse večne čase.
Amen.

V. Pomagaj svojim služavnikom,

R. Kateri v tebe, o Bog, zaupajo!

V. Bodi nam, o Gospod, močen turn,

R. Pred sovražnikom!

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

R. In otrok krivice se naj ne loti, nam
škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših
grehih,

R. In ne vračuj nam po naših hudobijah!

- V. Molimo za svojega papeža (I),
 R. Ohrani jih, Gospod! oživlaj in osreči jih na zemlji, in ne daj jih v voljo njihovih sovražnikov.
- V. Molimo za svojega škofa (I),
 R. Gospod! osreči jih, in usliši nas, kadar te sa njih prosimo.
- V. Molimo za svoje dobrotnike,
 R. Poverni, o Gospod! milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kdaj dobrega storijo.
- V. Molimo za verne mertve,
 R. Gospod! daj jim večni mir, ino večna luč jim naj sveti.
- V. Naj počivajo v miru.
 R. Amen.
- V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj,
 R. Daj dobro svojim služavnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog!
- V. Pošli jim, Gospod! pomoč iz svetišča,
 R. In varji jih iz Siona.
- V. Gospod! usliši mojo molitev,
 R. Ino moje upitje naj do tebe pride.

Molimo.

Za odpušanje grehov.

O Bog! kateremu je lastno, se vselej usmiliti in prizanesti, sprejmi naše pohlevne prošnje, da nas, in vse svoje služavnike, ktere grehov ketina zvezane derži, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo, o Gospod! molitev teh, ki te pohlevno prosijo, in prizanesi tem, ki svoje grehe spoznajo, da nam odpušanje ino mir dobrotljivo podeliš.

Skaži nam, dobrotljivo, o Gospod, svojo neskončno milost, da nas ne samo od grehov odvežeš, temuč tudi od šib, ktere si za voljo njih zaslužimo, odrešiš.

Bog, katerega greh razžali, pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, ino šibe tvoje jeze, katerih smo zavoljo svojih grehov vredni, od nas odverni.

Za Papeža.

Vsegamogočni večni Bog! usmili se čez svojega služavnika (I), našega Papeža, ino vodi jih po poti večnega življenja, da

bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želeli ino s vso močjo storili.

Za Škofa.

O Bog! pastir ino vižar vsih vernih, poglej milostljivo na svojega služavnika (I), našega Škofa, katerih si pastirja . . . ske cerkve postavil; dodeli jim, da tem, čez katere so postavljeni, z besedo ino djanjem k dobremu služijo, in tako enkrat z čedo sebi izročeno večno življenje dosežejo.

Za Cesarja.

O Bog! varh vsih kraljestev, ino zlasti keršanskega cesarstva, dodeli svojemu služavniku našemu cesarju (I.) tvojo moč, s katero se sovražniki premagajo, spoznati ino častiti, da, ker so po tvojej volji cesar postali, tudi skoz tvojo pomoč mogočni ostanejo.

Prosimo te, vsegamogočni Bog! da tvoj služavnik, naš cesar, ki so vikšo deželsko oblast iz tvojih rok prejeli, tudi na vseh čednostih rastejo, čedalje terdneji prihajajo, da se ž njimi prevideni ostudnosti pregreh varvati, svoje sovražnike

premagati, in k tebi, ki si pot, resnica ino življenje, po tvojej volji priti zamorejo.

Za mir.

O Bog! od katerega svete želje, prave misli ino pravične djanja izhajajo, daj svojim služabnikom tak mir, kakor ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni ino mirni.

Za pravo pobožnost.

O Bog! užgi naše serca s ognjem svojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili ino z očiščenim sercom dopadli.

Za vérne mertve.

Bog! Stvarnik in Odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služavnikov ino služavnic opušanje vsih grehov, da milostljivo odpušanje, kterege so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Za dobro srečo svojega dela.

Začni, prosimo, o Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo

pomočjo, da se vse naše molitve ino dela vselej s tebo začno, ino s tebo začete v tebi končajo.

Za žive ino mertve.

Vsegamogočni večni Bog! kateri gospoduješ čez žive ino mertve, in se usmiliš vsih, katere iz vere ino djanja za svoje spoznaš: pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, ali so še pri življenji, ali so se že iz tega sveta ločili, skoz prošnjo svih tvojih svetnikov po tvojej dobroti odpušanje svih svojih grehov dosežejo.

Za vse potrebe celega keršanstva.

Vsegamogočni večni Bog, Gospod nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše težave, reve ino nadloge. Usmili se čez vse verne kristjane, ker se je za nje tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Izveličar Jezus Kristus volno dal grešnikom v roke, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa za nje prelil. Odverni nam po njem, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedajne ino prihodne nevarnosti,

punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezní ino žalostne revne čase.

Razveseli in poterdi v vsem dobrim duhovske ino deželске oblastnike ino gosposke, da nas prav vižajo, in si resnično prizadenejo za vse, kar zamore k tvojej božjej časti, k našemu zveličanju, in k miru ino sreči celega keršanstva pripomoči. Dodeli nam, Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razdertja. Spreoberni naše serca k pravemu pobolšanju našega življenja. Vnemaj v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsem, kar je prav, da Ti bomo, kakor pokorni otroci, v življenji ino smerti prijetni ino dopadljivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da imamo prositi, za svoje prijatle ino sovražnike, za zdrave ino bolne, za vse žalostne ino revne kristjane, za žive ino mertve.

Tebi bodi vselej priporočeno, o Gospod! vse naše življenje ino naša smert. Daj nam svojo milost tukaj vživati, ino tamkaj z vsimi zvolenimi doseči, da te bomo v večnem veselji ino zveličanji hvalili ino častili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, tvojem ljubem Sinu, našem Gospodu in Odrešeniku,

kteri s tebo ino svetim Duhom enak Bog živi ino kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pred sv. rešnim Telesom.

O Bog! kateri si nam pod prečudnim Zakramentom spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa ino tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. Kateri živiš ino kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod! usliši mojo molitev,

R. In moje vpitje naj k tebi pride.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog nas naj usliši.

R. Amen.

V. Ino vérnih duše naj po milosti božjej v miru počivajo.

R. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

R. Amen.

O posebnih potrebah

se moli po litanijah, ali pa tudi po svetej maši alj pridgi:

1. Za dež.

O Bog! v katerem živimo, se giblemo ino smo; dodeli nam potrebnega deža, da, ko v časnih réčeh potrebno pomoč dosežemo, s toliko večim zaupanjem za večne dobrote prosimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog, da, ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vsih nevarnost obvarje.

Daj nam prosimo, o Gospod! pohlevnega deža, ino suho obličje zemlje z nebeškimi potoki milôstljivo namoči. Skoz Gospoda i. t. d.

Oče naš .. Češena .. (petkrat.)

2. Za lepo vreme.

O Bog! katerega greh razžali, pokora potolaži: poglej milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, ino šibe svoje jeze, katerih smo zavoljo svojih grehov vredni, od nas odverni.

Usliši nas, o Gospod! kateri k tebi zdihujemo, dodeli nam, te prosimo, lepo vreme: da, ker za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsegamogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive deža ustaviš, ino nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Skoz Gospoda i. t. d.

Oče naš .. Češena .. (petkrat.)

3. Ob hudej uri.

O Bog! katerega greh razžali i. t. d. (kakor zgorej.)

Od svoje hiše, prosimo, o Gospod! duhovno hudobo preženi, in odverni nadzemeljsko napako hudega vremena.

Vsegamogočni večni Bog! zanesi nam, ki se bojimo, bodi nam milostljiv, ki te prosimo: da nas po škodljivem ognji v oblakih, ino po silnem viharji žuganje hudega vremena napelja tebe hvaliti.

Gospod Jezus Kristus! ki si vetrovom ino morju zapovedal, ino je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva,

ino dodeli, da po tem znamenji svetega križa † preide vse divjanje hudega vremena.

Vsegamogočni in usmiljeni Bog! kateri nas s tepenjem zdraviš, ino z odpuščanjem ohraniš: dodeli te prosimo, da se miru zaželenega potolaženja razveselimo, ino dar tvoje dobrote vselej uživamo. Skoz Gospoda i. t. d.

Oče naš . . Češena . . (petkrat.)

4. Ob slabej letovni ino lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neskončno milost, da nas ne samo od grehov odvežeš, temuč tudi od šib, kate si zavoljo njih zaslužimo, odrešiš.

Usliši, prosimo, o Gospod, naše pohlevne prošnje, ino lakoto milostljivo odverni, da vmerjoči človek spozna, da po tvojej jezi take šibe pridejo, ino po tvojej milosti prejdejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov lakoto terpi, o Gospod! milostljivo k sebi spreoberni, ker si rekel, da

bo tistim vse priverženo, kateri tvoje kraljestvo išejo. Kateri živiš ino kraljuješ i. t. d.

Oče naš . . Češena . . (petkrat.)

5. Ob času merjenja ino kuge.

Usliši nas, o Bog, Izveličar naš! in na prošnje svete in častitljive božje porodnice Marije vselej device, in svetega Boštjana marternika, in vsih svetnikov svoje ljudstvo od strahu tvoje jeze odreši in po obilnosti svojega usmilenja otmi.

Skaži milost, o Gospod! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne ino telesne bolezni, da odpušanje prejmemo, ino se vedno v tvojem žegnu veselimo.

Usliši, prosimo, o Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo ino merjenje milostljivo odverni: da vmerjoči človek spozna, da po tvojej jezi take šibe pridejo. Skoz Gospoda i. t. d.

Oče naš . . Češena . . (petkrat.)

6. Ob času vojske.

O Bog! kateri vojske potiraš, ino nasprotnike tih, kateri v te zaupajo, z močjo svoje brambe premagaš: pomagaj svojim služavnikom, ki tvojo milost prosijo, da svojih sovražnikov silo zateremo, ino tebe z neprenehano zahvalo častimo.

O Bog! od katerega svete želje, prave misli ino pravične djanja izhajajo: daj svojim služavnikom tak mir, kakor ga svet ne more dati, da bojo naše serca tvojim zapovedim vdane, ino časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni.

Poteri, prosimo, o Gospod! napuh naših sovražnikov, ino pobij njih nevkrotnost z močjo svoje desnice. Skoz Gospoda i. t. d.

Oče naš .. Češena .. (petkrat.)

7. Ob slehernej nadlogi.

Ne zaverzi vsegamogočni Bog! svojega ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč pridi zavoljo časti svojega imena stiskanim usmiljeno na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neskončno milost, da nas ne samo od grehov odvežeš, temuč tudi od šib, katere si zavoljo njih zaslužimo, odrešiš.

Dodeli nam svojim služavnikom, prosimo, o Gospod Bog! da vedno zdravje na duši ino na telesu uživamo, ino da bomo po častitih prošnjah svete Marije vselaj Device od zdajne žalosti rešeni ino večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, o Gospod! naše nadloge, in odverni serd svoje jeze, katero po pravici zaslužimo.

O Bog! naše pribežališe ino moč, začetek dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, ino dodeli, da kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Skoz Gospoda i. t. d.

Oče naš . . Češena . . (petkrat.)

8. Ob kakēj zahvali.

O Bog, katerega usmiljenje nima števila, ino katerega dobrote bogastvo je neskončno: zahvalimo tvoje veličastvo za dodelene dari ino prosimo vedno tvojo

milost, da, ker prošnikom dodeliš, kar želijo, ino jih ne zapustiš, jih tudi pripe-
ljaš k prihodnemu plačilu.

O Bog! kateri si serca svojih vernih
skoz razsvetljenje svetega Duha učil: daj,
da ravno v tistem Duhu, kar je prav,
spoznamo, ino se njegovih tolažb vselaj
veselimo.

O Bog, kateri nobenega, ki v te za-
upa, ne pustiš preveč stiskati, temuč pri-
deš pohlevnim prošnjam dobrotljivo na po-
moč: zahvalimo se ti za naše uslišane
prošnje in izpolnjene želje, in te ponižno
prosimo, da nas vselaj vsih zopernost ob-
varješ. Skoz Gospoda i. t. d.

Oče naš . . Češena . . (petkrat.)

Razne molitve.

Molitev za cerkev in vse ljudi.

O Bog, ki si vse ljudi po svojej podobi vstvaril, in za vse svojo drago kri pretil; daj tudi nam vsim dokaze svoje ljubezni občutiti. Ohrani nar popred, obvari in vladaj svojo *sveto cerkev* in njenega *poglavarja*. Obvari vse njene *ude* pred krivim naukom, pred mlačnostjo in merzloto v keršanstvu: obvari našo *občino* pred razkolnostjo, naše bogoslužne družbe pred pohujšanjem, našo sveto vero pred preganjanjem.

Daj, da bodo vsi *verni* s svojimi škofi, vsi škofi z vidnim poglavarjem cerkve, vidni poglavar pa z Jezusom Kristusom enega duha; da vsa Jezusova cerkev eno zidovje postane, na podlago aposteljnov postavljeno, na skali Petru sozidano in uterjeno na vogelnem kamnu Jezusu Kristusu.

Daj *sovražnikom svete vere* resnico spoznati in sprejeti; vkročaj divjost slepe gorečnosti za krivo vero ino neverstvo; uterdi svoje kraljestvo, in čast svojega svetega imena zmeraj bolj in bolj razširaj.

Razsveti *zmotene*, spreoberni *hudobne*, prizanesi *slabim*, odpusti *spokornikom*!

Obvari vse *vladarje*; dodeli jim bogoslužnost Davida in modrost Salomona, da spoznajo, kar je dobro, zapovejo, kar je zveličavno, in storijo, kar njih podložnim k pravej sreči pomaga; da bodo z ljubeznijo in oblastjo Tvoji namestniki med Božjimi otroci!

Zasadi *vladarjem* v serca pravi mir. Daj zveličavne misli vsim svetovavcom. Dodeli vsim *sodnikom* pravicoljubnost, in vsim *uradnikom* poštenost in zvestobo, da se hudo ustavi, dobro poplača, hudobija kaznuje, deržavljanom blagor pomnoži!

Vladaj vse *podložnike*, da svoje gosposke ljubijo in spoštujejo; da postavam pravo pokoršino skazujejo, in če bi potreba bilo, za Boga, vladarja in domovino premoženje in kri darujejo! Ohrani našo domovino v lepem blagostanu, blagoslovi

poljedelstvo, daj rodovitno vreme in vsemu dobremu dober uspeh. Blagoslovi hiševanje, in dodeli vsim hišnim očetom in materam mir v njihovem zakonu, srečo v njihovem poklicu in veselje nad otroci!

Otrokom daj radovoljno ubogljivost, globoko spoštovanje, serčno hvaležnost do staršev, katerih blagoslov se obilno nad njimi naj izpolni!

Dodeli *poslom* zvestobo in vestnost v tem, kar jim je izročena, moč in veselje do dela in ljubo zadovoljnost; *predstojnikom* pa dodeli miloserčnost in dobrotljivost do domačih, očetovo skerb za mladino in za nje časne potrebe!

Zadnič, o Bog! Ti bodo naj *vsi ljudje* priporočeni. Preživi uboge, tolaži jih, ki terpijo, okrepcavaj bolnike; ohrani zdrave, čuj nad otroci, vodi nevedno mladino, obvari nedolžnost, stoj jej v skušnjavah na strani, podpiraj starost, oskerbi vdove in sirote, in čez vsako rodbino razširjaj milostljivo svoj sveti blagoslov!

Naj Ti bodo tudi moji oskerbljenci priporočeni. Odverni od njih vse hudo,

vodi jih s svojim svetim Duhom, da pota
čednosti nikdar ne zgrešijo!

Blagoslovi moje *dobrotnike*, ohrani
moje prijatelje, odpusti mojim sovražni-
kom, spremeni njih misli in pelji nas vse
k večnemu življenju!

Usmili se *vernih duš v vicah*. Dodeli
jim, sosebno mojim rajnim staršem, bratom
in sestram in drugim moje žlahte, prijatlom
in dobrotnikom in tistim, katerih se nobeden
ne spomene, večni mir in večno luč! Amen.

Zahvala za pravo vero.

O Bog, Stvarnik in Oče vsih ljudi,
ki želiš, da bi vsi k zpoznanju resnice
prišli in vekomaj zveličani bili; z ginjenim
sercom se Ti zahvalim, da si nam resnico
izveličanja tako čisto in jasno razodel, in
da nam jo še zmeraj po svojej svetej, ne-
zmotljivej katolskej cerkvi za verovati
naprej postavljaš. Čast in hvala Ti bodi,
da si tudi mene, brez vsega zasluženja, iz
gole gnade in milosti k luči te edino prave
in izveličavne vere poklical. Kako srečen
sim, in kako varno in tolažljivo zamorem
zdaj v luči te vere po potu čednosti hoditi,

kako veselo, serčno in močnodušno nezgode življenja prenašati, kako mirno in zaupljivo večnosti pričakovati! Pomnoži v meni, o Bog, spoštovanje in ljubezen do Tvojega razodenja in do nezmotljivega v svetej katolški cerkvi vpostavljenega učenitva: obvari me vse merzlotе v svetej veri, derži me z očetovo roko, da se vedno vsih prepadov zmote in brezbožnosti ogibljem. Dodeli mi, da se v priprostosti serca vsim naukom svete vere podveržem, jih stanovitno ohranim, serčno spoznavam in vse žive dni dopolnujem; da, potem, ko sim Te tukaj po veri spoznal in poveličeval, Te enkrat tamkaj v nebesih gledati in vživati zamorem vekomaj. Amen.

Molitev

za gnado posnemovati Jezusa.

O nar sladkejši Jezus! Ti naš vodnik in naša luč na potu v nebeško domovino, vtisni mi izgled svojega svetega življenja globoko v moje serce, in užgi mojo dužo z ognjem svoje svete ljubezni, da brez prenehanja na Tebe mislim in Te

v svetej gorečnosti posnemam. Tvoje sveto življenje je ogledalo za vse, ki Te ljubijo. Tamkaj vidim nar večji poterpežljivost v križih in težavah, nar globočejši ponižnost v prenašanji sramotnega razžaljenja, nar sladkejši ljubeznivost proti tistim, ki Tvoje dobrote z nehvaležnostjo plačujejo, nar ginljiviši dobrotljivost do Tvojih sovražnikov, do colnarjev, grešnikov in hinavcov, nar ljubezniviši krotkost v obhoji s Tvojimi učenci, ki so Tvoje svete besede tolikokrat napčno zastopili, Te v nar večji potrebi zapustili, od katerih Te je eden izdal, drugi zatajil! Tamkaj se lesketa sveto ubožtvo, revniši ko tice pod nebom in zverine v gojzdu; tamkaj zagledamo neizmerno ljubezen, ki nobenega dobička za sebe ne išče, ljubezen, ki tudi svoje življenje za odrešenje vsih daruje; tamkaj vidimo nar zvestejši pokoršino do smerti križa, tamkaj nar gorečejši vnetost za čast nebeškega Očeta. Vse visoke in Božje čednosti se združijo v Tvojem presvetem življenji, in vsim Tvojim kakor svitla luč svetijo na stezi našega potovanja. O dodeli mi, moj presladki in ljubljeni Izveličar, da zvesto v tej Božjej

luči hodim, vse teme grehov od sebe odganjam, Tvoje sveto življenje vsakdan preišlujem, Tebe noter v veselje večnega izveličanja nasledujem, Te z vsimi angeli in svetniki brez prenehanja ljubim, kateri z Bogom Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

Obljuba nar imenitniših djanskih čednost.

Verjem in spoznam edinega Boga v treh osebah, Očeta, Sina in svetega Duha. Verjem, da je druga Božja oseba v izveličanje človeškega rodú človek postala.

Verjem drugo življenje po smerti, nebesa in pekel, in vse druge nauke svete cerkve, ter želim v tej svetej veri živeti in umreti.

Spoznam Te, o moj Bog! za izvir vsih reči; z nar globočejim spoštovanjem Te molim in zavsims se Ti darujem.

Jezero in jezerokrat Te zahvalim za življenje, ktereга si mi podelil, in za ne-

skončno število dobrot ino milost, s katerimi si me ves čas mojega življenja oblagodarjal.

Prosim Te vse ponižno za odpušanje, da sim to gnado tolikokrat zavergel. O moj Bog! vsi moji grehi so mi iz *serca žal*. Njih število ni za prešteti, njih velikost preseže moj um, zavolj tega jih iz ljubezni do Tebe serčno obžalujem.

Sovražim jih iz celega svojega serca, o moj Bog! ter sim pripravljen, rajši tavitentkrat umreti, kakor en sam prostovoljen greh več storiti. Odrečem se vsemu nagnenju do greha, kterega posihmal le studiti hočem.

Vse, katere sim razžalil, *prosim* ponižno odpušanja, zavolj vse krivice, katero sim jim bil storil. Odpustim tudi iz celega serca vsim tistim, ki so me kedaj razžalili.

Zaupam, o Gospod! od Tvojega neskončnega usmilenja, da mi boš po zasluženji Jezusa Kristusa, svojega Sina, vse moje grehe odpustil in večno izveličanje dodelil.

O moj Bog! iz vse moči svojega serca *Te ljubim*. Ti si edini, ktereга moja duša ljubi; le Tebe ljubim, le Tebe hočem ljubiti ali vse le iz ljubezni do Tebe.

O Gospod! *prosim Te za Tvoje* varstvo, ktereга toliko potrebujem. Ostani mi, *Te prosim*, zmerom blizo, in brani me pred skušnjavami hudobnega duha. O moj Jezus! prilasti mi vse dobrotljivo zasluženje svojega terpenja in svoje smerti, in darujga svojemu Očetu za moje izveličanje.

O moj Bog! k Tebi priti *hrepenim*, in te reven svet zapustiti, kjer Te le žalim.

Vsemu navezovanju na časno in preidejoče *se odpovem*, in le Tebe gledati želim.

Sveta Devica, moj sveti angel varh, moji sveti patroni, in vsi svetniki v nebesih! prosite za me, posebno ob uri moje smerti.

O Gospod! sprejmi mojo dušo, odzdaj jo v Tvoje roke izročim. Amen.

Ne pozabi čveterih poslednih reči!

„Pri vsih svojih delih se spomni svojih poslednih reči, in vekomaj ne boš grešil!“

Koga zadenejo te opominovane besede svetega Duha? Ali le nekatere kristjane? O ne le nekaterih, ampak nas vse. In to opominovanje svetega Duha ni le kak svêt, ampak je zapoved, nam dana od svetega Duha.

O človek! ne pozabi poslednih reči! Ne pozabi tega, kar vse ljudi na konec njih življenja zadene! Spomni se smerti, sodbe, pekla, nebes; smerti, ki je neogibljiva; sodbe, ki bo strašna ali milostljiva; pekla, ali nebes, kjer se bodeš vekomaj znajdel.

Srednje steze ne najdeš, vsi ljudje bojo svojo večno hišo, ali v prebivališu veselja ali štrafenge prejeli.

Spomni se svojih poslednih reči.

Pa ni zadosti, smert, sodbo, pekel ali nebesa le poverh, le sploh preišlje-

vati, ampak sam na sebe mora vsak te misli obrniti. Ti moraš sam k sebi govoriti: Umerl bodem.

Smert je osoda vsih ljudi. — „Črez vse ljudi je sodba izgovorjena enkrat umreti.“ „Spomni se, da si prah, in se boš zopet v prah spremenil.“ „Živi vedò, da umreti morajo.“

Smert je nasledek izvirnega greha. „Po enem človeku je greh na svet prišel, in po grehu smert, in tako je smert vse ljudi zadela, ker so vsi v njem grešili.“

Umerl bom, pa ne vem, kedaj. „Bog odloči število in čas človekovih dni.“ — Nobeden ne ve dneva svoje smerti; zato je dobro in koristno, da vsak pripravljen stoji, kedar Gospod kliče. „Čujte in molite!“

Umerl bom. Kje bom umerl? — Bom nagle ali počasne smerti umerl? — „Smert pravičnega je žlahtna v Gospodovih očéh.“

„Bogaboječemu bo o njegovem koncu dobro, in o dnevu svoje smerti bo blagoslovljen.“

Smert grešnika je strašna. „Smert grešnika je čez vse huda,“ „Če hudobni umerje, nima nobenega upanja več.“

Jaz se hočem za dobro smert pripraviti. Jaz hočem tako živeti, kakor bi na smertnej postelji želel, da bi bil živel. Vse dni se bom učil umreti. O moj Bog! pomagaj mi. Umerl bom, in potem bom sojen! „Po smerti je sodba.“ Pred sodnim stolom Jezusa Kristusa se bom prikazal, — rajtengo mu bom dal od vsega, in naglo bode sodba sklenjena. „Vsi se bomo pred sodnim stolom Kristusovim prikazati mógli, da vsak prejme, kar je v življenji dobrega ali hudega storil. „Vsak od nas bo Bogu od sebe rajtengo dajal.“

In ojstra, ojstra bo sodba Božja. — Vse bo razkritko in očito postalo. Božjemu Sodniku ne bo nič odišlo.

Čez vse svoje misli, želje, besede in djanja, čez vse opušeno dobro, čez prežete gnade in dobrote bomo sojeni. Oh! prešini vendar moje serce z izveličavnim strahom pred to sodbo, da se je vsikdar bojim, se v tem strahu hudega ogibljem in dobrega stanovitno deržim.

Umerl bodem. Gorje meni, če v kakem smertnem grehu umerjem; pekel, kjer pogubljeni vse muke terpijo, bi potem za vselaj moj delež bil! O moj Bog, od Tebe vekomaj ločenemu biti!

O večna zapušenost, o večna ločitev! od Boga ločenemu biti je tako velika štrafenga, kakor velik je Bog sam!“ pravi svet Avguštín. Večne smerti reši me, o Gospod! „Pogosti spomin pekla je nar boljši pomoček, se pred njim ovarvati“ pravi sv. Bernard.

Pogosto bom na njega mislil.

Ali se moraš vinske terte deržati, ali pa v ogenj priti. „Jaz hočem z vinsko terto, z Jezusom Kristusom sklenjen biti.“ Pred grehom hočem bežati! — Edino pravo hudo je greh! ki človeka od Boga loči in vekomaj nesrečnega stori.

O moj Bog! usmili se me, in ne pri-pusti, da bi se vekomaj pogubil.

Umerl bom. Bom pa v gnadi Božjej umerl? O blagor meni, če v gnadi Božjej umerjem, če o trenljeji svoje smerti Boga

ljubim! Po tem bo hiša moje večnosti v nebesih, kjer bom Boga in ž njim tudi vse dobrote vžival!

O kako srečni so tisti, kateri o svojej smerti Božjej pravici nič več za odslužiti in spokoriti nimajo. — Brez zadržka stopijo v izveličano družbo angelov in svetnikov, ter se, gledaje Boga, v njem veselijo. O da bi vendar že tudi jaz skoraj to presrečno gledanje užival! — Da bi vendar skoraj že v nebesih bil!

Tukaj smo ptujci v pustej deželi, v neznanej deželi. — Mi smo nesrečniki, katerim se je barka zdrobila, kateri pravo stezo zgrešijo, kateri v ječi kopernijo. — Mi smo otroci, deleč od svojega Očeta, deleč od Jezusa, deleč od svojih prijatelov. — V nebesih je naš zaklad, tamkaj naše izveličanje!

*O blagor presrečnemu,
Če pridem gor v svet' nebo
K Očetu svojmu večnemu,
K' mi solze vse obrisal bo!*

„Nobeno oko ni vidilo, nobeno uho ni slišalo in nobenega človeka serce ni občutilo, kaj je Bog tem pripravil, ki ga ljubijo.“

Nebesa so kraj večnega veselja. „O vekomaj izveličano življenje! V nebesih je veselje brez žalosti, počitek brez dela, obilnost brez pomanjkanja, življenje brez smerti, neprenehavanje brez kakega razžalenja. — Če že tukaj, kjer smo zdaj, toliko lepega vidimo, kako lepe še bodo le nebesa!“ Tako govori sv. Avguštin.

Poznam pote proti nebesom. Tile so: *Vera, kerst, spolnovanje Božjih zapoved, nedolžnost, pokora, — terplenje in bridkosti.* Po tih potih hočem z gnado Božjo hoditi. Nikoli ne bom nebes spred oči zgubil! Nikdar ne bom svojega namena pozabil!

„Mislimo večkrat,“ pravi sv. Bernard, na svoj namen. Tisti, ki je nebo in zemljo ustvaril, nas ni za zemljo in pozemeljske reči, ampak za nebesa in za se ustvaril. Nebo tedaj in Bog bota, če le hočemo, naš delež.“

Nek velik služabnik Božji se je neprenehoma vpraševal: „Kaj je tvoj namen? In sam si je odgovoril: „V nebesih gospodovati, z Bogom gospodovati, vekomaj gospodovati, venčan s krono veličasti,

poln večnega veselja. In po usmilenji Božjem upam, po zasluženji Jezusa Kristusa skoraj v večno izveličanje priti. Čez vse si tje poželim, da bi v naročji svojega Boga počivati zamogel.“

Ne izpustimo tega namena, zavolj kterega nas je Bog na zemljo postavil, nikoli spred oči. Recimo s sv. Tomažem brez prenehanja: „Tukaj sim, da Bogu služim, Njemu dopadem in Nja večno kraljestvo zaslužim!“ Govorimo, delajmo in zdihujmo, kar to zadene, po njegovem izgledu. Poželujmo kakor on tudi mi za vse svoje djanje, dela in terplenje edino le Boga za svoje plačilo. Amen.

K A Z A L O.

Stran.

Prošnja k Jezusu in Mariji	3
--------------------------------------	---

Rožna andoht na vse dni mesca maja.

Za vsaki dan: premišljevanje, vadba, molitev, litanija in pesem	7
Juterna molitev	253
Priprošnja za žive in mertve	255
Vsakdanje izročanja troedinemu Bogu	255
Tri božje čednosti	256
Dober namen	259
Molitev pred delom	260
„ po delu	261
Večerna molitev	261
Molitev za nedelo	264
„ ko v cerkev stopiš	265
„ pred pridgo	266
„ pridgi	266
Nauk od sv. maše	267
Molitev pred sv. mašo	268
Molitve pri sv. maši	269
Molitev, ko meniš iz cerkve stopiti	285

Molitve za spoved.

Pred spovedjo	286
Po spovedi	291

Molitve za sv. obhajilo.

Pred sv. obhajilom	293
Po sv. obhajilu	296

Počeseenje presv. serca Jezusovega.

Stran.

Litanije	299
Molitev za ude te bratovšine	304
„ za odpušanje vsega razžalenja	305
Posebna prošnja odžalenja	309
Počeseenje in darovanje serca Jezusa	310
Prošnje k Jezusov. sercu	311
Ljubezen, grevenga in poželenje	312
Prošnja v nevarnosti izveličanja in za spreobrnjenje grešnikov	314
Izročenje v sv. serce Jezusa	316
Molitevna ura v čast presv. sercu Jezusovemu	317
Pesmi v počeseenje pres. rešnega telesa	326

Počeseenje narčistejšega serca Marije.

Litanije	330
Molitev se prečist. sercu Marije izročiti	333
„ sebi in drugim Marijino pomoč prositi	335
Novena ali devetdnevna pobožnost k časti pre- blažene D. Marie ko priprava na praznik Njenega čistega spočetja	338
Pesmi prečist. D. M. v čast	347
Sveti križev pot	353
Lavretanske litanije	374
Litanije od vseh Svetnikov	378
Molitve o posebnih potrebah	392
Molitev za dež	392
„ „ lepo vreme	292
„ „ ob hudej uri	393
„ „ slabej letovni in lakoti	394
„ „ času merjenja in kuge	395
„ „ času vojske	396
„ „ slehernej nadlogi	396
„ „ kakej zahvali	397

Razne molitve.

Molitev za cerkev in vse ljudi	399
„ v zahvalo za pravo vero	402
„ za gnado posnemati Jezusa	403
Obljuba nar imeitniših djanskih čednost	405
Ne pozabi čveterih poslednih reči	408

an.
99
04
05
09
10
11
12
14
16
17
26

Handwritten text, possibly a signature or date, is faintly visible in the center of the page.

30
33
35
38
47
53
74
78
92
92
92
93
94
95
96
96
97

9
2
3
5
8

